ВСТУП
ДО НАУКИ КАБАЛА

КНИГА ДРЕВА

Єгуда Ашлаґ

(Бааль Сулам)

Вступ до науки кабала

Книга Древа

з коментарем Міхаєля Лайтмана

Переклад українською мовою здійснений Міжнародною академією кабали за виданням "Лайтман Михаэль, Серия «КАББАЛА. ТАЙНОЕ УЧЕНИЕ», НАУКА КАББАЛА. В двух томах. Том I. – 3-е издание.– М.: НПФ «Древо Жизни», Издательская группа kabbalah.info, 2003".

Редагування українського перекладу та оформлення тексту і малюнків здійснені редакцією сайту "Зоар для всіх"

Зміст

ВСТУП ДО НАУКИ КАБАЛА

Передмова

Три основних поняття

П'ять рівнів екрану

П'ять парцуфім світу АК

Послаблення сили масаху для створення парцуфу

Таамім - Некудот - Тагін - Отіот

Рош - тох - соф і взаємне вдягання парцуфім

Цимцум бет, що називається Цимцум НЕГІ де-АК

Місце чотирьох світів АБЄА та парса між Ацилут та БЄА

Стани катнут і ґадлут у світі Некудім

Підйом МАН та ґадлут світу Некудім

Некудот: холам, шурук, хірік

Підйом МАН ЗАТ де-Некудім до Аба ве Іма та утворення сфіри даат

Розбиття судин та їхнє падіння у світи БЄА

Світ виправлення, який народився з мецаху світу АК

П'ять парцуфім світу Ацилут. МА та БОН у кожному парцуфі

Незмінний стан і підйоми світів БЄА протягом 6000 років

Світи Брія, Єцира, Асія

Підйоми світів

Поділ кожного парцуфу на кетер та АБЄА

Контрольні запитання до "Вступу до науки Кабала"

КНИГА ДРЕВА

Малюнок перший

Малюнок другий

Малюнок третій

Малюнок четвертий

Малюнок п'ятий

Малюнок шостий

Малюнок сьомий

Малюнок восьмий

Малюнок дев'ятий

Малюнки десятий, одинадцятий та дванадцятий

Вступ до науки Кабала

Передмова

"Вступ до науки Кабала", - "Птіха леХохмат аКабала", - написаний Бааль Суламом як одна з передмов до книги Зоар. Взагалі Бааль Сулам написав три передмови до книги Зоар: "Передмова до книги Зоар", знаходиться у п'ятій книзі серії "Кабала. Таємне вчення"; "Вступ до книги Зоар", знаходиться у першій книзі серії "Кабала. Таємне вчення"; "Вступ до науки Кабала" частково описаний у другій книзі серії "Кабала. Таємне вчення".

Для розуміння книги Зоар нам необхідне знання всієї структури створіння: яким чином створені всі світи; закони їх функціонування, їх вплив на душі, і навпаки, - вплив душ на світи, яким чином Творець керує всім Всесвітом, і як створіння впливають на Його керування.

Завдання вивчення кабали полягає у тому, щоби, знаходячись ще у цьому світі, відчути духовні світи у повній мірі, у всьому обсязі всесвіту, отримати такі відчуття, над якими не владні ані народження, ані смерть, вийти поза час: досягнути в одному з кругооборотів такого стану, коли людина зможе жити одночасно у всіх світах, повністю злившись з Вищою силою, повністю осягнувши Творця, - тобто досягти мети існування людини у цьому світі.

Вивчення кабали дає людині відповіді на всі питання. Вона вивчає усі причинно-наслідкові зв'язки цього світу, вивчає вищий світ, з якого сходить все у наш світ. Розкриття вищих світів відбувається постійно, поступово, причому все це відбувається всередині самої людини. Людина створює у собі додаткові органи сприйняття, - більш чутливі, ніж звичайні, - які дозволяють відчути додаткові сили всесвіту, ту його частину, що прихована від звичайної людини.

Кабала називається таємною наукою, оскільки істинну картину всесвіту відчуває тільки той, хто осягає її, і лише для нього ця наука стає явною. Кабала завжди була осторонь від звичайної релігії тому, що вона займається зовсім іншим, - вихованням людини, розвиваючи у ній почуття критики, аналізу і чітке інтуїтивне та свідоме дослідження себе й навколишнього. Без цих властивостей людина не зможе дослідити ані цей світ, ні, тим більше, вищий.

Наскільки кабала далека від звичайної релігії, можна переконатися на прикладі того, що великі знавці релігійних законів і заповідей у нашому світі, - равіни, керівники релігійних мас, - не вивчають і не знають кабали. Незнання кабали зовсім не заважає релігійній людині дотримуватися заповідей, вести релігійний спосіб життя. Це пов'язано з тим, що кабала говорить не про виконання чого-небудь у дії, а про те, як створити у собі правильний намір "заради Творця" (лішма), що до звичайної релігії не має жодного відношення.

Кабалістичне виховання є індивідуальним, і цим - зовсім протилежним вихованню мас. Кабалісту необхідно надати свободу самоосягнення, знаряддя, засоби, за допомогою яких він може постійно розвиватися. У жодному випадкові не можна обмежувати його внутрішній розвиток. Якщо ж давати людині якісь вказівки, то цим вона позбавляється свободи волі, - накладається чужий штамп на її "Я". Як сказано у Торі: "Знання, думка Тори є протилежною знанню (думці) егоїстичних мас". Тому кабалісти - це зовсім окрема, автономна група, що формально відноситься до релігійних.

За останні роки ставлення до кабалістів зазнало кардинальних змін. Якщо в усі минулі віки їхні книги спалювалися, і самі вони зазнавали гонінь з боку тих самих віруючих, сьогодні стан змінився, і релігійний світ відноситься до кабалістів

набагато більш терпляче. На це є духовні причини, адже все, що відбувається у нашому світі, є наслідком духовних явищ у вищих світах.

Ми знаходимося на останньому відрізку шляху розвитку людства, коло входу усього людства до духовного світу. Ніколи ще не існувало такої великої кількості людей, які б цікавилися кабалою. Сьогодні заняття кабалою вважаються престижними. Все це говорить про те, що відбуваються великі зміни згори.

Ще 200 років тому, у період Аскали почався відхід від традиційної релігії. Це відбулося згори для того, аби внаслідок цього ті самі душі прийшли до Тори, причому, вже не лише до її відкритої частини, але й до кабали.

Кожне покоління - це душі попередніх поколінь, що здобули нову тілесну оболонку. Душі облачаються у нові тіла і сходять у наш світ. З кожним таким перевтіленням вони накопичують досвід. Крім того, з часом змінюються й зовнішні духовні умови.

Чотириста років тому з'явився великий кабаліст АРІ, що створив сучасну кабалу. Його твори призначені для душ, які почали сходити у цей світ, починаючи з його часу й далі: з цього часу починаються якісні зміни у душах, що сходять у наш світ. У них з'являється явне прагнення до духовного. Тому й скасовується заборона на вивчення кабали. У книзі АРІ "Передмова до книги "Врата вступу" сказано, що починаючи з його часу й далі, кабалу може вивчати будь-хто, хто забажає.

Зараз, у наш час, повинне розпочатися масове поширення кабали по всьому світу. Світ підійшов до того моменту, коли згори вже зійшли всі духовні корені, відбулося все, що описане у Торі, все, що повинно було відбутися у нашому світі. Вже були вигнання, руйнування; єдине, чого ще не було - це осягнення духовного душами, піднесення цього світу до рівня світу духовного і злиття цих двох світів. Процес цей розпочався ще у двадцятих роках XX століття, а зараз зростає, як снігова куля.

Користуючись Інтернетом, ми бачимо, як у всьому світі стрімко зростає зацікавленість кабалою тих, хто ще зовсім недавно не мав до неї жодного відношення. Люди вже розуміють, що кабала - це не вчення про якісь зірки, планети або потойбічні сили. Вони починають явно усвідомлювати, що кабала дає розуміння усього всесвіту, тих сил, які керують світом, вони усвідомлюють, що тільки ці знання врятують людство від катастроф, які йому загрожують.

У кабалу приходять люди, які не знаходять задоволення у земному, ті, хто сподіваються за допомогою кабали отримати відповіді на хвилюючі питання. Ті ж, хто вивчають кабалу сьогодні, будуть викладати її майбутнім поколінням.

Протягом життя наміри людини постійно змінюються: від тваринних бажань, - як найкраще влаштуватися у цьому світі, отримати зі всього користь, - до прагнення до пізнання, а потім й до духовного піднесення. Так ми створені. Поступово, вивчаючи кабалу, людина змінює бажання цього світу на вищі, на бажання духовні, для того, щоб відкрити духовний світ та увійти до нього.

Її властивості змінюються на альтруїстичні. Егоїстична потреба дуже мала та не може вмістити у собі всієї насолоди, яку вготував нам Творець. Тому, змінюючи егоїстичні властивості на альтруїстичні, ми цим самим необмежено розширюємо обсяг нашого бажання отримувати та можемо набути у нього всю духовну інформацію, - вічний і досконалий стан.

Існує помилкова думка про те, що якщо людина осягає духовне, а, тим більше, знаходиться вже на певній духовній сходинці, вона й зовні повинна ніби парити, бути "не від світу цього", в неї, нібито, не може проявлятися жодних негативних властивостей.

Людина піднімається внутрішньо до духовного світу тією мірою, в якій вона "опускається", тобто - в якій вона відчуває і усвідомлює власний егоїзм. Себто підйом відбувається від того, що в людини все більшою мірою розкривається її природний егоїзм. Виправляючи його певною мірою, людина піднімається на вищий духовний рівень, що є відповідним цій мірі.

Чим вища людина, тим більше в неї егоїстичних якостей. Але вони виправляються. Мій Рав був величезним кабалістом. При цьому він міг подразнюватися, радіти і т.д., - у багато разів більше, ніж звичайна людина.

Ми всі збудовані на егоїзмі, це наш матеріал. Його, і тільки його створив Творець, і лише з цього егоїстичного матеріалу створений увесь Всесвіт. Ми можемо виправляти не сам егоїзм, а його застосування. Виправляючись, людина не відтинає від себе егоїстичне клі [1], але змінює намір, з яким вона його застосовує. Клі з альтруїстичним наміром називається духовним. Клі - це місце отримання насолоди і пізнання - місце, яке в процесі духовного розвитку видозмінюється, виправляється, стаючи все більшим.

Кабаліста не впізнати за зовнішнім виглядом. Всі вони - люди енергійні, цілеспрямовані, не відмовляються від цього світу, не ховаються (за винятком особливих випадків прямої вказівки Творця). У духовному просуванні кабаліста підстерігає багато спокус, на нього звалюються неприємності. І лише піднімаючись на більш високий ступінь, він бачить, для чого йому дали всі ці неприємності. Нічого не робиться даремно, все дається лише для подальшого духовного просування, а те, що дається на даній сходині, людина зобов'язана прийняти вірою вище знання.

Людина, яка збайдужіла до всього, якій нічого не потрібно у цьому світі, не може просуватися вперед. В міру того, як людина займається кабалою, відкриваються її негативні якості, вона стає більш егоїстичною, поганою у своїх очах. І так - до тих пір, доки її властивості не стають для неї нестерпними, і вона вимушена кричати до Творця про допомогу, прохаючи позбавити її від егоїзму й замінити його на альтруїзм, адже вона сама явно бачить, наскільки програє від своїх егоїстичних якостей.

Але той, хто цього не відчуває, не бачить у собі настільки негативних якостей, не може навіть повірити у те, що людина здатна дійти таких прохань. Тому у кабалі відсутній метод понукання, силові методи виховання, а існує лише метод доведення учня до усвідомлення негативності егоїстичних властивостей шляхом відчуття своєї протилежності вічності, досконалості.

Привести людину до того, щоб її властивості змінилися на протилежні, прийшли у відповідність з вищими духовними властивостями, може тільки кабала. У Торі є дві частини: явна, відкрита, і прихована, таємна. Відкрита частина говорить про механічне виконання заповідей. Вона називається явною тому, що явно видно, як людина виконує її. Ця частина Тори вивчається і виконується масами.

Тому на цю частину поширюється обмеження "нічого не додавати і не зменшувати". Адже, наприклад, не можна додати ще один цицит на одяг або ще одну мезузу на двері, перевіряти придатність продукту мікроскопом там, де

---

[1] Клі - (івр. – "судина", іноді – "інструмент") – бажання отримати у створінні, що має форму бажання віддавати. Егоїстичні бажання та прагнення не є "клі", але інколи так звуться відповідно до потенціалу перетворення на "клі", який до них закладений. Клі – це виправлене, гідне отримання світла бажання, тобто таке, що має екран (силу опору егоїзму, - див. далі в тексті), який перетворює егоїзм на альтруїзм. В кабалі цим поняттям визначають, також, створіння; потребу в наповненні, насолоді; місце отримання насолоди, пізнання, ступінь (рівень) відбитого світла у яке вдягнуте пряме світло (див. далі), орган або інструмент побудови і осягнення реальності, тощо.

вказано перевіряти його неозброєним оком та ін. Часто ті, хто не розуміють суті Тори, мети її вручення людині у цьому світі, перебільшують саме механічне виконання.

Друга частина Тори, прихована, говорить про намір[2] (кавана) людини у всіх її діях. Тільки намір може змінити дії людини на зворотні, не подавляючи, а саме використовуючи природний егоїзм. Оскільки намір людини не бачать ті, хто її оточують, то частина Тори, яка навчає правильному наміру, називається таємною частиною, або кабалою тому, що навчає, як отримати ("лекабель") все вготоване людині Творцем.

Саме ця частина Тори заохочує до постійного збільшення наміру, і чим він більший, тим більше людина осягає духовний світ. Вона відчуває вищий світ в мірі свого наміру, починаючи від нижньої сходинки всесвіту, до повного наміру на весь свій істинний егоїзм, - найвищого ступеню всесвіту, повного злиття з Творцем.

Протягом 6000 років у наш світ опускаються різноманітні типи душ: від найбільш чистих - у перших поколіннях світу, до найбільш зіпсованих - у наш час. Для виправлення перших душі непотрібна була навіть Тора. Сам факт їх існування, їх тваринного страждання на цій землі вже являвся виправленням. Тому що процес накопичення страждань під час існування душі у тілі нашого світу призводив її до прихованої від самої душі необхідності виходу у духовний світ ще протягом життя у цьому світі.

Але у перших душ ще не накопичилося стільки страждань, щоби вони відчули явну необхідність відмовитися від власного егоїзму. Їхній примітивний, тваринний спосіб мислення (недостатній авіют[3]) не створював у них необхідності у духовному піднесенні, не підштовхував їх до Творця.

Всі окремі переживання, страждання і досвід низхідних душ накопичуються разом у загальному духовному клі, загальній душі, яка називається "Адам". Через дві тисячі років накопичення цього загального досвіду у людства вже виникла необхідність у механічному, хоча й неусвідомленому виконанні заповідей, правил духовного світу, які не мають жодного відношення до нашого світу та ніяким чином з цим світом не пов'язаними.

Тому для тих, хто не знає їхнього істинного духовного походження, вони виглядають такими безглуздими. У цей період людству була вручена Тора. Щоправда, поки що, лише, невеликій групі людей. У наступному й останньому, третьому двохтисячоріччі проявляється свідоме бажання до духовного, до необхідності себе виправляти. Воно стає особливо сильним з часів появи великого кабаліста АРІ і продовжується до нашого покоління.

Заключний стан всього всесвіту - Повне Виправлення (Ґмар тікун), коли найнижча точка створіння досягає того самого стану, що й найвища. Цей стан був одразу створений Творцем. Ми вже знаходимося у ньому. Для чого ж тоді нам дають інструкцію з його досягнення? Це пов'язано з тим, що ми не можемо відчути нашого істинного стану в своїх теперішніх егоїстичних бажаннях.

А якщо ми не розвиваємося, не виправляємо свої органи сприйняття за інструкцією (Тора - від слова "ораа", - інструкція), - по кабалі, - нас женуть, примушують до цього силою, стражданнями. Інструкція ж дана для того, щоб скоротити страждання збільшенням швидкості проходження цього шляху, зробити

---

[2] Слово "намір" (івр.: "кавана") використовується у кабалі в широкому сенсі, - як самостійно вироблена, усвідомлена та прийнята на себе в результаті вільного вибору мотивація.

[3] "Авіют" на івриті – "грубість". В кабалі, як правило, є терміном, що не перекладається; означає рівень сили бажання отримувати, потреби в насолоді. Разом з поняттям "екран" ("масах") застосовується в значенні рівня сили протидії бажанню отримати насолоду заради себе.

страждання іншими за характером, замінити страждання ненависті на страждання любові.

Для чого Творцю потрібні наші страждання? Адже Він міг зробити цей процес нашого духовного зростання безболісним. Так, звичайно ж міг. Але Він хотів, щоб ми, маючи до Нього певні претензії, були вимушені звернутися до Нього, увійшли з Ним у контакт, потребували б Його, тому що зв'язок з Ним - це і є істинна Мета творіння, а виправлення - лише засіб.

Виникнення потреби у допомозі Творця, у зв'язку з Ним, можливі лише тоді, коли в нас проявиться істинний голод за духовною насолодою. Відчуття відсутності досконалості повинне передувати відчуттю досконалості - все у створінні осягається лише з протилежного стану: спочатку створюється бажання, і тільки потім можна відчути насолоду у наповненні бажаним. Свій кінцевий, найдосконаліший стан, у якому ми всі знаходимося, ми не можемо відчути без попередньо перенесених страждань внаслідок відсутності цієї досконалості.
Свій сьогоднішній стан ми всі відчуваємо недосконалим внаслідок відсутності відповідних виправлених келім[4] (бажань). Якщо ми почнемо їх виправляти, то кожним виправленим клі почнемо відчувати частину істинного досконалого стану. А коли виправимо всі келім, то повністю відчуємо досконалість. Ми повинні створити у собі можливість відчуття усіх відтінків досконалості.

Цей процес займає 6000 років, - тобто 6000 ступенів виправлення - те, що називається періодом існування світу, інакше кажучи, - відчуття себе у недосконалому вигляді. Ми всі існуємо у біологічному тілі, у яке закладено "біологічний комп'ютер". Він у нас більш розумний, ніж у тваринних організмах, тому що обслуговує більший егоїзм. Це і є - наш розум. Це лише механічний обчислювач, що дозволяє вибрати найкращий, найбільш комфортний стан.

Ніякого відношення до духовного він не має. А духовне починається тоді, коли у людину згори поміщують "чорну точку у серці", - прагнення до духовного. Її потрібно розвивати до стану повного духовного бажання - "парцуфу", у який потім й отримують духовну інформацію, духовне відчуття. Якщо такої точки в людини немає, вона може бути генієм і при цьому залишатися відносно духовних критеріїв лише високорозвиненою твариною.

Ми вже говорили про те, що кабала займається найважливішим питанням у житті людини. Ми знаходимося в абсолютно незрозумілому для нас світі, який ми досліджуємо за допомогою п'яти органів чуття. Те, що входить ззовні у наші органи чуття, обробляється у нашому мозку, який синтезує і представляє нам цю інформацію у вигляді картини світу. Таким чином, те, що представляється нам як оточуюча нас дійсність, - не більше, ніж інтерпретація зовнішнього світла у наших невиправлених органах чуття.

Насправді ж, це лише фрагмент загального всесвіту. Тобто, те, що ми сприймаємо - це маленька частинка того, що оточує нас. Якщо б ми мали інші органи чуття, ми б з усього навколишнього сприймали б інший фрагмент, тобто сприймали б цей світ інакше. Нам би здавалося, що світ навколо нас змінився. А насправді ж змінювалися б ми, наше сприйняття, а світ залишався б таким самим, тому що ззовні нас існує лише просте, вище світло Творця.

Ми відчуваємо, як реагує наш організм на зовнішній вплив. Все залежить від чутливості наших почуттів. Якщо б вони були більш чутливими, ми б відчували вдаряння атомів у наше тіло. Ми можемо вияснити, відчути, усвідомити не самі об'єкти, а їх взаємодію, не суть, а її зовнішню форму і матеріал. Так само і всі створювані нами прилади реєструють не саму дію, а лише реакцію на неї.

---

[4] Множина від слова "клі".

Все, що ми хотіли б знати про наш світ для того, аби зрозуміти сенс нашого існування в ньому, залежить від тих рамок пізнання, у яких ми знаходимося, - від наших питань. Тобто наша природа, наші первісні властивості, диктують нам міру нашої допитливості. Творець, запрограмувавши наші властивості, ніби диктує нам зсередини, чим цікавитися, що досліджувати, пізнавати, розкривати. Врешті ж, Творець веде нас до розкриття Себе.

Всілякі науки про людину виясняють лише щось про неї саму. Все ж те, що знаходиться ззовні людини, залишається недоступним. Тому питання про сенс життя не може бути розв'язане за допомогою наук. Адже науки не розкривають щось ззовні нас, а тільки дещо у зв'язку з нами, з нашими органами чуття, з нашими приладами, з реакцією наших приладів і нас на зовнішній світ.

Найбільш глобальні людські запитання - народження, сенс життя, смерть - можуть вирішитися тільки пізнанням ззовні нас. Не виявленням і дослідженням наших реакцій на зовнішній світ, а об'єктивним знанням про вищий світ. Але саме це й недоступне науковим дослідженням. Тільки після того, як людина виходить у духовний світ, їй, як подарунок, дається пізнання об'єктивної реальності: що і як насправді існує поза нею.

Є метод, за допомогою якого можна отримати повну інформацію про весь всесвіт, тобто вийти за межі рамок людських відчуттів і відчути те, що відбувається ззовні нас. Цей метод і називається кабалою. Той, хто засвоїв його, називається кабалістом.

Методика ця особлива, дуже стародавня. Створили її люди, які, живучи у нашому світі, змогли одночасно відчути духовні світи і передати нам свої відчуття. Метод, яким вони користувалися протягом віків, описувався ними все більш скрупульозно, з врахуванням особливостей того покоління, для якого він був призначений. І так - до тих пір, доки він не представ перед нами у тому вигляді, в якому ми можемо його вивчати сьогодні. Це плід двохтисячорічного духовного розвитку.

Кожне наступне покоління кабалістів, спираючись на досвід попереднього, розробляло методику освоєння духовного, зовнішнього світу, що підходила даному поколінню. Ті підручники, по яких кабала вивчалася 2-3 тисячі років тому і, навіть, 400-500 років тому, є непридатними для нас сьогодні.

Останній великий кабаліст, який пристосував кабалу для використання нашими поколіннями - рабі Єгуда Лейб Алеві Ашлаг (1885-1955). Він написав коментар до книги Зоар і до праць АРІ. Його шеститомник "Талмуд Есер аСфірот" (ТЕС)[5] - основна праця по кабалі і єдина практична інструкція для нас в опануванні духовним.

Для того, щоб допомогти початківцям у засвоєнні цього фундаментального твору, рав Єгуда Ашлаг написав "Вступ до науки Кабала", який є коротким викладенням того, що написано у ТЕС, дає розуміння про будову нашого й вищого світів, пояснює, яку роль виконує наш світ в осягненні загального всесвіту.

[5] У перекладі з івриту: "Вчення про десять сфірот".

Вступ до науки Каббала

Три основних поняття

1) Рабі Хананія бен Акашія сказав: "Захотів Творець удостоїти Ісраель, для цього дав їм Тору та заповіді..." [6]. На івриті слово "удостоїти" ("лізкот") подібне до слова "очистити" ("лезакот"). У мідраші "Берешит Раба" сказано: "Заповіді дані лише для того, щоби за їх допомогою очистити Ісраель". Звідси виникає два питання:

- що це за привілей, якого нас хоче удостоїти Творець?
- що це за "нечистота", "грубість", яка є в нас і яку ми повинні виправити за допомогою Тори та заповідей?

Ми говорили вже про це у моїх книгах "Панім Меірот уМасбірот "[7] та "Талмуд Есер аСфірот". Повторимо зараз це коротко. Задум творіння полягає в тому, що Творець захотів насолодити створіння своєю щедрою рукою. Для цього Він створив у душах величезне бажання отримати цю насолоду, що міститься в благодаті ("шефа" – те, чим Творець хоче нас насолодити). Бажання отримати якраз і являє собою клі для отримання насолоди, що міститься у "шефа". Чим більше бажання отримувати, тим більше насолоди отримує клі. Ці поняття настільки взаємопов'язані, що їх неможливо розділити.

Можна лише вказати на те, що насолода відноситься до шефа (тобто до Творця), а бажання отримати відноситься до створіння. Обидва ці поняття насправді походять від Творця і містяться у Задумі творіння, але якщо шефа безпосередньо походить від Творця, то бажання отримувати, яке теж міститься у шефа, є коренем, джерелом творінь. Бажання отримувати – це принципово нове, те, чого раніше не існувало. Тому, що у Творці немає навіть натяку на бажання отримувати.

Виходить, що це бажання є сутністю створіння, від початку й до кінця, єдиним "матеріалом", з якого воно складається. Всі численні різновиди творінь – це лишень різні "порції" бажання отримувати, а всі події, що з ними відбуваються, – це зміни, що відбуваються з цим бажанням. Все, що наповнює створіння, задовольняє їхнє бажання отримувати, походить безпосередньо з Творця. Отже, все, що існує навколо нас, насправді походить з Творця, або безпосередньо, як світло, благодать (шефа), або опосередковано, як, наприклад, бажання отримувати, яке у самого Творця відсутнє, але було створене Ним для усолоджування створінь.

Оскільки бажанням Творця було насолодити створіння, то він зобов'язаний був створити того, хто б зміг отримати це благо, тому заклав у створіння бажання і прагнення до насолоди[8]. Чому? Є правило: все, що є у нашій природі – створено Творцем. Питання: "Чому заклав у нас таку природу?" відноситься до стану перед початком Творіння, і цього ми осягнути не в змозі. Ми осягаємо лише те, що стосується створіння, але не до, чи після нього. Тому наша природа є такою, що ми можемо отримати насолоду тільки відповідно до свого бажання та прагнення до неї.

Наприклад, якщо людина є голодною, то вона насолоджується від трапези, а якщо їй подають їжу, але вона не має апетиту, то не може отримати задоволення.

---

[6] Тут і надалі звичайним шрифтом наводиться текст Бааль Сулама.
[7] У перекладі з івриту: "Лик Доброзичливий та Сяючий".
[8] Тут і надалі курсивом позначені пояснення та коментари М. Лайтмана разом з поясненнями Б. Ашлага (Рабаша)

Тому у всьому є нестача та її наповнення, - наскільки сильним було бажання, настільки великою є насолода при його наповненні.

2) Як було сказано вище, бажання отримувати з усіма його різновидами містилося у Задумі творіння з самого початку. Воно нерозривно пов'язане з шефа - насолодою, яке Творець приготував для нас. Бажання отримувати – це клі, а шефа – це світло, що наповнює судину це клі. Світло та клі - це те, що складає духовні світи. Вони нерозривно пов'язані між собою. Вони разом опускаються згори донизу, зі ступеню на ступінь.

Чим більше ці ступені віддаляються від Творця, тим більше грубішає і збільшується бажання отримувати. Можна сказати й навпаки, що чим більше бажання отримувати грубішає і збільшується, тим більше вони віддаляються від Творця. Це відбувається до тих пір, доки вони не доходять до найнижчого місця, де бажання отримувати досягає максимального розміру. Цей стан якраз і являє собою бажаний та необхідний для початку підйому, тобто виправлення.

Це місце називається світ Асія. У цьому світі бажання отримувати називається "тілом людини", а шефа, світло, називається "життям людини". Вся відмінність між вищими світами і цим світом ("олам а-зе") полягає в тому, що у вищих світах бажання отримувати ще не є повністю огрубілим, воно ще не є повністю відокремленим від світла. У нашому ж світі бажання отримувати досягло свого кінцевого розвитку і повністю відокремилося від світла.

3) Вищенаведений порядок розвитку бажання отримувати згори донизу підкоряється порядку чотирьох (точніше п'яти) рівнів (бхінот). Цей порядок закодовано у таємниці чотирибуквеного Імені Творця. Порядку цих чотирьох букв АВАЯ ("йуд-гей-вав-гей") підкорений увесь Всесвіт. Ці букви відповідають 10 сфірот: хохма, біна, тіферет (або Зеїр Анпін), малхут та їх корінь. Чому десять? Тому, що сфіра тіферет включає в себе шість сфірот: хесед, ґвура, тіферет, нецах, год і єсод.

Корінь цих сфірот називається "кетер", але часто він не входить у перелік сфірот і тому говорять: ХУБ ТУМ (хохма та біна, тиферет і малхут). Ці чотири бхіни відповідають чотирьом світам: Ацилут, Брія, Єцира та Асія. Світ Асія включає також і цей світ ("олам а-зе"). У цьому світі немає жодного створіння, яке б не мало кореню у Світі Нескінченності, у Задумі творіння. Задум творіння – це бажання Творця насолодити створіння.

Цей задум включає і світло, і клі. Світло походить безпосередньо від Творця, у той час як бажання отримати було створене Творцем наново, з нічого. Для того, щоби бажання отримувати досягло свого кінцевого розвитку, воно повинне, разом зі світлом, пройти крізь чотири світи: Ацилут, Брія, Єцира та Асія (АБЄА). І тоді закінчується розвиток створіння утворенням клі та світла, які звуться, відповідно, "тіло" і "світло Життя" у ньому.

Зв'язок, що існує між Творцем та створінням, називається "Світ Нескінченності" (Ейн Соф). Імена вищому світлу дають нижні (створіння) при його осягненні. Оскільки бажанням Творця було – насолодити створіння, тому створив того, хто міг би отримати від Нього благо, і для цього було достатньо створити бажання отримати насолоду, яке називається "малхут", або "Світ Нескінченності". "Нескінченність", – тому, що малхут у цьому стані отримує заради себе, не роблячи ніякого обмеження на отримання. У подальшому малхут робить обмеження і скорочення на отримання світла-насолоди.

Сказано, що остаточно бажання отримати сформувалося у світі Асія. Значить, найбільше бажання отримати знаходиться у світі Асія? Але ж Асія – це бхінат[9] шореш[10], має найслабше світло, в той час як, у світі АК світить ор[11] кетер? Поняття світу Асія має два сенси:

1) вся бхіна далет[12] називається світом Асія;
2) світ Асія сам по собі.

Щоб порозуміти сенс першого поняття, необхідно знати, що завершене клі називається "бхіна далет", але в дійсності справжнє клі знаходиться вже у бхіні алеф. Кетер – це "бажання насолодити створіння", хохма – "бажання отримати цю насолоду", одразу повністю наповнене світлом. Однак клі повинне пройти ще чотири ступеня до свого завершального розвитку.

Ми вивчаємо все виходячи зі своєї природи, оскільки всі закони походять з духовних коренів. У нашому світі величина насолоди людини залежить від сили її прагнення до неї, при пристрасному бажанні – великою є й насолода, маленьке бажання – насолода невелика. Для того, щоби людина осягнула справжнє бажання, необхідні дві умови:

1) людина не може прагнути того, про що ніколи не чула раніше; вона повинна знати, чого вона хоче, значить, - повинна вже хоч раз мати це;
2) але не може у неї виникнути прагнення до того, що й так знаходиться у її руках; тому необхідні чотири ступеня розвитку клі для набуття ним завершальної форми.

Малхут отримала все світло у Світі Нескінченності. Але клі характеризується відмінністю властивостей від якостей Творця, чого не було у Світі Нескінченності. При наступному розвитку клі ми переконуємося, що справжнім клі являється нестача, - не отримання світла, а навпаки, його нестача. У світі Асія клі взагалі нічого не отримує. Бо хоче лише взяти, а тому і є справжнім клі. І настільки далеке воно від Творця, що не знає про свій корінь нічого, і доводиться вірити людині, що вона створена Творцем, однак відчути цього вона не здатна.

Висновок: *клі називається не той, хто багато має, а навпаки, хто знаходиться у вкрай віддаленому стані. І немає у нього ніякого зв'язку зі світлом. Отримуючи тільки заради себе, не має ані найменшого бажання віддавати, настільки, що доводиться йому лише вірити в існування такого бажання... Людина просто нездатна порозуміти, чому вона повинна прагнути до віддачі.*

У чому ж сенс появи такого клі, що не має навіть іскри світла і знаходиться у вкрай віддаленому від Творця стані? Це необхідно для того, щоб змогли розпочати свою роботу заради віддачі поки що з несправжніми предметами-іграшками. Бааль Сулам наводить такий приклад. Раніше все коштувало дорого, тому дітей вчили писати спочатку на чорній дошці крейдою, щоби могли стерти написане неправильно, і лише тим, хто навчився писати правильно, вручали справжній папір.

Так само й ми, - спочатку нам дають іграшки, і якщо навчимося до свого бажання прикладати намір заради Творця, тоді зможемо побачити істинне світло. Тому клі створене у такому стані задля того, щоб привчити нас до справжньої роботи.

---

[9] Синонім івритського слова "бхіна", що означає певне розрізнення: "рівень", "стадія", "категорія", "ступінь" тощо.
[10] З івр.: "корінь".
[11] З івр.: "світло".
[12] "Четверта стадія".

Всі дії до появи душ виконуються Творцем, цим Він показує душам приклад – як вони повинні діяти. Наприклад, як навчають грі у шахи? Роблять ходи за учня, так він навчається. У цьому сенс порядку опускання світів згори вниз. Творець виконує всі дії, які відносяться до вищих ступенів, а також, - всі дії за нижніх. Потім настає друга стадія, коли душі починають самостійно підніматися знизу нагору.

Але ми поки що ще прагнемо до іграшок, а не до духовного, і світло, що міститься у Торі, приховане від нас. Адже якщо б людині відкрилися величезні насолоди, то не змогла б їх отримати заради Творця.

Бааль Сулам наводить такий приклад. Людина розклала на столі дорогоцінності – срібло, золото, брильянти. Раптом заходять до неї чужі люди. Страшно людині: як би не вкрали її скарби. Що робити? Вона гасить світло, - тепер немає можливості побачити, що у домі є коштовності.

Ми не маємо бажання до духовного не тому, що відсутнє бажання отримати, - просто нічого не бачимо. Наскільки "очищується" людина, - настільки починає бачити. І тоді поступово росте її клі, бажання отримати, адже хоче відчути все більші насолоди. Наприклад, якщо змогла отримати 0,5 кг насолоди заради віддачі, дають їй насолоду величиною 1 кг, якщо й на неї зможе прикласти намір заради Творця, дають їй 2 кг задоволень і т.д.

Про це сказано мудрецями: "Хто більший у Торі, у того й бажання більші". Але доки немає у наших бажань наміру отримати заради віддачі, – нічого не бачимо. І в цьому плані немає ніякої різниці між світською людиною та релігійною. А відмінність лише у тому, що звичайна людина прагне отримати задоволення тільки цього світу, а віруюча хоче отримати насолоду, також, і у майбутньому.

Бажання отримати володарює над усіма створіннями настільки, що сказано мудрецями: "Закон, що володарює над людьми, говорить: "Моє – моє і твоє – моє". Лише слабка людина зі страху каже: "Моє – моє, твоє – твоє", і тільки страх не дає їй сказати: "Твоє – моє" .

4) Необхідність розвитку бажання отримувати на чотирьох рівнях (бхінот) і необхідність проходження його крізь чотири світи АБЄА викликана існуванням правила, згідно з яким тільки поширення світла з наступним його виверженням, зникненням, роблять клі придатним для виконання ним його призначення. Пояснення: доки світло наповнює клі, вони нерозривно пов'язані між собою, клі, як такого фактично нема, – воно скасовує саме себе, подібно до того, як полум'я свічки мерхне в полум'ї факела.

Бажання задоволене, – отже, його фактично не існує. Воно зможе знову проявитися лише тоді, коли світло вийде з нього, перестане наповнювати його. Причиною цього самоскасування клі є повна протилежність між світлом та клі – адже світло напряму походить від Сутності Творця, із Задуму творіння. Світло – це бажання віддавати, воно не має нічого, що би відносилося до бажання отримувати. Клі ж являє собою його повну протилежність, – це величезне бажання отримувати світло.

Клі – це корінь, джерело чогось принципово нового, чого раніше не існувало, – створіння. Клі не має ані найменшого бажання віддавати. Оскільки світло та клі тісно пов'язані між собою, то бажання отримувати анулюється відносно світла. Клі набуває певної форми лише після вивільнення світла з неї. Тільки після виверження світла клі починає пристрасно бажати отримати його. Це жагуче бажання і визначає необхідну форму бажання отримати. Після того, як світло знову входить у клі, вони стають вже різними об'єктами – клі та світло, або тіло й життя. І зверни увагу на це, тому що це надзвичайно глибокі поняття.

Коли клі починає отримувати, воно повинно відчути: "Я отримую зараз задоволення і насолоду". Але світло, яке несе насолоду, не дає цьому "Я" розкритися і бути відчутним для клі. Тому "я" самоанулюється. Це означає, що клі не відчуває себе таким, що отримує, не дивлячись на те, що отримує.

Барух Ашлаг наводить приклад: один старець виграв у лотерею 100 000 фунтів стерлінгів. Товариші побоювалися передати йому цю вістку з боязні, щоб не отримав розриву серця від великої радості і не вмер.

Одна людина взялася передати йому цю новину таким чином, щоб з ним нічого не сталося. Прийшла ця людина до старця, і питає його: "Якщо б ти виграв 10 фунтів стерлінгів у лотерею, ти зміг би розділити зі мною виграш?" – "Звичайно!" – відповів старий. "А якщо ти виграєш 100, і в такому випадку ти також готовий розділити зі мною виграш?" – "Чому ні?" – відповів старий. Так питав і продовжував піднімати суму, доки не дійшов до 100 000 і тоді спитав: "Чи готовий старець підтвердити це письмово?" – "Чому ні?" – відповів старий. І в ту ж мить впала та людина і померла.

Ми бачимо, що людина може вмерти також від великої радості, оскільки велике світло анулює бажання отримати. Тому в цьому випадку клі анулюється, і зобов'язане світло зникнути, щоби клі тепер саме прагнуло до нього.

Чому після того, як світло повертається і вдягається у клі, бхіну далет, воно його не відміняє? Коли ор і клі приходять разом у бхіну алеф, бажання віддати повинно поширитися у бхіну алеф і бажання отримати повинно поширитися у тому ж місці. Але оскільки вони протилежні, то бажання віддавати анулює бажання отримувати, тобто не дає йому поширитися.

Але після того, як бхіна далет вже сформувалася і існує, світло не може її анулювати, оскільки це – вже дві існуючі сили. У бхіні алеф світло не дає бажанню отримати поширитися і вирости, але після того, як вона розвинулася – не може завадити йому. Наприклад, борються двоє, - перший не хоче дати другому увійти у свій дім. Чи є різниця, борються вони ззовні або другому вдалося проникнути у дім? Якщо ми говоримо, що немає нічого, окрім Творця, який бажає дати насолоду, і створіння, що прагне отримати цю насолоду, то достатніми є кетер – той, що дає, і хохма – та, що отримує!

У стадії хохма бажання отримати знаходиться разом зі світлом, і світло не дає створінню відчути, що воно отримує. Але це недосконалий стан, оскільки клі повинне відчути себе отримувачем. Наприклад, якщо людина дає що-небудь товаришу, а той цього не відчуває, то перший порушує заповідь: "Не згуби".

Тому зрозуміло, чому не дають нам важливі (цінні) речі. Оскільки ми задовольняємося мізерними насолодами, то не варто давати нам серйозних речей. Тому є необхідним поширення чотирьох ступенів, доки не народиться клі, що відчуває себе отримувачем.

5) Як вже було сказано вище, створіння розвивається відповідно до чотирьох бхінот, які закодовані у імені АВАЯ і називаються вони хохма, біна, тіферет і малхут. Бхіна алеф (1), яка називається "хохма", містить у собі і світло, і клі, що є бажанням отримувати. Це клі містить у собі все світло, яке називається ор хохма ("світло мудрості") або ор хая ("світло життя"). Тому, що це все - світло життя, яке знаходиться всередині створіння.

Між тим, бхіна алеф все ще вважається світлом, а клі, що у ній, ще майже не проявляється, воно знаходиться в ній ще ніби у потенціалі. Воно ще дуже змішане і пов'язане зі світлом, нівелюючись відносно нього. Після неї йде бхіна бет (2), яка виникла в результаті того, що хохма в кінці свого розвитку захотіла набути подоби

властивостей зі світлом, що знаходилося всередині неї. У ній прокинулося бажання віддавати Творцю.

Адже природа світла - це чисте бажання віддавати. У відповідь на виникнення цього бажання, яке прокинулося в ній, від Творця прийшло нове, якісно інше світло, яке називається ор хасадім ("світло милосердя"). Тому бхіна алеф майже зовсім позбавилася ор хохма, яке давав їй Творець. Ор хохма може знаходитися лише всередині клі, яке є придатним, тобто бажання отримувати. Отже, і світло, і клі у бхіні бет повністю відрізняються від тих, що були у бхіні алеф. Адже клі у бхіні бет являє собою бажання віддавати, а світло – ор хасадім. Ор хасадім – це насолода від схожості властивостей з Творцем.

Бажання віддавати призводить до схожості властивостей з Творцем, а схожість властивостей у духовних світах призводить до злиття. Потім йде бхіна ґімел. Після того, як світло всередині створіння зменшилося до рівню ор хасадім, при практично повній відсутності ор хохма, а, як відомо, саме ор хохма являє собою основну життєву силу у створіння, то бхіна бет відчула його нестачу. У кінці свого розвитку вона притягла до себе певну порцію ор хохма, щоби воно почало світити всередині її ор хасадім.

Для цього вона знову збудила всередині себе певну порцію бажання отримувати, яка і сформувала нове клі, яка зветься "бхіна ґімел"(3) або "тіферет". А світло, що знаходиться в ній, зветься "ор хасадім зі світінням ор хохма", тому що основну частину у цьому світлі являє собою ор хасадім, а меншу частину являє собою ор хохма. Після неї йде бхіна далет. Тому, що клі бхіни ґімел в кінці свого розвитку також зажадало притягнути до себе ор хохма, але вже у всій повноті, у всьому тому розмірі, який мала бхіна алеф.

Виходить, що це нове пробудження веде до того, що у бхіни далет (4) з'являється і те пристрасне бажання отримувати, яке мала бхіна алеф, і до цього додається те, що створіння вже одного разу вивергало з себе світло, і воно тепер знає, - як це погано бути без світла хохма, і тому воно бажає це світло набагато більше, ніж коли воно було на стадії бхіни алеф. Отже, поширення світла, а потім його вивільнення створюють клі. Виходить, що коли тепер клі знову прийме світло, то воно буде передувати світлу. Тому бхіна далет являє собою кінцеву стадію створення клі, яка називається "Малхут".

Чому саме світло стало причиною того, що клі захотіло віддавати? Ми спостерігаємо у нашій природі такий закон: кожна гілка прагне бути схожою на свій корінь. Тому, коли прийшло світло хохма, клі отримало це світло. Але коли відчуло, що світло прийшло від Давця, захотіло бути схожим на Джерело і не отримувати. Виходить, що з кетеру походять дві дії:

1) бажання насолодити створіння утворило бажання отримувати, це – бхіна алеф;
2) бажання віддавати діє у створінні, оскільки воно відчуває, що світло, яке воно отримує, приходить від бажання вищого давати, тому воно також бажає давати.

Приклад цьому ми можемо спостерігати у матеріальному світі. Одна людина дає іншій подарунок і та його приймає. Потім друга починає розмірковувати і розуміє: "Він – дає! А я – отримую? На варто мені брати!". Тому повертає подарунок. Спочатку, коли отримував подарунок, знаходився під впливом того, хто дає, і не відчував себе отримувачем. Але, після отримання подарунку відчув себе таким, що отримує, тому відмовляється від подарунку.

Необхідно відмітити, що ця людина має бажання отримати – адже отримала спочатку. Але просити – не просила! Тому не називається клі. Клі зветься – коли відчуває, що є насолода і наповнення, і він просить того хто дає, щоб дав йому.

Чому біна має авіют більший, ніж хохма, тобто має більше бажання отримати, адже вона бажає віддавати? Хохма – це клі, яке ще не відчуває себе отримувачем, Давець повністю володарює над ним. Але біна вже відчуває себе отримувачем, тому має більший авіют, ніж хохма.

Є два види світел:

1) світло Мети творіння, яке називається "світло хохма", воно походить від Творця – бажання насолодити створіння, це – бхіна алеф;

2) світло Виправлення створіння, яке називається "світло хасадім", що поширюється завдяки створінню, це бхіна бет.

Як можна сказати, що світло хасадім поширюється завдяки творінню, хіба ж не Творець – джерело світла і насолоди? Тому, що завдяки злиттю створіння з джерелом насолоди приходить до нього насолода від Творця.

Початок Творіння відбувається так.

З Творця виходить світло, ор – насолода. Це сходження світла від Творця називається нульовою стадією (0), коренем (шореш). Під цю насолоду світло створює клі, здатне відчути, вмістити у собі всю насолоду, що знаходиться у світлі. Припустимо, Творець захотів насолодити створіння на величину 1 кг, тоді Він повинен утворити створіння, бажання насолодитися, клі, об'ємом 1 кг, здатне вмістити у собі всі насолоди, які Він створив.

Такий стан повного насичення клі від наповнення світлом Творця називається стадією алеф (1). Ця стадія характеризується бажанням отримувати насолоду ("рацон лекабель"). Світло, яке несе насолоду, називається "ор хохма". Оскільки клі на цій стадії отримує світло хохма, то й сама стадія називається "хохма".

Клі отримує все світло Творця, відчуває повну насолоду світлом і здобуває його властивість – бажання віддавати, насолоджувати. Внаслідок цього, клі з такого, що отримує насолоду, перетворюється на таке, що бажає віддавати, і тому перестає отримувати світло. Оскільки у клі виникає нове, протилежне щодо початкового, бажання, воно переходить у новий стан, який зветься стадія бет (2), бажання віддавати ("рацон леашпіа"), або біна.

Отже, клі припинило отримувати світло. Світло продовжує взаємодіяти з клі, і говорить йому, що тим, що воно відмовляється приймати світло, воно не виконує Мети творіння, не виконує бажання Творця, який хоче, щоб воно насолоджувалося світлом. Крім того, клі відчуває, що світло є життєвою силою, і що воно не може жити без нього. Тому клі, так само бажаючи віддавати, вирішує, все ж, почати отримувати хоча б якусь життєво необхідну порцію світла. Виходить, що клі погоджується прийняти світло з двох причин: перша – тому, що воно хоче виконати бажання Творця, і ця причина являється головною; друга причина – це відчуття того, що воно насправді не може жити без світла.

Таке виникнення в клі нового, невеликого бажання отримувати світло створює нову стадію, яка називається ґімел (3), або Зеїр Анпін. Одночасно віддаючи і трохи отримуючи у стадії ґімел, клі починає усвідомлювати, що бажанням Творця являється повне наповнення клі світлом, так, щоби клі могло нескінченно насолоджуватися ним. Оскільки клі вже отримало трохи світла хохма, що необхідне йому для існування, тепер воно вже саме вирішує прийняти решту світла тому, що так бажає Творець. Клі знову починає приймати у себе все світло Творця, як у стадії 1.

Нова стадія називається бхіна далет (4). Від стадії 1 вона відрізняється тим, що вона сама виявила бажання отримувати. Перша стадія була заповнена світлом не усвідомлено, за бажанням Творця. Власного, особистого бажання у неї не було. Четверта стадія називається "царством бажань", або малхут. Цей стан, малхут, називається "світом Нескінченності" (олам Ейн Соф) – нескінченне, необмежене бажання насолодитися, наповнене світлом, насолодою.

Бхінат шореш (0) – це бажання Творця утворити створіння і надати йому максимальне задоволення. У цій стадії, як у насінині, або зародку, міститься все наступне створіння від початку до кінця, все відношення Творця до майбутнього створіння. Бхінат шореш (0) являється Задумом всього творіння (Махшеват аБрія). Всі наступні процеси являються лишень здійсненням цього Задуму. Причому, кожна наступна стадія є логічним наслідком попередньої. Розвиток відбувається згори вниз, при цьому кожна попередня стадія знаходиться "вище", ніж наступна, - тобто вона включає у себе всі наступні, які являються її розвитком.

В мірі цього розвитку згори вниз, від Творця до нашого світу, виникають нові, все більш низхідні сходини, все йде від досконалого до недосконалого. Творець створив світло, насолоду, з Самого Себе, зі своєї Сутності, тому сказано, що світло створене "єш мі єш" (існуюче з існуючого), – тобто світло завжди існувало. А поява стадії 1, бажання отримати насолоду, клі, називається "єш мі аїн" (існуюче з нічого), – тобто Творець створив його з "нічого", оскільки у Творця не може бути навіть тіні бажання отримувати.

Перше самостійне бажання створіння – це стадія 2. У цій стадії вперше проявилося бажання віддавати. Бажання це виникло під впливом світла, отриманого від Творця, і було закладене ще у Задумі творіння. Але самим клі це бажання відчувається як його власне, самостійне. Так само й наші бажання: всі вони походять згори, від Творця, але ми вважаємо їх за свої, що прийняті самостійно. Відчувши бажання віддавати у стадії 2, що є протилежним бажанню отримувати, клі перестає відчувати насолоду від отримання, перестає відчувати світло як насолоду, світло ніби покидає його, і воно залишається порожнім.

У стадії 1 було створене бажання насолодитися. Це єдине бажання, якого немає у Творця. Саме це бажання і є, власне, створінням. Далі у всьому Всесвіті існують лише варіанти цього бажання стадії 1: насолодитися від отримання або віддачі, або суміш цих двох бажань. Але окрім Творця існує тільки єдине: бажання насолодитися.

Клі завжди залишається таким, що бажає отримати. Матеріал його не змінюється. Зрозуміти це людині вдається тільки тоді, коли вона усвідомить зло, усвідомить нашу егоїстичну природу. Все, що закладено у нашій природі, у будь-якій нашій клітинці, – не більше ніж бажання насолодитися у тій чи іншій мірі. Стадія 2, залишившись порожньою, перестає відчувати, що вона існує: вона створена світлом і, опинившись без нього, ніби помирає. Тому у ній виникає бажання отримати хоч трохи світла Творця. Насолода від отримання світла називається "ор хохма", насолода від віддачі – "ор хасадім".

Стадія 2 (біна) хоче віддавати, але тут вона виявляє, що віддавати їй нічого нема чого, що вона "помирає" без ор хохма. Тому вона вирішує прийняти у себе небагато ор хохма. Це й створює третю стадію, бхіну ґімел (3). У цій стадії клі має два протилежних бажання: бажання отримувати і бажання віддавати. Переважає, все ж, бажання віддавати. Не дивлячись на те, що віддавати йому нема чого, це бажання, - віддати Творцю, - все ж існує. Це бажання наповнене світлом хасадім. У ньому є також невелика кількість ор хохма, яка наповнює бажання отримувати.

Четверта стадія, малхут, поступово народжується з третьої стадії. Бажання отримувати посилюється, витісняючи бажання віддавати, через деякий час воно

залишається єдиним. Тому ця стадія й називається "малхут", – тобто царство бажання, бажання увібрати до себе все, всі задоволення, все світло хохма. Ця стадія є завершенням утворення створіння, а оскільки вона отримує у себе нескінченно, без обмеження, без кінця, то вона називається "Світом Нескінченності".

Ці чотири стадії називаються "арба бхінот де-ор яшар" – 4 стадії прямого світла, що походить безпосередньо з Творця. Решта створіння, всі світи, ангели, сфірот, душі – все являється лишень частиною малхут. Оскільки малхут потім бажає бути подібною до попередніх стадій, то все створіння є відбитком цих чотирьох стадій. Зрозуміти це, пояснити, як у кожному зі світів відображені ці чотири стадії, як це впливає на наш світ, як ми, діючи активно, за допомогою зворотного зв'язку можемо впливати на них, включитися у загальний процес Всесвіту, – у цьому полягає вся наука кабала. Наша задача – осягнути це.

6) Вищеперелічені чотири стадії є відповідними десяти сфірот, на які поділяється будь-яке створіння. Ці чотири бхінот є відповідними чотирьом світам АБЄА, що включають у себе увесь Всесвіт, кожну деталь, яка існує у реальності. Бхіна алеф зветься "хохма" або світ Ацилут. Бхіна бет зветься "біна" або світ Брія. Бхіна ґімел зветься "тіферет" або світ Єцира. Бхіна далет зветься "малхут" або світ Асія.

З'ясуємо тепер природу цих чотирьох бхінот, які існують у кожній душі. Кожна душа ("нешама") виходить зі Світу Нескінченності та опускається у світ Ацилут і набуває там властивостей бхіни алеф. У світі Ацилут вона ще не називається "нешама", оскільки ця назва вказує на певну відокремленість від Творця, внаслідок якої вона виходить з рівню Нескінченності, відсутності меж, повного злиття з Творцем, і набуває певної "самостійності". Але поки що вона ще не являє собою сформоване, закінчене клі і тому її ще нічого на відокремлює від Сутності Творця.

Як ми вже знаємо, бхіна алеф розвитку клі ще не являє собою, власне, клі тому, що в ньому бажання повністю нівелюється по відношенню до світла. Тому говорять, що у світі Ацилут все ще являє собою повністю Божественне – "Він один та Ім'я Його одне". І, навіть, душі інших, відмінних від людини істот, які проходять через цей світ, повністю злиті з Творцем.

7) У світі Брія вже править Бхіна бет, тобто її клі являє собою бажання віддавати. Тому, коли душа прибуває у світ Брія, вона набуває цієї стадії розвитку клі і тепер вона вже називається "нешама". Це значить, що вона вже відокремилася від Сутності Творця і набула певної самостійності. Тим не менше, поки що ця судина ще дуже "чиста", "прозора", тобто вона ще дуже близька за властивостями до Творця і тому вважається, що вона ще повністю духовна.

8) У світі Єцира вже править бхіна ґімел, яка вже включає певну, невелику порцію бажання отримувати. Тому, коли душа опускається у світ Єцира і набуває цієї стадії розвитку клі, вона переходить зі стану "нешама" і тепер вона вже називається "руах". Це клі вже має певний "авіют", тобто деяку порцію бажання отримувати. Тим не менше, ця судина ще теж вважається духовною, тому що така кількість і якість бажання отримувати ще недостатні для того, щоб повністю відокремитися за своїми властивостями від Сутності Творця. Повним відокремленням від Сутності Творця є тіло, яке вже має повну видиму "самостійність".

9) У світі Асія вже володарює бхіна далет, яка являє собою кінцеву стадію розвитку клі. На цій стадії бажання отримувати досягає свого максимального розвитку. Клі перетворюється на тіло, що повністю відокремлене від Сутності

Творця. Світло, яке знаходиться у бхіні далет, називається "нефеш". Ця назва вказує на відсутність у цього виду світла власного руху. І знай, що не існує нічого, що не складалося би зі свого АБЄА (або чотирьох бхінот).

У чому різниця між бажанням отримати та душею? Бажанням отримати називається бхіна далет, яка являється основою всього, і вона відчуває й осягає всі ступені. Душею, як правило, називають "світло". Світло без того, хто осягає, зветься "світло". Світло разом з тим, хто його осягає, зветься "душа". Наприклад, п'ятеро людей розглядають літак у бінокль, і в кожного бінокль кращий за попереднього, тому перший стверджує, що розмір літака – 20 см, другий, що розмір літака – метр. Кожний говорить правду, адже вони судять на основі того, що осягли, але на літакові ніяк не відбиваються їхні точки зору.

Причина відмінностей – різниця у якості лінз біноклів. Так само і в нас: у світі немає змін, всі зміни у тих, хто осягає, і те, що осягаємо, називається "душа". У нашому прикладі бінокль – це збіжність властивостей, і в цьому плані є відмінності між тими, хто осягає, і, тим більшу, у тому, що осягається, - у душі.

10) Нефеш, яка являє собою світло життя, що міститься у тілі, виходить безпосередньо з Сутності Творця. Проходячи крізь чотири світи АБЄА вона все більше й більше віддаляється від Творця, доки вона не досягає клі, призначеного для неї, – тіла, і саме тоді вважається, що клі остаточно сформувалося. На цій стадії розвитку клі, світло, що знаходиться в ній, є настільки малим, що вже не відчувається його джерело, тобто створіння (клі) перестає відчувати Творця.

Однак за допомогою занять Торою та заповідями з наміром завдати цим насолоди Творцю, створіння може очистити своє клі, що називається тіло, і тоді воно зможе отримати все світло, яке було приготоване Творцем ще у Задумі творіння. Саме це мав на увазі рабі Хананія бен Акашія, коли він сказав: "Захотів Творець удостоїти Ісраель, для цього він дав їм Тору та заповіді...".

Тут він пояснює нам поняття "авіют", яке ми повинні "лезакот", - очистити. "Авіютом" називається бхіна далет, що отримує заради самонасолоди. Мета – досягнути подоби властивостей, тобто отримувати заради віддачі, це й називається "закут" – очищення. Як досягти цього ступеню? За допомогою вивчення Тори з наміром досягти бажання віддавати.

У клі одночасно не може бути два протилежних бажання: або бажання отримати, або бажання віддати. Якщо в якому-небудь клі з'являються два бажання, то воно поділяється на дві частини, на два клі, у відповідній пропорції.

Під часом у духовному світі розуміють причинно-наслідковий зв'язок між духовними об'єктами, народження нижчого з вищого. У духовних світах є причина і наслідок і немає часу, - яких-небудь часових проміжків між ними. У нашому ж світі між причиною і наслідком, як правило, проходить деякий час.

Якщо ми говоримо "раніше", то маємо на увазі причину, "пізніше" – наслідок. До понять "відсутність часу і простору" ми поступово звикнемо. Ще Рамбам писав про те, що вся наша матерія, увесь Всесвіт, знаходяться нижче за швидкість світла. При швидкості більшій за швидкість світла час стає рівним нулю, простір стискається у точку (це ми вже знаємо завдяки Ейнштейну).

А що за цим? А далі вже знаходиться духовний світ, коли простору і часу не існує, тобто вони сприймаються людиною, що їх осягає, як такі, що дорівнюють нулю. Духовний простір можна уподібнити нашому внутрішньому духовному світу, коли ви відчуваєте себе внутрішньо чим-небудь наповненим або спустошеним.

У світі існує лише Творець і створіння. Створіння – це бажання отримати світло, насолоду від Творця. У нашому світі це бажання є неусвідомленим, - не

відчувається джерело життя – насолоди. Бажання насолодитися у нашому світі егоїстичне. Якщо людина може його виправити, щоб використовувати його альтруїстично, вона у цьому ж бажанні починає відчувати світло, Творця, духовний світ. Духовний світ і Творець – це одне й те саме.

Виправлене бажання людини називається "душа". Душа поділяється на певні частинки, окремі душі. Потім вони зменшуються і віддаляються за своїми якостями від Творця та поміщуються у людину, яка народилася у нашому світі.

Душа може вселитися у дорослу людину у будь-який час її життя. Це відбувається за програмою, що задається згори. Душі змінюються протягом життя людини. В принципі це подібне до одягу, який людина змінює постійно, – так і душа змінює своє одіяння, - матеріальне, наше фізіологічне тіло, - уходячи з нього, замінюючись іншою душею. Тіло помирає, а душа змінює своє одіяння на інше.

Завдання людини, живучи у нашому світі, знаходячись у тілі, всупереч егоїстичним бажанням тіла, досягти того духовного рівню, з якого опустилася її душа. Виконавши це завдання, людина досягає духовного рівню, що вищий за теперішній у 620 разів. Це відповідає 613 основним і 7 додатковим заповідям.

Всі душі мають одне й теж саме завдання: досягти свого повного виправлення. А це відповідає підйому у 620 разів. Саме за допомогою перешкод з боку тіла можна піднятися на цей рівень. У цьому полягає весь сенс перебування у нашому світі, у нашому тілі. Єдина різниця між душами – у початкових і кінцевих умовах, в залежності від характеру душі, з якої частинки загальної душі вона виділена. Коли всі душі з'єднуються воєдино, то виникає вже абсолютно новий стан величини та якості загального бажання, та обсягу інформації.

Є певні типи душ, які вже досягли свого власного виправлення і сходять у наш світ, щоби виправляти інших. Це душі типу рабі Шимона бар Йохая, котра потім переселилася до Арі, а потім - у Бааль Сулама. Іноді така душа опускається, щоб впливати на світ у цілому, іноді, - щоб виростити майбутніх кабалістів і т.п. Після кінцевого виправлення не буде жодної різниці між душами. Відмінність між ними існує лише на шляху до мети.

Сказано, що євреї були вигнані для того, щоби:

- поширювати знання про духовне;
- увібрати до себе ті душі "гоїв", які на деякому етапі можна наблизити до духовного.

Під цим мається на увазі, що душі, які вже виправлені, котрі звуться "Ісраель", вселяються у невиправлені тіла, що називаються "гоїм", для того, щоби підняти їх у духовний світ (вивести з-під вигнання у нашому світі).

У нашому ж світі, у тілах відбувається матеріальна дія, яка лише подібна до духовної. Зв'язок між духовним і матеріальним однобічний – він йде згори вниз, від духовного до матеріального. Людина підганяється вперед відчуттям сорому. Відчувши сором, малхут Світу Нескінченності скоротилася і припинила отримувати насолоду. Сором був настільки нестерпним, що був більший за насолоду.

Що таке сором? Це зовсім не те відчуття, яке виникає в нас. Духовний сором виникає виключно тоді, коли людина відчуває Творця. Це відчуття духовної невідповідності між Творцем і людиною, коли людина, отримуючи від Творця все, не може відповісти йому тим самим. Сором є характерним лише для високих душ, що вже вийшли у духовний світ і піднялися на відповідні щаблини, де відчувається Творець.

Відчуття неможливо передати. Якщо людині знайоме те чи інше відчуття, то його можна збудити у ній ззовні, але не створити заново. Тим більше, духовні відчуття неможливо передати, оскільки їх відчуває лише той, хто їх осягає. Ні у нашому світі, ні у духовному, - якщо людина що-небудь відчула, - то іншій вона свої відчуття ні передати, ні довести не може.

Ми відчуваємо лише те, що потрапляє в нас. Ми не знаємо, що знаходиться ззовні від нас, що не проходить через наші органи відчуття. Кожного разу наука відкриває що-небудь нове, але ми не знаємо, що іще не відкрите і знати цього заздалегідь не можемо. Це ще знаходиться ззовні від нас, навколо нас, не увійшло у наш розум та відчуття.

Наука своїми "відкриттями" тільки констатує наявність фактів у природі. Цим наука говорить лише про те, що дещо, яке було раніше невідомим для людини, розкрите. А нерозкрите залишається існувати навколо нас, поза нашими відчуттями.

Кабала теж наука, але вона досліджує не наш світ, а світ духовний, даючи людині додатковий орган почуття. Виходячи у духовний світ, ми краще можемо порозуміти і наш світ, оскільки до нього сходять усі події, які відбуваються у духовному світі, а всі наслідки нашого світу піднімаються у духовний, відповідно до закону постійного кругообігу і взаємодії усієї інформації.

Наш світ являє собою останню, найнижчу сходину усіх світів. Тому кабаліст, який виходить у духовний світ, бачить сходження душ, піднесення душ, причини і наслідки всіх духовних і матеріальних процесів.

Чи істинна наука кабала? Дивлячись згори на наш світ, видно, що всі вчення і всі релігії закінчуються там, де закінчується внутрішній світ, внутрішня психологія людини.

Оскільки показати у нашому світі, на цьому рівні, нічого неможливо, то і довести неможливо нічого. Тільки той, хто піднімається, побачить це. Тому кабала і називається "Таємна наука". Якщо у нашому світі народилася людина, котра не знає, що таке зір, то їй неможливо пояснити, що значить "бачити".

У кабалі є метод чисто наукового, розумного, критичного осягнення на самому собі, коли з'являється додатковий орган почуття. Людина починає розмовляти з Творцем, відчувати Його. Творець починає розкривати людині її власний внутрішній світ – те єдине, що людина може відчувати і розуміти. Людина, та і взагалі, будь-яке створіння, можуть відчувати тільки те, що надходить до них від Творця.

Можливо, Творець має ще щось, про що Він не говорить? Звичайно має. Адже й ми постійно отримуємо все новішу інформацію, все новіші відчуття, яких він раніше не вводив до нас. Але про те, що поки не було отримане людиною від Творця, неможливо судити.

Все, що людина осягає у кабалі, - вона осягає протягом 6000 сходин, які звуться "шість тисячоліть". Потім, пройшовши шлях духовного піднесення, який складається з шістсот тисяч ступенів, людина піднімається на більш високу ступінь пізнання – настає сьоме тисячоліття, яке називається "шабат".

Потім йдуть ще три підйоми, – людина осягає восьме, дев'яте та десяте тисячоріччя, коли вона осягає найвищі сфірот біна, хохма і кетер. Ці ступені знаходяться вище створіння. Вони повністю відносяться до Творця, який у вигляді подарунку дає виправленим душам такі осягнення, такі види злиття з Ним.

Про це ніде не пишеться, - немає мови, на якій можна було б це описати. Це відноситься до таємниць Тори. Тому, коли питають про самого Творця, ми нічого

відповісти не можемо. Ми говоримо тільки про світло, яке поширюється від Нього. Ми осягаємо світло, і в такий спосіб осягаємо Творця. Тому ми називаємо те, що осягаємо, "Творець" – те, що створило нас. Виходить, що ми, в принципі, пізнаємо самих себе, свій внутрішній світ, а не Його самого.

Після повного наповнення світлом, малхут відчула, що хоча і дає насолоду Творцю тим, що прийняла до себе все Його світло, проте вона є повністю протилежною Творцеві за властивостями, оскільки вона бажає отримати насолоду, а Творець бажає давати насолоду.

Малхут, знаходячись на цьому етапі розвитку, вперше відчула почуття пекучого сорому від того, що побачила Давця та Його властивість віддавати, - всю різницю між Ним і нею самою. Внаслідок відчуття, що виникло у неї, малхут приймає рішення повністю звільнитися від світла. Як у стадії 2 (біна), - з тією різницею, що тут створіння чітко відчуває своє пристрасне бажання насолодитися, і наскільки це бажання є протилежним щодо бажань Творця.

Виверження світла з малхут називається "Перше скорочення" або "Цимцум алеф" (ЦА). Внаслідок ЦА малхут залишається повністю порожньою. До четвертої стадії, - до цієї дії, - діяв Творець. Починаючи з моменту відчуття сорому і надалі створіння починає діяти ніби "саме по собі", причому рушійною силою якраз і є почуття сорому.

Після свого скорочення малхут не бажає більше приймати світло. Але вона відчуває свою протилежність Творцю – адже Він дає їй задоволення. Якщо у стані наповнення світлом вона отримувала, - виконувала те, чого бажає Творець, - то зараз вона остаточно є протилежною Творцю. Як же зробити так, аби не відчувати сорому і бути подібною до Творця? Тобто отримувати тому, що Він бажає, але й віддавати, як це робить Він.

Малхут може досягти такого стану, якщо вона буде отримувати не заради себе, - щоб вгамувати своє бажання насолодитися, - а заради Творця. Це значить, що тепер вона буде приймати світло лише тому, що цим вона завдає задоволення Творцю. Це схоже на гостя, котрий, хоча й голодний, але відмовляється приймати пригощення заради себе, а отримує його тільки щоби порадувати хазяїна.

Для цього малхут створює екран – силу, яка чинить опір егоїстичному бажанню самонасолодитися без всілякого зв'язку з тим, Хто дає, і ця сила відштовхує все світло, яке приходить до неї. А потім, за допомогою того самого екрану малхут розраховує, яку частину світла вона зможе отримати заради Творця.

Малхут відкриває себе лише на цю, відміряну екраном частину світла, яку вона може отримати заради Творця. Решта малхут, тобто решта бажань, залишаються порожніми. Якщо б вона змогла повністю наповнити себе світлом, отримувати заради віддачі, то стала б повністю схожою з Творцем за властивостями, закінчила би виправлення свого егоїзму, і використовувала б його тільки з метою надання задоволення Творцю. Такий повністю виправлений стан малхут є Метою творіння і називається "Кінець виправлення" (егоїстичного бажання самонасолодитися), "Ґмар тікун".

Але одноразово, за одну дію, такого стану неможливо досягти, оскільки він є повністю протилежним егоїстичній природі малхут. Малхут досягає свого виправлення частками, порціями.

Світло, що приходить до клі, називається "пряме світло", "ор яшар". Намір клі отримувати світло лише заради Творця називається "зворотне світло", "ор хозер". Саме за допомогою цього наміру клі "відбиває" світло. Частина клі, у яку воно отримує світло, називається "внутрішня частина", "тох". Частина клі, що залишається порожньою, називається "кінець", "соф". Тох і соф разом складають

"ґуф", "тіло", – бажання отримати насолоду. Взагалі, у кабалістичних книгах, коли мова йде про "тіло" ("ґуф"), мається на увазі бажання отримувати.

За цим принципом отримання тільки заради Творця влаштований весь духовний Всесвіт, все, окрім нашого світу. Виходить, що весь Всесвіт – це лише варіації спустошеної у ЦА малхут, яка тепер наповнює себе за допомогою екрану. Зовнішня, менш важлива частина цієї малхут називається світами Адам Кадмон, Ацилут, Брія, Єцира, Асія. А те, що залишається, - внутрішня, більш важлива частина малхут, - називається душею, "Адам".

Процес наповнення малхут світлом – це процес кількісний і якісний. Цей процес ми й будемо вивчати. Він складається з того, як кожна окрема частинка малхут, яка опустилася у наш світ, повинна потім себе виправити, щоби злитися з Творцем. І ця частинка знаходиться в людині. Це і є її справжнє "Я".

У тій своїй частині, де малхут ще не отримує світло, а тільки попередньо аналізує скільки світла вона може отримати не заради себе, а заради Творця, - вона зветься "голова", "рош". Скільки світла малхут зможе прийняти, - стільки насолоди вона і зможе завдати Творцю.

Малхут має абсолютну свободу волі, вона вільна у виборі – вона може взагалі не отримувати або отримувати, скільки забажає. Вона владна над своїм егоїзмом, а не він над нею. Вона вибирає саме цей стан, щоб бути схожою на Творця. Вона працює зі своїм егоїзмом, тобто не тільки не отримує заради себе, а отримує заради Творця.

Малхут повинна відчувати насолоду, адже саме у цьому полягає бажання Творця, тільки намір повинен бути альтруїстичним. Тому вона одразу не може прийняти все світло, що приходить, заради Творця.

Виникає протилежність між наміром та самою насолодою. Якщо малхут не буде насолоджуватись, то й Творець також не буде насолоджуватись. Вся його насолода полягає у насолодженні малхут.

Світло, яке увійшло до тох малхут, називається "ор пнімі" (внутрішнє світло). Ненаповнена світлом частина зветься "соф" (кінець). Місцезнаходження екрану називається "пе" (вуста). Екран називається "масах". Границя у клі, де закінчується отримання світла, називається "табур" (пуп). Лінія закінчення клі називається "сіюм" або "ецбаот раглім"(пальці ніг).

Частина світла, яку малхут не змогла прийняти внаслідок слабкості свого екрану, залишається ззовні і називається "ор макіф" (навколишнє світло). Світло, яке малхут отримує всередину, повинне відповідати її наміру отримати це світло заради Творця. Цей намір, як відомо, називається "відбите світло". Тому з голови до тіла пряме світло входить змішане з відбитим світлом.

Тох, що наповнений світлом, є повністю подібним до Творця і знаходиться з Ним у стані взаємної і постійної передачі насолоди одне одному.

Від Творця надходить насолода, яка відчувається душами відповідно до міри їхнього "голоду", бажання отримати його. Проблема у тому, щоби забажати відчути Творця і насолодитися Ним. Цим і займається кабала.

Відчути Творця можна тільки відповідно до схожості, подоби властивостей з Ним. Орган почуття, який сприймає, відчуває Творця, називається "екран" ("масах"). Вхід у духовний світ починається з появи у людини мінімального екрану – людина починає відчувати більш зовнішній світ, і розуміє, що це Творець.

Потім, по мірі занять кабалою, людина збільшує екран, і починає все більше відчувати Творця. Екран – це сила опору егоїзму та міра схожості з Творцем, -

коли з'являється можливість налаштувати свій намір відповідно до наміру Творця. У мірі схожості бажань людини і Творця, людина починає відчувати Творця.

У Всесвіті не існує нічого, окрім бажання Творця "дати" і початкового бажання створіння "отримати". Увесь подальший процес – це процес виправлення бажання "отримати" за допомогою бажання "віддати". Але як людина може змінити створене Творцем бажання "отримати", якщо це сама сутність людини?

Відповідь: лише за допомогою наміру "отримувати щоб віддати" створіння стає рівним Творцеві за властивостями по рівню духовності. Цього стану кожне створіння зобов'язане досягти або за одне життя, або за декілька. Процес цей йде протягом поколінь. Ми являємо собою наслідок, продукт попередніх поколінь, наші душі вже не раз побували тут і знову зійшли. В них накопичений досвід страждань і готовність наблизитися до духовного.

Людині властиве прагнення до ліні, і це дуже хороше прагнення. Якщо б його не було, людина б марнувалася на різного роду заняття, не надаючи чому-небудь переваги. Не треба боятися ліні, - вона захищає нас від непотрібних занять.

Дії Творця проявляються на двох перших стадіях:

- нульова стадія, що називається "корінь" – це світло ("ор"), яке виходить з Творця;
- перша стадія, яка називається "хохма" – це бажання отримати світло, клі, створене самим світлом для себе, для того, щоби воно могло отримати насолоду, що міститься у світлі.

Далі, до кінця всього Творіння все відбувається лише внаслідок реакції клі на світло у ньому. Все відбувається тільки від взаємозв'язку між цими двома єдиними компонентами Всесвіту: Творець і створіння, світло і клі, бажання насолодити і бажання насолодитися.

Друга стадія, яка називається "біна" – це перша реакція клі на світло, що його наповнює: клі переймає від світла його властивість "віддавати" й саме бажає бути таким самим. Тому воно вивергає з себе світло.

Третя стадія , що зветься "тіферет" або "Зеїр Анпін" – це перша дія клі. Воно розуміє, що Творець бажає, щоби воно отримало світло і насолоджувалося ним. Тому воно починає отримувати трохи світла. Це бажання отримати трохи світла і є Третьою стадією.

Четверта стадія , яка називається "малхут". На третій стадії у клі розвивається бажання отримати все світло хохма, яке надходить від Творця і це бажання отримати все світло хохма називається "малхут".

Ця четверта стадія і є завершеним бажанням, котре і являє собою єдине створіння. Як видно, у створіння існує тільки єдине бажання – отримати світло хохма, насолодитися ним. Створіння має єдину можливість віддавати – це отримувати не заради себе, а заради Творця.

Але щоб стати давцем, необхідно відчувати Того, хто дає тобі і отримувати лише тому, аби цим завдати Йому насолоди. Ви стаєте партнерами: Він дає вам, а ви даєте Йому. Ви стаєте рівними за властивостями і прагненнями: ви страждаєте, якщо Він не отримує насолоди, Він також страждає, якщо ви не насолоджуєтесь тим, що Він вам приготував. Він і ви стаєте одним цілим.

Четверта стадія, малхут, потім поділяється на частини. Це відбувається тому, що вона не може одразу виправити увесь свій егоїзм, тобто вона не здатна отримати заради Творця все приготоване для неї світло. Бажання отримати не заради себе протиприродне. Тому створіння повинне поступово "привчити" себе до цього бажання.

Малхут бажає бути подібною до попередніх стадій. Тому вона поділяється на п'ять частин, кожна з яких подібна до однієї з стадій:

- коренева частина у малхут - подібна до кореневої стадії;
- перша частина малхут - подібна до першої стадії;
- друга частина малхут - подібна до другої стадії;
- третя частина малхут - подібна до третьої стадії;
- четверта частина малхут є сама собою: не подібна жодній з властивостей, що вище від неї, а тому є повністю егоїстичною.

Ці ж стадії називаються, відповідно: нежива, рослинна, тваринна, "людина", духовна. З останньої частини малхут створюються "душі". З попередніх частин малхут створюється все інше – зовнішній відносно душ Всесвіт: світи і все, що їх наповнює і населяє. Відмінність одного створіння від іншого – тільки у бажанні насолодитися: від найменшого на неживому до більшого у людині і найбільшого у душах.

У своїх кругооборотах життів людина проходить у собі всі види бажань. В людині, у котрій існує, нехай поки що, навіть, неусвідомлене бажання до Творця, присутня й решта, - більш грубі бажання. Все питання у тому, у якій пропорції ці бажання знаходяться в ній і яке бажання вона вибирає для своїх дій.

Допомога групи та керівника (рава) полягає в тому, щоб замінити решту бажань на єдине – бажання осягнути Творця. В мірі просування до Творця решта бажань зростає і починає заважати цьому просуванню. З'являється то бажання до грошей, то до влади, то до почестей, то до знань, то до протилежної статі. Людині згори постачають спокуси, приваблюють її можливістю розбагатіти, заволодіти владою і т.п. Це відбувається для того, щоб людина дослідила себе, усвідомила свої прагнення і слабини, свою нікчемність у протистоянні спокусливим насолодам, щоби вивчила, - що таке бажання насолодитися, створене Творцем.

Кабала – це наука про самопізнання, про розкриття Творця в собі. Людина сама усвідомлює, що є для неї найнеобхіднішим. Важливо, що людина робить зі своїм вільним часом, про що думає решту часу. Кабаліст повинен працювати. Вільний час можна правильно використати, лише спланувавши його заздалегідь. Важливою є інтенсивність його наповнення. Якщо ви у вільний час думаєте над питанням "для чого я живу", то це дасть вам можливість правильно мислити й решту часу.

Для того, щоби духовно підноситись, потрібно мати те, що необхідно виправляти, тобто - потрібно мати бажання отримувати, егоїзм. Саме бажання отримувати, виправлене за допомогою наміру отримувати заради Творця, і стає клі, до якого входить світло, вготоване Творцем. Виходить, що чим більшим егоїстом стає людина (егоїзм, по мірі просування людини вперед, до Творця, зростає), - тим краще. Треба зробити людину ще більшим егоїстом, щоб вона відчула, що є в ній дещо, що потребує виправлення.

Егоїзм примушує людину відчувати позитивні прояви Творця як негативні. Тим не менше, саме це негативне відчуття Творця і приводить нас до Нього. В мірі духовного піднесення, наближення до Творця, усі негативні емоції перетворюються на позитивні.

"Я" людини – це сам Творець. Чому ж ми сприймаємо себе відокремленими від Творця? Лише тому, що наш егоїзм ще не виправлено.

Усе створіння складається з п'яти бхінот: кетер, хохма, біна, тіферет (або Зеїр Анпін) і малхут, яким відповідають десять сфірот. Чому десять? Справа в тому, що тіферет, у свою чергу, складається з шести сфірот: хесед, ґвура, тіферет, нецах, год, єсод. Відмітимо, що іменем "тіферет", називається і бхіна, яка входить до

складу п'яти, і одна з її окремих сфірот. Це тому, що ця окрема, одна з 6 сфірот, є основною, яка визначає увесь характер загальної тіферет. Але зазвичай ми замість назви "тіферет" вживаємо назву "Зеїр Анпін" (ЗА). Це більш прийнята назва, особливо у школі Арі. Ці десять сфірот включають увесь Всесвіт.

Ці п'ять бхінот: кетер, хохма, біна, ЗА та малхут і являють собою п'ять світів:

- кетер – світ Адам Кадмон;
- хохма - світ Ацилут;
- біна - світ Брія;
- ЗА - світ Єцира;
- малхут - світ Асія.

Або ж ми називаємо їх чотирьохбуквеним іменем Творця (юд–гей–вав-гей). Це ім'я зазвичай вимовляється як "АВАЯ". Воно має нескінченну множину значень, оскільки воно складає кістяк, основу всіх імен усіх створінь. Але у найзагальнішому своєму вигляді воно відповідає п'яти світам:

- кетер - світ Адам Кадмон - точка початку букви юд ("куцо шель юд");
- хохма - світ Ацилут - буква юд;
- біна - світ Брія - буква гей;
- ЗА - світ Єцира - буква вав;
- малхут - світ Асія - буква гей.

Наш світ являє собою частину світу Асія. Хоча він знаходиться під ним, під його найостаннішим духовним ступенем, але оскільки у духовному просторі немає місця для такої егоїстичної властивості, яка володарює нашим світом, то він вважається останньою сходинкою світу Асія.

Вся причина створення світів полягає в тому, що для того, щоб насолодити створіння, Творець повинен створити у ньому декілька умов:

- створіння повинно бажати насолодитися;
- це бажання повинне походити від самого створіння;
- воно (створіння) повинне бути самостійним;
- створіння повинне мати сили керувати цим бажанням, а не щоби бажання володарювало над створінням і диктувало його поведінку;
- створіння повинне мати можливість самостійно, незалежно вибирати між насолодою від того щоби бути створінням і насолодою бути як Творець;
- створіння повинне мати можливість і сили вільно діяти між двома протилежними силами: власним егоїзмом та Творцем, і самостійно обирати свій шлях, та самостійно йти ним.

Для того, щоб надати у розпорядження створіння, тобто людини, ці умови, Творець повинен:

- повністю віддалити створіння від себе (від світла);
- створити йому умову свободи волі;
- створити йому можливість розвитку й осягнення Всесвіту;
- створити йому можливість вільно діяти.

Творець створює такі умови створінню поступово. Під створінням мається на увазі людина, яка знаходиться у нашому світі в такому стані, коли вона вже починає усвідомлювати свій стан відносно Всесвіту, або вже починає підніматися по духовних сходинах. Такий стан вважається бажаним для початку духовної роботи людини і він називається: "Цей світ".

Для чого Творець, який знаходиться на найвищому духовному рівні, повинен був створити створіння з протилежної до Нього егоїстичної властивості, повністю наповнити його світлом, потім спустошити від світла і цим опустити створіння до

стану "Цей світ" ("Олам а-зе")? Тому, що створіння, яке наповнене світлом, не є самостійним, - воно повністю пригнічене світлом. Світло диктує створінню, бажанню насолодитися, клі, свої умови, передає йому свої властивості.

Для створення самостійного клі, повністю незалежного від світла, світло повинне повністю покинути клі. Існує просте правило: розповсюдження світла у клі і виверження з нього робить клі придатним для своєї функції, ролі самостійно усвідомлювати і вибирати спосіб наповнення. Таке справжнє, самостійне клі може з'явитися тільки у нашому світі.

Сходження світла згори донизу через усі світи до людини у цьому світі являє собою підготовчу стадію утворення справжнього клі. На кожному етапі тільки світло визначає всі форми, стадії, характер клі. Як тільки клі повністю звільняється від світла, воно стає абсолютно самостійним і може приймати різні рішення.

Будь-яка душа, (ще одна назва клі) яка опускається згори донизу з якого-небудь духовного рівня, поки не вдягається у бажання (тіло) людини у нашому світі і поки людина не починає з нею працювати, вважається частиною Творця і є наповненою Його світлом. І лише коли душа сходить до нашого світу та усвідомлює, в результаті вивчення кабали, свій істинний стан, тоді людина, в якої з'являється бажання духовно просуватися, може просити Творця, щоб Він наповнив її духовним світлом, яке піднімає її. Причому тоді людина духовно піднімається не на той самий рівень, з якого опустилася її душа, а в 620 разів більший.

Як просувається людина? Якщо згори людині дано стимул осягати духовне, то вона повинна його розвивати, а не губити. Згори людину можуть підштовхнути декілька разів, давши зацікавлення духовним. Але якщо людина не використовує правильно це бажання, що виникло в ній, то її через деякий час залишать у спокою.

Духовно піднятися клі вимушує навколишнє світло, ор макіф, яке світить ззовні, оскільки воно ще не може увійти до егоїстичного клі. Але вплив цього світла такий, що під його дією бажання людини до духовного зростають настільки, що вона бажає лише духовного піднесення. І тоді їй допомагають згори. Збільшити вплив на себе навколишнього світла і, в такий спосіб, почати зазнавати духовних відчуттів, вийти у духовний простір, можна тільки:

- під керівництвом справжнього кабаліста;
- за допомогою вивчення істинних книг;
- завдяки спілкуванню у групі учнів (гуртові заняття, трапези, дії).

Олам а-зе ("цей світ") – це стан, коли людина вже відчуває, що Творець від неї приховується. Сьогодні ми, поки що, цього не відчуваємо. Нам говорять, що Творець існує, ми чуємо про це, але все одно не відчуваємо цього. Коли людина починає відчувати, що існує дещо поза нашим світом, але приховується від нього, - це називається подвійним прихованням Творця.

Егоїзм – означає властивість людини, яка автоматично примушує людину у всьому, що вона робить, отримувати користь, і лише в цьому бачити мету своїх вчинків. Альтруїзм – абсолютно незрозуміла для нас властивість, коли людина, роблячи що-небудь, абсолютно не має на меті аніякої власної користі. Ми наділені від природи тільки егоїстичною властивістю. Альтруїстична властивість взагалі є незрозумілою нам.

Цю властивість може здобути лише той, хто відчуває Творця. Говорячи мовою кабали, коли світло увійде до клі, воно передасть клі свої альтруїстичні властивості. Людина самостійно виправитися не може, від неї це й не вимагається. Вона повинна під керівництвом рава, під час гуртових занять, збудити такі

бажання до духовного, щоб світло увійшло до неї. Але для такого бажання потрібно багато працювати над своїми думками і бажаннями, щоб чітко знати, що саме необхідно, хоча бажати цього людина ще не може.

Якщо людина у нашому світі робить вчинок, який зовні виглядає альтруїстичним, то насправді це означає, що вона заздалегідь зробила розрахунок про майбутню винагороду від вчиненої дії. Найменший рух виконується лише на основі розрахунку, в результаті якого людині здається, що їй буде краще, аніж зараз. Якщо б людина не робила такого розрахунку, вона не змогла б зрушитися з місця, тому що навіть на атомно-молекулярному рівні природі необхідна енергія для руху, – а цією енергією є, власне, егоїзм, тобто бажання отримувати насолоду. Цей закон потім "вдягається" у звичайні фізико-хімічні закони. У нашому світі людина здатна тільки отримувати, або віддавати заради отримання.

Кабала дозволяє описувати і внутрішні дії людини над собою, і дії Творця над нею, - тобто їх взаємні дії. "Апарат" кабали являє собою фізико-математичний опис дій духовних об'єктів у вигляді описових фраз, які можна привести до формул, графіків, таблиць.

Але ці формули, графіки, таблиці описують внутрішні духовні дії кабаліста і що криється за ними може знати лише кабаліст, який може відтворити ці дії на собі і тому зрозуміти, що ці формули означають. І передати цю інформацію учню кабаліст може тільки тоді, коли учень вийде хоча б на перший духовний рівень. Передається така інформація "з уст в уста" ("мі пе ле пе"), тому що на рівні уст ("пе") духовного парцуфу знаходиться екран ("масах"). Якщо учень ще не здобув екран, він ще не здатен нічого зрозуміти в істинному вигляді, нічого не може сприйняти від свого вчителя.

Коли кабаліст читає кабалістичну книгу, він повинен кожне слово і кожну букву виразити у собі, подібно до того, як сліпі відчувають систему Брайля. Так і кабаліст - відчуває написане лише у собі.

- Бхіна алеф – це клі, яке створив Творець для отримання тієї насолоди, яку він вирішив дати створінням. Світло, що наповнює це клі, називається "ор хохма" або "хая". Однак, бхіна алеф уся визначається як світло: клі там не відчувається, тому що воно повністю наповнене світлом, пригнічене насолодою. Клі називається бажання, а якщо бажання повністю наповнене насолодою, то воно, звичайно, відсутнє, оскільки задоволене.

- Бхіна бет – це наслідок реакції бхіни алеф на світло хохма, що знаходиться у ній: під дією ор хохма у клі виникає бажання бути подібним до властивості світла – насолоджувати, а не отримувати насолоду. Воно починає відчувати насолоду від бажання віддати, від схожості з Творцем, властивість якого тільки віддавати. Ця насолода від віддачі називається "ор хасадім". Внаслідок того, що у клі зникає бажання насолодитися, у ньому зникає і відчуття насолоди від отримання ор хохма, зникає саме ор хохма. Тому що не може відчуватися насолода без бажання до неї. Клі у бхіні бет є протилежним за наміром щодо бхіни алеф.

- Бхіна ґімел – це наслідок того, що бхіна бет відчуває бажання дати Творцю, але в неї нема що віддавати. Єдине, що вона може зробити для Творця – це прийняти частину світла тому, що Творець бажає цього. Крім того, також, деяка порція світла хохма є необхідною і для самої бхіна бет, оскільки без світла хохма бажання насолодитися нездатне існувати. Це нове бажання отримати, крім світла хасадім, також трохи світла хохма і утворило бхіну ґімел.

- Бхіна далет – народжується з бхіни ґімел тому, що в результаті отримання невеликої порції світла хохма заради Творця, бхіна ґімел прокидається, аби отримати все світло хохма. Це бажання походить від самого клі, - а не як у бхіні

алеф воно походило від самого світла. Тому це бажання є самостійним і воно саме притягує до себе світло хохма, випереджаючи світло, а тому й називається "малхут" – царство бажання.

Ми пройшли чотири стадії утворення клі. Чому чотири, а не п'ять? Тому що п'ята стадія – це вже, власне, клі, а не стадія його утворення. Починаючи з малхут немає вже більше стадій, - клі повністю створене, народжене у своєму егоїстичному бажанні отримувати насолоду від світла хохма. Клі є самостійним не лише у своєму бажанні, але й у втіленні в дію свого бажання.

Але якщо світло, насолода наповнює клі, - воно диктує клі дію, тому що пригнічує клі наповнюючи його насолодою. Тому тільки коли клі спустошене від світла, воно справді є вільним у своєму намірі. Але й цього недостатньо – світло взагалі не повинно відчуватися, навіть здалеку. Тобто Творець, світло, повинні взагалі сховатися від клі, малхут. І тільки тоді малхут зможе бути самостійною, вільною у своїх рішеннях та вчинках.

Такий стан, коли клі саме може реалізовувати свої бажання, коли воно є повністю звільненим від впливу світла, насолоди, щоби воно не змогло диктувати клі свої умови, називається "наш світ" або "цей світ". Досягається цей стан видаленням світла не тільки зсередини клі, але й поступовим віддаленням його ззовні.

Видалення світла зсередини клі називається скороченням бажання насолодитися, або просто "скороченням" ("Цимцум алеф"). Віддалення світла від клі досягається за допомогою системи затемнювальних екранів, які називаються світами. Таких екранів всього п'ять, тобто ми отримуємо п'ять світів. Кожен зі світів складається з п'яти частин, які називаються парцуфім. У кожному парцуфі є п'ять частин, які називаються сфірот. В решті-решт малхут віддаляється від світла настільки, що абсолютно не відчуває світла, – це і є людина у нашому світі.
Хоча у кабалі ми вивчаємо властивості світів, парцуфім, сфірот, тобто властивості екранів, що загороджують від нас духовне, Творця, але мається на увазі вивчення їх, щоб знати, - які ж властивості має здобути людина, щоб нейтралізувати приховуючу дію світів, парцуфім, сфірот, щоб піднятися до того чи іншого духовного ступеню – сфіри, парцуфу, світу.

Тому, що як тільки людина здобуває властивість якої-небудь сфіри у якому-небудь парцуфі якого-небудь світу, вона цим одразу ж нейтралізує приховуючу дію цієї сходини і сама ніби піднімається на неї. І вже тільки більш високі ступені приховують від неї світло, Творця. І також поступово вона повинна осягнути всі властивості всіх ступенів, знизу, починаючи з першої, понад нашим світом, і до найвищої, - до свого остаточного виправлення.

А тепер повернемося до малхут, п'ятої стадії клі. Малхут, відчувши себе такою, що отримує, а Творця - Давцем, настільки зневажає свій стан протилежності Творцеві, що вирішує припинити отримувати насолоду. Оскільки у духовному світі немає насилля, і не може сприйматися насолода, якщо нема на неї бажання, то світло зникає, перестає відчуватися у почуттях клі. Ця дія малхут називається Цимцум алеф (ЦА). У попередніх стадіях клі ще не відчувало себе таким, що отримує. А тільки на п'ятій стадії, сама вирішивши отримувати, вона відчуває себе протилежною Творцеві. Тому лише малхут робить ЦА, адже щоби зробити цимцум, потрібно відчувати повну протилежність Творцеві.

Малхут також називається "душа", але назва "душа" може відноситися як до клі, так і до світла, що в ньому. У тексті завжди потрібно розуміти, - чи йде мова про створіння, чи про те, чим воно наповнене. У першому випадкові – це частина самого створіння, бажання, а у другому – частина Творця, світло.

Коли душа опускається зі світу Нескінченності у світ Ацилут, вона стає тоді стадією алеф душі, але не справжньою душею, оскільки ще не відчувається її відмінність від Творця, подібно до того, як дитину у лоні матері ще не можна назвати самостійною, хоча вона вже існує. Вона знаходиться ще у проміжному стані.

Світ Ацилут абсолютно духовний тому, що в ньому клі не відчувається, а повністю пригнічене світлом і складає зі світлом одне ціле. Навіть душі решти створінь, тварин, проходячи крізь світ Ацилут згори вниз, вважаються також злитими воєдино з Творцем. А у нашому світі створіння повністю спустошені від світла і нескінченно віддалені від Творця.

Всі світи є сходинками наближення до Творця при піднятті людини знизу нагору та мірами віддалення від Творця при сходженні душі згори вниз. І немає значення, про які типи душ йде мова. Звичайно, що вся природа – єдине ціле, але в ній можна виділити види створінь, що є більш вільними за вибором мети та менш вільними. Тільки людина зі всіх створінь має свободу волі, решта ж природи піднімається чи опускається разом з нею, будучи пов'язаною з людиною у нашому Всесвіті.

Неможливо говорити про яку-небудь кількість душ, які проходять цей шлях, тому що важко дати душам кількісну характеристику. В кожного з нас зненацька з'являються які-небудь частинки інших душ, більш сильних і вищих, які починають всередині нас говорити і підштовхувати вперед. Душа – це не щось визначене, постійне, що супроводжує біологічне тіло протягом усього його біологічного життя.

Арі описує у своїй книзі "Шаар аГільгулім" які душі та в якій послідовності до нього вселялися. Душа також не є чимось неподільним, а сама постійно, зливається і ділиться, утворює все нові частини, наскільки це є необхідним для виправлення всієї загальної душі. Навіть протягом життя людини до неї вселяються або з неї видаляються якісь частинки душ і постійно переливаються з іншими душами.

Світ Брія відповідає стадії бет – біні, бажанню віддавати, насолоджувати. Клі у світі Брія називається "нешама", воно вперше має своє власне бажання, хоча це бажання віддавати, і тому воно дуже світле, неегоїстичне за своїми бажаннями та вважається абсолютно духовним.

Світ Єцира відповідає стадії ґімел – тіферет, або ЗА, у якій проявляється як бажання віддавати (приблизно 90 відсотків), так і бажання отримувати (приблизно 10 відсотків), - тобто невелике світіння світла хохма на яскравому фоні світла хасадім. Клі на цій стадії переходить зі стану нешама у стан руах. Хоча бажання клі вже в певній мірі егоїстичні, тим не менше, бажання віддавати все ж переважає, тому клі у світі Єцира ще цілком духовне.

Світ Асія – у ньому володарює четверта стадія – малхут, повністю егоїстична. Саме бажання отримує тут тіло ("ґуф"), яке є абсолютно віддаленим від Творця. Світло, що наповнює клі у світі Асія, називається "нефеш", ця назва говорить про те, що і клі, й світло знаходяться без будь-якого духовного руху, - подібно до неживої природи нашого світу.

Таким чином, поступово сходячи ступенями світів, клі все більше грубішає та віддаляється від світла, поки зовсім не залишається спустошеним, – не відчуває світла, а тому і є абсолютно вільним у своїх думках і діях від світла, Творця.

А от якщо тепер клі саме надасть перевагу шляху духовного розвитку перед дрібними егоїстичними насолодами, воно зможе, поступово піднімаючись знизу нагору сходинами світів Асія, Єцира, Брія, Ацилут, Адам Кадмон, досягти світу Нескінченності, тобто нескінченного злиття з Творцем, рівності з Ним.

У людині є чорна точка, - зародок майбутнього духовного стану. Ця точка знаходиться в кожному у стані різної готовності до духовного сприйняття. Є люди, які зовсім не сприймають духовні поняття, вони, навіть, не здатні відчути щонайменшого інтересу до них. Є люди, які зненацька прокидаються, причому навіть для них самих незрозуміло, - чому вони зненацька почали цікавитися настільки "абстрактним".

Людина, подібно до будь-якої іншої тварини, живе під впливом батьків, суспільства, рис свого характеру. Вона не має жодної свободи волі, вона тільки переробляє, відповідно до всіх цих факторів, всю інформацію і робить найкращі для себе, як їй здається, вчинки.

Але все змінюється, коли Творець починає будити людину. Таким збудженням для людини є маленька порція світла, яку Творець надсилає людині "авансом". Отримавши цю порцію, її внутрішня точка починає вимагати подальшого наповнення, примушуючи людину шукати Світло. І вона починає шукати. Вона шукає його у різноманітних заняттях, ідеях, філософіях, вченнях, гуртках, доки не приходить до кабали. Такий шлях повинна пройти кожна душа на землі!

До тих пір, доки за допомогою екрану її чорна точка не розростеться до утворення маленького парцуфу, вважається, що людина не має душі, – немає клі і, відповідно, у ньому немає світла. Наявність навіть щонайменшого духовного парцуфу зі світлами нефеш, руах, нешама, хая, єхіда (абревіатура "НАРАНХАЙ") вже свідчить про народження "людини", про її вихід з "тваринного" стану (який ми, до речі, звикли вважати людським). Під поняттям "людина" мається на увазі такий духовний стан, коли вона вже пройшла духовний бар'єр ("махсом") між цим світом і світом духовним, світом Асія, і отримала при цьому духовне клі.

Досвід, накопичений душею у кожному кругообігу життя у цьому світі, залишається з нею і переходить з покоління у покоління, лише змінюючи при цьому фізіологічні тіла, як сорочки. Усі тілесні страждання також записуються в душі і з часом призводять до бажання осягнути духовне. Одягання душі у жіноче тіло говорить про те, що на дану душу у цьому кругообороті не покладене особисте духовне виправлення. Така особистість може духовно просуватися не самостійно, а своїм сприянням поширенню кабали, отриманням духовного піднесення через чоловіка.

Сказано у Торі, що серця управителів світом, знаходяться у руках Творця. Сюди відносяться всі політики, диктатори, всі, від кого залежить людство, – усі вони є лише маріонетками в руках Творця, через яких Він проводить своє управління.

У духовному просторі існує лише один закон – закон подоби духовних властивостей: якщо властивості однієї людини рівні, подібні до властивостей іншої, то вони духовно близькі. Якщо люди відрізняються думками, поглядами, то вони відчувають одне одного відокремленими і віддаленими, навіть якщо знаходяться фізично поряд.

Духовна близькість або віддаленість залежать від схожості властивостей об'єктів. Якщо вони повністю співпадають за властивостями, бажаннями, то вони зливаються воєдино.

Якщо два бажання є протилежними одне одному, кажуть, що вони є полярно віддаленими одне від одного. Чим більше два бажання схожі одне на одного, тим ближче вони знаходяться одне до одного у духовному світі.

Якщо хоч одне з численних бажань об'єктів співпадає, то ці два об'єкти торкаються одне одного тільки в одній точці. Якщо в нас жодне бажання не подібне до бажання Творця, то ми є полярно віддаленими від Нього, і нам нема

чим відчути Його. Якщо в мене з'явиться хоч одне бажання, що є подібним Творцеві, то саме у ньому я і відчую Творця.

Завдання людини поступово перетворити всі свої бажання на такі, що є подібними бажанням Творця. Тоді вона повністю зіллється з Творцем в один духовний об'єкт і не буде ніякої різниці між ними. І людина досягне усього того, що має Творець: вічного, не осягненого, найвищого, всепізнавального, досконалого. У цьому кінцева мета виправлення її природних бажань (Ґмар тікун).

Малхут, яка виштовхнула все світло у ЦА, вирішила приймати світло за допомогою екрану. До неї надходить пряме світло, тисне на екран і бажає проникнути всередину. Малхут відмовляється від отримання світла, пам'ятаючи, - якого пекучого сорому вона зазнала, коли була наповнена світлом. Відмова від світла – це відбиття його за допомогою екрану. Таке світло називається "відбите світло", "ор хозер". Дія з відбиття світла називається биттям світла в екран, - "акаа", від слова "мака" (биття).

Відбиття насолоди (світла) відбувається у людини за допомогою наміру прийняти цю насолоду лише заради Творця. Потім людина здійснює розрахунок, - скільки вона може отримати, щоби завдати насолоди Творцю, – ніби одягає ту насолоду, яку вона бажає отримати, щоби віддати назад Творцю з наміром отримати, насолодитися заради Творця.

Вдягання прямого світла у відбите дозволяє малхут, після ЦА, розширитися, прийняти всередину певну частину світла. Це означає, що у цьому місці вона є подібною, злитою з Творцем. Метою створіння є повне наповнення малхут світлом Творця. Тоді все її наповнення буде еквівалентним віддачі і означає повне злиття всього створіння з Творцем.

Вдягаючи насолоду, що надходить, у свій намір, у відбите світло, малхут, ніби, говорить, що я хочу відчути отримувану насолоду, але тільки тому, що цим я завдаю радості Творцю. У такому випадку отримання є абсолютно еквівалентним віддачі, тому що бажання клі, його намір визначає суть дії, а не сам механічний рух, - виконується він всередину чи назовні. Насолода, яка відчута при цьому, буде подвійною, - від отримання її та від завдання насолоди Творцю, - вічною і досконалою.

На прикладі гостя і хазяїна рабі Ашлаг показує, коли отримання насолоди гостем від хазяїна перетворюється на віддачу, на протилежне: гість приходить до хазяїна, який точно знає, які страви любить гість. Гість сідає перед хазяїном, котрий кладе на стіл п'ять найулюбленіших страв гостя, та у кількості, що відповідає його апетиту.

Якщо б гість не бачив того, хто дає, хазяїна, він би не відчував почуття сорому і накинувся би на всі страви, поглинувши би їх усі, без залишку тому, що вони точно відповідають його бажанню. Але хазяїн, що сидить перед ним, усоромлює його, і гість відмовляється від їжі. Хазяїн наполягає, кажучи, що він так старався для свого гостя, так хотів йому догодити, дати насолоду.

Нарешті, хазяїн, вмовляючи гостя, каже йому, що страждає від відмови гостя поїсти. Як тільки гість розуміє, що, з'ївши обід, завдасть хазяїну насолоди і перетвориться з того, хто отримує, на того, хто дає, - тобто зрівняється з хазяїном за наміром та властивостями, - тоді лише він погоджується почати їсти.

Якщо виникає такий альянс, - коли хазяїн бажає насолодити гостя покладеною перед ним трапезою, а гість з'їдає це з наміром повернути насолоду хазяїну і сам насолоджується при цьому, - такий стан називається ударним злиттям ("зівуг де-акаа"). Але настає він лише після повної відмови гостя ("ор хозер"), після відштовхування насолоди.

Тільки переконавшись, що за допомогою отримання він завдає насолоди хазяїну, - нібито робить йому послугу, - гість починає приймати пригощення і лише у тій мірі, в якій може думати не про власне задоволення, а про завдання насолоди Творцю.

Для чого потрібні насолоди у нашому світі, якщо вони базуються на стражданнях? Якщо бажання наповнене насолодою, то задоволення "гаситься", зникає. Насолода відчувається лише коли є жагуче бажання її отримати. За допомогою виправлення бажань, доданням до них наміру "заради Творця", ми можемо насолоджуватися безмежно, не відчуваючи голоду перед насолодою, а тільки збільшуючи у собі почуття величі Творця, – від такої дії Його задоволення дає нам величезну насолоду. А оскільки Він вічний і необмежений, то цим і ми народжуємо у собі нескінченне і постійне клі, – "голод" до Нього. А тому можемо вічно і необмежено насолоджуватися.

У духовному світі будь-яке отримання насолоди сприяє ще більшому бажанню її отримати, – і так далі до - нескінченності. Наповнення є еквівалентним віддачі: віддав, побачив, як Він насолодився, і здобув ще більше бажання віддати. Але насолода від віддачі повинна бути також альтруїстичною, - тобто заради віддачі, а не заради насолоди від неї. Інакше це буде віддачею для самонасолоди, подібно до того як ми даємо, маючи на меті при цьому власну користь.

Кабала навчає людину насолоджуватися світлом з наміром насолоджуватися заради Творця. Якщо людина на всі бажання цього світу може створити екран, то вона одразу ж відчує духовний світ. Далі людина потрапляє під вплив нечистих духовних сил. Вони поступово додають людині духовного егоїзму. На нього людина будує новий екран за допомогою чистих сил – і вона може отримати всередину нову порцію світла, що відповідає кількості виправленого егоїзму. Таким чином, завжди є свобода волі.

У понятті "екран" міститься вся відмінність духовного від матеріального. Насолода, яка отримана без екрану, є звичайною егоїстичною насолодою нашого світу. Сенс у тому, щоби надати перевагу духовним насолодам і, розвивати при цьому екран, аби отримати вічну насолоду, згідно з Метою творіння.

Однак екран з'являється лише під впливом Творця, світла, на егоїстичне клі, бажання. Але як тільки розкривається Творець, в людини одразу ж зникають сумніви, - для кого потрібні її зусилля. Вся наша робота, таким чином, зводиться тільки до одного завдання – досягти відчуття Творця.

Стадія далет народилася як наслідок станів, що їй передували. Після того, як вона з'явилася зі стадії ґімел, вона починає осягати не тільки насолоду від світла, але й його властивості. Тому мовлено, що стадія далет, бажання насолодитися, отримує властивості попередніх стадій. Від пізнання властивостей світла, що надходить до неї і наповнює її, вона сама здобуває його властивості, поступово відчуваючи, що:

1) світло приходить від стадії 3, яка має велике бажання віддавати і трохи бажання отримувати насолоду;
2) що стадія 3 виникла як наслідок стадії 2, - повного бажання віддавати;
3) що стадія 2 виникла зі стадії 1, - бажання отримувати світло, створеного Творцем;
4) що стадія 1 виникла зі стадії 0, - бажання Творця насолодити створіння, її, 4 стадію усім своїм світлом.

Ці властивості четверта стадія, малхут, осягає всередині себе, все глибше пізнаючи властивості світла, що її наповнює. Саме в такому порядку, - від себе і до властивості самого Творця.

Для того, щоб стати самостійною, малхут повинна повністю віддалитися від Творця. Це досягається виверженням з неї світла внаслідок ЦА та віддаленням від Творця, від Світу Нескінченності настільки, щоби вона зовсім не відчувала світло.

Тому малхут повинна віддалитися на п'ять ступенів, так, щоб не відчувати світло навіть у найменшій мірі. Ці п'ять ступенів віддалення малхут від Світу Нескінченності і утворюють п'ять світів.

Коли ховається стадія 0, (бхінат шореш) – цей стан називається світ Адам Кадмон. Приховання стадії 1, – світ Ацилут, приховання стадії 2, – світ Брія, приховання стадії 3, – світ Єцира, приховання стадії 4, – світ Асія. Про того, хто є відокремленим від Творця усіма цими стадіями приховання, говорять, що він знаходиться "у цьому світі".

Для того, щоб подолати той чи інший ступінь приховання, людині необхідно здобути властивості цього ступеню, – цим вона нейтралізує обмеження, вплив на себе приховання цього ступеню, і тоді це приховання перетворюється на розкриття і осягнення.

Наприклад, людина знаходиться своїми властивостями у нашому світі. Це означає, що її властивості є невиправленими настільки, що на неї діє приховання всіх світів. Якщо, внаслідок виправлення, її властивості стануть подібними до властивостей світу Асія, то світ Асія припинить приховувати від неї світло Творця, і це буде означати, що людина духовно піднялася на рівень світу Асія.

Знаходячись вже своїми властивостями і відчуттями у світі Асія, людина відчуває на собі приховання від неї Творця на рівні світу Єцира. Виправляючи свої властивості на такі, що є подібними світові Єцира, вона нейтралізує приховання світла Творця за світом Єцира і починає відчувати Його на рівні світу Єцира. Врешті-решт, світи – це екрани, що приховують Творця, але коли людина будує на свій егоїзм схожий екран, вона, тим самим, розкриває ту частину світла Творця, яку цей екран, цей світ, затримував у собі.

Назви бхінот – стадій, світів – оламот, сфірот – кетер, хохма, біна, ЗА (або тіферет) і малхут взаємозамінні. Іноді переважніше застосовувати одне замість іншого, щоб підкреслити певну особливість даного об'єкту, ступеню. У різноманітних станах ми називаємо створіння різними іменами, аби підкреслити його ті чи інші особливості.

Найбільш "особисті", а не загальні імена, – це назви, які приводяться у Торі: імена праотців – вищі ступені, їх нащадків – більш низькі ступені і т.п.

Той, хто знаходиться у певному світі, відчуває приховання на цьому рівні і вище, але не нижче. Припустимо, людина знаходиться на рівні сфіри хесед у парцуфі ЗА світу Брія, то, починаючи з цього ступеню і вниз, всі світи, всі парцуфім і всі сфірот знаходяться у ній вже у виправленому стані. Ці сходини, що минули, є для неї ступенями розкриття, вона увібрала до себе егоїзм цих ступенів і виправила їх за допомогою екрану, а отже, - розкрила для себе Творця.

Але на всіх ступенях, вищих за цю точку Творець ще приховується від людини. Усього ж, від нашого світу до Творця є сто двадцять п'ять ступенів (п'ять світів, по п'ять парцуфім у кожному світі, по п'ять сфірот у кожному парцуфі).

Найголовніше - зробити перший крок у духовний світ, а далі – набагато простіше. Тому, що всі сходини подібні і відмінність тільки в їхньому матеріалі, але не в їхній будові.

У світі Адам Кадмон є п'ять парцуфім: кетер – Ґальґальта, хохма – АБ, біна – САҐ (або Аба ве Іма, АВІ), ЗА (або тіферет, іноді називається Кадош Барух Ху, Ісраель), малхут (Шхіна, Лея, Рахель).

На кожній духовній сходинці людина ніби змінює своє ім'я в залежності від тієї сходинки, де вона знаходиться: називається то Фараоном, то Моше, то Ісраель. Всі ці імена – це імена Творця, рівні його осягнення. Кабалістичні джерела написані, як правило, тими кабалістами, які пройшли вже ступені виправлення. Далі йдуть ступені не виправлення, а особистого осягнення, особистого контакту з Творцем. Їх не вивчають. Це відноситься до таємниць Тори. Їх отримує як подарунок вже той, хто повністю виправив себе. Ступені виправлення відносяться до "таамей Тора" (смаків Тори), їх необхідно вивчати і осягати.

Передача кабалістичної інформації – це передача світла. Передача властивостей від вищого до нижчого зветься сходженням, або впливом. Від нижчого до вищого – проханням, молитвою, МАН. Зв'язок існує тільки між двома парцуфами, що знаходяться поряд. Через сходинку спілкуватися неможливо. Кожен вищий ступінь відносно нижнього називається Творцем. Кожен вищий ступінь, за своїми властивостями, відносно нижчого – як увесь Всесвіт відносно піщинки.

11) Тепер ми зможемо порозуміти різницю між духовним та матеріальним. Якщо бажання отримувати досягло свого остаточного розвитку, - тобто досягло бхіни далет, - то таке бажання зветься матеріальним. Таке бажання ми можемо спостерігати у нашому світі ("олам а-зе"). Якщо ж бажання отримувати ще не досягло свого остаточного розвитку, то таке бажання ще вважається духовним і воно відповідає чотирьом світам АБЄА, які знаходяться вище нашого світу.

І тепер ти зможеш порозуміти, що всі підйоми та опускання, які відбуваються у вищих світах, в жодному разі не є переміщеннями у деякому уявному просторі, а являють собою тільки зміни у розмірі бажання отримувати. Найвіддаленіший від бхіни далет об'єкт знаходиться на найвищому місці. Чим ближче об'єкт наближається до бхіни далет, тим на більш низькому місці він знаходиться.

Тут під назвою "олам а-зе" мається на увазі світ Асія.

Бажання отримати в бхіні далет є абсолютно завершеним, це бажання - лише отримувати, нічого не віддаючи. Всі підйоми та опускання (сходження) у духовному в жодному разі не пов'язані з поняттям місця, а говорять виключно про збільшення або зменшення схожості внутрішніх властивостей людини з властивостями Творця.

Якщо порівнювати це з нашим світом, то можна собі уявити, що підйом це виплеск, покращення настрою, а опускання – його погіршення, хоча мова йде про схожість властивостей, а настрій є супутнім в усвідомленні духовного піднесення. Всі дії у кабалі – це дії над внутрішніми відчуттями людини.

Від людини залежить якою своєю властивістю вона користується. Важливо, з якою мірою егоїзму я працюю, і "на кого": на Творця (це буде підйомом) або на себе, що відповідає падінню. Тобто важливим є те, як я використовую свій егоїзм і в якому напрямку.

12) Слід зрозуміти, що і сутністю кожного клі, і сутністю створіння в цілому є лише бажання отримувати. Все, що виходить за межі бажання отримувати жодного відношення до створіння не має, а відноситься до сутності Творця. Чому ж ми розглядаємо бажання отримувати, як дещо грубе, бридке, таке, що вимагає виправлення? Нам наказано "очистити" його за допомогою Тори та заповідей, в іншому ж випадку ми не зможемо досягти величної Мети задуму творіння.

Бажання насолодитися (отримувати) створив Творець і тому воно є незмінним. Людина здатна лише вибирати - якою величиною бажання користуватися і заради чого. Якщо вона використовує будь-яке своє бажання тільки на свою користь – це

і є егоїзмом або духовною нечистотою. Якщо ж вона хоче використовувати свої бажання для того, аби насолоджуватися, завдаючи цим насолоди Творцю, то вона повинна вибирати тільки такі свої бажання, з якими вона дійсно здатна так вчинити.

Тому, бажаючи вчиняти альтруїстично, людина спочатку повинна перевірити себе, - якими бажаннями вона може насолоджуватися, щоби ця насолода повернулася до Творця, а тільки потім починати їх наповнювати насолодою. Всі бажання людини – це всі бажання малхут. Вони поділяються на 125 частин, що називаються сходинами. Поступово використовуючи все більш егоїстичне бажання заради Творця, людина духовно піднімається. Використання всіх 125 окремих бажань малхут, називається повним виправленням егоїзму.

Іноді бажання малхут зручніше поділити не на 125 частин, а на 620 частин. Такі частини бажання, - вірніше їх використання заради Творця, - називаються заповідями – діями заради Творця. Виконавши 620 таких дій, заповідей, людина досягає того самого підйому на 125 сходин.

13) Подібно до того, як матеріальні об'єкти відокремлюються одне від одного відстанями у просторі, духовні об'єкти відокремлюються одне від одного в результаті різниці у внутрішніх властивостях. Дещо подібне відбувається і у цьому світі. Наприклад, дві людини мають схожі погляди, - тоді вони симпатизують одне одному і ніякі відстані не можуть вплинути на симпатію між ними. І навпаки, коли їх погляди принципово відрізняються, то вони ненавидять одне одного і ніяка близькість у відстанях не зможе їх наблизити.

Таким чином, схожість у поглядах наближує людей, у той час як різниця у поглядах відокремлює їх. Якщо ж природа одного з них є повністю протилежною природі іншого, то вони такі ж далекі одне від одного, як Схід від Заходу. Так само й у духовних світах – віддалення, наближення, злиття – всі ці процеси відбуваються лише відповідно до різниці або схожості внутрішніх властивостей духовних об'єктів. Різниця властивостей відокремлює їх одне від одного, схожість властивостей наближує їх і веде до злиття.

Бажання отримувати, це головне, що є у створінні, це і є клі, що є необхідним для здійснення Мети, яка міститься у Задумі творіння. Саме це бажання повністю відокремлює створіння від Творця тому, що Творець - це абсолютне бажання віддавати, В Ньому немає навіть натяку на бажання отримувати. Неможливо, навіть, уявити більшу протилежність, ніж ця – між Творцем і створінням, між бажанням віддавати і бажанням отримувати.

Духовне місце – це знаходження відповідно до своїх властивостей на якійсь зі сходин 125-щаблевих сходів. Звідси зрозуміло, що під поняттям "місце" мається на увазі якість, властивість, міра справності. Навіть у нашому світі наближення у фізичному просторі не наближує два різних характери, – лише схожість властивостей, думок і бажань може їх наблизити. Різниця ж у властивостях, бажаннях, - навпаки, - віддаляє духовні об'єкти один від одного.

14) Для того щоб позбавити створіння такої віддаленості від Творця, відбувся Цимцум алеф (ЦА, Перше Скорочення), що відокремило бхіну далет від духовних об'єктів. Це відбулося таким чином, що бажання отримати перетворилося на порожній від світла простір. Після Цимцум алеф усі духовні об'єкти мають екран на своє клі, – малхут, - для того, щоб не отримувати світло всередину бхіни далет.

У той момент, коли вище світло намагається увійти всередину створіння, екран відштовхує його назад і цей процес називається "ударом" ("акаа") між вищим світлом та екраном. В результаті цього удару відбите світло піднімається знизу

нагору і вдягається на 10 сфірот вищого світла. Відбите світло, вдягаючись на вище світло стає клі отримання замість бхіни далет.

Після цього малхут розширилася відповідно до величини відбитого світла, розповсюдилася згори донизу, впустивши, цим самим, всередину себе світло. Говорять, що вище світло одяглося у відбите світло. І це називається рош (голова) та ґуф (тіло) кожного ступеню. Ударна взаємодія вищого світла з екраном піднімає відбите світло знизу нагору, яке вдягається на 10 сфірот вищого світла, утворюючи цим 10 сфірот де-рош.

Ці 10 сфірот де-рош ще не являють собою справжні келім, а вважаються ще тільки "коренями" келім. Тільки після того, як малхут разом з відбитим світлом розповсюджується згори донизу, лише тоді відбите світло перетворюється на келім для отримання вищого світла і тоді відбувається вдягання світел у келім, які звуться тілом цього ступеню. Тілом звуться справжні, завершені келім.

Створіння утворене абсолютним егоїстом і, за цією своєю властивістю, є полярно віддаленим від Творця. Для того, щоби вивести створіння з такого стану, Творець створив у малхут бажання виконати ЦА, - тобто відокремити бхіну далет від усіх чистих бхінот, залишити її абсолютно порожньою у "вакуумному" просторі, - просторі, що не наповнений світлом.

Вище світло ("ор еліон"), що сходить до створіння, стикається з екраном, який знаходиться перед бажанням насолодитися у бхіні далет, і повністю відбивається ним назад. Це явище визначається як ударна взаємодія між вищим світлом та екраном і називається "удар" – "акаа". Відбите світло ("ор хозер"), що поділене масахом на 10 частин (сфірот) вдягається на вище світло (ор еліон) і цим поділяє його на 10 сфірот. Разом 10 сфірот відбитого світла та 10 сфірот вищого світла утворюють голову (рош) духовного об'єкту (парцуфу).

Відбите світло, - бажання повернути Творцю насолоду, отримувану від Нього, - стає, таким чином, умовою отримання насолоди, клі отримання (клі кабала) замість бхіни далет, яка, з огляду на егоїстичні бажання без екрану, нездатна отримувати насолоду. Екран змінив її намір з егоїстичного на альтруїстичний, - на бажання отримати заради Творця. Тільки після такого наміру вище світло може поширитися згори вниз в клі (парцуфі) і вдягнутися у бажання ("келім"), що утворені відбитим світлом ("ор хозер").

15) Отже, після ЦА замість бхіни далет виникли нові келім отримання. Вони виникли в результаті ударної взаємодії вищого світла з екраном. Тим не менше, потрібно зрозуміти - яким же чином це світло стало клі отримання, адже спочатку воно було лише світлом, що було відбите від клі отримання. Виходить, що світло стало клі, - тобто воно починає виконувати прямо протилежну функцію.

Щоб пояснити це, наведемо приклад з нашого світу. Людині природно властиве поважати бажання віддавати, і навпаки, - їй неприємно отримувати від когось іншого, нічого не віддаючи натомість. Припустимо, людина потрапляє у дім до свого товариша, і той пропонує їй пообідати. Гість, яким би він не був голодним, звичайно ж, відмовиться від їжі, тому що йому неприємно відчувати себе таким, що отримує, нічого не віддаючи натомість.

Але хазяїн починає його вмовляти, переконуючи його, що тим, що він з'їсть цю їжу, він завдасть йому задоволення. Коли гість дійсно відчує, що це так, то він погодиться з'їсти цю їжу тому, що він більше не відчуватиме себе тим, що отримує. Більше того, гість відчуває, що він дає хазяїну, що він завдає йому задоволення тим, що погоджується поїсти. Виходить, що хоча гість був голодним, і саме голод є клі отримання їжі, проте він не зміг із-за почуття сорому навіть скуштувати щось, доки хазяїн не вмовив його.

Отже, ми бачимо, що починає виникати нове клі для отримання їжі: сила вмовляння хазяїна і сила непогодження гостя перетворюють отримання на віддачу. Факт отримання залишився, – змінився тільки намір. Саме сила відштовхування, а не почуття голоду, яке є справжнім клі отримання, стала основою для отримання пригощення.

Всюди, де написано "бхіна далет" – мається на увазі малхут, тобто - отримання заради отримання. Існують дія і причина цієї дії. Якою є причина отримання до Скорочення? Бажання і прагнення до насолоди. Виходить: отримує – дія, заради отримання – причина. Після Скорочення парцуфім не використовують бхіну далет, а все отримуване нею світло – екран та відбите світло.

Причина отримання, що була до Скорочення, залишилася й після нього, адже якщо немає бажання і прагнення до будь-чого, - неможливо отримати. Але ця причина є недостатньою, щоб отримувати, а повинна супроводжуватися додатковою причиною, - тобто наміром заради віддачі.

Малхут є готовою відмовитися від тваринних насолод, вона робить на них Скорочення. Вона отримує лише тому, що таке бажання Творця. У відповідності до цього отримання заради віддачі виглядає інакше. Дія, яка є отриманням, походить не від першої причини, а з другої – отримання заради віддачі, але перша причина зобов'язана супроводжувати другу, оскільки, якщо немає бажання і прагнення отримати насолоду, то як зможе насолоджуватися?

Наприклад, є заповідь насолоджуватися суботньою трапезою, але якщо немає голоду, - як можна отримати задоволення від їжі? Тому перша причина, – бажання отримати, – повинна бути присутньою, але внаслідок "сорому" не може просто отримати, а тільки за наявності додаткової причини – бажання віддавати.

16) За допомогою цього прикладу про хазяїна і гостя ми можемо порозуміти що таке зівуг де-акаа (ударна взаємодія), в результаті якої замість бхіни далет виникають нові келім для отримання вищого світла. Удар відбувається тому що вище світло б'є у екран, оскільки воно хоче увійти всередину бхіни далет, – це схоже на те, як хазяїн вмовляє гостя прийняти трапезу. Та сила, з якою гість відмовляється від трапези, нагадує екран. Подібно до того, як відмова приймати їжу перетворилася на нове клі, так і відбите світло стало новим клі отримання замість бхіни далет, котра була клі раніше, до ЦА.

Але це відбувається лише в духовних об'єктах АБЄА, а у об'єктах, що відносяться до системи нечистих сил і у нашому світі, бхіна далет продовжує бути клі отримання. Тому ані в системі нечистих сил, ані в нашому світі світла немає. Призводить до цього відмінність властивостей бхіни далет від Творця, від світла. Тому "кліпот" (нечисті сили, – бажання отримати світло без екрану) звуться "мертвими" – адже бажання отримати без екрану призводить до того, що вони є відокремленими від Життя Життів – Світла Творця.

П'ять рівнів екрану

17) Ми вияснили три основоположних поняття:

1. Ор та клі, де ор – пряме поширення від Творця, а клі – це бажання отримати, створюване світлом. Спочатку світло містить у собі ще не проявлене бажання отримувати, але. по мірі розвитку цього бажання, клі (малхут) відокремлюється від світла (Творця). Малхут зветься "Ім'я Його" – "Шмо" ("Він один та Ім'я Його одне"). Слово "шмо" має ту саму гематрію, що й слово "рацон" – бажання;

2. 10 сфірот або чотири світи АБЄА – які відповідають чотирьом бхінот (рівням). Вони зобов'язані бути присутніми у кожному творінні. Бажання отримати "опускається" по цих чотирьох світах від Творця і досягає свого повного розвитку клі у нашому світі.

3. ЦА та масах. На цій основі народжується нове клі замість бхіни далет. Це клі йменується "ор хозер", - намір насолодити Творця. Від величини наміру залежить кількість прийнятого світла.

18) Зараз ми вияснимо п'ять бхінот екрану, згідно з якими змінюється величина клі під час ударної взаємодії з вищим світлом. Після ЦА бхіна далет перестала бути клі отримання. Замість неї цю роль зараз грає відбите світло ("ор хозер"), що піднімається від екрану в результаті ударної взаємодії. Між тим, бхіна далет повинна супроводжувати ор хозер з усією своєю силою бажання отримувати, – без участі цієї сили ор хозер взагалі не може бути клі отримання.

Згадаємо приклад про хазяїна та гостя (див. пункт 15). Сила, з якою гість відмовлявся їсти, стала клі отримання замість голоду, котрий перестав виконувати цю функцію внаслідок відчуття сорому від отримання. Під час цієї відмови, отримання, по суті, перетворилося на віддачу. Однак, неможливо сказати, що гість вже не потребує звичайних келім отримання, – адже без них він не зможе надати задоволення хазяїну тим, що він в нього їсть.

Голод (бажання отримувати) за допомогою відмови набув нової форми, – бажання отримувати заради віддачі, заради Хазяїна (Творця). Сором перетворився на доблесть. Виходить, що звичайні келім отримання продовжують функціонувати як і раніше, але вони здобувають новий намір, – отримувати не заради себе, а заради Творця. Бхіна далет внаслідок своєї грубості, яка означає її відмінність від Творця, не може більше бути клі отримання.

Але завдяки екрану, встановленому у бхіні далет, який вдаряє і відштовхує світло, вона здобула нову форму, що називається "ор хозер" – "зворотне світло", подібно до перетворення отримання на віддачу у прикладі "гостя та хазяїна". Причому, зміст попередньої форми не змінився, тому що й тепер гість не стане їсти без апетиту. Однак зараз вся та сила бажання отримати, що є у бхіні далет, включається у зворотне світло, придаючи йому здатність бути клі.

В екрані завжди існують дві сили: перша, – кашіют, - це сила відштовхування вищого світла, і друга – це авіют, – сила бажання отримувати бхіни далет, яка міститься в екрані. Після ударного сполучення вищого світла з кашіютом, жорсткістю екрану, авіют змінює свої властивості на протилежні, - отримання перетворюється на віддачу. Ці дві сили екрану працюють у всіх його п'яти частинах: кетер, хохма, біна, тіферет, малхут.

В екрані є п'ять частин, за допомогою яких він п'ять разів отримує світло (п'ять зівугей де-акаа). Ор хозер, намір, не є клі, - він може лише сприяти отриманню світла. Бажання насолодитися, бхінат далет як була клі попередньо до ЦА, так і залишається нею після нього. Змінюється тільки намір.

Чим більший егоїзм людини, тим більшою є її можливість отримати світло Творця за наявності відповідного екрану. Ніколи не можна собі дорікати за недостойні бажання, - необхідно лише просити Творця про здобуття екрану: виправити наміри на альтруїстичні.

Ми, часом, не знаємо ні мотивації наших вчинків, ані наших бажань. Ми відчуваємо, іноді, що нам чогось кортить, але чого конкретно, - не знаємо. Людина ніби весь час знаходиться уві сні, доки кабала не пробуджує її та не розкриває їй очі. В нас немає, навіть, справжнього бажання насолодитися. кабала оперує не нашими бажаннями, а бажаннями духовними.

Клі, бажання насолодитися, завдяки новому наміру, отримало нову форму: бажання віддавати, точніше - бажання отримувати в Ім'я Творця. Людина починає отримувати, щоби віддавати. Бхіна далет відчула різницю властивостей між собою та Творцем і, внаслідок цього, відчула сором. Збудований малхут масах відбив світло, змінивши цим намір. Сутність же самого бажання отримати залишилася, але вже - заради Творця.

У масасі завжди можна визначити дві сили, дві властивості:

1 – це сила міцності масаху, його жорсткість ("кашіют"), сила відштовхування світла, що надходить, – насолоди,

2 – товщина масаху, - величина бажання отримати, що міститься в екрані. За допомогою зівугу де-акаа (точніше, - за допомогою кашіюту) авіют екрану змінює свої властивості на протилежні, й отримання перетворюється на віддачу. Ці дві сили екрану працюють у всіх його п'яти частинах: кетер, хохма, біна, тіферет, малхут.

Кабала – наука логічна, кожна причина має свій наслідок, і цей наслідок є причиною для нового, наступного наслідку, - тобто вибудовується стрункий причинно-наслідковий ланцюжок. Але проблема полягає у тому, що ми поки що не маємо зв'язку з тим, що ми вивчаємо, тобто ми читаємо про духовні світи, парцуфім, і сфірот і т.п., але ми не відчуваємо їх. Є два рівні вивчення кабали. Один – у початківців, коли ще відсутні адекватні відчуття вивченого. Але у подальшому здобуваються відчуття, які є адекватними до речей, що вивчаються у книзі.

Треба сказати, що світло, насправді, нерухоме, воно нікуди не входить та нізвідки не виходить. Клі, в залежності від своїх внутрішніх властивостей, відчуває світло по-різному, розрізняє у ньому різноманітні "смаки", - тобто всілякі різновиди задоволення, насолоди. Якщо клі отримує насолоду від прямого отримання світла, то таке задоволення називається "ор хохма". Якщо ж створіння отримує задоволення від схожості своїх властивостей з властивостями Творця, то така насолода зветься світлом хасадім. Поперемінне отримання цих світел викликає "рух" .

Коли людина починає свій духовний шлях, вона опускається у своїх відчуттях ще нижче. Вона починає усвідомлювати, що її егоїстична природа є злом. Тільки потім вона починає її виправляти. Це призводить до того, що вона починає підноситися, відчуваючи при цьому все більш тонкі впливи вищих сил.

Світло, що сходить від Творця після ЦА, являє собою тонкий промінь, що виходить з Нескінченності та йде до центральної точки світобудови. На нього вдягаються всі духовні світи: АК і АБЄА. З точки зору впливу Творця на нас згори донизу ми знаходимося у самому центрі всіх світів.

Особисте управління Творця душею, здійснюється за допомогою променю світла. Цей промінь йде до кожної конкретної душі, вдягаючи її в усі світи, починаючи з АК, потім Ацилут, Брія, Єцира та, най зовнішній, - Асія.

Різниця між звичайною людиною і кабалістом полягає в тому, що звичайна людина не має екрану, і тому вона не може відбити світло і створити своє духовне клі. Таким клі є тох парцуфу, куди створіння отримує світло Творця. Власне кажучи, для нас Творцем як раз і є Його Світло (Сутність Творця для нас є не осягненою). На всіх людей, окрім кабалістів, Творець впливає так, ніби вони ще не вийшли зі світу Нескінченності. Тобто знаходяться у несвідомому стані, як у світі Нескінченності ("Ейн Соф"). Такий вплив зветься "дерех ігулім", - за допомогою кіл, сфер, - тобто через загальне світло, яке оточує все створіння.

Поширення світла у вигляді, який позначається колом, означає відсутність обмежуючої сили, екрану.

Завданням людини є взяти частину управління собою у власні руки, - стати партнером Творця. І тоді Творець почне займатися нею не як рештою істот, а індивідуально, за допомогою променю світла. Тоді управління походить не від Творця, а від людини.

19) Як ми вже говорили, три перші бхіни (точніше, - чотири) ще не вважаються келім, – тільки бхіна далет є справжнім клі (див. пункт 5). Оскільки ці три перші бхіни є причинами, попередніми стадіями для створення бхіни далет, то, після закінчення свого розвитку, вона перейняла їхні властивості. Вони ніби відбилися в ній, створивши всередині бхіни далет її власні чотири рівні (бхіни), – чотири рівні бажання отримувати. Все починається з бхіни алеф, – найбільш "чистого", найбільш "слабкого" рівню бажання отримувати, потім йде бхіна бет, яка вже дещо більш "груба", вона має більший авіют, ніж бхіна алеф, тобто більший рівень у бажанні отримувати.

Після неї йде бхіна ґімел, яка має ще більший авіют, ніж бхіна бет. І в кінці приходить черга, власне, бхіни далет, яка має найбільший авіют, тобто найбільше бажання отримувати. Її бажання отримувати досягло максимального, найбільш досконалого і закінченого рівню.

Слід відмітити, що корінь ("шореш") усіх цих чотирьох бхінот, – кетер (а він, як відомо найбільш піднесений, знаходиться найближче до Творця), - теж залишив свій відбиток у бхіні далет. Отже ми перерахували всі п'ять рівнів бажання отримувати, які містяться у бхіні далет, – вони ще називаються кетер, хохма, біна, тіферет та малхут.

Три бхінот, які передують малхут, називаються "світло", і тільки малхут – клі тому, що вона хоче отримати заради себе і цим стає самостійною частиною, яка існує окремо. Бхінот, що їй передують, не є відокремленими від Творця, тому звуться світлом.

Коли остання стадія далет, або малхут, вкрай наповнюється світлом, вона починає відчувати у ньому властивості всіх попередніх бхінот: спочатку - найближчу до неї тіферет, потім вона осягає біну, яка створила тіферет, потім хохму, що створила біну, і потім – джерело та задум усього – корінь (шореш), кетер.

Це означає, що всі попередні властивості всіх бхінот увійшли до малхут і впливають на неї. Сама вона – бхіна далет де-далет (тобто остання частина – далет всієї бхіни далет) , а всі попередні властивості вона здобула від світла. В мірі осягнення світла, що її наповнює, бхіна далет осягає і його велич. В ній з'являється бажання уподібнитися бажанню віддавати, до того, як це робить Творець.

Що значить "віддавати"? Джерело світла – Творець. Клі не може нічого віддавати, а може лише мати намір віддавати. Творець створив бажання отримати. А решта – це тільки різноманітні міри бажання отримати. Змінюється намір – з "заради себе" на "заради Творця".

Чим відрізняються авіют кетеру від авіюту біни, - адже обидва вони називаються "бажання віддавати"? Кетер – бажання віддати, хохма отримує, біна, після того, як отримала світло, повертає його Творцю. Це можна порозуміти на прикладі з Мішни. "Вчить Тору заради Творця" – означає, що нічого не хоче отримувати, це відповідає авіюту кетера. "Відкривають йому таємниці Тори" – означає, що він не просив цього, а отримав згори – бхінат хохма.

Після того, як отримав, повинен побороти себе і сказати: "Я відмовляюся від цього, тому що хочу лише віддавати". Тепер поглянь, яка різниця: бажає віддавати після того, як удостоївся світла, або до того!

20) Причиною того, що п'ять рівнів бажання отримувати, які містяться у бхіні далет, називаються іменами 10 сфірот вищого світла, є те, що бхіна далет була клі отримання цього вищого світла ще перед ЦА ("Він Один та Ім'я Його Одне"). Всі світи, вся Світобудова містилися тоді у бхіні далет (Малхут Світу Нескінченності). Кожна бхіна, що міститься у малхут, перейняла властивості відповідної до неї бхіни з десяти сфірот вищого світла.

Бхіна "шореш" бхіни далет перейняла властивості світла кетер ("одяглася на нього") з десяти сфірот вищого світла. Бхіна алеф бхіни далет "вдяглася" на світло хохми з десяти сфірот, і т.д. Отже, навіть зараз, вже після ЦА, коли бхіна далет перестала бути клі отримання, її п'ять рівнів бажання отримувати все одно називаються іменами п'яти сфірот: кетер, хохма, біна, тіферет та малхут.

Отже, навіть зараз, вже після ЦА, коли власне бхіна далет, бажання насолодитися, перестала бути клі, придатним для отримання світла, її п'ять бхінот егоїзму, що в ній, називаються іменами п'яти сфірот (або 10 сфірот: кетер, хохма, біна, хесед, ґвура, тіферет, нецах, год, єсод, малхут, - адже ЗА, як відомо, складається з 10 сфірот).

Бхіна далет де-далет – це ми. Всі попередні 4 сфіри – це світи. Взаємодіючи зі світами, ми можемо отримати від них властивості, щоб виправити бхіну далет. Усі світи знаходяться всередині нас, уся духовна робота також відбувається всередині нас. Наше завдання полягає в тому, щоби відчути світло Творця, як це зробила малхут у Світі Нескінченності і, завдяки цьому, виправитися.

Що означає, що бхіна далет осягає властивості попередніх бхінот? Це значить, що вона починає відчувати, що крім бажання отримувати, існує ще й бажання віддавати, яке повністю відсутнє у ній. Малхут і далі хоче насолодитися, але в даний момент вона також просякає бажанням віддавати, тобто тепер вона прагне насолоджуватись від віддачі. Всередині клі поступово відбувається плавна зміна властивостей, бажань, – від прагнення насолодитися від простого отримання світла, до прагнення все віддати. Ці зміни у клі викликаються світлом і лише від його впливу на клі залежить поведінка клі.

Ми вивчаємо 10 сфірот, 10 властивостей у відношеннях між Творцем і створінням.

Малхут спочатку повністю відбиває світло, а потім зважує, - що саме вона може прийняти для себе. Якщо б вона працювала зі всіма своїми п'ятьма бажаннями, то могла б прийняти світло до всіх своїх п'яти частин. Якщо у малхут немає антиегоїстичної сили у достатку, аби прийняти все світло заради Творця, то вона приймає тільки ту порцію, - лише ті з п'яти частин світла, на які вона має екран.

Та частина малхут, у якій здійснюється розрахунок, зветься "голова" (рош), та частина малхут, до якої входить світло, називається її внутрішньою частиною ("тох"), а та частина малхут, для якої відсутня можливість отримати світло заради Творця, називається "кінець" ("соф") тому, що вона кладе обмеження на отримання світла і тому залишається порожньою від світла.

Здатність протистояти бажанням насолодитися, тобто сила відбиття називається жорсткість ("кашіют"). Егоїстична сила, бажання насолодитися зветься товщина ("авіют"). Всередині екрану стикаються властивості самої малхут "отримати" і антиегоїстична сила екрану "віддати". Якщо моє егоїстичне бажання отримати (авіют) дорівнює 100 відсоткам, а сила відштовхування, жорсткості екрану тільки 20 відсоткам, то я можу прийняти заради Творця не більше, ніж ці

20 відсотків: зі 100 відсотків свого егоїзму я використовую тільки 20. Лише кашіют визначає, якою кількістю егоїзму я можу користуватися.

Після ЦА малхут хоче змінити тільки метод застосування свого бажання. Вона розуміє, що вона є егоїсткою, розуміє, що бажання насолодитися – це її природа. Але ця властивість не є негативною, - все залежить від методу її використання. Потрібно лише знати, як використовувати цю властивість. Всередині егоїстичного бажання, бхіни далет, виникає відчуття властивості Творця - бажання віддавати, відчуття властивостей попередніх бхінот. І тепер тільки потрібно до них уподібнитися, тобто уподібнити до них застосування свого бажання насолодитися.

Для цього вона відштовхує все світло від свого егоїзму, робить цимцум (скорочення) на бхіну далет, а потім робить розрахунок, - у якій мірі вона може бути подібною до властивостей Творця – бхінот 0,1,2,3 і 4.

Екран чітко знає, скільки світла він може пропустити відповідно до свого егоїзму. Кашіют екрану, сила волі, сила протистояти спокусам насолодитися, повинна точно відповідати авіюту бажання отримати.

Спогади, які залишилися від попереднього, наповненого світлом, стану, які допомагають малхут робити розрахунок, як поводитися далі, називаються "записами" ("решімот").

21) Як ми вже вивчали, матеріал екрану називається кашіют (жорсткість). Це схоже на дуже тверде тіло, яке не дозволяє будь-чому проникнути всередину його границь. Так само й екран не дозволяє вищому світлу проникнути крізь нього у малхут, тобто у бхіну далет. Все світло, яке призначене для наповнення малхут, екран затримує і повертає назад. П'ять бхінот авіюту, що знаходяться у бхіні далет, включаються в екран згідно з його кашіютом. Тому екран виконує п'ять ударних сполучень ("зівугей де-акаа") зі світлом, відповідно до п'яти бхінот авіюту, що є в ньому.

Світло, що відбите від екрану, який складається зі всіх п'яти бхінот авіюту, піднімається назад і, повністю вдягаючи у себе світло, яке приходить, досягає самого джерела світла, бхіни шореш. Але якщо в екрані відсутні п'ять частин авіюту, а є тільки чотири частини, то його відбите світло "побачить" перед собою лише чотири, а не п'ять частин насолоди.

За відсутності бхіни далет і ґімел, п'ятої і четвертої частин жорсткості у екрані, він здатен відбити ор хозер тільки до рівню біна. Якщо в екрані є тільки бхіна алеф, його ор хозер дуже малий та здатен облачити пряме світло лише до бхінат тіферет, і відсутні кетер, хохма, біна. Ну, а якщо в екрані залишилася тільки бхіна шореш кашіюту, то його сила відштовхування дуже слабка, і ор хозер вдягає тільки єдине світло малхут, а перші дев'ять сфірот відсутні.

Екран характеризується двома властивостями. Одна з них – його міцність ("кашіют"), вона не дозволяє світлу проникнути крізь нього до малхут. Будь-яка міра світла, що приходить до екрану, відштовхується ним і відбивається.

Другою властивістю масаху є його грубість, егоїзм, товщина ("авіют"), - те, що можна приєднати до жорсткості екрану зі всієї бхіни далет і використовувати для отримання заради Творця.

Оскільки у малхут є п'ять бажань на п'ять видів насолод, які вона може відчути, то вона відбиває їх всіх, запобігаючи самонасолодженню.

Екран схожий на завісу: коли сонячне світло заважає мені, я закриваю вікно завісою, запобігаючи проникненню сонячного світла. У матеріальному ми знаємо, з чого зроблено завісу, а у духовному? Матеріалом екрану у духовному світі називають "кашіют", жорсткість. Кажуть про людину – дуже жорстка, тобто не

приймає думок інших людей, вперто відстоюючи власну думку і не змінюючи свого рішення.

Висновок: Творець, – бажання дати насолоду створінням, – створив бажання його отримати і бажає наповнити це бажання. Але створіння стоїть на своєму і вирішило взагалі нічого не отримувати заради себе, це й називається жорсткість.

Необхідно уточнити: немає скорочення на бажання! Якщо людина бачить перед собою насолоду, вона одразу ж хоче її отримати повністю. Але оскільки може отримати тільки в мірі можливості прикласти намір заради віддачі, тому лише у цій мірі може скористатися бажанням отримати, але це не означає, що вона не має бажання на всю насолоду. Відповідно до цього виводимо закон: на ту насолоду, від якої не може відмовитися, робить Скорочення, а те, від чого може відмовитися – отримує.

Приклад: у Йом Кіпур каже людина своєму тілу: "Знай, що сьогодні не можна їсти, так що не будь голодним!" Але тіло не слухає...Чому ж воно так влаштоване? Творець створив бажання отримати, тому воно є незмінним. Якщо воно зникає, - значить людина мертва.

Деякі представники течії "Мусар" говорять про знищення бажань. На це є вислів рабі Ісраеля з Ружін: "Людина, яка знищує одне своє бажання, отримує два інших." Неможливо знищити бажання отримати і не потрібно його знищувати, а тільки молитися про те, щоб отримати можливість використовувати його з наміром заради Творця.

В залежності від величини бажання отримувати існують відмінності між створіннями: великою називають людину, яка має великі прагнення – велике бажання отримати, маленька людина – бажання отримати маленьке.

Мій духовний рівень визначається тим, наскільки повно моє відбите світло може вдягти все світло, яке приходить до мене, всі передчуванні мною насолоди, щоб я міг їх прийняти заради Творця. Я можу бути або на рівні малхут, або ЗА, або біна, а можливо, на рівні хохма або, навіть, кетер.

Малхут Світу Нескінченності поділяється на безліч частин, але всі вони відрізняються між собою лише властивостями екрану: у світі Асія малхут є подібною Творцеві, припустимо, на 20 відсотків, у світі Єцира – на 40, у світі Брія – на 60, Ацилут – 80, а у світі Адам Кадмон (АК) малхут є подібною Творцю на всі 100 відсотків.

Ступені одне від одного відрізняються тільки силою екрану. У нашому світі зовсім немає екрану. Тому ми не відчуваємо Творця і знаходимося в абсолютно порожньому просторі. Як тільки людина створює екран, вона відчуває себе вже у духовному світі, на першій знизу сходинці світу Асія. Ми піднімаємося за допомогою збільшення жорсткості екрану.

Що означає переходити зі ступені на ступінь? Це значить, здобувати властивості нової, вищої сходини. Якщо, знаходячись на певному ступені, можна викликати збільшення жорсткості екрану, то, цим самим, можна піднятися на наступний ступінь. Чим вищий ступінь, тим якісніше змінюється відчуття, осягнення всесвіту.

Ми говорили, що коли у масасі є всі п'ять бхінот авіюту, ор хозер досягає найвищого ступеню, світла кетер, ор єхіда. Тоді клі приймає до себе усі світла: кетер, хохма, біна, тіферет та малхут зі всіх попередніх до неї бхінот.

За відсутності найбільш грубої бхіни у масасі, – далет, - відсутнє найвище світло – світло кетер, світло єхіда, а масах сягає рівню світла хохма. За відсутності

у масасі авіюту далет та ґімел, у клі відсутні світла кетер та хохма, ор єхіда і хая, - клі працює з авіютом бет і зі світлом біна, ор нешама.

А якщо авіют масаху – алеф, то присутні світла тіферет і малхут, ор руах і нефеш. Нарешті, масах з авіютом шореш піднімає ор хозер тільки до рівня світла малхут, ор нефеш, і тільки це світло є у клі.

Чому за відсутності авіюту далет, відсутнє найвище світло? Тому, що існує зворотна залежність між клі та світлом . Якщо масах має максимально сильний авіют, то він підіймає ор хозер на найбільшу висоту, - тобто до світла кетер. Це значить, що коли екран найбільш сильний, ор хозер може облачити всі насолоди, які стоять перед екраном, і пропустити їх всередину парцуфу.

22) П'ять рівнів, бхінот десяти сфірот відбитого світла виникають в результаті п'яти видів зівугів де-акаа (ударної взаємодії) вищого світла з екраном, які визначаються п'яти рівнями авіюту (жорсткості) екрану. Світло ніким не осягається, не сприймається, якщо немає відповідного клі для його отримання.

Ці п'ять бхінот походять від п'яти бхінот авіюту бхіни далет, які до ЦА були п'ятьма келім отримання бхіни далет, вони вдягали 10 сфірот кетер, хохма, біна, тіферет та малхут (див. пункт 18). Після ЦА ці ж п'ять бхінот з'єдналися з п'ятьма бхінот екрану і за допомогою відбитого світла вони знову стають п'ятьма келім отримання замість п'яти сфирот, власне, бхіни далет, що виконувала цю роль до ЦА.

Тепер ми можемо зрозуміти, що коли екран має всі ці п'ять бхінот авіюту, то він має й п'ять келім для вдягання десяти сфірот, - тобто отримання вищого світла. Якщо ж в нього не вистачає авіюту бхіни далет, то він має тільки чотири клі і він може отримати лише чотири світла, що відповідають хохмі, біні, тіферет та малхут, а світло кетер він отримати не може.

Якщо ж в екрана не вистачає авіюту бхіни ґімел, то парцуф з таким екраном має лише три клі і він може отримати тільки три світла, що відповідають біні, тіферет і малхут. Світла, що відповідають кетеру та хохмі і келім, що відповідають бхінот ґімел та далет, в нього відсутні.

Якщо екран має тільки два рівні авіюту – шореш і бхіна алеф, то він має лише два клі, яким відповідають світла тіферет і малхут. Виходить, що такому парцуфу не вистачає трьох світел – кетер, хохма та біна і трьох клі, що відповідні бхінот бет, ґімел і далет. Якщо ж екран має тільки авіют бхіни шореш, то він має лише одне клі з одним світлом – світлом малхут.

Решта ж світел – кетер, хохма, тіферет та малхут у ньому відсутні. Отже, величина кожного парцуфу залежить тільки від розміру авіюту ("товщини") екрану. Екран, що має авіют бхіни далет, створює парцуф величиною на всі п'ять рівнів – до кетер включно. Екран, що має авіют бхіни ґімел створює парцуф величиною на чотири рівні – до хохми і т.д.

В екрані є п'ять ступенів бажання насолодитися і, відповідно до них, - п'ять ступенів антиегоїстичної сили відштовхування насолоди. Дві сили в екрані, товщина (авіют) та жорсткість (кашіют), повинні бути врівноваженими, – тоді малхут має свободу волі і вона може робити те, що вона вільно вирішує, тому що вона не знаходиться ані під владою своїх бажань, ані під владою насолоди.

Ор яшар є рівним за величиною ор хозер, що означає, що створіння бажає насолодити Творця тією самою насолодою, яку Він приготував для створіння. Ор хозер, намір, ніби одягається на насолоду Творця, показуючи цим, що усю цю насолоду клі не бажає для себе, а вертає Творцю.

Якщо масах має всі п'ять бхінот авіюту, то він має п'ять келім для вдягання п'яти світел, що надходять, і прийняття їх всередину заради Творця. Якщо відсутнє найбільше бажання, бхіна далет, - є тільки 4 клі, - то можна вдягнути тільки 4 світла: хохма, біна, тіферет, малхут, а найсильніше світло кетер відсутнє.

За відсутності ще одного бажання (мається на увазі завжди відсутність бажання віддавати, а не егоїстичного бажання отримати, насолодитися, тому що останнє не зникає), - ґімел, - екран вже може вдягти у відбите своє світло лише 3 світла. Він не зможе тому "бачити" світла єхіда та хая, що надходять до нього, оскільки не вдягає їх у себе. Тому і ми у нашому світі не можемо зовсім відчувати світло Творця, – адже в нас споконвічно зовсім відсутній екран та відбите ним світло, за допомогою якого тільки й можливо "побачити" світло Творця.

Якщо відсутнє ще одне бажання – бхіна бет, - тобто відсутня сила відбиття його насолоди, тоді всередині клі будуть відсутні світла біна і т.п.

Величина відбитого світла залежить від сили екрану: чим екран жорсткіший, тим вище відбите світло, тим далі клі бачить перед собою, тим більше воно може взяти заради Творця. В мірі послаблення екрану, клі бачить менше і, відповідно, може менше отримати заради Творця.

Є світло - насолода, є клі – бажання насолодитися, і є екран, - сила протидії насолоді, - який клі саме створює, щоби уподібнитися Творцеві. Більше у всьому Всесвіті немає нічого! Про це потрібно постійно думати і намагатися всю кабалу пояснити собі за допомогою цих трьох складових.

Ми не відчуваємо жодної насолоди духовного світу тому, що ми не маємо навіть мінімального екрану. Сила волі екрану визначає, з якою насолодою кабаліст працює. Після ЦА до поняття "клі" входить не просто бажання отримати, а бажання отримати, яке обладнане екраном, - тобто не для самонасолоди, а заради Творця.

Коли на певне бажання немає екрану, значить з цим бажанням кабаліст не може працювати, тобто воно непридатне для наповнення світлом, тому ми говоримо, що воно, нібито, відсутнє. Воно нікуди не зникло, - просто з ним не працюють. Від величини бажання, на яке є екран, залежить духовний рівень, духовна висота, ступінь ("кома") парцуфу.

Від протидії найбільшому бажанню, – далет, - народжується парцуф найвищого рівню, – кетер. Від опору бажанню рівня ґімел виходить парцуф духовної висоти хохма, який на ступінь нижче від рівня кетер. Сила протидії бажанню бет створює парцуф рівню біна, який є на ступінь нижчим за попередній, - тобто може ще менше уподібнитися Творцеві, ніж парцуф з екраном 3. Якщо екран може протистояти бажанню алеф, то за духовним рівнем кабаліст знаходиться на стадії тіферет. Якщо ж він здатен відштовхнути найменше бажання, - шореш, - то у ньому народжується найменший за рівнем прийняття світла парцуф, - парцуф малхут.

Егоїстичні бажання повинні використовуватися лише в мірі сили волі у протидії ним. З невиправленими бажаннями, на які немає екрану, працювати неможна, їх необхідно перекривати у собі, робити на них цимцум. Ніяке бажання не з'являється і не зникає, - бажання створене Творцем. Від людини залежить тільки - як його використати. Все залежить від того, чи є на нього відбиваюча сила екрану, намір, який перетворює отримувача у давця. У цьому й полягає вся "гра" між створінням та Творцем: перетворення егоїстичного бажання на альтруїстичне, тобто здатність направити його у протилежний бік – до Творця.

Всі бажання знаходяться в Малхут Світу Нескінченності, і використовує вона їх в залежності від екрану, який проявляється у неї в кожному випадку. Є екрани, за

допомогою котрих малхут будує світи, а є й такі, на які утворюються різноманітні парцуфім. Певні види екранів сприяють появі душ. Все це - частини світу Нескінченності.

Відмовитися від якої-небудь насолоди легше, ніж отримувати її заради того, хто дає тобі цю насолоду. Прийняти заради Творця завжди можна менше за ту кількість, від якої ти можеш взагалі відмовитися і не "працювати" з нею.

Якщо в якомусь клі раптом з'являється бажання отримати для себе, тобто на це бажання немає екрану, світло спочатку ніби наближається до клі, - воно притягує світло, - але, як тільки світло бажає увійти до нього, спрацьовує закон ЦА, і світло уходить.

Після того, як Малхут Світу Нескінченності зробила ЦА, закон цей був прийнятий Творцем. Тому ми вже не можемо скористатися відкрито своїм егоїзмом. Ми теж знаходимося під владою цього закону і тому не відчуваємо жодних духовних насолод, доки не зможемо створити екран на ці духовні насолоди.

А що є з насолодами нашого світу? Це та частинка, мікродоза світла зі всієї Малхут Світу Нескінченності, яка допущена для нашого відчуття і може існувати поза ЦА. Вона, власне, й виводить наш світ за межі границь духовного на матеріальний рівень. Вихід за межі нашого світу можливий лише при здобутті екрану.

Якщо є екран на велику насолоду, то він існує й на менші. Для того, щоби припинити насолоджуватися якою-небудь насолодою заради себе, потрібно вдягнути цю насолоду у намір, ор хозер, і отримати з наміром заради Того, хто дає.

Рух у духовному світі відбувається тільки за рахунок збільшення або зменшення сили екрану. Все створіння, вся Малхут Світу Нескінченності, поступово здобуває на всі свої бажання екран. Коли екран буде створений абсолютно на всі бажання малхут, такий її стан буде називатися "Ґмар тікун". У цьому й полягає вся Дія творіння.

Створення екрану, взаємодія його зі світлом, одягання світла у ор хозер, називається "заповідь", "міцва". А саме отримуване світло називається "Тора". Всього існує 620 рівнів, ступенів, мір взаємодії екрану зі світлом, для того, щоб отримати всі частинки світла до всіх бажань малхут. Коли малхут повністю наповниться світлом Творця, це значить, що вона отримає Тору у всій її сукупності та досягне стану досконалості.

23) Але потрібно ще вияснити, - чому коли відсутнє клі малхут, то не вистачає саме світла кетер, а коли відсутнє ще й клі тіферет, то не вистачає ще й світла хохма і т.п. На перший погляд, все повинно бути навпаки – якщо екран не має авіюту на бхіну далет і клі малхут, то, здавалося би, повинне бути відсутнім світло (малхут) нефеш. Якщо ж відсутні двоє келім – бхіна ґімел і бхіна далет, то, здавалося би, повинні бути відсутніми світла тіферет і малхут.

Здавалося б, що якщо немає сили опору на найбільше бажання, – малхут, - то повинне бути відсутнім і світло малхут, тобто саме те, яке входить у це бажання. Чому ж ми говоримо, що у цьому випадку відсутнє найбільше світло – кетер? Адже це те світло, яке входить до бхіни кетер?

Це пояснюється зворотною залежністю між світлом та клі, - тобто спочатку до найменшого бажання, – кетер, – входить найменше світло – нефеш, світло малхут, яке поки що не відноситься до того клі кетер, яке утворилося, а займає тимчасово його місце. Але, по мірі збільшення бажання, вірніше в мірі здобуття екрану на все більш егоїстичні бажання, все більше світло буде входити до клі кетер, а з кетеру

- вниз, до хохма, біна, тіферет, малхут будуть опускатися світла, доки в малхут не увійде світло нефеш, а у кетер - світло єхіда.

24) Справа в тому, що існує зворотна залежність між світлами та келім: у парцуфі спочатку виникають і ростуть вищі келім, починаючи з кетеру, далі йде клі хохма і т.п., доки черга не доходить до малхут. Тому ми називаємо келім згідно з порядком їхнього зростання: кетер, хохма, біна, тіферет та малхут (КАХАБ ТУМ), згори донизу. Світла ж навпаки, – спочатку нижні світла входять до парцуфу. Найнижче світло – нефеш, світло яке повинно знаходитися всередині малхут, потім світло руах (світло Зеїр Анпіну) і т.п., доки черга не доходить до єхіди. Тому ми називаємо світла у наступному порядку: нефеш, руах, нешама, хая та єхіда (НАРАНХАЙ), - знизу нагору, згідно з порядком їх входження до парцуфу. Коли парцуф має лише одне клі, - а це може бути тільки клі кетер, - то до нього спочатку входить не єхіда, яка постійно повинна знаходитися всередині нього, а нефеш, найнижче світло.

Коли в парцуфі з'являються двоє вищих келім – кетер і хохма, тоді до парцуфу входить також і світло руах. Світло нефеш виходить з клі кетер і опускається в клі хохма, а світло руах входить у клі кетер. Коли ж у парцуфі з'являється третє клі – біна, то світло нефеш виходить з клі хохма і опускається в клі біна, а світло руах опускається в клі хохма та світло нешама входить в клі кетер. Коли в парцуфі виникає четверте клі – тіферет, то до парцуфу входить світло хая і тоді світло нефеш опускається з клі біна в клі тіферет, світло руах – в клі біна, світло нешама – в клі хохма і світло хая - в клі кетер.

І коли в парцуфі з'явилося п'яте клі – малхут, то до цього парцуфу увійшло світло єхіда. І тоді всі світла знаходяться на своїх місцях, тому що світло нефеш виходить з клі тіферет і опускається в клі малхут, світло руах опускається в тіферет, світло нешама - в клі біна, світло хая - в клі хохма, а світло єхіда - у клі кетер.

Коли парцуф, що складається з п'яти частин бажання отримати (келім кетер, хохма, біна, тіферет і малхут), сповнений світлом, то світло нефеш знаходиться у малхут, руах – у тіферет, нешама – в біні, хая – у хохмі і єхіда – в кетері. Так виглядає наповнений парцуф.

Але утворення, - тобто виправлення келім, здобуття ними екрану, - відбувається від найбільш неегоїстичного (кетер) до найбільш егоїстичного (малхут), згори донизу. Наповнення же їх світлами йде від найменшого за силою насолоди світла (нефеш) до найбільш сильної насолоди (єхіда).

Усі світла поступово, одне за одним, спочатку входять до кетеру. Наповнення парцуфу завжди відбувається згідно з порядком: кетер – хохма – біна – тіферет – малхут. Світла ж входять по порядку: нефеш – руах – нешама – хая – єхіда. Звідси правило: клі починає зростати з вищої сфіри, а світла входять, починаючи з нижчого. Це схоже на те як два циліндри входять одне до одного.

Якщо у клі утворився масах з авіютом кетер (найслабший, бхіна шореш), то ор хозер досягає свого найменшого рівню, - світла нефеш, - вдягає його і входить всередину парцуфу, до клі (сфіри) кетер. Коли, крім авіюту шореш, з'являється ще й авіют алеф, клі хохма, то світло нефеш опускається з клі кетер в клі хохма, на яке зараз з'явився екран, а в клі кетер входить світло руах.

Якщо у масаха з'явилася сила ще й на авіют бет, бажання біни, то нефеш опускається з хохми у біну, руах – опускається з кетера у хохму, а у кетер входить нешама. На авіют ґімел в екрані: світло нефеш опускається з біни в тіферет, світло руах опускається з хохми у біну, світло нешама опускається з кетера у хохму, а у кетер входить світло хая.

Коли утворюється екран з авіютом далет (малхут): нефеш опускається в малхут, у тіферет входить світло руах, у біну – нешама, у хохму – хая, а в кетер входить найсильніше світло – єхіда. Світла, у порядку їх входження до парцуфу, від нефеш до єхіда, скорочено називаються НАРАНХАЙ, від малого світла до великого, а келім називаються згори вниз, - від світлого до грубішого, КАХАБ ТУМ.

Те саме ми бачимо і в житті: якщо я бажаю протистояти якій-небудь насолоді, але, все ж мати з нею зв'язок, то я починаю з найслабшої насолоди, поступово переходячи до все більш і більш сильної, доки я не буду впевненим, що і найбільші насолоди зможу отримати не заради себе.

Коли ми говоримо, що народжується нове клі, - це значить, що на відповідну насолоду вже є екран – сила опору даній насолоді, намір отримати заради Творця, - і до парцуфу входить світло, що відповідає силі відштовхування.

Екран з'являється внаслідок навчання і роботи в групі з правильним наміром. Коли у кабаліста з'являється екран на найменше бажання, то він працює тільки з ним. Решта ж бажань відкладаються у сторону, кабаліст робить на них скорочення. Якщо в результаті зусиль екран збільшився, - тобто з'явилася додаткова сила опору ще на одне, більше бажання, - то людина починає працювати вже з двома бажаннями і отримує вже два світла.

І так далі, доки не з'явиться масах на всі п'ять бажань, і тоді можна буде усі світла приймати заради Творця. Щоразу, коли людина може працювати з усе новішим й новішим бажанням, попередні бажання стають все більш досконалими, тому що в кожне попереднє клі окрім світла, яке було у ньому, входить ще й нове світло, більш сильне, що дає разом з попередніми більшу насолоду.

Якщо людина, яка постійно знаходиться на заняттях у групі однодумців і слухає пояснення рава, може, вийшовши звідти і знаходячись потім у різноманітних станах та обставинах у нашому світі, суспільстві, думати про ті ж самі духовні речі, про які вона думала під час навчання, то, прийшовши знову на заняття, вона відчує дещо більше, ніж раніше, отримає більш високе світло, оскільки вона вже працює з більш чистими келім і не думає про якісь тваринні насолоди. Це і є зворотній зв'язок орот (світел) та келім.

Земля Ізраїлю відрізняється від решти місць найбільшим егоїзмом. Тут найтяжче місце для занять духовною роботою. Але саме воно є найсприятливішим та єдиним місцем для цієї роботи.

Тижні, що проведені мною за кордоном, сприймаються як проведені у якомусь вакуумі. Немає ніякого духовного руху. А, між іншим, я маю там групу учнів. Але там неможливо йти вперед, - кабалісти повинні жити тільки у Ізраїлі.

Тут земля має особливий духовний потенціал. Бааль Сулам писав про Єрусалим, що це місце руйнування Храму, де існує найбільша сила, але там знаходяться й найбільші нечисті сили, кліпот.

Клі кетер, авіют де-шореш, призначене для найменшої насолоди, чи для найбільшої? Для найбільшої – для ор єхіда, який входить у кетер останнім, коли масах досягає сили протистояти найбільшому бажанню – малхут. Тобто, працюючи зі своїми найнижчими бажаннями, створюючи на них намір приймати заради Творця, кабаліст отримує величезну насолоду – світло єхіда, яке входить у найсвітліше клі – кетер.

Якщо людина здатна, наповнюючи свої найгрубіші тваринні бажання, хоч трішечки думати про Творця, про Мету творіння, то, під час навчання, читання кабалістичної літератури, молитви, вона знайде великий контакт з Творцем.

У клі є п'ять бажань насолодитися. Його "розмір", "об'єм" залежить тільки від екрану. Якому рівню бажання він може протистояти, - таке світло й увійде до клі, тобто такого рівню й буде клі. Спочатку ти працюєш з клі, що має авіют де-шореш, поступово створюючи всередині нього екран на авіют алеф. Коли цей процес буде закінчений, то ти зможеш отримати цей самий екран на авіют алеф вже ззовні і працювати з ним. Потім ти поступово створюєш екран на авіют бет, ґімел, далет, - тобто у клі з початковим авіютом шореш повинні бути створені паростки екрану на всі п'ять бхінот, щоби потім будувати екран на всі ці види авіюту ззовні.

Клі будує себе поступово, переходячи від найменших бажань до найбільших, це відбувається для того щоб не помилитися і не почати самонасолоджуватися. Бажання вимірюються по інтенсивності насолоди, яку можна відчути. Так відбувається прогрес, коли все людство піднімається від маленьких бажань до все більших і більших. Більш тонкі бажання є найбільш сильними.

Коли людина починає працювати з найменшим своїм бажанням, – кетер, - то вона перетворює його за допомогою екрану на альтруїстичне і отримує світло нефеш; при цьому вона відчуває величезну насолоду, тому що у ній розкривається частина Творця, - тобто відповідно до розміру виправленого клі, вона стає подібною до Творця.

Ор нефеш – це насолода бути з Творцем у найменшій, п'ятій частині, коли починаєш у цій мірі сприймати вічність, мудрість, абсолютне знання, величезну насолоду, досконалість.

Клі, яке знаходиться у такому стані, вже вийшло за межі нашого світу, нашої природи. Далі за цей стан клі поки що нічого не бачить. Але розвиваючись далі, воно починає відчувати все більш і більш досконалі стани та отримувати все більші й більші насолоди.

Коли людина отримує ор нефеш, то вона складається вже з п'яти частин, власне, світла нефеш: нефеш де-нефеш, руах де-нефеш, нешама де-нефеш, хая де-нефеш та єхіда де-нефеш. Тому, що будь-яке клі, будь-яке отримання теж складається з п'яти частин. Це можна порівняти з тим, як у нашому світі ми отримуємо інформацію за допомогою п'яти органів чуття: зору, слуху, нюху, смаку та дотику. І всі ці п'ять світел повинні проявитися у клі кетер, куди входить спочатку світло нефеш. Те саме відбувається потім і з рештою світел.

Усі зовнішні релігійні атрибути являють собою натяки на духовні дії. У кожному поколінні великі рави–кабалісти вводили ті чи інші умовності до життя релігійних мас, щоб "прив'язати" маси до Тори і в такий спосіб виховувати їх. Ввели, наприклад, звичай одягати два халати, що відповідає двом видам "левушім" (одіянь) на душу у світі Ацилут. Всі ці релігійні атрибути мають кабалістичний сенс. Найголовніший закон у духовному – це відповідність, збіжність властивостей, бажань людини і Творця.

Світло Творця за своєю природою єдине. Це клі, в залежності від своїх внутрішніх властивостей, виділяє у цьому єдиному світлі різноманітні "смаки", – тобто різноманітні види задоволення: ор яшар, ор хозер, ор еліон, ор пнімі, ор макіф і т.п. Все це одне й те саме світло, - все залежить від того, як воно сприймається самим клі. До входження у клі воно називається просте вище світло ("ор еліон муфшат"), тому що в ньому немає ніяких властивостей.

Це схоже на приклад, наведений рабі Й.Ашлагом про манну небесну, яка не має ніякого смаку, а кожен відчуває смак відповідно до своїх властивостей. Якщо вище просте світло світить у рош парцуфу, то воно називається "пряме світло" – ор яшар. Світло, що відбите екраном, називається "відбите світло" – ор хозер.

Воно вдягає ор яшар, і коли вони обидва входять до клі, то це світло вже називається "внутрішнє світло" – ор пнімі, або "смак" – "таамім".

Оскільки парцуф отримує лише деяку порцію (внутрішнє світло) від усього світла, яке надходить, то ззовні його залишається не отримана частина зі світла, яке надійшло до нього. Ця частина загального світла з того, що прийшло до парцуфу, називається "навколишнє світло", ор макіф. Це світло парцуф отримає поступово, маленькими порціями, дійшовши в результаті цього стану Ґмар тікун.

Світло, яке покидає клі, називається "некудот" – "точки", тому що малхут називається "некуда" – точка, чорна точка, яка нездатна, з огляду на свої егоїстичні властивості, отримати після ЦА світло. Після наповнення парцуфу внутрішнім світлом, навколишнє світло починає тиснути на екран у табурі, щоби клі отримало й решту світла, яке залишилося ззовні. Але парцуф не має відповідного масаху на це світло, тому, якщо він почне отримувати це світло (а він вже не має наміру отримати його заради Творця), то це отримання буде егоїстичним, заради себе.

Оскільки обмеження на отримання світла є наслідком егоїстичного бажання малхут, чорної точки, то світло, яке виходить з малхут, називається некудот.

Коли внутрішнє світло виходить з парцуфу і світить вже парцуфу здалеку, у ті самі місця, де воно було, то воно викликає у клі особливе відчуття, враження, яке називається "спогадами" – "решімот". Ці спогади і є та необхідна інформація, без якої парцуф не зможе знати, що йому робити далі.

25) Доки не закінчилося формування всіх п'яти келім у парцуфі, їхні п'ять світел знаходяться не на своїх місцях. За відсутності клі малхут, у парцуфі немає світла єхіда, а за відсутності двох келім малхут і тіферет, - немає світел єхіда і хая. І це тому, що спочатку народжуються світлі, чисті келім, - від кетер до малхут, - але до них спочатку входять слабкі світла, починаючи з нефеш.

І кожне нове світло входить обов'язково до клі кетер, тому що будь-яке отримання світла відбувається у найсвітліших келім. По прибуттю нового світла до клі кетер, попереднє світло, що було в клі кетер раніше, опускається в клі хохма. Коли є масах на клі хохма, до кетер входить ор руах, а ор нефеш опускається в клі хохма.

При подальшому посиленні екрану, утворюються келім біна, тіферет та малхут, і через кетер послідовно проходять світла нешама, хая та єхіда, наповнюючи всі келім. Всі світла наповнюють місця, що їм відповідають: нефеш у малхут, руах у тіферет, нешама у біні, хая у хохмі та єхіда у кетері. Запам'ятай це правило, і тоді ти завжди зможеш відрізнити, - чи говориться у певному контексті про світла або келім, - і тоді ти не заплутаєшся. Ми з'ясували п'ять бхінот (рівнів) екрану, і як у відповідності до них виникають рівні – кожен наступний - нижчий за попередній.

Кожне нове світло у мільярди разів сильніше за попереднє, тому кожна наступна сходинка по відношенню до попередньої, як зовсім інший світ. У нашому світі, де ми ще не маємо ніякого екрану, ми не бачимо того світла, яке знаходиться перед нами. Бачити можна тільки за допомогою відбитого світла, ор хозер, і настільки, наскільки воно відбивається від малхут.

Але за допомогою занять кабалою ми збуджуємо ор макіф до тих пір, доки він не створить у нас початкове клі кетер, у яке ми одразу ж отримаємо ор нефеш. Цей стан означає, що ми духовно народилися, перейшли перевал, бар'єр, – "махсом", - між нашим світом та світом духовним і знаходимося на найнижчій сходинці першого знизу духовного світу Асія.

У подальшій роботі над собою ми здобуваємо наступний екран на авіют алеф і отримуємо світло руах. Потім здобуваємо екрани на келім бет, ґімел та далет і, відповідно до них, світла нешама, хая та єхіда. Тільки тепер усі світла знаходяться на своїх місцях.

Як створити екран? Якщо б я сьогодні знав про свої егоїстичні властивості, то я би втік від виправлення, як від вогню. Для мого егоїзму немає нічого більш ненависного, ніж екран. Але я не біжу від духовного. І це тому, що я навіть свій егоїзм не усвідомлюю і не розумію своїх властивостей. Такий "несвідомий" початковий стан людини створений спеціально, щоби дозволити нам не відштовхувати духовне у всьому, а прагнути до нього з почуття допитливості, бажання пізнати і покращити майбутнє і т.п.

Тому принцип полягає у тому, щоби не усвідомлено, всупереч своїй природі, перейти махсом. Він долається не усвідомлено: ти заздалегідь не знаєш, до чого ти йдеш і коли це відбудеться. Після переходу через махсом людина починає бачити, що була до цих пір у несвідомому стані, була ніби у ві сні.

Переходу через махсом передують два процеси: перший процес – це усвідомлення зла, усвідомлення того наскільки егоїзм являється злом, наскільки ця властивість шкідлива для мене самого. Другий процес полягає у усвідомленні того, що духовне дуже привабливе для мене, що немає нічого більш вартого, більшого, вічного.

Ці дві протилежні точки (усвідомлення зла та привабливість духовного) у звичайній людині з'єднані разом у нуль. В мірі просування до духовного вони починають віддалятися одна від одної. При цьому духовне починає підноситися в очах людини, а егоїзм – сприйматися як зло. Ця різниця між ними, - твоя особиста оцінка духовного і критика егоїзму, - настільки збільшується, що це викликає твій внутрішній крик про вирішення проблеми. Якщо цей крик досягає потрібної величини, то тобі згори дають екран.

Вивчення егоїзму – це весь шлях людини, від самого початкового стану і до самого кінцевого, до Ґмар тікун. У духовних світах ти також продовжуєш вивчати свій егоїзм на кожній сходинці. Чим вище ти піднімаєшся, тим більше тобі додають егоїзму, щоби ти, працюючи над ним, перевів його у альтруїзм.

Все, про що ми говоримо, ми говоримо з точки зору створіння. Про Творця ми нічого не можемо сказати, тому що не знаємо, хто Він насправді. Я знаю лише те, яким Він проявляється відносно мене, у моїх відчуттях. Тільки філософи можуть без кінця міркувати про те, що ніколи не осягається, і тому ця наука зовсім виродилася.

Кабала оперує тільки тим, що кабалісти чуттєво, абсолютно виразно осягли на собі і передали нам мовою кабали, і кожен може відтворити цей процес, як у найсуворішому науковому експерименті.

Є два екрани: один перед клі, що стоїть у пе парцуфу, той, що відбиває все світло, - який стоїть ніби на варті виконання ЦА. А другий екран, - що приймає світло, працює з авіютом - знаходиться у малхут де-ґуф. Він пронизує, вбирає до себе увесь егоїзм, який можна повернути у зворотний бік, - на отримання заради Творця. Взагалі, масах завжди стоїть у малхут – у найнижчій точці парцуфу. Екран, що відбиває та екран, що отримує – це дві його різні дії. Перша призводить до виникнення рош, а друга – до утворення ґуф парцуфу. Вичерпне пояснення є у Вченні десяти сфірот, частина 3, "Внутрішнє споглядання", глава 14, п.5.

П'ять парцуфім світу АК

26) Ми з'ясували поняття масаху (екрану), який був виставлений після ЦА на клі малхут, тобто на бхіну далет. П'ять видів зівугу де-акаа, що відбуваються на цьому екрані, створюють п'ять рівнів десяти сфірот, один нижче за інший. Тепер ми з'ясуймо п'ять парцуфім світу Адам Кадмон (АК), що передує чотирьом світам АБЄА.

Ти вже знаєш, що ор хозер, який підіймається в результаті зівугу де-акаа знизу нагору вдягає 10 сфірот вищого світла, – цього достатньо тільки для "коренів" келім, які називаються 10 сфірот де-рош. Для того, щоб завершити створення келім, малхут де-рош розширюється на ті 10 сфірот ор хозер, що вдяглися на 10 сфірот де-рош.

Малхут поширюється згори вниз відповідно до величини рівню десяти сфірот де-рош. В результаті цього закінчується створення келім, які називаються "ґуф" (тіло) парцуфу (див. пункт 14). Отже, у парцуфі завжди є два види десяти сфірот: рош та ґуф.

У кожному парцуфі потрібно визначити два види 10 сфірот: рош та ґуф. Тим, хто не знає мови івриту, набагато простіше вивчати кабалу тому, що вони не сприймають дослівно кабалістичні терміни: "пе" – уста, "рош" – голова, "ґуф" – тіло і т.п., а можуть розуміти ці кабалістичні терміни абстрактно; тобто такі люди не малюють собі, відповідно до цих термінів, матеріальну картину. Їм легше сприймати сказане як сили, бажання, наміри, а не частини якогось тіла. Адже у духовному світі немає тіл, а є лише бажання насолодитися, намір, - заради чого або кого можна отримувати насолоду, - і сама насолода.

Місце, де знаходиться масах, називається пе. Спочатку масах відштовхує увесь ор яшар, який знаходиться перед ним, кажучи цим, що нічого не бажає взяти для себе. Потім у рош робиться розрахунок, - скільки можна все ж отримати, але не заради себе, а заради Творця; потім ор хозер вдягає 10 сфірот вищого світла (де ор еліон) знизу догори. Цього достатньо лише для утворення чіткого рішення, коренів келім ("шоршей келім"). 10 сфірот відбитого світла, що вдягають 10 сфірот прямого світла, утворюють разом 10 сфірот де-рош парцуфу.

Щоб завершити утворення келім та отримати світло насправді, 10 сфірот ор яшар разом з десятьма сфірот ор хозер "проходять" крізь масах, розповсюджуються згори вниз, розширюючи цим десяту сфіру рош – малхут де-рош на власні 10 сфірот – від кетер до малхут, і утворюючи цим келім де-ґуф.

До того, як малхут могла отримувати заради Творця, вона була стиснутою, скороченою до розмірів точки. Але, отримавши екран, вона здобула новий намір – отримувати не заради себе, а заради Творця, тоді вона "розширилася" з точки до 10 сфірот, отримуючи світло у ґуф.

27) Тільки-но народився перший парцуф світу Адам Кадмон, одразу після ЦА бхіна далет, переставши бути клі для отримання вищого світла, отримала виправлення у вигляді масаху. Вище світло спробувало увійти до клі малхут, як і раніше, нібито ЦА не було. Але масах, який тепер стоїть перед клі малхут, відбив його і повернув до Джерела. В результаті цієї ударної взаємодії ор хозер піднявся до рівня кетер вищого світла і цей ор хозер став одіянням і зачатками келім ("шоршей келім") для десяти сфірот вищого світла, які називаються 10 сфірот де-рош першого парцуфу світу АК.

Після цього малхут де-рош разом з ор хозер розповсюдилася згори донизу, створивши цим всередині себе нові 10 сфірот, які і є справжніми, завершеними келім. Все те, що у рош існувало лише в потенціалі, тепер остаточно проявилося і

сформувалося. Так закінчилося створення рош та ґуф першого парцуфу світу Адам Кадмон.

Після ЦА, коли малхут скоротила себе від отримання світла, вона за допомогою масаху вирішує отримати деяку порцію заради Творця. Перше порційне отримання світла утворило перший парцуф світу АК – кетер, або Ґальґальта. Всього у світі Адам Кадмон є п'ять парцуфім.

Масах у клі малхут відштовхнув увесь ор еліон, що надійшов до нього, у вигляді ор хозер знизу нагору. За допомогою удару ("акаа") масаху, сила якого дорівнювала всім 5 бхінот, ор хозер піднявся на рівень кетер де-ор яшар та одягнув 10 сфірот де-рош першого парцуфу АК. Потім малхут розширилася, і світло розповсюдилося всередину малхут, утворивши 10 сфірот де-ґуф.

Частина тіла ("ґуфу") клі, яка наповнилася світлом, називається тох (внутрішня частина), а світло у ній зветься – внутрішнє світло, ор пнімі. Частина ґуфу, яка залишилася ненаповненою світлом, називається кінець ("соф"), а світло у ній – ор хасадім, тому що ця частина не бажає отримувати ніякої насолоди, бо вона не має відповідного екрану, і якщо вона отримає світло, то це призведе до отримання насолоди заради себе. Границя поділу тох і соф називається пуп ("табур"). Світло, яке не увійшло у клі, називається навколишнє світло, ор макіф.

Кожний парцуф бачить, яке світло знаходиться перед ним, тільки за допомогою екрану. Якщо сила відбитого світла дорівнює силі екрану на всі п'ять бхінот, то він бачить світло рівню кетер. Це світло екран поділяє на п'ять частин, наповнює ними тох, а соф залишає порожнім. У рош парцуфу може світити світло будь-якої сили, але малхут пе де-рош побачить лише стільки, скільки їй дозволяє ор хозер. Наші органи чуття влаштовані також за цим принципом. Дай їм більшу чутливість і вони зможуть побачити предмети вимірювані у мікронах, відчувати мікробів і т.п. Тобто все залежить не від того, що насправді є навколо нас, а лише від того, що ми здатні виявити. Все залежить тільки від чутливості наших сенсорів, датчиків, органів чуття.

Кожний наступний парцуф має екран на меншу кількість і якість бажань (бхінот), ніж попередній, тому в нього менший ор хозер, менша висота відбитого світла, тому він бачить світло меншого рівню. Це схоже на те, нібито в людини погіршився зір і вона стала бачити у меншому радіусі навколо себе.

Якщо екран має жорсткість бхіни ґімел, то він бачить світло рівню хохма відносно попереднього парцуфу. Відносно себе він отримує ті самі 5 частин світла НАРАНХАЙ, але загального рівню хохма, а не кетер. Наведемо приклад з нашого світу – висока людина і людина невисокого зросту складаються, звичайно ж, з одних і тих самих частин, разом з тим, ми говоримо, що один з них на голову вищий за іншого, тобто другий, ніби, немає голови.

Ми вивчаємо поширення світів згори донизу. Але після того, як це відбулося і з'явився увесь Всесвіт, був створений парцуф Адам Рішон (перша людина, душа). Потім його парцуф розколовся на 600 000 частин, що називаються душами. Кожна з цих частин повинна отримати свою частину вищого світла.

Кожна душа, тобто частинка парцуфу Адам Рішон, досягає чого-небудь у духовному світі, вона отримує трохи від своєї частини світла, і хоча вона ще не наповнилася всім світлом, призначеним для неї, проте вона відчуває цей стан як досконалість. Але коли їй (душі) додають трохи егоїзму, вона починає бажати дечого більшого. Вона починає виправляти цю нову порцію егоїзму, і отримує до знов виправлених келім нову порцію світла, і тільки тоді вона розуміє, що існує ще й більша досконалість.

Якщо людина немає внутрішнього бажання, потреби – "некуда ше ба лев" (точки у серці), - то вона нездатна зрозуміти як можна цікавитися духовним, а не лише цим світом. До речі, гадання, амулети, нетрадиційне лікування, "благословення" не мають до духовного ніякого відношення. Під духовним у кабалі розуміють тільки прагнення до самого Творця, до Його властивостей. При перевірці завжди виявляється, що все, що здається нам надприродним, зовсім таким не являється, а просто шарлатани більшого чи меншого таланту використовують сили нашого світу, непізнані поки що більшістю людей, а також психологію і внутрішні сили організму.

28) Після цього знову відбулася ударна взаємодія з масахом, який стоїть у клі малхут, але на цей раз у його масасі була відсутня бхіна далет. Він має тільки чотири келім: кетер, хохма, біна і тіферет. Тому наступний парцуф світу АК вийшов на один рівень нижче за парцуф Ґальґальта, – на рівень хохма, – і називається цей парцуф АБ. Ор хозер у цьому випадкові вдягає лише 4 світла НАРАНХ, а п'ята частина, ор єхіда, відсутня.

У третьому парцуфі в масасі відсутні бхінот далет і ґімел. Тому він вийшов на один порядок нижчим за парцуф АБ, тобто на рівень "біна", і у ньому відсутні світла єхіда та хая. Відносно першого парцуфу він нижчий на дві ступені, а відносно другого – на одну. Він називається біна, або САҐ.

Потім відбувся зівуг де-акаа на масах з авіютом алеф, і утворився рош та ґуф на рівні тіферет, зі світлами нефеш та руах, а світла єхіда, хая та нешама відсутні. У цьому парцуфі немає келім далет, ґімел, бет, – тому немає й відповідних їм світел. Цей парцуф називається тіферет, або МА.

Останній, п'ятий парцуф вийшов на авіют шореш зі світлом нефеш. Він називається парцуф малхут або парцуф БОН.

29) Отже, ми розглянули утворення п'яти парцуфім світу АК, які називаються Ґальґальта, АБ, САҐ, МА та БОН, де кожний з наступних парцуфім є нижчим за попередній на один ступінь. Причому цей ступінь був у попереднього парцуфу вищим. Так, наприклад, у парцуфі АБ не вистачає ор єхіда, а у парцуфі САҐ не вистачає світла хая, яке було у попередньому парцуфі АБ. У парцуфі МА не вистачає світла нешама. Рівень кожного парцуфу залежить від товщини екрану, на який було зроблено зівуг де-акаа (див. пункт 18). Однак ми не з'ясували, що є причиною зменшення товщини екрану при утворенні нового парцуфу.

Малхут, після ЦА, здобуває екран, у якому є всі п'ять ступенів жорсткості і тому вона може приєднати до себе всі п'ять рівнів своїх бажань. Силою цього екрану вона відштовхує все світло, що приходить до неї і у відбитому світлі досягає рівню кетер; вона "бачить" всі 5 частин світла, яке надходить: світла у сфірот кетер, хохма, біна, тіферет та малхут, які знаходяться у рош. З кожного світла вона може прийняти у тох, тільки приблизно 20 відсотків світла.

Загальний рівень цього світла визначається за його найвищим світлом – єхіда, яке відповідає рівню кетер (комат кетер). У другий парцуф малхут може прийняти меншу кількість світла, оскільки вона втрачає один, найсильніший ступінь бажання – авіют далет і, відповідно, світло єхіда.

Кількість світла, що знаходиться у третьому, четвертому і п'ятому парцуфах ще менша, їх рівень щоразу нижчий і нижчий, по причині зменшення авіюту з ґімел на бет у третьому парцуфі, з бет на алеф – у четвертому і з алеф на шореш – у п'ятому.

У відповідності до міри авіюту в третьому парцуфі, САҐ, відсутні світла єхіда та хая, у четвертому – єхіда, хая, нешама, у п'ятому – єхіда, хая, нешама, руах.

Парцуфім так виглядають тільки один відносно одного, - коли кожний наступний "на голову" нижчий за попередній; кожний наступний парцуф нижчий за попередній за рівнем світла, його силою і якістю. Але у кожному з них є свої п'ять (або 10, - як відомо сфіра тіферет складається з шести сфірот) сфірот КАХАБ ТУМ і свої п'ять світел НАРАНХАЙ.

Кожний парцуф зобов'язаний мати набір з усіх тих 10 частин, з яких складається все створіння. Парцуфім відрізняються одне від одного лише за величиною екрану. Тому, коли екран зменшується, новий парцуф народжується на один ступінь нижчим за попередній.

Після ЦА клі складається з бажання отримувати і масаху. Наповнення клі відбувається відповідно до сили, величини цього масаху. Екран може бути силою від однієї до п'яти бхінот, тобто він здатен відштовхнути від себе насолоду, яка відповідає його п'яти, чотирьом, трьом, двом або одному бажанню. Будь-який парцуф складається з п'яти частин, які ми позначаємо:

- кетер - крапка, з якої починається буква йуд, так зване "куцо шель йуд",
- хохма - йуд,
- біна - гей,
- тіферет - вав,
- малхут - гей.

Ці букви – "кістяк" парцуфу, його п'ять постійних частин, що складають його клі. В залежності від сили екрану парцуф наповнює ці 5 частин більшим чи меншим світлом хохма або світлом хасадім. Світло хохма позначається буквою йуд, а світло хасадім – буквою гей. Відповідно, ми можемо позначити кожний парцуф, тобто кожне наповнення буквеним кодом або числом.

Як вже пояснювалося у восьмій книзі даної серії, "Книзі Зоар" у статті "Букви рабі Амнона Саба" (стор. 104): "Кожний парцуф складається з п'яти частин = п'яти сфірот: крапки і чотирьох букв: кетер-точка + хохма-йуд + біна-гей + ЗА-вав + малхут-гей = АВАЯ. Вся різниця між усіма 125 парцуфім у тому – яке світло їх наповнює, а кістяк клі, букви АВАЯ, залишаються тими самими. І це тому, що не може виникнути бажання, якщо світло Творця не пройде попередньо п'ять ступенів, де тільки п'ятий ступінь є народженням нового створіння – нового бажання.

Увесь всесвіт, всі світи, являють собою лише 10 сфірот або ім'я Творця АВАЯ:

СФІРА	***БУКВА***	***ПАРЦУФ***	***СВІТ***	***СВІТЛО***
кетер	*крапка, початок букви йуд*	*Ґальґальта*	*АК*	*Єхіда*
хохма	*йуд*	*АБ*	*Ацилут*	*Хая*
біна	*гей*	*САҐ*	*Брія*	*Нешама*
ЗА	*вав*	*МА*	*Єцира*	*Руах*
малхут	*гей*	*БОН*	*Асія*	*нефеш*

Наповнення АВАЯ світлом називається її розкриттям, тому що це є ступенем розкриття Творця у цьому бажанні. Цим букви виходять назовні з приховання, стану, коли вони не наповнені.

Всього є п'ять парцуфім: Кетер (Ґальґальта), АБ, САҐ, МА, БОН. Перший з них – парцуф кетер є основним джерелом решти. Його 10 сфірот – проста АВАЯ або внутрішня АВАЯ, тому що кожна з чотирьох букв його АВАЯ виходить назовні, створюючи новий парцуф, який вдягається ззовні на парцуф Ґальґальта.

Отже, з парцуфу кетер (Ґальґальта) виходять:

від йуд - парцуф хохма, АБ,

від гей - парцуф біна, САҐ,

від вав - парцуф ЗА, МА,

від гей - парцуф малхут, БОН.

Таким чином парцуф кетер позначається простою АВАЯ, а парцуфім, що одягаються на нього, позначаються АВАЯ з наповненнями. Запис АВАЯ зі світлом, що її наповнює, називається "мілуй", наповнення. Для скороченого позначення парцуфу введене поняття гематрія – чисельна сума наповнень.

БУКВИ АЛФАВІТУ:

НАЗВА	***ВИМОВА***	***ҐЕМАТРІЯ***
АЛЕФ	*А,Е*	*1*
БЕТ	*Б,В*	*2*
ҐІМЕЛЬ	*Г*	*3*
ДАЛЕТ	*Д*	*4*
ҐЕЙ	*А,Е*	*5*
ВАВ	*В,У,О*	*6*
ЗАЇН	*З*	*7*
ХЕТ	*Х*	*8*
ТЕТ	*Т*	*9*
ЙУД	*І,Й*	*10*
ХАФ (каф)	*Х,К*	*20*
ЛАМЕД	*Л*	*30*
МЕМ	*М*	*40*
НУН	*Н*	*50*
САМЕХ	*С*	*60*
АЇН	*А*	*70*
ПЕЙ	*П,Ф*	*80*
ЦАДІ	*Ц*	*90*
КОФ (куф)	*К*	*100*
РЕЙШ	*Р*	*200*
ШИН	*Ш,С*	*300*
ТАВ	*Т*	*400*

Підрахунок виконується лише у тох парцуфу, у місці отримання світла.

Гематрія парцуфу, який ненаповнений світлом, тобто гематрія ненаповненої, порожньої АВАЯ = йуд+гей+вав+гей= 10+5+6+5=26.

Гематрія наповненої АВАЯ утворюється наповненням кожної букви: у івриті кожна буква має свою повну назву: А-алеф, Б-бет і т.п., згідно з таблицею.

Тому є чотири види наповнення АВАЯ – 1)АБ, 2)САҐ, 3)МА, 4)БОН:

1) АВАЯ з наповненням АБ:

йуд = йуд + вав + далет = 10 + 6 + 4 = 20

гей = гей + йуд = 5 + 10 =15

вав = вав + йуд + вав = 6 + 10 + 6 = 22

гей = гей + юд = 5 + 10 = 15

Всього: 20 + 15 + 22 + 15 = 72 = АБ, де буква А означає не букву алеф=1, а букву аїн=70 (просто у вимові вони однакові і в українському викладенні позначаються однією буквою). АВАЯ, що наповнена таким світлом, називається парцуф АБ, парцуф хохма, тому що буква йуд у наповненні означає ор хохма. Таке наповнення називається АВАЯ з наповненням йуд.

2) АВАЯ з наповненням САҐ:

Парцуф, що наповнений ор хасадім, називається САҐ, оскільки така його гематрія САҐ = Самех (60) + ґімел (3) = 63:

йуд : йуд - вав - далет = 10 + 6 + 4 = 20

гей : гей - йуд = 5 + 10 = 15

вав : вав - алеф - вав = 6 + 1 + 6 = 13

гей : гей - юд = 5 + 10 = 15

Всього 63 = 60 + 3 = Самех + Ґімел = САҐ.

Якщо келім та їх наповнення походять від Цимцум алеф (ЦА), то у наповненні АВАЯ присутня буква йуд. Ми будемо вивчати, що потім у світах відбулося ще одне скорочення - Цимцум бет (ЦБ). Так от, якщо келім наповнюються світлом від другого скорочення, то у наповненні АВАЯ присутня буква алеф замість букви йуд. Відмінність між гематріями АБ і САҐ у наповненні букви вав: у АБ гематрія вав=22 від наповнення світлом хохма, а у САҐ гематрія вав=13 від наповнення світлом хасадім. Зі сказаного ясно, що парцуф АБ походить від ЦА, а у парцуфі САҐ його буква вав, ЗА, вже походить від ЦБ.

3) АВАЯ з наповненням МА:

йуд : йуд - вав - далет = 20

гей: гей - алеф = 6

вав: вав - алеф - вав = 13

гей: гей - алеф = 6

Таке наповнення АВАЯ називається 20 + 6 + 13 + 6 = 45 = 40 + 5 = Мем + Гей = МА (буква гей читається як "а").

4) АВАЯ з наповненням БОН:

йуд : йуд - вав - далет = 20

гей: гей - гей = 10

вав: вав - вав = 12

гей: гей - гей = 10

Таке наповнення АВАЯ називається 20 + 10 + 12 + 10 = 52 = 50 + 2 = Нун + Бет і для легшої вимови його вимовляють як БОН.

Малхут Світу Нескінченності – просте бажання отримувати. Вся розмаітість її форм народжується за допомогою екрану, шляхом поділу її екраном на

різноманітні частини. Її поділ на 5 загальних частин називається світами. Поділ кожного світу ще на 5 називається парцуфім. А поділ кожного парцуфу ще на 5 називається сфірот. Кожна зі сфірот у свою чергу складається ще з п'яти підсфірот, а кожна з них складається ще з 10 своїх підсфірот, і т.п. до нескінченності.

Наш світ є відображенням нижчого духовного світу, і в ньому, як у відбитку, є ті самі типи, види, як у духовному світі, але відбиті вони на іншому носії, - вони ніби зроблені з іншої речовини – матеріального бажання самонасолодитися без екрану тією порцією світла, яка повністю відірвалася від Творця і яку ми відчуваємо, як насолоду, що приваблює нас, але не ми відчуваємо її джерела. Тому, вивчаючи духовний світ, можна повністю осягти всю природу нашого світу, всі його закони.

Послаблення сили масаху для створення парцуфу

30) Для того, щоб зрозуміти розвиток п'яти рівнів парцуфім світу АК, і всіх рівнів п'яти парцуфім кожного з чотирьох світів АБЄА, аж до малхут світу Асія, ми повинні добре засвоїти що таке потоншання масаха де-ґуф, послаблення його сили, яке відбувається у всіх парцуфім світів АК, Некудім та Виправлення (Ацилут).

Всі ступені, починаючи від Світу Нескінченності ("олам Ейн Соф") і до нашого світу, створюються за одним і тим самим принципом. Чим далі ступінь від Світу Нескінченності, тим екран все більше й більше тоншає і послаблюється. В зв'язку з цим малхут щоразу отримує все менше й менше світла, її ступені опускаються все нижче й нижче, доки поступово малхут не опуститься зі свого найвищого стану – Світу Ейн Соф і не досягне свого найнижчого стану – нашого світу.

31) Справа в тому, що будь-який парцуф і, навіть, будь-який духовний ступінь має два види світла, які називаються "ор макіф" (навколишнє світло) та "ор пнімі" (внутрішнє світло). Для першого парцуфу світу АК (Ґальґальти) навколишнім світлом є світло Світу Нескінченності, що заповнює увесь Всесвіт. Як вже було сказано, малхут після ЦА виставляє масах, в результаті чого відбувається ударна взаємодія ("зівуг де-акаа") всього світла Світу Нескінченності з цим масахом. Ор хозер, що виникає внаслідок цього зівугу, дозволив частині вищого світла увійти у Світ Цимцуму, створивши цим десять сфірот де-рош та десять сфірот де-ґуф, як сказано у п.25.

Однак, не все світло увійшло всередину Ґальґальти. І взагалі, тепер світло Світу Нескінченності не наповнює собою весь Всесвіт, як то було попередньо до ЦА. Тепер існують рош та ґуф, - тобто поширення десяти сфірот згори вниз. Світло зупиняється у точці "цього світу", в "обмежуючій" малхут.

Крім того, тепер існує поняття "зсередини назовні". Подібно до того, як є розповсюдження десяти сфірот згори вниз, які називаються кетер, хохма, біна, тіферет, малхут (КАХАБ ТУМ) і обмежуюча малхут, також існує і поширення десяти сфірот КАХАБ ТУМ зсередини назовні.

Тут сфірот називаються так: "моха" (кетер), "ацамот" (хохма), "гідін" (біна), "басар" (тіферет) та "ор" (малхут, "ор" - з буквою "аїн", тобто "шкіра", а не ор з буквою "алеф", – тобто "світло"). Парцуф Ґальґальта, відносно Світу Нескінченності, де світлом був наповнений увесь Всесвіт, являє собою лише тонкий промінь світла. Ор (шкіра), тобто малхут, обмежує парцуф ззовні, на даючи світлу поширитися далі, "в ширину", і наповнити собою спорожнілий простір.

Та кількість світла, яка була отримана в Ґальґальті зветься "ор пнімі" (внутрішнє світло). Ззовні залишилася величезна кількість світла Нескінченності, яке не увійшло всередину Ґальґальти, тепер саме це світло й називається "ор макіф" (навколишнє світло). Це світло не може увійти всередину парцуфу і воно, ніби, оточує його з усіх боків.

Будь-яка частина малхут називається ступенем, якщо вона наповнила кожне з своїх бажань світлом за допомогою екрану. Кожен ступінь, який малхут отримує, поділяє світло, що надходить, на дві частини: на ор пнімі, який входить всередину парцуфу і на відштовхуваний назад ор макіф. Екран бачить все світло, яке приходить до нього, за допомогою ор хозер, а потім з'ясовує, - скільки ж він може за допомогою екрану отримати заради Творця, а скільки зобов'язаний залишити ззовні. Екран завжди поділяє світло на дві частини.

Ор пнімі, - отримувана частина всього світла, – це тільки тонкий промінь світла, який увійшов до малхут, - тобто у порожній простір, що залишився після ЦА (до ЦА малхут була повністю наповненою). Ми бачимо, якою є сила егоїзму, що дозволила увійти до малхут за допомогою екрану лише тонкому променю світла. І це стосується тільки першого парцуфу АК – Ґальґальти. Решта парцуфім наповнені світлом ще менше.

Далі, за допомогою цього промінця світла, утворюються ще й додаткові парцуфім. У самому центрі цієї темної сфери, – малхут після ЦА, - знаходиться наш світ. У світі Ацилут народжується особливий парцуф – Адам Рішон, який складається з двох складових – з властивостей біни та малхут. Потім цей парцуф поділяється на безліч окремих парцуфім, що називаються душами.

Утворені душі, здобуваючи екран, можуть поступово наповнити всю сферу світлом. Коли це буде досягнуто, такий стан називається "кінець виправлення" душ за допомогою екрану – "Ґмар тікун". Після цього відбувається подальше розширення малхут, коли вона починає осягати Творця не всередині себе, а вище за свої властивості. Але це вже стосується тієї частини кабали, що зветься "таємниці Тори". Решту кабали, все, що знаходиться до цього ступеню і належить до "таамей Тора", може і повинна вивчати кожна людина. Кабалісти зобов'язані всім розкривати "таамей Тора" та приховувати Таємниці Тори.

Існує багато видів як ор макіф, так і ор пнімі. Один з них світить людині, коли та ще не має ніякого екрану, жодного виправленого почуття, – але людина починає бажати духовного. Це відбувається саме завдяки ор макіф, який їй світить. Тут світло є первинним, а бажання - вторинним.

Ор макіф заздалегідь світить людині, вона ще навіть не розуміє, звідки саме походить світіння, але її вже тягне до духовного. Коли ти вже почав вчитись, то ти викликаєш на себе світіння вже іншого світла, яке поступово починає виправляти тебе, і з його допомогою ти починаєш бачити свої недоліки; поступово ти відкриваєш для себе навколишній світ все більше й більше. Поступово світло збудовує перед тобою духовну картину, яка вимальовується все чіткіше й чіткіше, - вона ніби виходить з туману.

Нас оточує Творець, який стоїть за всіма об'єктами, що нас оточують, і бажає нас наблизити до Себе. Він наближає нас до Себе за допомогою об'єктів навколишньої природи. У нашому світі Він це робить за допомогою людей, що нас оточують: сім'ї, начальника на роботі, знайомих. Він спеціально посилає нам складні ситуації і страждання, щоб ми, прагнучи втекти від них, наблизилися б до Нього.

Але людина схильна бачити причину всіх своїх нещасть саме у сварливій жінці, злому начальнику, тих, що оточують. Так і повинно бути, адже Творець

прихований від людини. Людина ще не дійшла того рівня, коли за всім, що відбувається, буде бачити одного Творця. І реагувати вона повинна відповідно, у відповідності зі своїми відчуттями, а не, нібито, лише один Творець існує у світі. Неможливо, знаходячись на матеріальному рівні, бачити у предметах, що оточують якісь духовні сили.

Ми дуже умовно зображаємо парцуфім. Хоча й говориться, що Ґальґальта являє собою тонкий промінь світла, - ми зображаємо її у вигляді прямокутника, щоб умовно показати співвідношення між частинами парцуфу. У почуттях людини поступово створюється парцуф, його частини. Ми вивчаємо, як у людині з точки створюється сфіра, потім зародок – парцуф, потім він росте, коли людина починає у нього отримувати вище світло.

Мовлено, що "увійдуть ноги його на Масличну гору і будуть стояти на ній". Під олією мається на увазі ор хохма. Увесь процес отримання і сортування ор хохма дуже складний. Гора – це "гар", що означає сумніви, страждання й зусилля при підйомі на гору. Знизу, з нашого боку, цей підйом відбувається до махсому, де починається духовний світ. Ор хохма розповсюдиться у Ґмар тікун не лише у тох Ґальґальта, але й у соф Ґальґальти.

32) З'ясуймо тепер що таке ор макіф світу АК (точніше Ґальґальти), величі і невичерпності якого немає меж. Мова не йде про те, що Світло Світу Нескінченності саме й є ор макіф для АК. Мається на увазі, що в той момент, коли відбулася ударна взаємодія, все це величезне світло Світу Нескінченності ударило у масах малхут де-рош Ґальґальти, адже воно хотіло увійти всередину бхіни далет, ніби не було ніякого Цимцуму алеф, але цей масах зупинив його і відштовхнув назад (див. пункт 14).

Фактично цей ор хозер став клі отримання для вищого світла. Однак існує велика різниця між отриманням бхіною далет до ЦА і отриманням за допомогою масаха та ор хозер після нього. Як було вже сказано, світло, що увійшло у Ґальґальту, - це лише тонкий промінь у порівнянні зі станом до ЦА.

Та частина вищого світла, яка не змогла увійти всередину парцуфу, перетворилася на ор макіф Ґальґальти. Існує правило: у духовному ніщо не зникає, тому світло Світу Нескінченності, яке було призначене для бхіни далет, не зникло, – тепер воно починає наповнювати собою світи АК та АБЄА, але вже згідно з зовсім іншими принципами, - тепер створіння отримує тільки ту частину світла, яку воно може отримати не заради себе, а заради Творця.

Це відбувається тепер за допомогою великої кількості ударних взаємодій, які відбуваються на масахах світів та парцуфім до тих пір, поки бхіна далет за їх допомогою не виправиться у всій своїй досконалості, замисленій Творцем на початку Творіння.

Тоді все світло Світу Нескінченності знову увійде всередину неї, але тепер створіння буде партнером Творця у створенні самого себе, - воно тепер "заробить" отримання світла. Отже, вдаряння світла у масах не призводить до зникнення світла або його зміни. Але, поки що, до кінцевого виправлення ("Ґмар тікуну") світло Нескінченності стає ор макіф; це означає, що воно повинне увійти всередину даного парцуфу у майбутньому, а поки що воно оточує парцуф і світить йому, ніби, "ззовні".

Це зовнішнє світіння поширюється у всіх світах у вигляді виправлень, здатних привести малхут до повного наповнення світлом Світу Нескінченності, у тій мірі, в якій воно з самого початку хотіло її наповнити.

Як ми вже говорили, відбите екраном світло вдягається на пряме світло, ор яшар і служить клі для прийому ор пнімі у ґуф. Ор хозер – це "кавана" (намір),

завдяки якій світло могло увійти у ґуф заради Творця. Екран не має більшої сили, ніж одягти і прийняти у тох лише маленьку порцію світла у порівнянні з тим світлом, яке наповнювало малхут у бхіні далет в світі Ейн Соф. Залишок ненаповнених бажань утворюють соф парцуфу, а світло, яке не змогло увійти до них та залишилося навколо парцуфу, називається ор макіф.

У духовному світі всі процеси відбуваються по причинно-наслідковому зв'язку. Часу немає, у духовному немає змін, зникнень. Все, що існувало, продовжує існувати, а все нове ніби вдягається на нього. Попереднє продовжує існувати і є причиною, все ж нове стає його наслідком.

Екран, який відштовхнув ор яшар, не припинив його розповсюдження у малхут, а просто надав цьому процесу іншого вигляду. Тепер це відбувається шляхом порційних отримань за допомогою численних дій "зівуг де-акаа" у п'яти світах АК, Ацилут, Брія, Єцира, Асія. Цей процес йде до кінця виправлення, коли бхіна далет буде виправлена у всій своїй досконалості. Тоді світло Нескінченності пошириться в ній, як і раніше до ЦА. Масах не вніс до цього процесу нічого такого, що завадило б досягненню досконалості. Світло Світу Нескінченності не заспокоїться до тих пір, доки не наповнить усю малхут. А поки що воно оточує її ззовні як ор макіф, готовий увійти до неї, як тільки з'явиться екран. Світіння ор макіф здатне виправляти малхут та створити в ній можливість прийняти світло всередину.

Світло вдаряє в екран тому, що така його природа: як воно хотіло наповнити бхіну алеф, так і пізніше воно постійно хоче наповнити собою клі отримання – бажання отримувати. Іноді в людини є якесь приховане бажання, зовнішня насолода б'є у нього і прокидає це бажання, збуджує його, і людина починає відчувати, що ця насолода хоче увійти до неї.

У духовному світі кожна дія є новою, тому що кожного разу створіння робить зівуг де-акаа на деяку нову порцію бажання отримувати, яка ще не була притягнута до виправлення. Кожна нова дія є наслідком попередньої і причиною наступної. Світло, яке вийшло з Творця – це одне й те саме просте світло, але клі щоразу своїм новим бажанням виділяє зі світла ті насолоди, що відповідають цьому новому бажанню. Все залежить від клі. В залежності від своїх внутрішніх властивостей, бажань – хоче воно отримувати заради себе чи Творця, чи хоче воно отримувати взагалі і т.п., – воно виділяє у світлі ті чи інші види насолоди. Клі треба створити таким, щоби воно змогло виділити зі світла всі ті численні насолоди, які споконвічно закладені у ньому.

З одного боку світло, що виходить з Творця, створює масахім, які сприяють поступовому наповненню світлом різноманітних частин малхут, і так продовжується до Ґмар тікун. З іншого боку, ми повинні сказати, що світло є причиною, яка збуджує бажання клі, після чого воно повинне тяжко працювати над тим, щоб створити власний екран.

33) Тепер прийшов час з'ясувати, що таке співударяння між ор макіф та ор пнімі, яке призводить до потоншання масаха і втрати ним найбільшого рівню авіюту. Ці два види світла мають повністю протилежні властивості, хоча вони й нерозривно пов'язані між собою екраном, що стоїть у малхут пе де-рош парцуфу.

Вони знаходяться у постійному протиріччі, що призводить до вдаряння між ними. Один і той самий зівуг де-акаа, який відбувся на цьому екрані, викликав, з одного боку, наповнення парцуфу внутрішнім світлом (ор пнімі), з іншого боку, цей самий зівуг де-акаа послужив причиною виникнення навколишнього світла (ор макіф), оскільки він не дав світлу Нескінченності увійти всередину бхіни далет.

Екран, що стоїть у пе де-рош, поділяє просте світло, яке надходить згори, на два протилежних і пов'язаних між собою світла: на ор пнімі, який парцуф за допомогою ор хозер частково приймає всередину, та ор макіф, якому екран не дозволяє увійти у ґуф, у бхіну далет, а залишає ззовні у вигляді ор макіф. Завдяки одному й тому самому наміру людини (отримати заради Творця) одна частина світла приймається, а інша залишається ззовні. Парцуф (людина) приймає рівно стільки світла, скільки вона може отримати з наміром не заради себе, а заради Творця.

34) Ор пнімі та ор макіф пов'язані з масахом. Але їх дії є протилежними одна одній. У тій мірі, в якій масах пропускає всередину парцуфу частину вищого світла, одягненого в ор хозер, у тій самій мірі він не дозволяє проникнути до нього навколишньому світлу. Ор макіф, який залишився ззовні парцуфу, за кількістю набагато перевищує ор пнімі.

Екран з його авіютом та кашіютом протидіє входженню ор макіф всередину парцуфу так само, як він протидіє й ор яшар. Вдаряння між ор макіф та авіютом екрану називається співударянням між ор макіф та ор пнімі. Це співударяння відбувається лише в ґуф парцуфу тому, що саме там відбулося справжнє отримання світла в келім, яке залишило значну частину світла ззовні. У десяти сфірот де-рош це співударяння не відбувається, оскільки там ор хозер ще не являється справжнім клі отримання, а утворює там шоршей келім, - тобто їхні зачатки.

Тому світло, яке знаходиться всередині цих келім, ще не є справжнім ор пнімі; по цій самій причині неможливо виділити там й ор макіф. А оскільки немає ще між ними відмінності, то й немає співударяння між ними у рош парцуфу. І тільки після того, як світло розповсюджується від пе вниз у вигляді 10 сфірот ґуф, де відбувається одягання орот у келім, тоді-то й відбувається удар між внутрішнім світлом, що знаходиться у келім, і світлом, що знаходиться ззовні.

Ор макіф, який знаходиться навколо парцуфу у незрівнянно більшій кількості, ніж ор пнімі всередині нього, вдаряє у масах, що породив його, намагаючись увійти всередину парцуфу. Що значить ор макіф вдаряє у екран? У малхут є пристрасне бажання насолодитися, вона відчуває, що у світлі містяться саме ті насолоди, які вона хотіла б отримати, тому вона починає притягувати світло.

Наведемо приклад – людина каже корові: "Дай мені відрізати від твого боку шматочок м'яса, я так його бажаю!". А корова відповідає: "Ну що ти знайшов у моєму шматочку м'яса на боці? Якщо би в мені було стільки насолоди, то я сама змогла б насолоджуватися цим, а я абсолютно байдужа до власного м'яса, і немає у ньому ані граму насолоди".

Це говорить нам про те, що для того, щоб відчути, а потім й отримати насолоду, потрібно мати відповідне клі, яке пройшло шлях складного внутрішнього розвитку. Чому ор макіф сприймається нами як такий, що знаходиться ззовні? Тому, що у соф кожного парцуфу існують ненаповнені бажання, які відчувають світло як насолоди, що поки знаходяться ззовні, поза межею його досяжності. Точніше, ці ненаповнені бажання отримати насолоду відчувають ніби зовнішнє світло б'є у них, "вимагає", щоб ним насолодилися.

Взаємні вдаряння навколишнього світла (насолоди), бажання малхут насолодитися і сили екрану, яка протистоїть цим бажанням, називаються "бітуш пнім у макіф" – вдаряння внутрішнього світла у навколишнє. Кажучи точно, і ор макіф і ор пнімі не співударяються між собою, а обидва б'ють у екран, що стоїть між ними. Це відбувається у масасі, що стоїть в табурі парцуфу, - там, де явно закінчується приймання світла.

Лише у табурі стає зрозумілим, скільки світла-насолоди увійшло всередину парцуфу, а скільки ще залишилося ззовні. У 10 сфірот де-рош ще немає цього співударяння, оскільки там ор хозер ще не є клі для отримання ор яшар, а служить тільки шорешом (зачатком) клі. Співударяння починається тільки після того, як ор яшар, одягнений в намір ор хозер, розповсюджується у тох до табуру.

Духовне не осягається розумом, духовне клі – це орган, який відчуває Творця, а не розуміє Його. Але якщо людина відчуває Творця, духовне, то до неї поступово приходить і розуміння.

35) Це співударяння відбувається до тих пір, поки ор макіф не ліквідує авіют екрану де-ґуф, що стоїть у табурі. В результаті цього екран де-ґуф починає підніматись нагору у напрямку до екрану, що стоїть у пе де-рош, який є шорешем, причиною екрану де-ґуф. Злившись з екраном, який стоїть у пе де-рош, екран табуру також включається у зівуг де-акаа, що постійно відбувається між масахом у пе де-рош і світлом. Від цього зівугу утворюється новий парцуф, виходять зовсім нові 10 сфірот, які називаються АБ де-АК, або парцуф хохма світу Адам Кадмон. По відношенню до першого парцуфу Ґальґальта, - кетера, - цей новий парцуф вважається сином, породженням першого парцуфу.

Навколишнє світло, намагаючись увійти у клі, чинить на масах, що стоїть у табурі, настільки високий тиск, що масах не може цього витримати. З одного боку, він не здатен прийняти більше світла з наміром заради Творця, але з іншого боку, залишатися під таким тиском він також не здатен. Тому найкраще, що він може зробити, це повернутися до попереднього стану у пе де-рош, відмовитися від прийняття світла взагалі. Масах починає підніматися з табуру у пе. По дорозі він виганяє з клі все світло і зливається з масахом у пе де-рош, тобто повертається у попередній стан, коли світло є лише у рош парцуфу, а в ґуфі парцуфу воно відсутнє.

Та маленька насолода, що зазнало клі, приймаючи світло у тох, дала йому зрозуміти, яка величезна насолода знаходиться ззовні. Отримання цієї насолоди тільки послабило екран. Набагато легше зовсім відмовитися від будь-якої насолоди, аніж приймати невелику його порцію, тому що насолода, що приймається всередину, послаблює силу волі, тобто намір насолоджуватись тільки заради Творця.

На екран тиснуть своїми насолодами й ор пнімі, й ор макіф, він під цією двосторонньою силою слабшає і вимушений взагалі припинити отримання світла, звільняється від всього авіюту, піднімається у пе де-рош і повністю зливається з масахом, який був там, котрий зовсім нічого не отримує, а лише відштовхує все світло.

Як ми вже говорили, - в кожному парцуфі є два екрани. Один – у пе де-рош, який каже, що не буде отримувати насолоду заради себе, і тому він відштовхує все світло. Другий – це масах де-ґуф, - з'являється разом з наміром прийняти світло заради Творця, тобто облачити його в ор хозер. Цей масах опускається разом зі світлом і підіймається, коли світло виходить з ґуфу. Перший екран постійно у дії і знаходиться у духовному світі. Другий екран визначає місце розташування клі на прямій від нуля до Ґмар тікун. Обидва ці екрани не суперечать один одному.

Далі матеріал, (що вивчається), стає більш "сухим", але не треба падати у відчай. Вивчення кабали – це складний внутрішній процес, іноді кабала сприймається на чуттєвій основі, - це найкращий стан, - але іноді вона взагалі не сприймається. Це закономірно. Треба продовжувати вперте вивчення. Прийде момент, коли ви відчуєте вивчений матеріал всередині себе. А поки що, навіть

якщо він і незрозумілий, треба продовжувати вчитися, щоби не відірватися від загальної схеми, додаючи щоразу до неї все новішу й новішу частинку.

А загальна схема виглядає так, що світло поступово грубішаючи, створює з себе і для себе клі. Клі проходить крізь чотири стадії свого розвитку, перетворюючись у малхут, - тобто єдине створіння. Далі метою стає її повне відокремлення від світла Творця, вона не повинна відчувати ані ор пнімі, ані ор макіф, - тобто ні внутрішні, ні зовнішні насолоди, які б диктували їй свої умови. Потрібно, щоб у неї виникла щонайповніша свобода волі і можливість власних бажань та дій, спрямованих на виправлення своїх егоїстичних бажань та духовного просування назустріч Творцю.

Першим самостійним рішенням малхут було бажання уподібнитися Творцеві за своїми властивостями, тому вона робить перше скорочення на своє бажання отримати, на бхіну далет, і залишає її без світла. Потім вона створює світи згори вниз. Духовні світи це не що інше, як етапи приховування світла Творця від створіння, тобто завіси, екрани. Їх усього 5: світи АК та АБЄА. Створивши світи згори до найнижчої точки, створіння опиняється в абсолютній порожнечі й темряві, воно зовсім не відчуває Творця. Потім створіння опускається ще нижче, коли воно навіть не розуміє, що - не відчуває Творця.

У цьому стані знаходиться все людство. Коли людина в результаті навчання починає де-не-де віддалено відчувати, що на неї світить ор макіф, що десь за всім цим приховується Творець, який керує цим всім, що кожне явище має свою причину і наслідок, - то це означає, що людина вже знаходиться на певному духовному рівні, який називається "Олам а-зе" (Цей світ). Зараз ми з вами вивчаємо будову згори донизу всіх екранів, завіс, світів, що приховують Творця від малхут. Потім, якщо малхут силою власного бажання створить екран, який захищає її від світла-насолоди, то вона, ніби, стає врівень з цим екраном, з цим ступенем, і екран служить для неї розкриттям Творця. Якщо людина сама бажає дотримуватися всіх 620 законів розкриття Творця, то вони перестають бути для неї обмежувальними, і тоді на кожній сходинці нейтралізується відповідний ній екран. Людина здобуває властивості екрану, і немає сенсу приховувати Творця на цьому етапі, оскільки немає небезпеки, що людина буде отримувати це світло заради власного задоволення.

Кабалісти осягають всі ці процеси на собі при просуванні знизу нагору, вивчивши перед цим спуск світів згори вниз. Вивчення кабали, з одного боку, необхідне як знання, з іншого боку, - людина повинна на собі відчути вивчене.

36) Після того, як парцуф АБ де-АК народився і закінчив свій розвиток утворенням рош та ґуф, оновився у ньому процес "бітуш ор пнімі бе ор макіф", так само, як і в першому парцуфі де-АК. І його масах де-ґуф, (екран його духовного тіла) поступово втратив увесь свій авіют та з'єднався за властивостями з масах де-рош.

Тепер цей масах виявляється включеним до зівугу між вищим світлом та екраном, що знаходиться у пе де-рош. І оновився в ньому зівуг де-акаа, який народив новий парцуф рівню біна, що називається САҐ де-АК, оскільки виходить внаслідок зівугу на масах, що стоїть у пе де-рош. За цим самим принципом виходять парцуфім від САҐ і далі вниз.

Як вже було сказано, другий парцуф АБ світу АК, утворився після того, як перший парцуф, - Ґальґальта, - відчуваючи бітуш пнім у макіф, вигнав усе світло та з'єднав екран де-ґуф з екраном у пе де-рош. Потім і сам АБ почав відчувати тиск цих двох світел і повів себе за тим самим принципом, що й Ґальґальта, тобто почав позбавлятися від свого авіюту ґімел, піднявши екран ґуф у пе де-рош, де постійно відбуваються зівугім, і зрівнявся з ним у властивостях.

Це значить, що він припиняє отримувати і насолоджуватись заради Творця. Потім на цьому екрані відбувається новий зівуг де-акаа, але на нову порцію егоїзму, що є відповідним рівню біна. Так утворився третій парцуф САҐ де-АК, який вважається сином і нащадком АБ де-АК. За таким самим принципом виникла решта парцуфім від САҐ і до світу Асія.

Коли малхут світу Нескінченності зробила ЦА і встановила екран, то між нею і Творцем опинилися чотири бхіни. Крізь ці чотири бхіни до неї не доходить світло, і вона розуміє, що є абсолютно віддаленою від Творця. Це жахливий стан, коли вона готова повністю позбавитися від всієї нескінченної насолоди, яка перетворюється на страшні страждання, біль і гіркоту. Тепер, завдяки екрану, вона починає бачити світло чотирьох бхінот і розуміє, що Творець бажає, щоби вона насолоджувалася. Вона робить розрахунок і отримує деяку частинку світла, маленький сектор, - від пе до табур. Тільки-но вона отримала цю маленьку частинку світла, вона починає відчувати у табурі і нижче тиск від ор макіф, який, не звертаючи уваги на ЦА, хоче увійти до неї. Малхут знаходиться у безвихідному стані, адже вона ще не може отримати світло, тому вона повинна якимось чином вийти з цього стану. А виходом є повернення до початкового стану. Але, поклавши перший екран, вона вже зробила завісу між собою та Творцем, створивши перший парцуф і прийнявши 20 відсотків світла. А що ж їй робити, коли до неї приходять 80 відсотків світла? Вихід у тому, щоб спробувати працювати з меншим егоїзмом заради Творця і на нього створити екран.

Якщо раніше вона могла уподібнитися Творцеві на 20 відсотків, то тепер вона пробує це зробити ще у меншій мірі, створивши екран на отримання 15 відсотків світла. Таким чином, малхут вже відгороджена двома екранами від Творця і ще більше віддаляється від Нього. Створюючи ці парцуфім, малхут намагається уподібнитися властивостям шореш, алеф, бет, ґімел. А сама вона залишається егоїстичним ядром, що зробило цимцум. Ставши подібною Творцеві у бхінот шореш, алеф, бет, ґімел, вона ніби відгородила себе цими парцуфім від Творця порожнім простором. Тепер, знаходячись у повній порожнечі, вона сама може шукати спосіб уподібнитися Творцеві.

Хоча, з одного боку, ми наділяємо ці парцуфім властивостями живих істот, з іншого боку ми повинні розуміти, що насправді вони неживі. Вони являють собою послаблюючі екрани, які загороджують духовну насолоду від егоїстичного бажання насолодитися. Лише душа людини, про яку ми будемо говорити пізніше, відчуває Творця, і тому тільки вона є живою істотою. Решта об'єктів, по своїй суті, - не більш, ніж роботи, що запрограмовані Творцем на виконання тієї чи іншої функції, так чи інакше пов'язаної з виправленням душі людини.

Всі новостворені парцуфім і ступені існують одночасно з їх попередніми станами. По аналогії можна навести приклад з фільмом. Плівка, яка вже прокручена, зникла з нашого поля зору, але вона існує ніби у застиглому стані. Тобто кожний попередній парцуф є кадром цієї плівки.

Вся картина, починаючи з першого моменту і до останнього, дуже різноманітна, у ній відбувається величезна кількість дій, але всі разом вони, в результаті злиття теперішніх, минулих та майбутніх станів, утворюють собою одну кулю, замкнену систему.

Нижні парцуфім можуть чинити вплив на попередні парцуфім, тому що вони крізь них отримують світло зі світу Нескінченності. Парцуф АБ, наприклад, отримуючи світло від Ґальґальти, примушує Ґальґальту також змінюватися, тому що світло, яке проходить крізь неї, вже подібне за властивостями до АБ, - що змінює її. Звідси вся багатошаровість, взаємопов'язаність та взаємозалежність усіх духовних процесів.

Останнє бажання у малхут, яке усвідомило, що воно за своїми властивостями є протилежним Творцеві, тобто, що воно хоче отримувати тільки заради себе, нічого не віддаючи натомість, зветься справжнім створінням, або душею. Хоча це ще не ми, саме ця частина малхут є тим самим "матеріалом" з якого потім буде створена людська душа. Все інше не є створінням, а є лише допоміжним засобом для злиття створіння з Творцем. Це сили, за допомогою яких Творець керує створінням.

Існують лише двоє : Творець та створіння, а все інше – це система їхнього спілкування, за допомогою якої вони знаходять одне одного.

Не самі парцуфім виконують дії, а кабалісти на відповідній сходинці, виконуючи відповідні до даного парцуфу дії, бачать світло, яке вони можуть відштовхнути і, внаслідок цього, отримати його всередину. Всі кабалістичні книги і, взагалі, всі священні єврейські книги з'явилися так, – кабаліст, який піднімається духовними сходинками, описує свої духовні відчуття на папері.

Увесь світ АК є подібним малхут Ейн Соф на рівні шореш, Ацилут є подібний малхут на рівні бхіни алеф. Брія є відповідною бхіні бет малхут, Єцира – бхіні ґімел, а світ Асія є подібним бхіні далет малхут. Світло, що знаходиться у Ґальґальті - ор нефеш.

37) І от ми з'ясували послідовне народження парцуфім (одного під одним), що відбувається завдяки силі співударяння внутрішнього і навколишнього світел ("бітуш ор пнімі у-макіф"), яке послаблює масах настільки, що він втрачає всю свою силу і повертається у пе де-рош (суміщається з нею за якостями), тим самим включаючись у зівуг де-акаа, який постійно відбувається у масасі де-рош.

Завдяки цьому зівугу народжується новий парцуф, що є, ніби, сином попереднього. Так, АБ є породженням парцуфу кетер, САҐ народився з парцуфу АБ, парцуф МА - з парцуфу САҐ і т.п. у всіх наступних ступенях світу Некудім та АБЄА. Але ще необхідно нам з'ясувати, чому висота парцуфу АБ доходить лише до бхіни ґімел, а не далет. САҐ сягає тільки бхіни бет. Тобто, кожний наступний парцуф є на ступінь нижчим за попередній. Чому вони всі не є рівними між собою?

38) Спочатку необхідно зрозуміти, чому парцуф АБ вважається породженням парцуфу кетер. Адже після того, як він народився від зівугу, що відбувся у пе де-рош парцуфу Ґальґальта, його висота точно відповідає десяти сфірот ґуфу самого парцуфу; що ж не дозволяє йому залишитися частиною парцуфу Ґальґальта, а не вважатися окремим парцуфом, породженням першого?

Тут ти повинен порозуміти, яка величезна різниця є між масахом де-ґуф і масахом де-рош. В парцуфі є два види малхут:перша – це малхут "міздавегет", тобто малхут, яка взаємодіє з вищим світлом завдяки своїм виправленим намірам – масаху, друга – це малхут "месаємет" – малхут, що обмежує своїм екраном поширення вищого світла у десяти сфірот де-ґуф парцуфу.

Відмінність між ними настільки велика, наскільки велика різниця між Творцем і створінням, оскільки малхут де-рош, яка сполучається в ударному злитті з вищим світлом, вважається Творцем для ґуфу парцуфу, адже екран, що встановлений у ній, не відкинув вище світло після того, як воно ударило у масах, а навпаки, тим, що ор хозер, який виник внаслідок цього, одягнувся на ор яшар, і з'явилися 10 сфірот рош, - завдяки цьому світло поширилося згори донизу, доки 10 сфірот вищого світла не вдяглися у клі де-ор хозер, який називається ґуф, тілом парцуфу.

Тому масах і малхут де-рош вважаються Творцем для десяти сфірот де-ґуф. Однак поки ще немає абсолютно ніякої обмежуючої сили в цій малхут та в її екрані. Це станеться завдяки малхут і масаху тіла ("ґуф") парцуфу. Пояснення:

після того, як 10 сфірот почали поширюватися від пе де-рош вниз, вони змогли розповсюдитись лише до малхут цих десяти сфірот, оскільки вище світло не може поширюватися у малхут де-ґуф, тому що масах, встановлений там, не дозволяє йому заповнити її; тому парцуф закінчується і з'являється там бхіна "соф", - закінчення парцуфу.

І оскільки вся сила Скорочення і обмеження появляється саме у цьому масасі малхут де-ґуф, то співударяння між внутрішнім та навколишнім світлом відбувається тільки в екрані тіла парцуфу ("масах де-ґуф"), оскільки він обмежує і відкидає ор макіф, не дозволяючи йому світити всередину парцуфу, а не в масасі де-рош, - адже масах де-рош притягає і вдягає світло, але обмежуюча сила поки що зовсім не проявляється у ньому.

Як ми вже говорили, у кожному парцуфі є два екрани. Один – у пе де-рош, який каже, що не буде отримувати насолоду заради себе, і тому він відштовхує все світло. Другий – це масах де-ґуф, проявляється разом з наміром прийняти світло заради Творця, тобто облачити його в ор хозер.

Цей масах опускається разом зі світлом і піднімається, коли світло виходить з ґуфу. Перший екран постійно у дії і знаходиться в духовному світі. Другий екран визначає місцезнаходження клі на прямій від нулю до Ґмар тікун. Обидва екрани не суперечать один одному.

39) Як вже було сказано, взаємні вдаряння ор макіф в ор пнімі перетворили масах обмежуючої малхут на масах малхут, яка робить зівуг у пе де-рош. Бітуш ор макіф послабив силу обмежуючого масаху так, що від усього авіюту де-ґуф, залишилися лишень тонких решімот, які дорівнюють авіюту масаху де-рош, що призвело до злиття масаху де-ґуф з масахом де-рош, відповідно до чого він отримав здатність до такого самого зівугу де-акаа, що й масах рош.

В результаті цього зівугу виник новий парцуф, який має свої 10 сфірот, чий рівень на порядок менший за попередній; крім того, в масасі де-ґуф оновилися ті самі решімот де-авіют, які були там спочатку, тому знову проявляється відмінність властивостей між ним і масах де-рош, в який він був включений, і ця відмінність властивостей відокремлює і виводить його з масаха де-рош.

Після того, як проявилася в ньому його справжня природа, не може вже знаходитися у пе вищого, оскільки зміна властивостей у духовному відокремлює їх одне від одного, тому вимушений опуститися звідти вниз і тепер є окремим від вищого парцуфом, адже навіть рош нового парцуфу знаходиться лише на рівні ґуфу вищого парцуфу, оскільки народилася з масаха де-ґуф його.

Ця відмінність між ними поділяє їх на два різних парцуфа, і, оскільки новий парцуф народився з масаха де-ґуф попереднього, тому відноситься до вищого як син і як паросток відносно кореня.

Решімот – це той ор пнімі, який вже був всередині парцуфу і вийшов з нього, тому він зберігає особливий зв'язок з клі.

На свої попередні бажання екран вже зробив зівуг де-акаа, він вже отримав світло, переконався, що досягнув тільки табуру, що цей шлях є хибним і не може призвести до Ґмар тікун. Зараз, коли в нього знову прокинулися бажання прийняти світло заради Творця, вони вийшли на порядок нижче, отже, і світла новий парцуф отримав на порядок менше. Перша і друга порції світла додаються і складають ту загальну кількість світла, яка увійшла у Малхут Світу Нескінченності.

Взагалі, тепер малхут повинна отримати все світло, яке було всередині неї до ЦА, з новим наміром – отримувати не заради себе, а для того, щоб завдати цим задоволення Творцю, тобто за допомогою масаху та ор хозер.

Другий парцуф відрізняється за своїми властивостями від першого і тому виходить не з пе, як попередній, а нижче від пе (попереднього парцуфу), - тобто він, ніби, "на голову нижчий". Навіть його голова оцінюється як ґуф попереднього парцуфу, тому що виходить з екрану тіла попереднього парцуфу. Другий парцуф повністю є породженням першого і відгалужується від нього, як гілка від стовбуру.

Коли перший масах у пе де-рош відштовхує світло, він ставить себе у незалежне становище від Того, хто дає. Другий масах де-ґуф говорить, що може, навіть, отримати заради хазяїна. Він має п'ять бажань, кожне з них парцуф наповнює на 20 відсотків. А решта бажань залишається ненаповненими, тому що масах не має відповідних сил. При отриманні світла всередину другий екран опускається вниз. Ор макіф продовжує взаємодіяти з парцуфом, він тисне та намагається наповнити залишок бажань. Масах ґуфу не може встояти, підіймається нагору, зрівнюється з масахом де-рош, і світло покидає парцуф. Об'єднаний масах робить новий зівуг, в результаті якого виникає новий парцуф, на порядок нижчий за попередній та відмінний за якістю світла.

Особливість у тому, що парцуф АБ народжується не з масаху де-рош Ґальґальта, а з масаху де-ґуф. Незрозуміло, адже зівуг на бхіна ґімел відбувся у рош Ґальґальта. Це пояснюється у "ТЕС", частина 3, відповідь 310. В той час, коли масах де-ґуф, тобто масах де-бхіна далет піднявся у пе де-рош, він з'єднався з авіютом рош, яка називається "авіют знизу нагору". Але з авіютом бхіни ґімел, а не далет, тому що авіют бхіни далет – це масах де-ґуф, який ще жодного разу на використовував авіют ґімел.

Тут можна виділити два основних поняття:

Суть. *Суть цього масаху у тому, що він є масахом де-ґуф і підіймається у рош, вимагаючи від нього наповнення. Тому масах де-рош Ґальґальта робить зівуг на бхіну ґімел. Коли проявляється суть масаху, що піднявся і має авіют "згори вниз", він опускається назад у ґуф, але не в табур, - тобто у бхіну далет, - а у хазе – бхіну ґімел, тому що немає у ньому більше, ніж у бхіни ґімел. Ця бхіна називається не "син і породження", а "парцуф АБ пнімі", внутрішній, тобто парцуф АБ, що поширюється у внутрішніх порожніх келім Ґальґальти, і вважається частиною ґуфу Ґальґальти, тому що народився від зівугу в рош Ґальґальти.*

Включення. *Після того, як масах де-ґуф опускається до хазе, збуджуються решімот авіюту "знизу нагору" під час знаходження нагорі у малхут де-рош.*

Виходить, що з боку АБ пнімі – це масах, який обмежує поширення світла, (месаем) і народився від зівугу на авіют ґімел у пе де-рош Ґальґальти. Однак з боку властивості "включення", він є масахом, що взаємодіє зі світлом (міздавег). Потім він знову притягує світло, робить зівуг де-акаа на бхіну ґімел, і від хазе до пе де-Ґальґальта виходить рош АБ; пе АБ знаходиться на рівні хазе де-Ґальґальта, а ґуф АБ поширюється до табуру Ґальґальти. Виходить, що АБ пнімі поширюється у келім де-Ґальґальта, а АБ "хіцон", - зовнішній, - вдягається на нього ззовні таким чином, що навіть його рош знаходиться на місці ґуфу Ґальґальти.

АБ пнімі поширюється від рош Ґальґальти, тобто бхіна далет всередину порожніх келім бхіни далет, але у АБ хіцон немає абсолютно ніякого зв'язку бхіною далет.

Два об'єднаних об'єкти є повністю подібними за своїми бажаннями. У тій мірі, в якій у масаха є сила протистояння егоїзму, у тій самій мірі клі стає подібним Творцеві за властивостями, отримуючи світло всередину з наміром заради Творця. Рівність властивостей – це рівність намірів, але це не значить, що вони обидва перетворюються на єдиний об'єкт. Їх, все-таки, двоє, але їх властивості є

настільки близькими, що в цей момент з нашої точки зору немає жодної відмінності. Чим більше парцуф отримує, тим більше він схожий на Творця за наміром і менше – за дією. Для того, щоб зрівнятися з Творцем, потрібно більше розвинути егоїзм, щоби більше отримувати заради Нього, але це призведе до ще більшої відмінності створіння від Творця за дією. Коли ж масах у пе де-рош відштовхує все світло, він за дією є ніби рівним Творцеві (теж не отримує), але знаходиться у великому відриві від Нього за наміром.

Метод самообмеження – це хибний метод. Не потрібно робити аніяких постів, заборон, а навпаки, - потрібно збільшувати егоїзм, а потім виставити на нього екран і працювати з ним. Тобто з двох вищезгаданих екранів саме другий, екран де-ґуф, може вивести у духовне. А якщо є тільки екран у пе де-рош, то людина - як камінь, якому нічого не потрібно, у неї не відбувається жодного внутрішнього руху. Протягом тисячоліть не було зрозуміло, яким чином егоїзм може привести до духовного, - що сама Мета творіння передбачає насолоду.

Клі не бачить те, що знаходиться поза ним. Всі наші назви: "ор макіф", "тисне ззовні", "ще не увійшов", - це поняття, що відносяться до мови нашого світу та необхідні нам для того, щоби хоча б деяким чином уявити духовні дії. Але насправді ніяке світло не тисне ззовні, у ньому немає ніякої насолоди. Це всередині людини є клі, яке буде зазнавати насолоди, якщо це світло буде всередині. Отже, для того щоб мати достатній апетит до насолоди я в який-небудь спосіб повинен уявити і відчути цю насолоду. Світло – це внутрішня реакція клі на деякий вплив, що йде від Творця, - тобто світло відповідає нашому опору. Все залежить від того, як клі відреагує на цей вплив. Тільки ор пнімі, який входить до клі, є мірою подоби Творцеві.

Усі парцуфім від світу Нескінченності до нашого світу народилися за одним і тим самим принципом: нижчий народився з вищого.

Людина ніколи не повинна думати, що буде з нею далі. Завжди потрібно використати дану мить, дану хвилину і постійно намагатися проникнути вглиб. З цього явища буде народжуватися наступне, але чекати його настання не потрібно, і думати, яким воно буде, - також. Вихід до духовного світу залежить саме від внутрішнього проникнення у теперішнє.

40) Відмінність нижчого парцуфу від вищого полягає в тому, що кожний нижчий з'являється на іншому, більш низькому рівні, у порівнянні з попереднім. Як вже було сказано, цей рівень визначається товщиною (авіют) масаху, який складається з п'яти бхінот.

У кожному наступному парцуфі відсутня найвища ступінь світла і найнижча бхіна келім попереднього парцуфу. Чим менше бажання з екраном я використовую, тим нижча якість світла, яке я отримую у свій парцуф.

Співударяння ор макіф з ор пнімі, що відбувається на масаху, який відокремлює їх, сприяє втраті останньої бхіни авіюту цього масаху. Так, у парцуфі Ґальґальта зникає бхіна далет так, що навіть решімот від неї не залишається.

Після того, як масах де-ґуф піднімається і зливається з масах де-пе та отримує зівуг де-акаа на авіют, який залишився в решімот масаху, з'являється парцуф, який є на ступінь нижчим, тобто парцуф хохма. В ньому відсутня бхіна далет з боку келім та світло єхіда. З причини зміни властивостей новий парцуф АБ відокремлюється від парцуфу Ґальґальта у самостійний, але вважається його сином.

Я можу з'їсти 20 відсотків від п'яти порцій, і це значить, що я отримав ор єхіда і бхіна далет. В наступний раз народжується парцуф з меншим світлом хая та клі ґімел, потім - ор нешама та клі бет, потім - парцуф з ор руах та клі алеф, і

останній - з ор нефеш та клі шореш. Потім бажання відновлюються і на їхні 20 відсотків народжуються п'ять парцуфім світу Ацилут і т.п., доки не використаються всі бажання Малхут Світу Нескінченності.

Всі парцуфім п'яти світів отримали стільки світла, скільки було у Малхут Світу Нескінченності, але поступово, і за допомогою екрану. І яку б порцію ми не взяли, вона обов'язково складається з п'яти частин, хоча вони можуть бути дуже маленькими. Клі створено з п'яти бажань, і необхідно виконати зівуг де-акаа на кожне з них.

В шматку м'яса немає насолоди, - вимірюються впливи людини на цей шматок м'яса, його реакції.

Якщо в людини невиправлені келім, то, чим менше вона має егоїзму, тим вона ближче до Творця. Коли в людини з'являється екран, то чим більший її егоїзм, тим вона ближча до Творця. Все залежить від наявності екрану.

Для того, щоб зробити клі придатним для вживання, необхідно, щоб світло спочатку увійшло до нього, а потім повністю зникло, - тоді клі стає повністю віддаленим від Творця і при наступному виправленні воно зможе зробити вибір і знову злитися з Творцем.

Вихід у духовне можливий тільки, якщо є екран на всі твої бажання. А якщо немає бажань, то й масах не потрібен. Отже, людина, яка не має бажань, не може вийти у духовний світ, оскільки їй немає що виправляти.

Шлях по духовних сходинах відбувається по трьох лініях: лівій, правій та середній. По мірі здобуття додаткових порцій егоїзму, людина ставить на них все більш сильний екран. Між екраном та світлом відбувається зівуг де-акаа, в результаті якого людина отримує нову порцію світла і піднімається на наступний рівень.

Якщо людина має великі бажання, а сила опору до них (екран) – маленька, то вона отримує світло відповідно до свого екрану і народжує маленький парцуф. Потім, коли вона зможе протистояти новій порції егоїзму, її парцуф розширюється і т.п. аж до здобуття екрану на абсолютно всі свої бажання. Це називається "Ґмар тікун". Чим більша людина, тим більше в неї бажань, тим сильніший екран вона має, тому така людина має великі осягнення, оскільки вона змогла приборкати найгрубіші свої бажання. Бажання дають людині згори тоді, коли вона здатна попросити на них виправлення.

Мізерні бажання нашого світу, - нер дакік (маленька свічка), - настільки кружляють нам голову, настільки займають наші думки і командують нами, що ми не знаємо, як з ними впоратися, як звільнитися від них. Все наше життя пов'язане с пошуком наповнення цих тваринних бажань. Сам егоїзм неможливо знищити, можна лише виставити на нього екрани двох видів: спочатку не отримувати заради себе, а потім - отримувати заради Творця.

Зівуг де-акаа відбувається в рош, тобто робиться розрахунок, - скільки я можу отримати з наміром заради Творця. Після розрахунку відбувається отримання світла в ґуф від пе до табуру. Табур – це межа отримання з наміром заради Творця. Світло, яке клі не могло отримати, ор макіф, говорить, що потрібно отримати ще, - інакше не можна виконати Мети творіння. Але клі знає, що більше отримати заради Творця воно не може, що якщо воно отримає хоча б ще трохи, - це вже буде для власної насолоди. Немає ніякого виходу, крім того, щоби вийти з цього стану, тобто вивергнути все отримане світло. Клі розуміє, що якщо у подальшому воно й зможе отримати, то не ту кількість, яку отримало зараз, а менше та з меншою силою масаху.

Масах послаблюється, піднімається у пе де-рош разом з тими решімот, які він отримав від чотирьох світел до чотирьох келім. Авіют далет був втрачений у табурі після бітуш ор макіф у масасі, тому клі в подальшому не зможе отримати ор єхіда. А на решту рівнів авіюту воно ще не робило обмеження, тому воно ще не знає - що зможе отримати, а що ні.

Але зараз, коли масах стоїть у пе де-рош, клі відчуває, що може все ж таки отримати ще. Тоді в ньому прокидаються всі решімот, і воно пробує отримати на бхіна ґімел. Масах опускається до хазе, робить там зівуг де-акаа, і так народжується новий парцуф АБ. Але всі решімот на парцуф АБ йдуть з ґуфу де-Ґальґальта.

У чому відмінність між двома поняттями: екран і Скорочення, масах і Цимцум? Скорочення означає, що взагалі відмовляється від отримання. Екран – це значить частину отримує, а частину відштовхує. Барух Ашлаг наводить такий приклад: один п'яниця щоразу, йдучи на весілля, напивався до втрати розсуду і валявся на землі, і, навіть, його дружина не хотіла пускати його у дім. Засоромившись зі своєї ганьби, вирішив той більше не з'являтися на весіллях, оскільки невладний над собою. Так і зробив.

Пройшов час, і він вирішив, що може бути присутнім на святкуваннях і дозволити собі випити півсклянки вина, - таку кількість, яка йому не зашкодить. Так і зробив. Висновок: скорочення означає - взагалі не приходити на святкування, а екран значить означає - йде і сам вирішує приймати невелику кількість.

Решімот поділяються на два види. Перший вид – це решімо де-ітлабшут, - тобто спогади, якими насолодами я був наповнений. Другий вид – решімо де-авіют; це спогади про те, за допомогою яких бажань я це робив, якою силою екрану, як за жорсткістю, так і за товщиною я при цьому користувався.

Бажання отримувати у клі створене Творцем. Бажання віддавати воно отримало від Творця. Яким чином воно зараз може користуватися цими двома протилежними бажаннями? Перш за все, клі вимірює, якої величини у ньому є бажання віддавати, - тобто протидіяти своєму істинному, справжньому бажанню отримувати. Припустимо, я маю бажання віддавати на 20 відсотків. Це називається жорсткістю екрану. Значить, я можу протистояти своєму бажанню насолоджуватися на 20 відсотків. Значить, у ці 20 відсотків я можу отримати світло тому, що у них я отримую не заради себе, а заради Творця. Подібно до того, як мати отримує насолоду від того, що її дитина насолоджується, Творець отримує насолоду від того, що насолоджуюся я. Решта ж бажань, що не потрапили у ці 20 відсотків, залишаються порожніми, - я з ними не працюю.

Що таке кабала? Спочатку ми беремо наші внутрішні бажання, розбиваємо їх на маленькі клітинки, вектори, будуємо різноманітні графіки. Це внутрішня психологія людини, людини не як істоти нашого світу, а людини як деякої сутності, створеної Творцем, з усіма тими силами, які Творець дав їй. Потім вивчається, як за допомогою цих сил людина осягає Творця. Ось коротке пояснення, що таке кабала. Не потрібно дивитися на неї, як на якесь містичне вчення про таємні, надприродні сили, що знаходяться за межами всесвіту. Основна ідея кабали полягає в тому, що в мірі накопичення антиегоїстичних сил можна брати деяку порцію егоїзму і працювати з нею в іншому напрямку.

Екран, який стояв у пе де-рош, спочатку нічого не хотів приймати, а потім він почав підраховувати, скільки він може отримати заради Творця. Це ще більше зусилля, ніж взагалі нічого не приймати заради себе. В результаті цього екран, що стоїть у пе де-рош, розділяється на два екрани. Один говорить, що я нічого не хочу отримувати заради себе. Це повне відбиття світла, його неприйняття,

виконання ЦА. Другий екран, - який є поки що бездіяльним, теж стоїть там. Після того, як я виконав умову ЦА, я починаю намагатися отримати трохи світла заради Творця.

41) Після утворення парцуфу АБ відбулося співударяння ор макіф з ор пнімі на масасі де-ґуф АБ, який має авіют ґімел. Це співударяння сприяє втраті останньої бхіни решімо масаху. Масах піднімається у пе де-рош і робить там зівуг де-акаа тільки на авіют де-бхіна бет. І на цей зівуг виходять 10 сфірот на рівні біна, тобто парцуф САҐ світу Адам Кадмон, в якого відсутні келім ЗА та малхут і світла єхіда та хая.

Коли парцуф САҐ розповсюджується у рош та ґуф, відбувається бітуш ор макіф на його масасі де-ґуф і втрата останньої бхіни де-авіют масаху, - бхіни бет. Масах з решімот де-авіют від бхіни алеф і вище піднімається у пе де-рош, робить там зівуг на бхіну алеф, і виходить 10 сфірот на рівні тіферет, ступінь ЗА. У цьому парцуфі відсутні келім біна, ЗА й малхут та світла єхіда, хая, нешама.

Чи існують у САҐ бажання бхіни далет, і чи робить він скорочення на них та на бажання бхінат ґімел? Або в АБ, – чи існують у ньому бажання бхіни далет, і чи робить він скорочення на них?

Ці бажання є у всіх, ми говоримо лише про бажання отримати, а без цього немає створіння. Однак відносно душ було побоювання, що "вкрадуть", – отримають заради самонасолоди, тому відбулося виправлення, яке полягає у тому, що не бачать нічого. Тепер порозумій вислів: "Вся земля повна Славою Його", тобто кожен повинен відчути Його існування. Але чому насправді ми цього не відчуваємо? Тому, що з боку Творця – "Вся земля повна Славою Його", але для того, щоби створіння не отримали заради самонасолоди, відбулося приховання. Тому людина не має прагнення до духовного, оскільки не бачить там насолоди.

У "Передмові до ТЕС" (Передмові до "Вчення десяти сфирот" Бааль Сулама) написано, що якщо б винагорода і покарання були б відкриті таким чином, що той, хто їсть заборонене, одразу вдавився би, - хто б їв заборонене? І навпаки, якщо під час надягання цицит[13] відчував би величезну насолоду, то ніколи б його не знімав. Тому, якщо б відчули насолоду у духовному, одразу б захотіли її для себе.

У егоїзму існує лише один закон: "Менше працювати, більше отримувати", - крім цього він нічого не знає. Що ж можна зробити, якщо нічого не бачимо і не отримуємо? Те, що Творець каже нам: "Я віддаю безкорисливо, і ви також віддавайте безкорисливо".

Ми повинні досягти такого ж ступеню, - віддавати без всілякої винагороди. Тому відбувся тікун (івр.: "виправлення"), щоб ми нічого не бачили і не "вкрали". Написано у Ґмарі (трактат "Сангедрін"): "Адам Рішон крадієм був". Крадій - тому, що виносить з володінь Єдиного у свої володіння. А на початку існувало тільки володіння Єдиного, - тобто все, що Адам Рішон робив, було заради віддачі, і нічого заради власної користі. Але побачивши величезне світло, не зміг отримати з наміром заради віддачі і отримав його заради себе, - це називається, що виносить з володінь Єдиного у свої володіння, тому зветься "крадій".

Щоб цього більше не сталося, відбулося виправлення у душах, - тому нічого не бачать. Людина повинна просити не осягнення духовних висот, а лише келім, - щоби бачити.

Для того, щоб назвати парцуф, не обов'язково говорити, що відбувається зівуг на таку-то бхіну, достатньо навести його чисельне значення, гематрію, щоби знати, що він являє собою якісно. Юд-гей-вав-гей – це "кістяк" будь-якого клі.

---

[13] Елемент ритуального вбрання в іудаїзмі.

Малхут Світу Нескінченності, і взагалі вся Світобудова складається з цього кістяку. Кількість же м'яса на цьому кістякові, - тобто використання бажання з правильним наміром, дорівнює світлу, яке отримує парцуф, і числове значення говорить і про кількість, і про якість цього світла у парцуфі.

Парцуф Ґальґальта є відповідною всій Малхут Світу Нескінченності і має найбільший екран у всьому Всесвіті. Якщо вона отримала максимум того, що могла отримати заради Творця, то хіба там є місце для ще якогось парцуфу? Що може додати АБ до того, що Ґальґальта ще не отримала? Виявляється, що АБ також є відповідним усій Малхут Світу Нескінченності і що він може прийняти всередину світло, яке не змогла прийняти Ґальґальта. Екран наступного парцуфу слабкіший, він взаємодіє зі світлом іншої якості, набагато меншої, ніж Ґальґальта, саме тому АБ може отримати додаткову порцію світла. Взагалі, кожний наступний парцуф приймає світло все більш низької якості. Кожний новий парцуф – це зовсім новий стан. АБ черпає свої бажання з соф Ґальґальти, - тобто працює з такими бажаннями, з якими попередній парцуф працювати не зміг.

Коли у Світі Нескінченності малхут відштовхує все світло, вона зветься далет де-авіют та далет де-ітлабшут. Це говорить про те, що в ній залишилися решімот від усього світла Нескінченності. Ґальґальта починає працювати з цими решімот, робить зівуг де-акаа на далет/далет і отримує відповідне світло. Коли відбувається бітуш пнім у макіф, залишається далет де-ітлабшут та ґімел де-авіют. Далет де-авіют зникає тому, що парцуф приймає рішення більше з ним не працювати, сам анулює його.

Існує зворотна залежність між світлом та клі. Чим клі менше, тим ближче воно за властивостями до світла. Припустимо я маю п'ять егоїстичних бажань: від найтоншого до найгрубішого. Моє найтонкіше бажання знаходиться ближче до Творця ніж усі, а найгрубіше – далі за всіх. Малхут має п'ять бажань: шореш, алеф, бет, ґімел, далет. Точніше це п'ять стадій розвитку одного й того самого бажання, – бажання отримати. Шореш – це найтонше, найбільш піднесене бажання, а отже, воно знаходиться найближче до Творця.

Але коли та сама малхут ставить над своїм егоїстичним бажанням екран, то закон, який говорить про те, що найтонкіше бажання знаходиться найближче до Творця, зберігається; крім того на нього накладається ще й намір отримувати заради Творця, і саме цей намір дає можливість отримати більше світла, ніж, здавалося б, належало такому маленькому бажанню. Малхут з масахом "притягує" світло, але отримує не вона, а кетер, - тобто найтонша, найбільш піднесена частина клі.

Основними елементами усього Всесвіту є: світло, що йде безпосередньо від Творця; бажання самонасолодитися, яке було створене Творцем (світлом); екран, який виник як реакція створіння (бажання самонасолодитися) на отримане світло. Кабала вивчає ці елементи у різноманітних станах. Гармонійна відповідність між екраном, світлом та бажанням є душею і саме вона диктує свої закони всім зовнішнім об'єктам – янголам, левушім та матеріальним об'єктам.

Кожний парцуф, з одного боку, наповнює Малхут Світу Нескінченності, з іншого боку, - її найбільш центральну точку парцуфім затьмарює від світла. А центральна точка – це ми. Таким чином, всі світи, всі парцуфім відносно нас є затримуючими екранами.

З одного боку ми говоримо, що всі світи нібито були створені за принципом "згори вниз", тобто коли людини ще не було. Світи – це міри приховання Творця. Ґальґальта приховує нижчого від Творця на 20 відсотків. АБ бачить Творця тільки на 80 відсотків. Але для нього ці 80 відсотків - і є Творець, тобто 100 відсотків. І так далі, доки п'ять світів, що складаються з п'яти парцуфім, де кожний парцуф, у

свою чергу, складається з п'яти сфірот, повністю не закриють від нас світло Творця 125-ма екранами. У наш світ світло взагалі не доходить. Тому ми знаходимося за екраном, не бачимо і не відчуваємо Творця.

З іншого боку, коли людина підіймається знизу нагору і доходить до рівня якогось парцуфу, то вона ставить екран, що дорівнює екрану цього парцуфу, - цим вона саме і анулює приховання Творця на цьому рівні. Піднімаючись на наступний ступінь, людина знімає за допомогою свого екрану приховання цього ступеню, осягаючи Творця на цьому рівні і т.п. А коли вона знімає всі фільтри, то вона повністю осягає всі ступені, що відокремлюють нас від Творця. Світи створені для того, щоб навчити нас як вчиняти у кожній ситуації. Отже, приховання Творця відбувається згори вниз, а розкриття – знизу нагору. Сходинки, якими піднімається душа, після цього ніби зникають.

Наступний парцуф знає про попередній і розуміє, що не може прийняти стільки ж світла, як попередній. Тим не менше, для того щоб забезпечити світлом нижній парцуф, кожний вищий парцуф повинен звернутися з проханням про світло, що зветься "МАН", до свого верхнього парцуфу. Адже кожний новий парцуф – це принципово нове бажання, яке після ЦА ще ніколи не наповнювалося світлом, тому кожний новий парцуф веде до нового осягнення, набагато більшого за якістю та кількістю, ніж попереднє. Світло, яке отримує кожний наступний парцуф, приходить до нього через попередній парцуф, при цьому всі парцуфім, через які воно проходить, отримують свою частку, яка незрівнянно перевищує ту порцію світла, яку отримає останній у цьому ланцюжку. Лише Ґальґальта отримує світло безпосередньо зі Світу Нескінченності.

Будь-які наші дії засновані на наших бажаннях. Розум при цьому грає лише допоміжну роль. Розум усвідомлює тільки те, що входить до відчуттів, - він ніби прораховує, аналізує їх. Чим відчуття ширші, глибші, тим більший розум потрібний для їхньої переробки.

Якщо взяти людину, яка займається кабалою і виконує яку-небудь внутрішню роботу, то, чим глибша ця робота, тим розум повинен бути гнучкіший, точніший, щоб чіткіше диференціювати, аналізувати свої відчуття і робити відповідні висновки. Але розум завжди залишається лише допоміжним інструментом бажання. Розум потрібен лише для досягнення бажаного. Всі ми бажаємо насолодитися, і розум допомагає нам досягти цього. Якщо людина бажає насолодитися науковими пошуками, то розум допомагає їй саме у цьому напрямку. А людина гадає, що вона живе тільки розумом, і тому вона вища за решту істот. А насправді вона така сама тварина, як і решта.

42) З'ясуймо тепер сенс послідовного опускання ступенів під час розповсюдження парцуфім одного за одним у результаті бітуш ор макіф та ор пнімі, який керує у кожному парцуфі і сприяє втраті останньої бхіни де-решімо де-авіют, що знаходиться там.

Решімот, які залишаються після потоншання масаху, поділяються на два види: решімо де-авіют та решімо де-ітлабшут. Так, після послаблення масаху парцуфу Ґальґальта залишилося решімо де-авіют бхінат ґімел, а решімо де-ітлабшут бхінат далет не змінилося.

Решімо де-ітлабшут – це дуже тонка частина решімо, яка не має авіюту, достатнього для зівугу де-акаа зі світлом. Подібно до Ґальґальти, будь-який парцуф при послабленні масаху втрачає тільки останнє решімо де-авіют, але не решімо де-ітлабшут.

Ми вчили, що існує зворотна залежність між світлом і клі, і є тут два правила.

1. "Лефум цаара – агра", - "винагорода по заслугах (стражданнях)", - тобто величина світла, що відкривається людині, залежить від величини докладених зусиль.

2. Світло хоче увійти у найсвітліше клі. Світлим зветься клі, що не бажає нічого отримувати, грубе клі – бажає взяти.

Приклад: під час молитви людині, яка укутана талітом, увінчана тфіліном, легше працювати з наміром заради віддачі, - вона нічого не хоче отримувати, а тільки виконати Заповідь. Однак під час навчання важче прикласти намір заради віддачі, і ще тяжче це зробити за сімейною трапезою, і, тим паче, дуже тяжко докласти наміру заради віддачі під час роботи.

Але, згідно з першим правилом, - наскільки більші перешкоди зможе вона подолати, настільки більше світло вона отримає. Тому, якщо людина може займатися бізнесом з наміром заради Творця, то, безперечно, вона є достойною високого ступеня. Про таку людину ми говоримо: "Яка ж глибина його навчання і яка сила його молитви!".

З цього випливає друге правило: вищий ступінь відповідає більш світлим келім, не дивлячись на те, що там легше намірятися заради Творця. З іншого боку, висота ступеню обумовлюється його найбільш виправленою властивістю, і через нього проходить світло на нижній ступінь.

Отже, решімо де-авіют – це нестача, бажання отримати. Але не можна забувати, що у духовному, говорячи про бажання отримувати, мають на увазі бажання з масахом. Тому решімо де-авіют означає, що залишився в нього спогад, - скільки він може отримати заради віддачі, тобто попередня сила опору в нього зникла, але найбільш світле його клі, - клі кетер, - не може зникнути під дією навколишнього світла, оскільки воно немає авіюту. Тому в нього залишилося решімо від світла, яке було у ньому, яке й називається решімо де-ітлабшут.

Від присутності світла завжди залишається решімо. Необхідно з'ясувати два поняття: 1) Світло приходить з боку Того, хто дає. 2) Авіют і масах – з боку того, хто отримує. Те, що приходить з боку Того, хто дає, залишає спогади, а те, що з боку того, хто отримує – зустрічає опір і зникає.

Барух Ашлаг наводить такий приклад: "Потрапив я одного разу у місце відпочинку старців, дивлюся, всі сидять і дрімають, не звертаючи ні на що уваги. Сказано про це: "Дні, в яких немає пристрасті". Я наблизився до одного з них і почав з ним розмовляти, спочатку спитав, звідки він, потім – чим заробляв на життя, і так розговорив його, доки він не почав розповідати про свої минулі заняття.

Поступово він розпалювався і наповнювався життям все більше й більше, згадуючи про бувалі досягнення і різноманітні події, які він пережив, тобто, - мовою кабали, - прокинулися у ньому решімот минулих задоволень. Під кінець я спитав його: "Чи хотілося б тобі повернутися до всього цього – знову їздити по містах і торгувати, як раніше?". В ту саму мить згасли його очі, тому що згадав про теперішнє, - що немає в нього вже тих сил."

Ми бачимо, що решімо від насолоди залишилося у людини, але сил вже немає. Висновок: авіют зник у нього, тобто не може прийняти заради віддачі, але решімо де-ітлабшут – спогад, як насолода облачалася у клі-бажання, залишилося, однак повернутися до бувалих насолод вже не може тому, що немає в нього на це екрану.

43) Зникнення решімо де-ітлабшут в кожному останньому ступеню, що залишається у масасі, призводить до утворення двох ступенів: "захар" та "некева"

("чоловічій" та "жіночій" первні) у рош кожного парцуфу, починаючи з АБ де-АК, а також - у САҐ, МА, БОН і в усіх парцуфім світу Ацилут.

В екрані парцуфу АБ є решімо де-авіют бхіни ґімел, що піднімає десять сфірот відбитого світла тільки до рівня хохма, але решімо де-ітлабшут бхіни далет, яке залишилося там, що нездатне на зівуг з вищим світлом з причини свого закут (відсутність бажання отримувати, але наявність бажання бути схожим на Творця), включаючи у себе решімо де-авіют і стаючи з ним одним загальним решімо, отримує тепер силу виконати зівуг з вищим світлом.

Тоді відбувається зівуг де-акаа з ор еліон (вищим світлом), і в результаті з'являється парцуф, чий рівень наближається до рівня кетер, оскільки присутнє у ньому решімо де-ітлабшут бхіни далет. І це злиття називається включенням некева у захар", бо решімо де-авіют бхіни ґімел зветься "некева", оскільки визначається властивістю авіюту (відчуття бажання отримувати), а решімо де-ітлабшут бхіни далет зветься "захар" тому, що відповідає більш високому стану і не має авіюту.

Решімо де-захар саме не може зробити зівугу. Зівуг де-некева – це той зівуг, який визначає рівень парцуфу, що народжується, - кількість та якість світла, яке насправді увійде всередину парцуфу.

Зівуг де-захар дає парцуфу, що народжується, за рахунок спогадів про свій попередній стан, - тобто попередній парцуф, - деяке додаткове, неосновне світіння. Така взаємодія захару і некева починається з парцуфу АБ. Тому, починаючи з нього, всі парцуфім мають дві "голови" ("рошім") і два зівуги.

Є правило: верхній ступінь відносно нижнього називається "досконалість" ("шлемут"). Досконалістю зветься захар, тому що це – решімо від світла і немає в ньому ніякого недоліку.

44) Існує, також, включення некева у захар. Це значить, що решімо ітлабшут об'єднується з решімо авіюту. У цьому випадкові відбувається зівуг лише на рівень "некева", - тобто на бхіна ґімел (хохма), яка називається АВАЯ (йуд-гей-вав-гей, - невимовне чотирибуквене Ім'я Творця) де-АБ.

Існують "верхній" та "нижній" зівугім. Верхній зівуг відповідає включенню некева у захар. В результаті цього зівугу виникає парцуф, чий рівень наближається до рівню кетер. Нижній зівуг відповідає включенню захар у некева. Цей зівуг призводить до створення парцуфу, чий рівень є тільки хохмою. Авіют, що відповідає рівню захар, не є його власною, як вже було сказано, - вона була здобута ним в результаті "включення", взаємодії з некевою.

Тому цей авіют є достатнім лише для створення десяти сфірот знизу нагору, що й називається рош, але не на поширення згори вниз, що утворює ґуф – справжні келім. Ґуф парцуфу утворюється лише за допомогою рівня некеви, яка має власний авіют. Тому ми називаємо парцуф згідно з рівнем некеви, у даному випадку – АБ. Головною частиною парцуфу є ґуф, тобто та його частина, де відбувається отримання світла в келім.

45) Подібно до того, як виникли два рівні, захар і некева, у рош парцуфу АБ, ці рівні виникають і у парцуфі САҐ. З тією тільки різницею, що там рівень захар – це приблизно хохма, тому що він виникає в результаті зівугу на включення у решімо ґімел де-ітлабшут (хохма) авіюту бет (біна). А рівень некева у САҐ – це чиста біна, що має авіют бет.

У випадку з САҐ парцуф також зветься згідно з рівнем некеви, - тобто "біна", - оскільки рівень захар має лише рош без ґуф. Захар парцуфу МА світу АК має рівень, що наближається до біни і називається ІШСУТ, тому що він виникає в

результаті взаємодії решімо бет де-ітлабшут і решімо алеф де-авіют. Некева цього парцуфу має рівень ЗА, оскільки вона має тільки алеф де-авіют. За таким самим принципом влаштована і решта парцуфім світу АК.

ВАК[14] де-біна називається ІШСУТ[15], а ҐАР де-біна називається вищі АВІ[16].

Таамім - Некудот - Тагін - Отіот

46) Як вже було сказано вище, у результаті бітуш ор макіф у масах де-ґуф масах послаблюється, піднімається нагору, доки він не з'єднається з масахом де-рош і не стане з ним одним цілим, а потім цей масах включається з ним у зівуг де-акаа, в результаті чого виходить новий парцуф, у відповідності до авіюту, який присутній у його решімот. Тепер з'ясуємо чотири види світел ТАНТА (таамім, некудот, тагін, отіот – на івриті пишеться з букви алеф), які виникають в результаті бітуш де-ор макіф і підйому масаху у пе де-рош.

47) Однак масах не втрачає свою силу в один захід, це відбувається у певному порядку: спочатку масах звільняється від бхіни далет, потім він втрачає бхіну ґімел, потім зникає бхіна бет, потім – алеф та шореш, доки масах зовсім не звільниться від усього авіюту і не стане одним цілим з масахом де-рош. Вище світло не перестає світити ні на мить, воно продовжує взаємодіяти з масахом, у якому б стані той не був у процесі свого послаблення.

Егоїстичне бажання, яке виконало ЦА, хоче зараз працювати лише в альтруїстичному режимі і насолоджуватися від отримання заради Творця. Але спочатку воно приймає тільки 20 відсотків, а потім поступово звільняється від світла, оскільки в результаті бітуш ор макіф в ор пнімі воно не в змозі більше приймати.

Насправді світло нікуди не входить і нізвідки не виходить. Світло постійно знаходиться всередині клі. Все залежить від того, чи може дане клі відчувати світло всередині себе, чи ні. Так і ми, - сповнені світлом Творця, але не відчуваємо його по причині відсутності відповідного виправлення, екрану. Якщо ми почнемо виправляти себе, здобувати екран на наш егоїзм, то ми відчуємо Творця і Його світло.

Тепер, після того, як вже прийняте рішення про виверження світла, малхут, бажаючи відчути, розкрити Творця, починає змінювати свої внутрішні відчуття. Вище світло не перестає світити ні на мить, а постійно робить зівугім з масахом у кожному його стані під час його підняття нагору.

Коли масах де-ґуф піднявся з табуру на один ступінь, тобто з малхут де-ґуф у Зеїр Анпін де-ґуф, у масасі де-рош відбувся проміжний зівуг де-акаа, а в результаті цього зівугу виник проміжний парцуф, чий рівень – хохма.

Потім масах де-ґуф продовжує підніматися. З ЗА де-ґуф він підіймається у біну де-ґуф. У цей час на масасі де-рош відбувається черговий проміжний зівуг де-акаа, який призводить до утворення парцуфу з рівнем біна, і т.п.

Таких проміжних зівугім при переході від Ґальґальти до АБ - чотири; в результаті цих зівугім виникають чотири проміжних парцуфи: хохма де-Ґальґальта, біна де-Ґальґальта, ЗА де-Ґальґальта, малхут де-Ґальґальта.

Отже, ми з'ясували, що і другий парцуф АБ народжується за допомогою чотирьох зівугім, які відбуваються поступово один за одним під час послаблення

---

[14] Абревіатура слів "вав кцавот", досл. "шість кінців" – рівень ЗА в парцуфі зі світлами нефеш та руах.
[15] Абревіатура слів "Ісраель Саба ве Твуна", рівень ЗА та малхут в парцуфі біна.
[16] Абревіатура слів "Аба ве Іма", досл. "батько та мати", - рівень хохми та біни в парцуфі біна.

масаху і підйому його нагору до повного злиття з масахом де-рош. При переході від АБ до САҐ, і взагалі, при переході від будь-якого парцуфу, відбувається аналогічний процес.

Існує загальне правило: масах не може за раз звільнитися від усього авіюту, це відбувається поступово. Ор еліон, який світить постійно, робить зівуг на кожному ступені.

48) Ці проміжні, внутрішні парцуфім називаються "некудот". Некудот – це, по суті, ор хозер, крім того, некудот тісно пов'язані з категорією "суду" (обмеження) – "дін", тому що сила цього суду вже включена до некудот.

У духовному не буває половинчастих рішень. Тому, після того, як парцуф, знаходячись під дією співударяння ор макіф з ор пнімі, прийняв рішення вигнати з себе світло, то цей процес вже не можна зупинити. Але, як вже було сказано вище, під час виверження світла, тобто в мірі підйому масаху з табуру (малхут де-ґуф), відбуваються проміжні зівугім де-акаа, що створюють проміжні парцуфім, які називаються "некудот".

Будь-яке отримання світла всередину парцуфу, у тому числі і в результаті такого зівугу, – це отримання насолоди. Це значить, що парцуф, навіть під час переходу з одного рівня на інший, менший (наприклад, від Ґальґальти у АБ, від АБ до САҐ і т.д.), продовжує отримувати світло, тобто насолоду.

Отже, у кожному парцуфі ми можемо виділити два види ступенів: таамім та некудот. Що таке некудот - було сказано вище, а таамім – це перші 10 сфірот де-ґуф парцуфу, які виникають в результаті першого, звичайного зівугу де-акаа, котрий призводить до утворення даного парцуфу.

Перше поширення світла, – таамім, - прийшло, щоби світити на цьому ступені, але некудот, не дивлячись на те, що є в них пряме світло і поширюються також у вигляді рош, тох, соф, виходять не для того, аби світити цьому ступеню, а тому, що ор макіф анулював екран і весь ступінь зникає.

Але оскільки екран складається з чотирьох бхінот, то світло не може покинути ступінь за один раз, а ступінчасте. Це схоже на людину, яка знаходиться у четвертій кімнаті, якій хазяїн наказує вийти, ця людина не може з четвертої кімнати вийти назовні, а повинна пройти через усі кімнати, і коли заходить у третю кімнату, то не з наміром залишитися там, а лише пройти крізь неї.

Людина, яка падає з п'ятого поверху, - хіба може вона зупинитися під час падіння? Вона зобов'язана впасти на четвертий, третій поверх і т.п., доки не приземлиться, тільки тоді вона може зупинитися. Кмітлива людина, падаючи з п'ятого ступеню на четвертий, вважає цей ступінь найнижчим, у такому випадку вона може одразу зупинитися і не повинна продовжувати падіння; менш тямовита, падаючи з п'ятого на четвертий ступінь, гадає : "Є ще гірший за мене". Така людина повинна впасти до кінця.

Інший приклад. Двоє робітників отримали зарплату. Перший отримав 800 доларів і дуже задоволений своєю зарплатою, другий отримав 900 доларів і сумує. Перший робітник спочатку отримував 600 доларів, тому він задоволений, отримавши 800 доларів, другий робітник раніше отримував 1000 доларів, тому засмутився, коли йому зменшили зарплату. Коли зменшують платню, - немає в цьому задоволення, а лише суд, обмеження.

Назва цьому – "сила суду", сила виходу, що відбувається з причини зникнення екрану і завдяки закону, згідно з яким заборонено отримувати заради самонасолоди. Ці стадії виходу світла називаються "поворотне світло"; не

дивлячись на те, що насправді вони – пряме світло, тому що світять під час виходу, - "час повернення світла до його кореню".

Виходячи з того, що в духовному не буває половинчастих рішень, ми можемо для себе зробити висновок: якщо ми хочемо осягнути духовне, то ми повинні цьому надати перевагу перед усім, та йти до кінця.

49) Решімот (спогади), які залишаються в ґуфі парцуфу від таамім, називаються "тагін". Решімот, що залишаються від ступенів некудот, називаються "отіот", або "келім". Тагін, решімот світел таамім, знаходяться понад буквами ("отіот"), які власне і є справжніми келім, та оживляють їх.

Отже, десять сфірот, що виникли в результаті першого зівугу де-акаа і наступного прямого поширення світла згори вниз, називаються таамім. Десять сфірот, точніше, десять проміжних парцуфім (або п'ять, – залежить від того, чи вважати ЗА однією сфірою або шістьма), які виникли в результаті дев'яти (чотирьох) проміжних зівугім, що відбуваються під час підйому масаху з табуру у пе, звуться "некудот". Решімот від таамім називаються "тагін", а решімот від некудот – "отіот".

Нічого не зникає і не з'являється, а залежить від ставлення парцуфу до світла, - чи сприймає він його як насолоду або як темряву. Малхут Світу Нескінченності сприймала світло як егоїстичну насолоду, потім побачила у цьому світлі порожнечу, тому воно ніби зникло (мовою кабали кажуть, що малхут "вигнала" з себе світло).

І тепер для неї насолодою вже є не егоїстичне отримання, а отримання заради віддачі. Наповнення її від пе до табуру – це відчуття насолоди від віддачі Творцю. Потім малхут, не маючи сили утримати цю насолоду, втрачає до неї бажання, і вона уходить. Але спогад про цю насолоду залишається і цей спогад зветься решімо, - тобто світло, ніби трохи, здалеку, світить ззовні цьому парцуфу.

Насправді всі відчуття знаходяться всередині, а те, що говориться "ззовні" - це чисто умовно. Існують десятки видів решімот (спогадів) і всі вони, звичайно ж відчуваються ззовні. Ор макіф (навколишнє, зовнішнє світло), – це також не ззовні, він у мені, але ставлення до нього зараз інше. Ми повинні навчитися мислити внутрішньо, всю увагу, всі думки, всього себе обертаючи "в себе".

Позбавлення від насолод створює в людині келім. Людина вже відчула попередній стан, пройшла його, відчула всі його метаморфози і може переходити до наступного стану. Без стану наповнення і наступного спустошення неможливо здобути справжнє клі.

Всі ці стани: хочеться духовного або не хочеться, більше прагнення до тваринних насолод або менше, – тільки це визначає просування людини вперед. Від нас не залежить, скільки ступенів подолати, а залежить, - у якому темпі це зробити. Це значить, що людина може скоротити тривалість виправлення ("Ісраель скорочує час"), - саме у цьому і полягає головна задача кабали.

Виходить, що таамім, тобто поширення світла згори вниз, лише намічає контури майбутнього парцуфу. Це лише кетер, ескіз, нарис майбутніх десяти сфірот. Некудот – це десять сфірот, що виникають вже по контурах, окреслених за допомогою таамім.

Некудот – це наступна стадія створення парцуфу, клі. Тагін – це десять сфірот, які також накладаються на межі, що створені раніше таамім та некудот. Отіот – це десять сфірот, які виникли вже після виверження світла. Саме отіот, - тобто стан, коли світла немає, а є величезне бажання його отримати, - це і є кінцева стадія розвитку клі.

Це треба твердо запам'ятати, тому що в усіх парцуфім відбувається послаблення екрану, вигнання світла та 4 види світел: таамім, некудот, тагін та отіот. Це значить, що коли світло входить – це світло, коли виходить – також світло, але і решімот – це також світло, але світить у малій інтенсивності, тому що його більше неможливо утримати.

Коли людина йде знизу нагору, всередині її вже існують всі ці решімот. Вона заздалегідь знає, що будуть злети і падіння, тому, передбачаючи падіння, вона вже може заздалегідь використати його, як трамплін для майбутнього підйому. Людина, працюючи, вкладаючи у що-небудь свої зусилля, отримує за це деякі знання, якісь приємні відчуття. Як тільки вона починає ними насолоджуватися, одразу ж за цим слідує падіння.

Але доки людина з'їжджає вниз, вона ще не відчуває падіння, - їй ще приємно, - а коли вона його відчує, то це значить, що вона вже знаходиться внизу. Тому, щоби обійти відчуття падіння, згладити його гіркоту, людина, досягаючи чого-небудь доброго, повинна одразу ж вважати це падінням. Тоді можна одразу продовжити підйом. Це відноситься до практичних занять кабалою.

Відповіді на питання, які виникають у людини під час вивчення матеріалу, вона повинна осягнути всередині себе самої. Якщо вона хоч трохи починає відчувати Творця, тоді їй розкриваються відповіді на ті питання, які вона раніше задавала іншим. Тільки отримуючи особисто відповідь на питання, притягуючи на себе краплину світла, вона розкриває сутність явищ, і це вже не забувається, це залишається всередині неї, у її відчуттях.

Така відповідь залежить від кількості зусиль, які вона прикладає, і це не має відношення до кількості знань. Це не залежить, також, від рівню освіченості чи інтелекту. У цьому основна відмінність науки кабала від решти наук. Кабала зветься наукою тому, що базується на отриманні духовного світла – ор хохма, яке вселяється у духовне клі людини за допомогою екрану, а не знань та інтелекту.

Духовне знання – це світло, яке входить у клі, а клі є бажанням отримати насолоду заради Творця. У той час, як інші знання входять до нашого бажання здобути, а самі знання являють собою егоїстичну інформацію.

Здобути духовне – це значить піклуватися не про знання, а про бажання здобути намір отримувати заради Творця. Духовна інформація повинна увійти у духовне клі. Під час вивчення потрібно зв'язати себе з матеріалом, знайти те, що говориться у ньому про мене. Де моє минуле, теперішнє і майбутнє, і яким чином воно пов'язано з вивченим матеріалом.

Якщо людина ще не вийшла у духовний світ, то це значить, що вона ще не приклала достатньо зусиль як у кількісному, так і у якісному відношеннях. А, можливо, по кількості докладено достатньо зусиль, але їх не вистачає по якості, - тобто під час навчання вона думала не про те, що вище світло очистить і підніме її понад нашим світом, а про те, як зрозуміти матеріал і наповнити ним розум.

Рош - тох - соф і взаємне вдягання парцуфім

50) Як вже було сказано, у кожному парцуфі є дві малхут: малхут, що робить зівуг, та малхут, що обмежує входження світла. У результаті зівугу де-акаа, який відбувається на масасі першої малхут, з'являються десять сфірот ор хозер, які піднімаються нагору від цього масаху і вдягаються на вище світло, поділяють його на десять сфірот, утворюючи цим десять сфірот де-рош, - тобто винятково корені.

Потім ця малхут розширюється на свої десять сфірот вниз від масаху, розповсюджуючись на десять сфірот де-ґуф, що означає вдягання світла у завершені келім. Десять сфірот де-ґуф поділяються на дві частини: тох і соф.

Місце знаходження десяти сфірот де-тох - від пе до табуру, де світла вдягаються у келім. А від табуру і нижче до сіюм реглав – місце знаходження десяти сфірот де-соф і сіюм.

Це значить, що малхут у цьому місці обмежує отримання світла, досягнувши максимуму, який відповідає даній величині масаху, після цього вона взагалі не може отримати світло. Ця стадія зветься "кінець пальців ніг" парцуфу. Звідти і нижче знаходиться порожній простір без світла ("халаль пануй"). Обидва види десяти сфірот тох і соф сходять з десяти сфірот де-рош і обидва включені до малхут, яка робить зівуг, бо в неї є сила одягання ор хозер на ор еліон.

Там також є сила масаху, яка не дає світлу увійти до малхут, а піднімає ор хозер нагору. І дві ці сили в рош - тільки корені, зародки келім. Але потім входить у дію перша сила одягання від пе до табуру у тох парцуфу, а друга сила, яка обмежує отримання світла, входить у дію в десяти сфірот де-соф і сіюм від табуру та нижче, до закінчення "пальців ніг" парцуфу.

Якщо розглядати весь парцуф, тобто рош, тох та соф як одне ціле, як загальні десять сфірот, то виходить, що рош відповідає сфірот кетер, хохма й біна – КАХАБ, ґімел рішонот, ҐАР (за іншим поділом – ХАБАД: хохма, біна і даат); тох, - тобто простір від пе до табуру, - відповідає сфірот хесед, ґвура, тіферет (ХАҐАТ); а соф, - тобто простір від табуру й нижче, - відповідає сфірот нецах, год, єсод, малхут (НЕГІМ).

Як вже було сказано, наука кабала є характерною тим, що оперує за допомогою своєї особливої мови: мови формул, визначень, позначень, графіків. Світло – це відчуття вищої насолоди. Потім це відчуття градуюється на різноманітні частини за кількістю та якістю. Звідси п'ять видів світел НАРАНХАЙ, кожне з яких, у свою чергу, поділяється ще й на свої п'ять світел.

Кожне з них залежить від того, у якому відчутті воно сприймається, у якому бажанні, - якої властивості та якості це бажання, якого напрямку, які його вибірні здатності. Далі говориться про зв'язок властивостей отримувача, клі, - сенсора, - та тієї чуттєвої інформації, яку він відчуває. Або, інакше кажучи, вся чуттєва інформація перекладається на суто наукову основу, за допомогою якої і можна описати ці почуття.

Тому ані психологія, ані психіатрія не можуть проградуювати це все, бо в них відсутній цей самий математичний апарат. Кожна людина у даній ситуації реагує по-своєму, немає якогось єдиного підходу. А у кабалі бажання, яке створене Творцем, повністю розкривається, - всьому дається найточніше визначення та опис, дається універсальний метод визначення усієї Світобудови.

Коли людина знаходиться на деякому певному рівні, вона може вимірювати свої дії за кількістю та якістю відносно того, хто вже був на цьому рівні і описав його.

Кожна частинка Світобудови включає в себе у деякій сфірі чиюсь іншу частинку. Тому кожна людина у якомусь своєму окремому почутті може відчути іншу людину, - тобто включити її у себе, або сама включитися у неї.

Бажання, бхіна далет, знаходиться від пе до сіюму, тобто це тох та соф (ґуф). В залежності від свого екрану вона поділяє себе на дві частини. Але спочатку вона відштовхує все світло і говорить, що в жодне зі своїх бажань вона не хоче його приймати. В цей час у малхут поширюється ор хасадім. Потім у ній поширюється бажання отримати деяку частину світла заради Творця. Що значить отримання заради Творця? Наведемо приклад з нашого світу, припустимо, є людина, якій ти бажаєш зробити що-небудь приємне. Якщо вона довідається, що ти щось зробив заради неї, то тобі від цього буде певна вигода.

У духовному ж світі, ні я сам, ні той, кому я бажаю зробити приємне, не повинні знати про це. Припустимо, людина раніше хотіла увібрати в себе усе, потім вона нічого не хоче отримувати для себе, потім у неї народжується бажання все віддати іншому, щоб зробити йому приємне, - ця стадія називається бхінат біна. Коли людина знаходиться у цьому стані в неї входить ор хасадім – насолода від віддачі.

Але той, кому людина хоче зробити приємне, говорить: "Якщо ти насправді бажаєш завдати мені задоволення, - отримуй". Тепер ти повинен діяти ніби всупереч своєму попередньому бажанню віддавати йому, і почати отримувати заради нього. А зробити це дуже складно. Ти не можеш одразу все своє бажання віддавати використати на отримання заради іншого.

Дуже важко отримувати заради когось. Ти повинен зараз діяти у напрямку свого первинного егоїзму, тобто отримувати, - але з наміром, зворотнім егоїстичному – отримувати заради того, хто дає. Тому отримувати заради того, хто дає, можна лише поступово. Ми бачимо це на прикладі Ґальґальти, яка прийняла тільки у тох, а соф залишився порожнім, і там поширилося світло хасадім. "Халаль пануй" – це ті егоїстичні бажання, на які немає екрану. Але проявляться вони тільки після руйнування келім.

Ґальґальта діє за законом ЦА. Далі ми будемо вивчати будову парцуфім за законом ЦБ (Цимцум бет). Всі елементи, які створюються там, відобразяться на будові людської душі.

51) Ще необхідно знати про те, що ЦА був виключно на ор хохма, який знаходився у клі, бажанні отримати, що закінчується у бхіні далет. Саме на цю бхіну був зроблений цимцум і створений масах. Але на ор хасадім не було ніякого цимцуму тому, що його клі – це бажання віддавати, у якому немає ніякого авіюту і відмінності властивостей від Творця, і яке не потребує виправлення.

Як вже було сказано, світло Творця єдине, ор хохма та ор хасадім нерозривно пов'язані у ньому разом, і разом розповсюджуються, наповнюючи келім. Це клі, в залежності від своїх внутрішніх властивостей, виділяє у світлі ті чи інші види задоволення, – ор хохма (задоволення від прямого отримання світла) та ор хасадім (задоволення від схожості внутрішніх властивостей клі з властивостями Творця).

Тому, коли світло після ЦА покидає келім, то ор хасадім припиняє поширюватися у малхут так само, як і ор хохма, хоча на ор хасадім і не було Цимцуму. Якщо б ор хасадім зміг увійти до малхут, яка обмежує світло хохма, то відбулося б "розбиття" в ній вищого світла, оскільки ор хасадім вимушений був би зовсім відокремитися від ор хохма. Але оскільки це неможливо, то малхут, яка обмежує світло, залишилася повністю порожньою, навіть від світла хасадім.

Віддавати можна нескінченно, на це немає заборони. Всі закони, верх, низ, все, що тільки було створено в Малхут Світу Нескінченності, побудоване на обмеженнях на бажання отримувати. Якщо в людині з'являється сильне бажання віддавати, і воно буде сильним та істинним, то людина почує від Творця: "Якщо ти справді хочеш віддавати, то отримай!". Це і буде мірою віддачі. А віддавати насправді людині нема чого, оскільки вона є не генератором світла, а лише його джерелом. "Віддавати" можна лише свій намір, а за дією можна або отримувати, або не отримувати, - не більше того.

Істинним природним бажанням людини є отримання. Подивіться на маленьку дитину – це чистий егоїзм у дії. З цим ми народжуємося. Я можу у нашому світі цим бажанням не користуватися. Мені кортить що-небудь зробити або отримати, а я себе обмежу, не скористаюся цим. Для того, щоб це втілити, я повинен уявити собі більшу користь від того, що я утримаюся, ніж від втілення свого бажання. Тут

просто відбувається процес купівлі-продажу. Якщо я вигадаю собі хорошу користь від обмеження, то я зможу працювати зі своїм егоїстичним бажанням.

Припустимо, на столі лежать гроші, які я хочу вкрасти. Тоді я чітко повинен уявити собі, що крадіжка може привести мене до тюрми, і я на цьому тільки програю. Значить, не варто. У всьому є чітка оцінка плюс-мінус. Це у нашому світі. Тут і отримання, і віддача - все одно егоїстичні. Просто ти робиш те, що тобі вигідно у даній ситуації.

У духовному можна бути тільки під впливом вищого світла, яке, надходячи, змінює твою істинну природну властивість отримувати. Воно дає тобі екран. Ми не можемо зрозуміти, що це таке. Але за його допомогою ми припиняймо думати про те, як наповнити свій егоїзм. Перше виправлення полягає у тому, що ти здобуваєш силу не бажати наповнити себе. Якщо ти можеш виконати таку умову, то воно називається ЦА. Ти бачиш, що отримувати заради отримання для тебе шкідливо.

Потім, тобі дають сильніше бажання – отримувати, віддаючи Творцю. Звідки воно виникає?

Ти починаєш бачити, що є щось таке, що називається Творцем, що Він такий великий, величний, що включає тебе у себе. Це почуття охвачує тебе настільки, що ти бажаєш віддавати йому, це значить, що у тебе виникає екран на егоїстичні бажання. Коли з'являється екран на бхіну шореш, алеф та бет, - бажання ще невелике, але коли є екран на бхіну ґімел та далет, коли ти увесь – бажання віддавати, бажання величезне, але що ти можеш віддати?

І тут Творець говорить тобі, що тільки отримуючи Його світло і насолоджуючись ним, ти можеш ніби віддати Йому. І ти починаєш отримувати, змінивши намір з отримувати заради себе на намір отримувати заради Творця. А кінець виправлення настає тоді, коли все своє егоїстичне бажання ти виправляєш з наміром заради Творця, і отримуєш все Його світло.

Бажання отримувати заради Творця вже не є егоїстичним, тому що воно вже пройшло декілька фаз виправлення. Спочатку від бажання отримати заради себе до бажання не отримувати взагалі. Потім з'являється бажання все віддати Творцю, і, нарешті, все отримати від Творця, але з наміром віддавати Йому.

52) Тепер ми зможемо порозуміти, що таке десять сфірот від табуру та нижче. Було б неправильно сказати, що там є тільки ор хасадім взагалі без ор хохма, оскільки ор хасадім не може відокремитися повністю від ор хохма, там обов'язково повинна бути невелике світіння ор хохма, яка називається "ВАК блі рош", що означає "сім кінців без "голови". У будь-якому парцуфі є 10 сфірот: ҐАР – це кетер, хохма, біна, в них є ор хохма у всій своїй величі. А хесед, ґвура, тіферет, нецах, год, єсод, малхут – це ВАК, у якому є ор хасадім і трохи ор хохма. Десята сфіра малхут залишається ненаповненою світлом.

53) А зараз вияснимо порядок одягання парцуфім Ґальґальта, АБ, САҐ, один на одного. Відомо, що кожний наступний парцуф виходить з масаха де-ґуф попереднього парцуфу після того, як він втратив свій авіют, піднявся нагору і злився за властивостями з масахом де-рош. Зівуг де-акаа на цьому екрані відбувається на два види решімот, які залишилися у масасі де-ґуф попереднього парцуфу: авіют та ітлабшут.

Новий парцуф, який виходить з рош попереднього парцуфу, опускається в його ґуф та вдягається на нього, тобто на місце його кореню – масаха де-ґуф. В дійсності, масах нового парцуфу та малхут, яка робить зівуг, повинні були б опуститися на місце табуру попереднього парцуфу, оскільки там знаходиться корінь нового парцуфу і місце його закріплення.

Однак, внаслідок бітуш ор макіф та пнімі остання бхіна де-авіют була втрачена масахом попереднього парцуфу, отже, у масасі залишилася тільки бхіна ґімел де-авіют, яка називається хазе, тому масах і малхут нового парцуфу немає ніякого кореню і зачіпки у табурі попереднього парцуфу, а тільки в його хазе, де він прикріплений, як паросток до свого кореню.

Ми вивчаємо, як створювалася вся Світобудова, яка складається з п'яти світів. Ми вивчаємо те, що передувало створенню нашого Всесвіту, людини, вивчаємо, яким чином вищі сили поступово трансформувалися, послаблювалися, розділялися, погіршувалися за якістю та величиною, щоб потім створити все це, причому так, щоби створіння, тісно взаємодіючи з цими вищими силами, змогло потім дійти до найдосконалішого стану, як Творець. Необхідно було створити таку взаємодію усіх сил, яка б поступово, у певному порядку, навзаєм узгоджено впливала б на все створіння так, щоб всі елементи створіння піднялися би до найвищого духовного рівню.

По суті, увесь Всесвіт – це оболонка, що з одного боку відокремлює, а з іншого боку з'єднує Творця і створіння. Для створення цієї оболонки потрібна була величезна кількість ступенів, на яких моделювалося майбутнє створіння, відповідно до властивостей кожного такого ступеню. Для цього потрібно було у кожний такий ступінь закласти повну відповідність зі створінням. Зараз ми, власне, приступаємо до вивчення того, яким чином вища система (Творець) створює у собі подобу нижчої системи.

54) Тому масах нового парцуфу (АБ) опускається у хазе попереднього парцуфу (Ґальґальта) і за допомогою зівуг де-акаа з вищим світлом створює десять сфірот рош від хазе і вище – до пе попереднього парцуфу, де знаходиться його малхут де-рош. Нижній парцуф не здатен одягти десять сфірот рош вищого парцуфу, тому що народжується з масаха де-ґуф вищого парцуфу, а не з його рош.

Кожний наступний парцуф може осягнути лише ґуф попереднього парцуфу, свій корінь, а не його рош, – розрахунки, думки та розум попереднього. А потім екран створює десять сфірот де-ґуф нового парцуфу згори вниз від хазе до табуру попереднього, а від табуру і нижче знаходяться десять сфірот де-сіюм попереднього парцуфу, - тобто бхіна далет, з якою новий парцуф працювати не може тому, що втратив останню бхіну свого авіюту під час послаблення сили екрану.

Отже, рош, тох та соф парцуфу АБ знаходяться від пе Ґальґальти до її табуру таким чином, що хазе Ґальґальти є пе де-АБ, - тобто малхут, яка робить зівуг, - а табур Ґальґальти – це сіюм де-АБ і обмежуюча малхут.

55) Порядок створення парцуфу АБ з парцуфу Ґальґальта поширюється і на утворення решти парцуфім аж до найнижчої сфіри світу Асія і полягає у тому, що кожний наступний парцуф виходить з масаха де-ґуф попереднього після того, як масах, послаблюючись, підіймається нагору і зливається з масахом малхут де-рош попереднього парцуфу, беручи з ним участь у загальному зівузі де-акаа, а потім опускається у хазе попереднього парцуфу, і там після зівугу з вищим світло виходять десять сфірот де-рош знизу нагору, а також - розповсюджуються згори униз у вигляді десяти сфірот тох і соф де-ґуф, утворюючи парцуф АБ світу Адам Кадмон.

Цимцум бет, що називається Цимцум НЕГІ де-АК

56) Отже, ми з'ясували сенс ЦА, що відбувся на бхіну далет – клі малхут, яка припинила приймати вище світло. Також ми говорили про те, що таке масах і його

зівуг де-акаа з вищим світлом, який піднімає ор хозер, який виконує роль нового клі отримання замість бхіни далет. Потім ми говорили про послаблення масаху де-ґуф в результаті співударяння ор макіф та ор пнімі.

Ці процеси ведуть до утворення таамім, некудот, тагін та отіот де-ґуф у кожному парцуфі, підйому масаху у пе де-рош, включення його в зівуг де-акаа з вищим світлом, в результаті чого народжується другий парцуф, більш низький на один ступінь у порівнянні з попереднім, і подальше створення за таким самим принципом третього парцуфу. Ці парцуфім світу АК називаються Ґальґальта, АБ, САҐ, причому кожний наступний з них одягається на попередній від пе де-рош і нижче.

57) І знай, що в цих трьох парцуфім немає ще навіть натяку на створення чотирьох світів АБЄА, - для них ще, навіть, не було місця, тому що Ґальґальта світу АК доходила до точки нашого світу. Ще не розкрився корінь бажаного виправлення, по причині якого і був зроблений ЦА, щоби надати можливість бхіні далет приймати вище світло, а потім створити з неї людину, яка за допомогою виконання Тори та заповідей заради Творця, змогла б змінити отримання на віддачу. Тоді бхіна далет зможе знову стати клі отримання для вищого світла, а також - злитися з ним у властивостях воєдино.

Однак у світі АК ще не розкрився навіть корінь такого виправлення. Для цього необхідно, щоби людина складалася не лише з бхіни далет, тобто бажання отримувати, але, також, з властивостей, які відносяться до перших дев'яти сфірот, - тобто з бажання віддавати, - для того, щоб у ній з'явилася можливість робити добрі справи, тобто віддавати.

Якщо б людина виникла зі стану, у якому знаходились парцуфім де-АК, то вона була б зовсім без світла, тому що бхіна далет, що є коренем духовного тіла людини, повністю знаходилася нижче від сіюму світу АК в абсолютній темряві і була повністю протилежною світлу за своїми властивостями.

І якщо б людина була створена з такого "матеріалу", то вона ніколи не змогла б виправитися з причини відсутності в ній навіть іскри бажання віддавати, і вважалася б твариною, яка живе лише для себе. Подібно грішникам, що застрягли у бажанні все отримувати заради себе, навіть роблячи добрі справи, і тому вони називаються мертвими ще при житті.

Творець створив одне єдине створіння – бхіну далет, бажання отримувати, егоїзм, людину, малхут. Бхіна далет, отримавши в себе все світло, побачила, що позбавлена всього. У духовному світі таке пряме отримання світла є причиною смерті. Порозумівши це, вона забажала стати подібною Творцеві, і припинила приймати світло, зробивши цимцум. Цим самим вона ще не уподібнилася Творцеві, але перестала бути протилежною Йому за своїми властивостями.

Творець наділив перші чотири стадії розвитку малхут своїми властивостями. Але сама малхут вже не є його властивістю, тому саме вона зветься створінням, бажанням отримати.

Як зробити малхут подібною Творцеві? Для цього вона повинна отримувати, але - заради Творця. Якщо малхут бачить, що своїм отриманням вона завдає насолоди Творцю, то вона повинна почати отримувати, щоб завдати Йому насолоди.

Звідки малхут може отримати такі альтруїстичні властивості? Від біни, тому що біна – це бажання віддавати. Для цього потрібно змішати бажання біни нічого не отримувати (лише віддавати)і бажання малхут все отримувати заради себе. Якщо б це було можливо зробити, то можна було б придати малхут намір отримувати

заради Творця. Бажання ж змінити неможливо, воно залишається, як все, що створено, це наша природа, і змінам вона не піддається.

Якщо вдасться придати малхут такий намір, вона зможе отримати все світло Творця і прийти до Ґмар тікун. Як можна наблизити і змішати дві протилежні властивості? Потрібно зробити щось таке, щоб між ними було що-небудь спільне. Для цього потрібно розбити і біну, й малхут, - тобто і бажання віддавати, і бажання отримувати, - а отримані уламки ретельно змішати між собою так, щоб у кожному духовному об'єкті, який виник після такого розбиття, були б присутні обидва ці бажання.

Для цього потрібно "зіпсувати" якусь властивість біни, щоб вона якимось чином стала подібною до малхут. Тобто, потрібно намір біни віддавати заради Творця "зіпсувати", - перетворити його, скажімо, на бажання віддавати заради отримання. Тоді вона за своїми намірами стане подібною до малхут, хоча й біна нічого не отримує, а малхут бажає отримати все. Отже, біна "зіпсувала" свій намір і також стала егоїстичною, як і малхут. Тепер необхідно впровадити властивість біни у саму малхут.

Робиться це за допомогою ударного проникнення, "вибуху", який змішає їхні властивості настільки, що неможливо буде відокремити їх. Якщо нам вдасться це зробити, то цю загальну масу можна буде опромінювати вищим світло до тих пір, доки біна не здобуде свій попередній намір заради Творця. Тоді малхут у загальній масі здобуде також намір отримувати заради Творця.

У світі Адам Кадмон парцуф Ґальґальта – це кетер, АБ – хохма, САҐ – біна. Слід зауважити, що все, що знаходиться у соф Ґальґальти, - тобто під її табуром, – це, по суті, малхут. Тому для того, щоб біну змішати з малхут, її необхідно опустити під табур Ґальґальти.

Малхут проходить три стани: перший, коли вона все отримувала до ЦА, потім стан виправлення, і знову стан отримання, але вже заради Творця. Увесь цей час малхут не змінювала своєї дії ні до ЦА, ні після нього. Виправлення полягало лише у зміненні наміру отримувати заради себе на намір отримувати заради Творця. Для цього і створений увесь Всесвіт. І цей намір отримувати заради Творця вона отримує від біни.

Малхут Світу Нескінченності, що змішана з біною, називається Адам, людина. Вся система світів, увесь Всесвіт тільки й спрямовані на змінення наміру малхут. Отримання заради Творця й називається кабалою.

58) Спочатку задумом Творця було створити світ наділеним властивостями "дін" (суду, обмеження). Це значить, що якщо хто-небудь створений з "матеріалу", взятого з перших дев'яти сфірот, то він буде мати лише бажання віддавати, а якщо хтось створений з "матеріалу", взятого з-під табуру, то він буде мати тільки бажання отримувати.

Але потім Творець "побачив", що світ не може існувати, і змішав бажання отримувати та віддавати. Що це значить? Творець не знав заздалегідь, що у цьому випадку світ не зможе існувати? Все, що було, є і буде, все, що створено і буде створюватися, – увесь Всесвіт побудований за принципом "причина та наслідок". Немає початку та кінця, а є тільки причина і наслідок.

І першою причиною світів, тобто парцуфім світу АК, які були створені раніше за всі світи, була властивість клі, - тобто рішення малхут не приймати світло заради власного задоволення. Як вже було сказано, якби людина була створена з бхіни далет, - малхут на цьому етапі, а саме малхут де-малхут, далет де-далет, тобто з завершеного бажання отримувати, яке є єдиним створінням, все інше – це тільки

перехід від Творця до створіння, - то вона ніколи не змогла б виправити бажання отримувати на бажання отримувати заради віддачі.

Коли говорять, що Творець спочатку створив світ із властивостями суду, – це значить, що Він спочатку створив світ (світ АК) чітко розмежованим на келім, що віддають, та на клі отримання, – малхут, - причому всередині цієї малхут не було навіть іскри бажання віддавати, тобто вона взагалі не могла отримувати, отже, вона не виконала б цим Мету створіння – завдати Йому насолоди. Для того, щоби малхут змогла отримувати з наміром не заради себе, Творець змішав бажання віддавати, – біну, - з бажанням отримувати, – малхут.

Для цього Він підняв малхут, у якій є сила обмеження (суд), у біну і змішував їх до тих пір, доки бхіна далет не включила до себе іскри бажання віддавати, які є в біні. Це дозволило людині, яка потім була створена з бхіни далет, також здобути іскри віддачі, щоб потім, займаючись добрими справами, вона змогла остаточно змінити свої властивості, - тобто бажання отримувати, - на властивості, що відносяться до бажання віддавати, і надати цим можливість світу існувати.

Слід відмітити, що змішування біни та малхут – це надзвичайно складний процес, який відбувався у декілька етапів, які ми незабаром розглянемо. В кінцевому рахунку Творець "розбив" і біну, і малхут на безліч маленьких уламків, ретельно змішавши їх. Вийшло, що кожна скалка має як властивості біни, так і малхут. Це і є людська душа.

Наш світ – це духовна категорія, духовна властивість абсолютного егоїзму, який залишається повністю порожнім, не може нічого в себе отримати і відчуває себе абсолютно порожнім.

Доки не утворилися душі і не впали у найнижчий стан, вважається, що все зроблено Творцем. Власне кажучи, словом "створіння" можна назвати лише людину, яка повністю відірвана від Творця.

Коли створіння наповнюється світлом, воно нічого не розуміє, воно осліплене, в нього не залишається свободи волі, все задане зсередини і ззовні. Тільки в мірі отримання масаху починає з'являтися свобода волі, - тоді малхут сама починає підійматися знизу нагору до рівня Творця.

Всі парцуфім світу АК (Ґальґальта, АБ, САҐ, МА та БОН) закінчуються понад табуром Ґальґальти. Як же ці парцуфім раптом можуть опуститися під табур Ґальґальти? Опускання під табур парцуфу Некудот де-САҐ ще можна зрозуміти, тому що цей парцуф являє собою чисту біну, яка нічого не бажає для себе.

На світло біни, ор хасадім, немає цимцуму, тому він може опускатися вниз, під табур. Некудот де-САҐ відчувають себе добре у будь-яких ситуаціях, у будь-яких місцях духовних просторів. Біна характеризується свободою вибору, поведінки, що стоїть вище за будь-які обмеження. В міру того, як душа здобуває властивості біни, вона стає все більше й більше вільною. САҐ нічого не бажає отримати, - навіть найбільше бажання – авіют далет, - тому він міг опуститися під табур Ґальґальти без обмежень.

У світ Некудім, який утворився під табуром Ґальґальти, опускається і ор САҐ, біна (хасадім), й ор АБ (хохма). Як це можливо? Для того, щоб виправити нижчі парцуфім, АБ може опускатися під табур, і тоді він уподібнюється за властивостями до нижчих парцуфім, хоча в нього й зовсім інша місія. На всі парцуфім потрібно дивитися, як на прояви Творця, який облачається у різноманітні вбрання, аби впливати на душі, що з'являються після огріху парцуфу Адам.

Творець обмежує свої дії, щоб до кожного відноситися по різному з метою наблизити його до себе. Всі світи – це не створіння, а одіяння Творця, котрі є

такими у своїй силі та якості обмеження, що кожна душа отримує чітко визначене підсвічування, аби тягнутися до Творця, не гублячи при цьому свободи волі, можливості вибору, якоїсь ілюзії власного вибору. Світи, - як діафрагма в організмі, регулює наше просування вперед.

Всі світи і парцуфім – це неживі об'єкти, "роботи". Вони не мають ніякої самостійності, ніякої свободи вибору. Тільки людина, тобто сплав малхут де-малхут, сутності бажання отримувати, з біною, - бажанням віддавати, є єдиним створінням.

Подібно до решти світів, АК має п'ять парцуфім. Ці парцуфім виникають в результаті одного й того самого процесу – послаблення масаху та його підйому нагору. Вищі парцуфім: кетер, хохма та біна керують нижніми. Вони є прямими представниками Творця, Його бажаннями виконати Задум творіння.

- Кетер (бхінат шореш) – це сама думка Творця утворити створіння заради того, аби їх втішити.

- Хохма (бхінат алеф) – це те, чим Творець бажає насолодити створіння. Це і клі, і світло хохма у ньому - одночасно.

- Біна (бхіна бет) – це властивість самого Творця, бажання нічого не отримувати. Всі три верхні сфірот – це властивості Творця, якими Він утворив створіння і заклав у нього два протилежних бажання: з одного боку – насолодитися, з іншого боку – віддавати. Ця дуальність повністю реалізується у бхіні далет.

- ЗА (ґімел) та малхут (далет) є вже не властивостями Творця, а наслідком з цих властивостей, - тобто їхньою реалізацією.

У різних світах властивості Творця називаються по-різному. У світі Некудім – це кетер, Аба ве Іма. У світі Ацилут вони звуться Атік, Аріх Анпін, Аба ве Іма. Назви різні, але сенс один.

П'ять ступенів обов'язкові на всьому шляху утворення створіння. Важливим є кінцевий результат: як бхіна далет приходить до своєї досконалості. Як кожна з п'яти властивостей, яка, у свою чергу, також складається з п'яти, піднести до рівню досконалого? На кожну властивість душі є своя певна сила, яка тягне цю частинку нагору, виправляє її і доводить до повної досконалості.

Ми незабаром почнемо вивчати світ Некудім, який з'явився і розбився для того, щоби кожний такий "зіпсований" уламочок світла уподібнив себе уламкові душі, був би їй відповідним для того, щоб знайти з нею загальні точки стикання для майбутнього виправлення.

59) Взаємодія властивостей малхут і біни у парцуфі САҐ викликала цимцум бет у світах нижче від нього, що характеризувалося появою нового завершення вищого світла у місці знаходження біни. А малхут, яка обмежувала розповсюдження світла в кінці Ґальґальти, на рівні її "ніг", знаходячись трохи вище точки Цього світу, піднялася в біну де-ґуф парцуфу Некудот де-САҐ і обмежила розповсюдження світла верхньою половиною біни де-ґуф, яка називається "тіферет".

В дійсності хесед, ґвура та тіферет є такими, що відповідають кетеру, хохмі та біні де-ґуф, - виходить, що біна де-ґуф – це тіферет. Малхут, яка була у пе де-рош, піднялася в ніквей ейнаїм ("зіниці"), - тобто на лінію, що відокремлює келім віддачі (ҐЕ) від келім отримання (АХАП) біни голови, і зробила там зівуг, необхідний для створення парцуфу МА де-АК, який зветься "світ Некудім" (або "нижній МА").

Парцуф САҐ має решімот ґімел (3) де-ітлабшут та бет (2) де-авіют. Це значить, що, в принципі, САҐ – це парцуф біна, який має всередині себе ор хасадім, це визначається основним решімо бет де-авіют. Однак САҐ має також ітлабшут ґімел – спогад про попередній стан (парцуф АБ, парцуф хохма).

Тому всередині парцуфу САҐ є невелике світіння світла хохма. Доки це світіння світла хохма знаходиться всередині САҐ, він не може опуститися під табур. Взагалі, САҐ до початку підйому екрану ще має деякі властивості парцуфу хохма – "Хохма бе кірув". В результаті підйому екрану і виверженню світла, викликаного зіткненням ор пнімі та ор макіф у САҐ відбуваються радикальні зміни.

Як вже було сказано, кожний підйом екрану зі ступеня на ступінь супроводжується проміжними зівугім де-акаа, які призводять до утворення проміжних парцуфім, що називаються "некудот" (в даному випадку – "Некудот де-САҐ"). Так от, вже перший підйом екрану (з малхут САҐ до ЗА САҐ), що приводить до виверження світла єхіда де-біна, викликає, природно, й вигнання світіння світла хохма, яке було викликано присутністю у САҐ решімо де-ітлабшут ґімел.

В результаті цього "хохма бе кірув" зникає і САҐ перетворюється на парцуф чистої біни, що має бет де-авіют і бет де-ітлабшут. Бет де-ітлабшут і бет де-авіют, – чиста біна, – можуть опуститися під табур. Тому Некудот де-САҐ безперешкодно опускаються під табур. Взагалі відбувається процес переходу від парцуфу САҐ (ґімел/бет) до МА (бет/алеф). Отже, Некудот де-САҐ, що мають решімот бет/бет це проміжний парцуф.

Біна, як і всі сфірот, у свою чергу складається з п'яти: кетер, хохма, біна, ЗА та малхут. ЗА являє собою перехідну стадію між верхніми трьома сфірот та клі отримання – малхут. Це, взагалі, сукупна властивість, - як властивостей Творця, так і малхут. Він ніби поєднує їх між собою і тому складається з шести сфірот: хесед – це подоба кетеру, ґвура подібна до хохми, тіферет – до біни, нецах – це властивість, власне, ЗА, год – це подоба малхут, а єсод – сума всіх властивостей.

Отже, тіферет у ЗА – це біна. Якщо ми розділимо її ще й поперек, то виявиться, що вона також складається з кетер, хохма, біна (КАХАБ), хесед, ґвура, тіферет (ХАҐАТ) та нецах, год, єсод і малхут (НЕГІМ). Якщо цю сфіру тіферет розділити на третину і дві третини, то виявиться, що світло доходить тільки до верхньої третини тіферет, а нижче воно не поширюється. Місце, де відбувається відокремлення келім віддачі від келім отримання, - біни від малхут, - називається парсою.

Бажання КАХАБ-ХАҐАТ називаються "ҐЕ" ("Ґальґальта ве Ейнаїм") – альтруїстичні бажання. Бажання НЕГІМ, егоїстичні келім, називаються "озен" - нижня третина тіферет, нецах, год; єсод – "хотем", а малхут називається "пе". А все разом це зветься "АХАП" (акронім слів "озен, хотем, пе").

Зараз створіння може працювати лише з ҐЕ, а з келім, у яких є домішок егоїзму (АХАП), воно працювати не може. Цимцум бет є джерелом наших душ. Тора, глава Берешит, починається саме з цього моменту. З цього моменту ми починаємо потрохи говорити про людську душу, а до цього не було й кореню створіння. Для цього потрібно було спочатку зробити ЦА, потім опуститися до Некудот де-САҐ, зробити ЦБ, розбити всі хороші та погані властивості, змішати їх та починати будувати абсолютно нову систему, що складається з добра та зла, правої та лівої ліній, систем чистих та нечистих світів.

Ми говоримо про ЦБ. Малхут піднімається у біну. Підйом означає щось високе, духовне. Біна, властивості Творця, повинна спочатку опуститися до такого рівню, щоб урівнятися за властивостями з малхут, - тобто "зіпсувати" себе настільки, щоб уподібнитися до властивості отримувати заради себе. Як це може відбутися?

Малхут розділяє біну на ҐЕ та АХАП, стаючи між ними і впливає на нижню частину біни (ЗАТ де-біна) так, що та стає за властивостями рівною до малхут, - тобто такою, що бажає отримати. Верхня ж частина біни (ҐАР) незмінно залишається альтруїстичною. Це й називається ЦБ. Творець свідомо "псує" біну, - тобто свою властивість, - щоби вона стала подібною до властивості отримувати, злилася з нею і поступово показувати їй, наскільки Його властивості кращі, та їх варто приймати, повільно рухаючись за Творцем нагору.

Над малхут є можливість вибору у прикладенні наміру заради віддачі, нижче рівню владування малхут немає такої можливості вибору. Знаходимо: якщо малхут піднялася у біну, починаючи з біни до низу немає вибору, а всі бхінот, властивості, що знаходяться під біною, впали під владу егоїстичних бажань.

Розглянемо ще раз підйом малхут у біну в загальних рисах. Чи можливо, що у біни раптом виникло бажання отримувати? Спочатку вияснимо поняття "тет рішонот", - дев'яти верхніх сфірот та малхут у загальному. Барух Ашлаг наводить такий приклад: людина має келім, які називаються очі, вуха, ніс, уста, у які облачаються зір, слух, нюх та мовлення. Звичайно ж, ці келім дуже важливі, адже якщо очі пошкоджені, людина не може бачити, якщо пошкоджені вуха – неможливо чути. Але іноді людина відмовляється від використання органів чуття. Коли це відбувається? Коли людина йде спати.

Виходить, коли людина бажає отримати насолоду через органи чуття, вона використовує їх, а коли хоче насолодитися відпочинком, – відмовляється від них. Згідно з цим ми бачимо, що справжнє клі – це бажання отримати насолоду, а органи чуття не є келім, вони лише служать бажанню отримувати.

Дев'ять верхніх сфірот – це, згідно з нашим прикладом, – зір, слух, нюх, мовлення, – тобто світло й клі, і кожен вид світла облачається у відповідне йому клі, але келім перших дев'яти сфірот не є справжніми келім тому, що клі – це бажання отримати насолоду, і воно знаходиться лише у малхут, а ці келім необхідні тільки для вдягання у них світел за прикладом зору, слуху і т.п., - бажання отримати, яке називається "малхут".

Тепер повернемося до питання підняття малхут у біну. Чи можливо, щоби вухо отримало бажання взяти? Все, про що ми тут говоримо, стосується того, що малхут отримує через перші дев'ять сфірот. Починаючи з Другого скорочення і далі, малхут осягає лише половину сфіри біна й вище.

60) Цимцум бет називається також Цимцум НЕГІМ де-АК (якщо розділити парцуф Ґальґальта на десять сфірот, то виявиться, що рош – це КАХАБ, тох – це ХАҐАТ, а соф - НЕГІМ), тому що Некудот де-САҐ, які закінчувалися там, де й парцуф Ґальґальта, - тобто вище точки нашого світу, - зараз, при підйомі малхут у біну і одночасній їхній дії, закінчуються під табуром Ґальґальти у тіферет ґуфу Ґальґальти, куди піднялася малхут, що обмежує поширення світла.

А під малхут утворився порожній простір, абсолютно без світла, на місці егоїстичних бажань НЕГІМ де-САҐ, які скоротилися і спорожніли від світла. АХАП де-рош де-САҐ відокремилися від ҐЕ і почали грати роль ґуфу. Десять сфірот де-рош піднімаються від ніквей ейнаїм (межа між ҐАР де-біна та ЗАТ де-біна) і вище, а нижче утворився ґуф, який може отримати тільки невелике світіння, що йде від рош.

Ці десять сфірот, які виникли в результаті зівугу де-акаа, що відбувся у ніквей ейнаїм де-САҐ, називаються десять сфірот світу Некудім, які опустилися вниз від ніквей ейнаїм і зайняли своє місце під табуром світу АК. Там вони розділилися на рош та ґуф. Місце, нижче за яке ор хохма тепер не може розповсюджуватись,

називається парсою. Світ Некудім зветься зовнішньою частиною. Внутрішні сфірот називаються парцуф МА та БОН світу АК.

Чому ж відбувся ЦБ? Справа в тому, що коли Некудот де-САҐ, які по суті являють собою ЗАТ де-біна, - тобто келім, до яких звертаються з проханням про світло ЗА та малхут, і які готові передати це світло вниз, - опустилися під табур, то там вони зустрілися з НЕГІМ Ґальґальти – величезними бажаннями далет/ґімел, які близькі за своїми властивостями до далет де-далет, - тобто з сутністю створіння. Некудот де-САҐ перейняли бажання НЕГІМ Ґальґальти.

Але вони не мали відповідного екрану, тому виникла імовірність того, що Некудот де-САҐ отримають світло заради власного задоволення. Для того, щоб запобігти цьому, малхут, яка зробила ЦА, піднялася у тіферет, тобто біну де-ґуф, відсікаючи цим келім отримання від келім, що віддають. Тепер Некудот де-САҐ не зможуть самонасолодитися. Це і є Цимцум бет.

У Малхут Світу Нескінченності є десять сфірот КАХАБ, ХАҐАТ та НЕГІМ. Після ЦА можна користуватися першими дев'ятьма сфірот і отримувати у них стільки світла заради Творця, скільки дозволяє сила екрану, і лише малхут не може отримати пряме світло, а має тільки ор хозер (відбите світло).

Цимцум бет накладає додаткові умови. Тепер взагалі не можна отримувати ор хохма, - навіть заради Творця. Тепер можна тільки віддавати, отримуючи при цьому насолоду від схожості своїх властивостей з властивостями Творця, тобто ор хасадім. Якщо є заборона на якісь два-три бажання, то на них не робиться зівуг де-акаа, вони не приймаються у розрахунок, ними не користуються.

Розглянемо ще раз взаємодію якостей суду та милосердя. При підйомі малхут у біну відбулося скорочення біни. Звідки нам відомо, що малхут отримала підсолодження, якості милосердя? Хіба метою цієї дії не є те, щоби малхут, – дін, - отримала якості милосердя, а не навпаки, – біна, яка зветься "милосердя", здобула властивість суду?

Щоб відповісти на це питання, наведемо приклад, який показує, яким чином за допомогою ЦБ малхут отримала підсолодження.

Сказали мудреці: "Спочатку надумав Творець створити світ якістю суду, але побачив, що світ не може так існувати, і приєднав до якості суду якість милосердя." Світом зветься малхут, яка зробила на себе скорочення – прояв якості суду. Не дивлячись на це, у кожному парцуфі завжди є десять сфірот, хоча малхут парцуфу зробила на себе скорочення. Сама малхут ще не має повного парцуфу. Однак бажання Творця – щоб вона мала власний повний парцуф, який отримує у свої келім пряме світло, як і було до Скорочення.

Ми вчили, що місце, в якому відбувається це виправлення – це малхут де-ЗА світу Ацилут, вона ж потім відокремлюється від ЗА і стає самостійним парцуфом – малхут світу Ацилут. У ЗА, як і у всіх парцуфім, відбувся підйом малхут у біну, тобто його малхут піднялася у його ЗА, що називається "хазе". І сфірот від хазе і до низу (НЕГІ) впали під владу малхут. Виходить, що завдяки підйому малхут у біну, ЗА скоротився, тобто не використовує всі десять сфірот, а тільки до хазе (біна де-ґуф).

Потім, завдяки зівугу АБ-САҐ, був скасований ЦБ і малхут опустилася на своє місце. Тоді очистилися келім НЕГІ, і ЗА знову може їх використовувати. Тут ми бачимо дещо зовсім нове! Оскільки у духовному нічого не зникає, знаходимо, що малхут поки-що стоїть нагорі і НЕГІ знаходяться під її владою, однак зівуг АБ-САҐ, анулюючи ЦБ, не опускає малхут.

Знаходимо, що малхут здобула келім де-НЕГІ завдяки ґадлут де-ЗА, включила їх у себе. Ці келім, що відносяться до прямого світла і називаються "іскри бажання

віддати", які жодним чином не відносяться до малхут, впали у малхут, – бажання отримати заради себе, - і тепер, завдяки їм, вона може віддавати.

А ці НЕГІ розділилися на дев'ять частин і приєдналися до малхут, яка знаходиться нагорі, утворюючи парцуф малхут. Тепер ми бачимо, що якщо б не ЦБ, не було б у малхут ніякої можливості збудувати власний парцуф.

В рош робиться розрахунок, що тільки перші три сфіри – це келім, які віддають, і ними я можу користуватися, а нижче – келім, що отримують, і ними я не можу користуватися. Зівуг де-акаа відбувається тільки від середини тіферет та вище. Аналогічна дія відбувається й у ґуфі: я можу користуватися сфірот від кетер й до середини тіферет. Решта бажань залишаються порожніми.

Це ЦБ. Він каже, що ти можеш лише віддавати заради Творця, а отримувати не можеш.

Масах у рош перейшов з пе в ніквей ейнаїм, тепер використовуються тільки келім, що віддають, які знаходяться вище, ніж екран. На бажання отримання екрану немає, але є можливість обмежити ці бажання від отримання заради себе. Їх просто перекривають і говорять, що з ними не працюють, а працюють тільки з бажаннями, що віддають.

Стан парцуфу, коли він працює тільки з бажаннями, що віддають, називається "катнут" (малий), тому що він використовує лише келім, що віддають. А стан, коли він, здобуваючи антиегоїстичні сили, зможе отримувати світло у свої келім отримання і працювати з усіма десятьма бажаннями, - називається "ґадлут" (великий).

Виникає питання: як же можна отримувати всередину десятого бажання – малхут? Адже цього не можна було робити навіть до ЦБ? Це можна робити за допомогою "АХАП де-алія" та "три лінії". Але про це ми поговоримо пізніше.

Понад екраном знаходяться тільки келім, що віддають – ҐЕ, а під екраном – келім отримання, АХАП, з яким він не працює у катнуті. ҐЕ де-рош заповнює ҐЕ де-тох, а від АХАП де-рош нічого не потрапляє у АХАП де-тох.

Наше тіло влаштоване за образом та подобою духовного парцуфу, у ньому є розмежувальний орган, – діафрагма, яка відокремлює дихальну систему від травної. Дихальна система відповідає келім, що віддають, а травна – келім отримання.

Тому й буква алеф, перша буква алфавіту, складається з похилої риски, – діафрагми, - понад якою верхня буква "юд", – це ҐЕ, а нижня буква "юд" – це АХАП. По суті, саме після ЦБ створіння здобуває більш визначену форму. Буква алеф тому й уособлює початок процесу.

Коли в людини з'являються якісь бажання, і вона вирішує, якими з них можна користуватися, а якими – ні, то це значить, що в неї утворюється екран, і вона знає, як з ним працювати. Що значить бажання віддавати, нічого не отримуючи? Це біна, бхіна бет. Вона каже, що нічого не бажає отримувати, оскільки розуміє, що насолода віддаляє її від Творця.

Бажано нічого не отримувати і бути ближче до Нього. Вона отримує насолоду від віддачі. Ми можемо насолоджуватися або від отримання, або від віддачі, що, насправді, і також ніби є отриманням – отриманням насолоди від близькості до Творця.

Парцуф САҐ також нічого не отримує. Чому ж він має рош, тох, соф? Чому ж він робить зівуг де-акаа? На перший погляд у ньому просто повинно поширюватися світло хасадім. Тим не менше, це не так. Світло хасадім являє собою величезну насолоду від подоби до Творця, від того, що ти знаходишся поряд з Ним, що у тобі

є та сама інформація, що й у Творці. Ти знаєш Його думки, почуття, ти осягаєш те саме, що є в Ньому, це та сама сходинка. Від цього відчувається величезна насолода, на яку також необхідно виставити екран, щоб відчути насолоду не егоїстично, а альтруїстично. САҐ не всю насолоду може прийняти у себе, тому він має зівуги у рош і тох, а соф він наповнити нездатен.

Насправді келім віддачі у створіння бути не може. Адже створіння – це малхут після ЦА, - тобто клі отримання. Ця малхут кладе екран тієї чи іншої сили, і в залежності від цього вона поводиться або як кетер, або як хохма, або як біна, ЗА, малхут.

Так от, частина цих келім отримання, а саме - кетер, хохма та ҐАР де-біна, на які є відповідний екран, можна використовувати в якості келім віддачі. Якщо би була чиста віддача (а це тільки Творець), то створіння не відчувало б її, оскільки воно може відчути лише те, що входить у нього.

Вищий парцуф завжди народжує нижчий тому, що у ньому залишаються решімот. Малхут Світу Нескінченності наповнилася світлом, воно віддало їй всі свої сили, всі свої властивості. В результаті цього вона пристрасно бажає бути такою, як воно, і готова пожертвувати усім, аж до вигнання світла, не бажаючи нічого отримувати.

І сила цього бажання штовхає все створіння, від початку до кінця, у Ґмар тікун. Все, що відбувається зі створінням, все бажання малхут виправити себе, щоб стати подібною до Творця, знаходить свій відбиток після ЦА. І на це малхут має сили, тому що її повністю наповнювало світло, яке передало їй свої властивості.

Вищий стан повністю визначає і породжує нижчий, який є ним самим, але на більш низькому рівні. Чим, наприклад, Ґальґальта відрізняється від АБ? Тим, що АБ працює для Творця з меншою силою. Вони обидва використовують егоїстичні келім для роботи на Творця.

САҐ цього вже зробити не може тому, що його екран ще менший, ніж у АБ, - тому він і не може отримувати заради Творця, а лише може, подібно до біни, нічого не отримувати для себе. Але оскільки він нічого не отримує, не використовує свої келім отримання заради Творця, то він може наповнити ті егоїстичні бажання світлом хасадім, які попередні парцуфім наповнити не змогли. Як вже було сказано, на ор хасадім цимцум не поширюється, і тому парцуф САҐ може опуститися під табур.

Далі він створює світ Некудім, а потім - і світ Ацилут. Саме біна, САҐ – це перше і єдине бажання створіння, яке рухає всім. Бхінат шореш – це бажання Творця насолодити створіння. Бхіна алеф – це створіння, яке Творець сам створює. І лишень бхіна бет, біна, - це реакція самого створіння, бажання бути схожим на Творця. Ця її властивість у подальшому і надає напрямок розвитку всього створіння аж до завершення виправлення.

САҐ поширився як понад табуром Ґальґальти, так і під ним - у вигляді некудот. Від решімот САҐ понад табуром походять парцуфім МА Еліон та БОН Еліон. А на решімот, які піднялися з-під табуру Ґальґальти, САҐ робить зівуг і створює парцуф, який називається "світ Некудім". САҐ перейнявся бажаннями далет/ґімел під табуром і захотів наповнити їх.

Уявіть собі, що ви маєте і бажання віддавати, і бажання отримувати. Взагалі-то створіння не має альтруїстичних бажань віддавати, воно створене на чистому егоїзмі, бажанні насолоджуватися. Але насолоджуватися можна й отримуючи світло хохма, - тобто насолоджуватися від прямого отримання задоволення (світла Творця), - і отримуючи світло хасадім, - тобто отримувати задоволення від схожості своїх властивостей з властивостями Творця, - від "неотримання". Тому ми

визначаємо ніби два бажання створіння: отримувати і віддавати. Але Творець створив лише одне бажання – отримувати.

Коли людина працює тільки з бажанням віддавати, то вона робить Цимцум на всі свої егоїстичні бажання і знаходиться у катнуті. Як можна викликати стан катнут? Якщо всі бажання отримувати людини більші за її екран, то їй нічого не лишається, крім того, щоб не використовувати їх у якості келім отримання. У такому стані знаходимося всі ми. Єдине, що ми можемо, - це лише не пускати в дію всі наші бажання отримувати, не працювати з ними. Цей стан називається "убар", - зародок.

Малхут – це бажання отримувати заради отримання, чисто егоїстичне бажання. Ми самі не здатні виправити у собі подібне бажання. Єдине, що можливо, це працювати у групі під керівництвом рава і по надійних джерелах, коли, вкладаючи у такі заняття необхідні зусилля, можемо викликати на себе світло Творця, Його вплив, відчуття у собі Його, які допоможуть нам здобути антиегоїстичні сили, тобто екран.

У тій мірі, в якій ми зможемо протистояти егоїзму, ми відчуємо Творця, у нас з'явиться намір працювати заради Нього. Таким є закон, що коли менший парцуф починає відчувати вищий, то він здобуває бажання, намір все зробити заради нього.

Якщо в нас немає такого бажання, то тільки тому, що ми ще не відчуваємо вищого парцуфа. Творець ще не розкрився нам тому, що над нами владне егоїзм, який пригнічує альтруїзм, і ми поки що відчуваємо себе самостійними і незалежними від Творця. Але коли Він відкриється нам, ми одразу ж станемо Його рабами. Для змінення яких-небудь моїх властивостей мені, перш за все, необхідно зрозуміти, що вони спричиняють мені шкоду, а потім просити Творця про змінення їх на альтруїстичні. Цей процес називається "усвідомлення зла". Все навчання тільки на цьому і збудоване.

Ми або є рабами свого егоїзму, або – рабами Творця. Головне – зрозуміти, що переважніше. Свобода полягає у вільному виборі одного відносно іншого. Відчуття страждання визначає напрямок поведінки людини. Творець дав матері бажання бути залежною від своєї дитини і робити все заради неї. Деяким людям Творець дає здатність відчувати страждання інших. Але в основному, кожен страждає через те, що не може задовольнити власні егоїстичні бажання.

61) Необхідно зрозуміти, що оскільки 10 сфірот світу Некудім та МА світу АК вийшли з ніквей ейнаїм рош САҐ (межа між келім, що "віддають", та келім отримання – ҐАР та ЗАТ де-біна), то вони повинні були вдягнути САҐ від пе де-рош й нижче за тим самим принципом, як виходили попередні парцуфім, – кожний нижчий вдягається на верхній від пе де-рош і вниз.

Чому ж тут вони опустилися нижче і вдяглися нижче табуру де-АК? Щоб зрозуміти це, необхідно знати, як відбулося взаємне проникнення біни та малхут, яке призвело до того, що вони з'єдналися в одне ціле.

62) Справа в тому, що коли вийшов парцуф САҐ, він увесь закінчився вище табуру Ґальґальти за тим самим принципом, як АБ, тому, що він не зміг опуститися під табур та нижче, де володарює бхіна далет Ґальґальти у вигляді десяти сфірот де-сіюм. А у парцуфім АБ та САҐ немає нічого загального з бхіною далет.

Але коли почали виходити некудот де-САҐ після послаблення масаху від бет де-авіют і ґімел де-ітлабшут до алеф де-авіют і бет де-ітлабшут та зникли таамім де-САҐ, тоді вийшов рівень некудот ВАК (шість сфірот), тобто ЗА, у якому не вистачає перших трьох сфірот. Там немає ор хохма, а тільки хасадім.

Цей стан повністю відповідає властивості десяти сфірот де-сіюм, що нижче табуру, які теж знаходяться у стані ВАК. Ми знаємо, що відповідність властивостей об'єктів у духовному об'єднує їх в одне. Тому опустилися Некудот де-САҐ під табур і змішалися там з ЗОН (ЗА та малхут) світу АК у єдине ціле.

Необхідно пам'ятати, що "Некудот САҐ" – не мається на увазі біна, яка не бажає отримання світла хохма; все, про що ми говоримо – тільки про малхут! Ця малхут називається "біна" тому, що знає, що не зможе вистояти проти насолоди світлом хохма, тому не бажає піддавати себе спокусі, абсолютно не зацікавлена у світлі хохма, а тільки у світлі хасадім.

Розглянемо поняття "підняття МАН". МАН – це абревіатура слів "мей нуквін", - "маїм" – води та "нуквін" – жіночі. До з'єднання біна була окремо і бхіна далет окремо. Коли біна опустилася під табур, то вона з'єдналася, змішалася з малхут, тепер є дві біни – біна де-біна та біна, що включена у малхут; також є дві малхут – малхут де-малхут та малхут, що включена у біну.

Відомо, що біна називається "маїм" – води, множина від двох малхут – нуквін, разом "мей нуквін", - натяк на те, що починаючи з цього моменту і далі при кожному піднятті МАН малхут повинна бути підсолодженою біною, чиста малхут називається не МАН, а "екран" або "властивість суду".

Багато що у цьому параграфі викликає питання, але й Бааль Сулам не на все давав відповідь.

Він і не ставив перед собою такої мети, даючи можливість учням самим прикласти зусилля і знайти потрібну відповідь. Наша робота є полем для прикладення необхідних зусиль, а не засобом для розуміння духовних світів. Порозуміти можна лише в мірі відчуття Творця, коли людина має властивість, схожу на властивість Творця, - тоді це перетворюється в духовне кли отримання, за допомогою якого людина може відчути духовну інформацію.

Творець відкривається тільки після прикладення певної кількості та якості зусиль. Якщо ви просто запам'ятаєте текст, що Некудот де-САҐ можуть опуститися під табур і змішатися з НЕГІМ Ґальґальти, цього буде достатньо, щоб просуватися далі. Факти повинні чітко сидіти у голові. Ця інформація не зникає з біологічною смертю.

63) Однак необхідно порозуміти, що між Некудот де-САҐ і НЕГІМ Ґальґальти все ж існує відчутна різниця. У Некудот де-САҐ є бхіна бет де-авіют і немає нічого спільного з бхінат далет, яка нижче від табуру, хоча обидва вони знаходяться на рівні ЗА, але з різним ступенем авіюту.

Справа в тому, що авіют абсолютно не проявляється у парцуфі, коли він наповнений світлом, яке пригнічує клі, бажання. Але, після виходу світла з парцуфу, у ньому проявився необхідний авіют, що дало можливість Некудот де-САҐ опуститися вниз під табур і змішатися там з НЕГІМ Ґальґальти. Це сприяло ЦБ і утворенню нового сіюму у місці біна де-ґуф парцуфу. Змінилося також місце зівугу: малхут перемістилася з пе де-рош у ніквей ейнаїм.

Написано, що є схожість властивостей між Некудот САҐ та ЗОН де-АК, оскільки обидва вони є парцуфом ВАК (катнут, малий). Рівень парцуфу Некудот САҐ – це бет-алеф, що визначається, як ВАК, але ЗОН де-АК являють собою ВАК з іншої причини, - не за їх висотою, вона – далет-ґімел, а тому що знаходяться під табуром, – десять сфірот закінчення парцуфу; у чому ж схожість цих парцуфім?

Парцуф Ґальґальта називається внутрішнім АК, він має внутрішню АВАЯ (чотирибуквене Ім'я Творця – йуд, гей, вав, гей, основа будь-якого клі), це

означає, що він ділиться за особливим порядком, не дивлячись на висоту парцуфу.

Рош називається кетер і це "коцо" (початок, верхній кінчик) букви йуд. Від пе до хазе – хохма, йуд імені АВАЯ, від хазе до табур – це біна, і це – перша гей імені АВАЯ, від табуру вниз - МА та БОН, і це букви вав та гей імені АВАЯ, вони й є ВАК. Згідно з цим порядком виходить, що їхня висота однакова, - тобто обидва – ВАК, мають світло хасадім зі світінням світла хохма, але не тому, що вони – вав та гей, а тому, що це десять сфірот закінчення парцуфу.

64) Виходить, що джерело сумісної дії малхут та біни, який називається ЦБ, проявився тільки нижче від табуру світу АК при поширенні туди парцуфу Некудот де-САҐ. Тому десять сфірот світу Некудім, які вийшли за законами ЦБ, не могли поширитися вище табуру світу АК, оскільки ніщо не може проявитися вище свого джерела, кореню. І оскільки ЦБ володарює від табуру й нижче, світ Некудім вимушений був поширитися саме там.

У парцуфі САҐ, як і у решті парцуфім, під впливом ударної взаємодії зовнішнього та внутрішнього світел, екран почав послаблюватися і підніматися у пе де-рош. Як вже було сказано, у результаті цього почав утворюватися проміжний парцуф Некудот де-САҐ, який має решімот бет/бет, тобто він являє собою чисту біну. Тому він може поширюватися всюди, у тому числі й під табур Ґальґальти, і наповнити такі бажання, які попередні парцуфім наповнити не могли.

Некудот де-САҐ можуть використовувати свої бажання таким чином, як не змогли ані Ґальґальта (вона використовувала лише 20 відсотків заради Творця понад табуром, а на решту своїх бажань НЕГІМ, які знаходилися під табуром Ґальґальти, вона просто зробила Цимцум), ані САҐ.

САҐ зовсім не зміг отримувати заради Творця з жодним авіютом. Він може тільки віддавати, не отримуючи нічого. Якщо ж він почне отримувати, то отримання буде егоїстичним. Він зовсім не має екрану на егоїстичні бажання.

Чому ж САҐ одразу не опускається під табур? Тому, що він має ґімел де-ітлабшут, невелике світіння ор хохма, яке не дає йому можливості опуститися під табур. Коли ж при підйомі масаху до пе де-рош ґімел де-ітлабшут зникає, а залишається тільки бет де-ітлабшут – чиста біна, без ор хохма, то Некудот де-САҐ можуть опуститися під табур, не бажаючи нічого отримувати у свої келім, а насолоджуватися від віддачі, – тобто отримувати ор хасадім. Це і є робота чистої біни.

Коли ж він опускається під табур, то зустрічає там такі бажання, проти яких не може встояти. Ґальґальта та АБ також не хотіли отримувати у келім під табуром, але там разом з ор хасадім було й невелике світіння ор хохма від того ор хохма, який вони отримали у келім понад табуром заради Творця.

А Некудот САҐ, які за своїм характером не хочуть нічого отримувати, а за будовою подібні до НЕГІМ Ґальґальти, починають, по причині схожості, змішуватися з ними; але, бачачи невелике підсвічення ор хохма, яка там дає величезну насолоду, самі раптово бажають насолодитися цим, хоча й не пристосовані до отримання, оскільки у них немає на це екрану.

Одразу ж спрацьовує закон ЦА, що не дозволяє світлу увійти в егоїстичні келім, в результаті чого світло одразу ж покидає їх, а Малхут Світу Нескінченності піднімається у біну і обмежує отримання світла в келім отримання. Так відбувається Цимцум бет (Друге Скорочення, ЦБ).

Вже САҐ не міг використовувати егоїстичні келім заради Творця. Тим більше, - наступні парцуфім МА та БОН, які не мають відповідного екрану, не зможуть нічого отримати заради Творця.

ЦБ раз і назавжди стоїть на варті неможливості використання егоїстичних келім. Ними не можна користуватися, їх потрібно ізолювати. Розрахунок можна робити тільки на альтруїстичні келім. Коли така інформація піднімається до рош де-САҐ, то там заздалегідь проектується будова майбутнього парцуфу з врахуванням ЦБ, і зівуг робиться не у пе де-рош, а вище, - у ніквей ейнаїм, - де від цього місця і вище знаходяться тільки бажання віддачі.

Такий самий розрахунок повинен відбуватися і в ґуфі парцуфу, куди світло може увійти лише в келім КАХАБ ХАҐАТ, - тобто до середини тіферет. Насправді ж, і в рош, і в ґуфі залишаються ті самі десять сфірот, - змінюється лише ступінь їхнього використання. Це значить, що кожною сфірою – кетер, хохма, біна, і так далі, - користуються не на сто, а, скажімо, лише на 60 відсотків. Між тим, ми говоримо, що зівуг відбувається тільки на ҐЕ, - КАХАБ ХАҐАТ. Але це лише термінологія.

АХАПом, тобто келім отримання, можна користуватися, тільки ставлячись до них як до келім віддачі, - "піднімаючи" їх над парсою, - межею між келім віддачі та келім отримання. Однак, не дивлячись на те, що до АХАПу відносяться тепер, як до келім віддачі, яким належить лише ор хасадім, АХАП, які піднялися нагору, в силу своєї природи автоматично притягують деяке світіння ор хохма. Цей процес називається "АХАП де-алія" – підйом егоїстичних бажань, - тобто їх виправлення у злитті з вищим.

Масах у Ґальґальті, який стояв у пе де-рош, мав авіют далет і зробив зівуг на всі бажання, але лише 20 відсотків від кожного з них використовуються заради Творця, а 80 відсотків у отриманні заради Творця не беруть участі. На них у екрані не вистачає антиегоїстичної сили. А у Некудот де-САҐ після ЦБ використовуються тільки альтруїстичні келім, які знаходяться вище від ніквей ейнаїм, оскільки вони мають бажання віддавати заради віддачі.

Уся Світобудова являє собою єдиний причинно-наслідковий ланцюжок подій від першого стану, коли Малхут Світу Нескінченності була повністю наповнена світлом, і до її кінцевого виправлення, коли вона знову буде наповнена світлом. Цей процес керується за допомогою решімот. Починаючи зі Світу Нескінченності, малхут поступово перебирає всі свої насолоди, утворює на них екран, залишаючи при цьому решімот від кожного попереднього стану, аж до свого кінцевого виправлення.

Тільки решімот визначають народження наступного парцуфу з попереднього, тільки інформація про те, що вже було, дає можливість працювати з екраном. Тільки світло, яке наповнювало попередній парцуф, може надати інформацію про насолоду у ньому, а також те, - чого бажає наступний парцуф. Інакше не було б жодного уявлення про світло, насолоди. Решімот, що є в парцуфі, вимушують його бажати, шукати, рухатися до чогось нового. Ми лише виконуємо вказівки наших решімот.

У духовному немає понять: "було", "є" та "буде" окремо одне від одного. У духовному в кожному новому стані вже закладені всі ці три поняття разом: було, є й буде. Решімо – це той стан, у якому я існую, але воно світить здалеку, з майбутнього, приваблюючи до себе і збуджуючи бажання його досягти. Це світло, яке було всередині клі, але вийшло з нього і тепер світить йому ззовні.

Є багато видів решімот, - вони нагадують про те, що саме даний парцуф колись отримував. На відміну від нього, ор макіф – це те світло, яке ще не увійшло

всередину судини, але вже світить їй ззовні. Після вигнання світла з кожного парцуфу навколо нього залишається багато духовної інформації. Поки що нам необхідна маленька картина Творіння, щоби була чітка уява про духовні світи. Навколо все знаходиться у абсолютному покої.

Треба читати і намагатися зрозуміти те, що написано. Але на це людина не повинна дивитися, як на мірило свого стану: де вона знаходиться, куди йде, що їй вготовано. Мірилом можуть бути лише кількісні та якісні зусилля. Тільки вони сприяють духовному зростанню. Творець розкривається не в мірі твого знання, а в мірі твоїх зусиль. Але знання також потрібні, хоча й у мінімальній кількості.

Якщо ви розумієте, що і ваша робота, і ваша сім'я, діти, і, звичайно, заняття потрібні вам лише для досягнення однієї Мети – розкриття Творця, то все це зараховується вам як зусилля. Що би ви не робили у житті, чим би не займалися, - все повинне нагадувати вам про Мету творіння, а це, відповідно, веде до накопичення зусиль і досягнення необхідного результату.

Місце чотирьох світів АБЄА та парса між Ацилут та БЄА

65) Таким чином, з'ясовується, що суть ЦБ проявилася виключно у парцуфі Некудот де-САҐ від табуру вниз до закінчення "ніг", які знаходяться понад точкою цього світу ("олам а-зе"). І знай, що всі зміни, що викликані ЦБ, відбулися тільки у парцуфі Некудот де-САҐ, а не вище від нього. Як вже було сказано вище, в результаті підйому малхут до середини тіферет сфірот де-соф світу АК і відтинання нею келім отримання у цьому місці, нижня частина тіферет та НЕГІМ де-соф світу АК перетворилися на порожній простір, і відбулося це не у самому АК, а в парцуфі Некудот де-САҐ де-АК. Зміни, що відбулися у самому АК, вважаються лише підйомом МАН, що означає, що АК тільки облачається у ці зміни для створення десяти сфірот світу Некудім. Але у самому АК жодних змін не відбулося.

Після ЦА Малхут Світу Нескінченності, яка під час ЦА вирішила не отримувати нічого, приймає нове рішення: отримувати світло хохма заради Творця за допомогою збудування антиегоїстичного екрану, - тобто здобуваючи намір отримувати заради Творця. Перший зівуг де-акаа і наповнення світлом називається Ґальґальта, другий – АБ, і потім – САҐ. Всі вказані парцуфім могли отримувати світло тільки над табуром Ґальґальти, тому що під табуром знаходяться настільки великі егоїстичні бажання, що ними можна лише не користуватися.

Коли ж відбулося послаблення екрану парцуфу САҐ і з'явилися Некудот де-САҐ, які є парцуфом чистої біни, віддачі, вони можуть наповнити своїм світлом хасадім й бажання, що знаходяться під табуром Ґальґальти, - ті, які ні Ґальґальта, ні АБ, ні САҐ не змогли наповнити.

А Некудот де-САҐ не бажають нічого для себе, а отримують насолоду тільки від віддачі, - тобто ор хасадім. Тому Некудот де-САҐ можуть взяти ці бажання, на які раніше ніхто не міг збудувати екрану, і сказати, що і вони не будуть користуватися ними в якості келім отримання, наповнивши їх при цьому світлом хасадім.

Але тільки-но бажання під табуром наповнюються ор хасадім, виявляється, що у Некудот де-САҐ є ЗАТ де-біна, - тобто її нижня частина, яка пов'язує біну з ЗА і зобов'язана виконувати його прохання дати йому ор хохма, а для цього вона сама повинна отримати це світло, хоча їй властиве бажання не отримувати. Така властивість ЗАТ де-біна проявилася ще при утворенні чотирьох бхінот де-ор яшар,

де-біна в кінці свого розвитку приймає рішення отримати трохи ор хохма для того, щоб створити ЗА.

Для цього біна повинна була трохи скоротити у собі бажання не отримувати і створити всередині себе бажання отримувати, - але заради віддачі, - щоб хоч трохи бути схожою на Творця. Тепер, зустрівши під табуром де-Ґальґальта величезні бажання отримувати, біна (Некудот де-САҐ) повинна була їм підкоритися і передати трохи ор хохма, який вона сама вимушена попросити згори.

Такі великі новоздобуті бажання (далет/ґімел) є незрівнянно більшими, ніж сила екрану Некудот де-САҐ, тому виникає загроза, що Некудот де-САҐ тепер захочуть отримати світло заради власного задоволення, а не заради Творця. Щоб цьому запобігти, Малхут Світу Нескінченності, яка у свій час прийняла рішення про ЦА, піднімається з закінчення парцуфу Ґальґальта, де вона знаходилася до цих пір, у середину тіферет парцуфу Некудот де-САҐ, відтинаючи цим келім отримання, – нижню частину тіферет, нецах, год, єсод та малхут, - обмежуючи їх використання.

Чому саме ці сфірот?

Вищі сфірот: кетер, хохма, біна, хесед, ґвура та верхня частина тіферет по своїй природі є келім віддачі, тому вони й не перейняли бажання НЕГІМ Ґальґальти (далет/ґімел). Тільки ТАНХІМ Некудот де-САҐ сприйняли ці бажання тому, що вони являють собою аналогічні ним келім, хоча й такі, що мають набагато менший авіют. Згадаємо, що НЕГІМ Ґальґальти мають решімот далет/ґімел, а Некудот де-САҐ – це перехід від решімот бет/бет до бет/алеф.

Вище світло може пройти крізь Ґальґальту, АБ, САҐ, опуститися під табур і пройти крізь кетер, хохма, біна, хесед, ґвура та половину тіферет, - тобто дійти до малхут, яка стоїть тепер у середині тіферет. Однак, під малхут світло не може опуститися, оскільки там знаходяться егоїстичні бажання, які залишилися в абсолютній порожнечі й темряві.

Таким чином, малхут розділила Некудот де-САҐ на келім, що віддають, які знаходяться над нею, і на келім отримання, які розміщені під нею. Лінія, яка розділяє їх, називається "парса". Понад нею може бути будь-яке світло, включаючи ор хохма, оскільки там знаходяться келім віддачі, або ҐЕ. Це місце, де у подальшому виникне світ Ацилут.

Він абсолютно альтруїстичний і буде керувати всім створінням, створить світи БЄА, парцуф Адам Рішон, буде сприяти його "прогріху" і розбиттю на 600 тисяч душ. У подальшому цей самий світ Ацилут почне виправляти всі розбиті келім, піднімати їх нагору, аж до кінцевого виправлення (Ґмар тікун) протягом 6000 років-ступенів.

Друга половина тіферет, яка знаходиться під парсою, тобто ЗАТ де-біна, все таки має властивості біни, тому на її місці у подальшому утвориться світ Брія (біна). Нижче від неї, на місці нецах, год, єсод, створиться світ Єцира, на місці малхут – світ Асія.
Така загальна схема утворення світів. А поки що в нас з'явилося поняття "місце", яке з нашим фізичним, повсякденним визначенням місця не має нічого спільного. Місцем називаються сфірот Некудот де-САҐ, що знаходяться від табуру до сіюму Ґальґальти і розділені парсою на місце світу Ацилут та місце світів БЄА.

Ще потрібно відмітити такі властивості майбутніх світів, як підйом і опускання. При цьому їх місце може підніматися або опускатися разом з ними, а може й залишатися на своєму місці. Світи завжди підіймаються або опускаються разом з душами.

66) Розділення парцуфу Некудот де-САҐ відбулося вже під час ЦБ (підйому малхут у біну), - тобто ще попередньо, до підйому МАН і зівугу, який відбудеться у ніквей ейнаїм рош де-САҐ. Це розділення відбулося наступним чином: кетер, хохма, біна, хесед, ґвура і верхня третина тіферет до її хазе – це місце світу Ацилут, дві третини тіферет від хазе і нижче до кінця тіферет – місце світу Брія, нецах, год, єсод – місце світу Єцира, та малхут – місце світу Асія.

67) Місце світу Ацилут – це місце, призначене для розповсюдження вищого світла зверху й до тіферет, де закінчується парцуф, тобто місце підйому обмежувальної малхут у біну, нижче від якого світло не може пройти. Таким чином, місце світу Ацилут закінчується у хазе, - тобто на межі між верхньою третиною тіферет та її нижніми двома третинами. Нове обмеження називається парсою, яка знаходиться під світом Ацилут.

Нижче від парси місце розділилося на три частини, хоча повинне було розділитися всього на дві: ЗОН де-ґуф (ЗА та нуква) або НЕГІМ, адже після того, як новий сіюм відбувся у біні де-ґуф, або тіферет, нижче від неї знаходиться тільки ЗОН. Однак і дві третини тіферет також вийшли під парсу. Справа в тому, що біна де-ґуф (тіферет), у свою чергу, складається зі своїх десяти сфірот КАХАБ та ЗОН, і оскільки ці ЗОН де-біна є коренем ЗОН де-ґуф, тому ЗОН де-біна вже мають властивості, що є аналогічними властивостям ЗОН.

Це значить, що вони вже мають бажання отримувати, але не для себе, а для того, щоб передати світло вниз, у ЗОН.

Тому ЗОН де-біна також знаходяться під парсою разом з ЗОН де-ґуф. По цій причині розділилася (розкололася) сфіра тіферет по всій ширині у хазе парцуфу. Тому, що малхут, яка піднялася у біну, стоїть там і виводить назовні (під парсу), також, ЗОН де-біна, що відповідні двом третинам сфіри тіферет від хазе вниз.

Так утворилася різниця між верхньою частиною тіферет, яка знаходиться над парсою і відноситься виключно до біни, та між нижньою частиною тіферет (ЗОН), що знаходиться під парсою не по своїй волі, а тому, що вона – корінь для справжніх ЗОН, і у подальшому вона повинна буде дати їм світло. І в ній немає великого недоліку, бо вона вийшла не самостійно. Але все ж вона відокремилася від НЕГІМ (власне ЗОН), які лежать нижче від неї, утворивши самостійний світ Брія.

68) ЗОН де-ґуф також розділилися на дві частини: ЗА (НЕГІ – нецах, год та єсод) зробився світом Єцира, а малхут, або нуква, яка є більш недосконалою, утворила світ Асія під світом Єцира.

І от, ми з'ясували, як у результаті ЦБ розділився парцуф Некудот де-САҐ і утворилося місце для чотирьох світів: Ацилут, Брія, Єцира та Асія. Кетер, хохма, біна, хесед, ґвура, тіферет до хазе утворили місце для світу Ацилут. Дві нижні третини тіферет від хазе й до закінчення тіферет утворили місце для світу Брія. Нецах, год, єсод підготували місце для світу Єцира. А малхут створила місце для світу Асія.

Загальне місце для всіх світів починається від точки табуру світу АК і закінчується над нашим світом, тобто доходить до "пальців ніг" світу АК, які є закінченням рівню вдягання Некудот де-САҐ на парцуф Ґальґальта.

Бажання створені Творцем і їх не можна змінити. Всі бажання створені у вигляді Малхут Світу Нескінченності. Можна тільки вирішувати, - яким чином і коли їх застосовувати. Кожне бажання можна застосовувати, працювати з ним, або залишити його до кращих часів.
Якщо ти можеш це зробити, то ти вже звешся "людиною" у духовному розумінні

цього слова, і ти вже маєш екран. Ти є хазяїном своїх дій та своїх бажань. Якщо, завдяки екрану, ти вже можеш користуватися якимось бажаннями, то, в залежності від сили екрану, ти зможеш наповнити ці бажання світлом Творця.

Самі бажання називаються клі твоєї душі, а світло – її світлом. Душа – це бажання, з якими ти працюєш заради Творця. Наповнене клі подібна до душі.

ЦА був не на обмеження використання бажань, не на те, щоб не бажати. Над цим ми не владні. Ми завжди бажаємо. Скорочення було зроблено лише як заборона отримувати заради себе. Але отримувати заради Творця можна завжди. І малхут від пе до табуру почала отримувати ор хохма заради Творця у ті бажання, які знаходяться там.

Під табуром знаходяться десять сфірот Некудот де-САҐ. Парса розмежувала Некудот де-САҐ на дві частини – альтруїстичну та егоїстичну. Альтруїстичні келім закінчуються у тіферет де-тіферет.

Як вже було сказано, розуміння матеріалу нам необхідне для загальної картини, для розуміння сенсу кабали, - про що йде мова, куди вона вас веде, що дає. Як можна почати роботу з набором наших бажань, з якого з них я можу почати, можу я ними користуватися чи ні, при яких умовах?

Стани катнут і ґадлут у світі Некудім

69) Після того, як ми в загальному ознайомилися з ЦБ у парцуфі Некудот де-САҐ,перейдемо тепер до детального вивчення створення десяти сфірот світу Некудім, четвертого парцуфу світу АК. Ми вже вияснили, як один парцуф утворюється з іншого, коли кожний нижній парцуф народжується і виходить з масаху де-ґуф вищого після його послаблення і підйому до пе та відновлення зівугу де-акаа. Втраті авіюту масаху де-ґуф і зменшенню його до авіюту де-рош сприяє бітуш ор макіф у масах.

Це й дає можливість створити наступний парцуф з попереднього. Так вийшов парцуф АБ (хохма) з парцуфу Ґальґальта (кетер), парцуф САҐ (біна) з парцуфу АБ. Таким саме чином з парцуфу САҐ виник й четвертий парцуф світу АК, який називається десять сфірот світу Некудім.

Це означає, що якщо б не було опускання Некудот де-САҐ під табур Ґальґальти і ЦБ, то світ, точніше, парцуф Некудім, був би просто парцуфом ЗА світу АК. Однак вищеперераховані події призвели до того, що парцуф Некудім принципово відрізняється від попередніх парцуфім.

Підйом масаху де-ґуф у пе де-рош означає, що він стає за своїми властивостями тотожним екрану у пе де-рош. Як вже було сказано, насправді у духовному світі немає ніяких підйомів і опускань. Просто кабалісти користуються цими поняттями "підйом", "опускання" і т.п. для того, щоб пояснити нам процеси, які відбуваються у духовному. Наприклад, я знаходжуся на певній ступені. Якщо у мене з'являються властивості, які тотожні властивостям вищого ступеню, то це значить, що я піднімаюся на цей ступінь.

70) У чому ж полягає ця принципова відмінність парцуфу (світу) Некудім від попередніх парцуфім? Справа в тому, що при створенні попередніх парцуфім зівуг де-акаа завжди відбувався на одну пару решімот – решімо де-ітлабшут і решімо де-авіют. Зараз же до рош де-САҐ піднялися одразу дві пари решімот.

Оскільки він складається не лише з решімот свого авіюту, тобто відтворює властивості сфірот ґуфу де-САҐ, але і включає, також, решімот авіют де-ЗОН парцуфу АК нижче від табуру. Причина цього в тому, що вони змішалися разом під табуром парцуфу АК, - як сказано у п. 61, що Некудот де-САҐ опустилися під табур де-АК і змішалися разом з ЗОН де-АК, які знаходяться там.

Перша пара – це звичайні бет/алеф, тобто решімот, що йдуть по порядку після послаблення екрану парцуфу САҐ (ґімел/бет). На ці решімот відбувається ударна взаємодія, яка веде до створення парцуфу МА Еліон. Цей парцуф, а також наступний за ним БОН Еліон, ніякого відношення до нас, тобто до справжнього створіння, не мають.

Ці парцуфім існують лише для того, щоб доповнити світ АК, адже, як відомо, кожний духовний об'єкт повинен складатися з п'яти бхінот. Так от, і світ АК повинен складатися з своїх п'яти частин.

Друга пара решімот – це теж бет/алеф, але це вже зовсім інші решімот. По перше, вони несуть у собі інформацію про те, що у Некудот де-САҐ відбувся ЦБ і тепер не можна напряму користуватися жодними келім отримання, - тобто взагалі не можна безпосередньо отримувати світло хохма, навіть маючи намір отримати його заради Творця.

Це значить, що тепер можна користуватися тільки келім до ҐАР де-біна включно. По друге, ці решімот несуть інформацію про те, що Некудот де-САҐ побували під табуром. На ці решімот відбувається зівуг де-акаа, який веде до утворення катнут (малого стану) світу Некудім.

Третя пара решімот - це далет/ґімел, тобто ті величезні бажання, що близькі за своїми властивостями до Сутності створіння, які були перейняті Некудот де-САҐ від НЕГІМ де-Ґальґальта. На ці решімот був зроблений зівуг де-акаа, який призвів до утворення ґадлут (великого стану) світу Некудім. Взагалі, катнут де-Некудім – це парцуф, а ґадлут де-Некудім – це вже світ.

Саме наявність таких величезних бажань, такий додатковий авіют, і дозволяє створити світ, який складається з декількох парцуфім. Таким чином, прокидання решімот далет/ґімел призводить до виникнення світу.

Вивчення кабали – це процес, що накопичується. Творець точно знає, скільки ви сидите на заняттях, скільки слухаєте, скільки ви боретеся зі сном, враховує все це і потім відкриває краник. У кожного свій шлях. Тут немає розумних і тупих. Важливі зусилля, які прикладені проти егоїстичних бажань.

Не треба нічого робити штучно. Треба вперто просуватися вперед, але при цьому треба боятися, що тебе буде відкинуто назад. Для того, щоб цього не сталося, потрібно увесь час що-небудь робити для групи, перекладати статті, поширювати кабалу всюди, де це можливо. Людина до останнього моменту не знає, коли вона вийде на наступний ступінь. Бажано вже зараз навчитися мислити духовними категоріями.

71) Завдяки тому, що сфірот змішалися разом під табуром парцуфу АК, у парцуфі Некудім з'явилися нові стани катнут і ґадлут (мале і велике). На решімот де-авіют, що знаходяться у масасі парцуфу САҐ, вийшли десять сфірот де-катнут Некудім, а на решімот ЗОН де-АК під табуром, які змішалися з решімот масаху, вийшли десять сфірот ґадлут Некудім.

72) Знай, що 10 сфірот катнут світу Некудім вважаються основним парцуфом, тому що він виник згідно з тим самим принципом, як і три попередніх парцуфім світу АК. Він виник в результаті зівугу де-акаа на решімот бет/алеф, що знаходяться у масасі ґуфу вищого парцуфу. Десять сфірот де-ґадлут вважаються

тільки доповненням до парцуфу Некудім тому, що вийшли не у порядку виходу ступенів, а від зівугу на решімот ЗОН де-Ґальґальта, які додалися до екрану внаслідок опускання Некудот де-САҐ під табур.

Спочатку людина хоче "зрозуміти" кабалу, але розуміння приходить в мірі прикладених зусиль, а не поглинання інформації. Навчання лише дозволяє нам "зв'язатися" з духовним. Інформація дає тільки загальну схему: яким чином, що і як влаштоване. Але як цього торкнутися, довідатися, де воно знаходиться, у якому віртуальному просторі його спіймати і відчути, який існує зв'язок між явищами? Це схоже на те, як музикант відчуває кожну ноту. Будь-який спеціаліст своєї справи з півслова розуміє, про що йдеться, відчуває це внутрішньо, у думках і у відчуттях, пропускає це через себе, модулює у собі.

Усвідомлення завжди чуттєве. Я працював багато років з літаками-винищувачами. У той час запроваджувалась цифрова обчислювальна техніка. Але для пілота все це перекладалося на стрілки, тому що у польоті неможливо сконцентруватися на цифрах. В той час як по стрілках одним поглядом можна оцінити ситуацію. Образи відіграють у нашому сприйнятті чільну роль.

Те, що ми тут вивчаємо технічно, дає лише зовнішню основу, а головне - те, наскільки кожен з нас може створити у собі внутрішні образи і поступово переносити на них технічну інформацію. А залежить це від тих зусиль, які ми вкладаємо.

Духовне відчуття народжується в людині додатково до її п'яти органів чуття. Воно ніяк не пов'язане з розумом, ні з якими іншими органами чуття. Тому не має значення, якою мовою читати кабалістичні книги. Важливо збудити на себе навколишнє світло.

Є методи, що сприяють більшому збудженню. Жодної ролі у цьому не грає розум людини. Тільки наполегливість та бажання дають можливість увійти до замку Творця. Мені Рав довгий час не дозволяв переїжджати до Бней-Браку, і я постійно їздив з Рехоботу по два рази на день. Вертався з поїздки в десять годин ввечері, а о другій годині ночі знову уїжджав до Бней-Браку.

Я втомлювався, спав на уроках, але Рав казав, що все, що повинне увійти, все одно увійде. Якщо людина думає, що вже немає сенсу йти вчитися, оскільки проспав, - все одно не зрозуміє нічого, – це говорить про те, що вона не розуміє, що у духовному зусилля вимірюється не часом і фізичною силою, а внутрішнім опором до егоїзму та його подоланням, навіть якщо це і відбувається в одну мить...У нас була людина, яка закінчувала роботу дуже пізно, тому, щоби встигнути хоча б до закінчення вечірнього заняття, вона приїжджала на таксі за десять хвилин до закінчення уроку. Ці десять хвилин давали йому більше, ніж тим, хто висиджував дві години.

Я не маю ніяких претензій до тих, хто сидить у кафе чи перед телевізором. Їм ще не дали бажання займатися кабалою. Пройде це життя, ще декілька життів, поки достигне й їхня душа. У нас у попередніх перевтіленнях було те саме, я це бачу по людях, які тут сидять...

73) Спочатку з'ясуймо процес народження парцуфу катнут де-Некудім. Як відомо, після розповсюдження парцуфу САҐ виникає в його масасі зіткнення внутрішнього і навколишнього світел, яке послабляє масах і примушує його повернутися до пе де-рош, при цьому виходять проміжні парцуфім, які називаються Некудот де-САҐ, котрі потім, опустившись під табур парцуфу АК, змішалися з бхіною далет, яка знаходиться там. Після того, як масах де-ґуф звільнився від усього авіюту і в парцуфі залишився лише масах де-рош,

вважається, що масах де-ґуф піднявся у рош і відновився на ньому зівуг (взаємодія з вищим світлом) на авіют решімот, що залишилися у масасі.

74) Як завжди, останній ступінь, в даному випадкові - авіют бхіни бет, при поверненні масаху в рош повністю зник, і залишилось від нього тільки решімо де-ітлабшут, а від авіюту залишилась тільки бхіна алеф.

Як і в попередніх парцуфім, у рош де-САҐ, після підйому туди решімот, що залишилися від проміжного парцуфу Некудот де-САҐ, відбулося два зівуги. Один з них відбувається в результаті включення решімо де-авіют (некева) у решімо де-ітлабшут (захар).В даному випадку мова йде про виникнення світу Некудім, отже, - це решімот алеф де-авіют і бет де-ітлабшут; в результаті цього зівугу виникає сфіра, рівень якої називається "біна бе кірув", або "ВАК де-біна", - тобто проміжний стан між біною та ЗА. І ця сфіра зветься кетер світу Некудім.

Другий зівуг відбувся в результаті включення бет де-ітлабшут (захар) в алеф де-авіют (некева), від якого з'являється сфіра з рівнем ЗА, або "ВАК блі (без) рош", і ця сфіра називається Аба ве Іма світу Некудім, які по відношенню один до одного розташовані "спиною до спини" ("ахор бе ахор").

І два цих рівні звуться "двома головами" світу Некудім. Але між ними є різниця, яка полягає в тому, що кетер світу Некудім, тобто рівень захар, не розповсюджується у ґуф, а світить тільки в рош, а АВІ (Аба ве Іма) світу Некудім, рівень некева, розповсюджується у ґуф і називається ХАҐАТ НЕГІМ світу Некудім.

Світ Некудім – це перший світ, який побудований за принципом ЦБ, тому в ньому присутні деякі елементи, що мають відображення у нашому світі.

Відстань від Творця до нас можна поділити наступним чином: рош де-Ґальґальта – це, грубо кажучи, далет бхінот де-ор яшар (чотири стадії виникнення і розвитку клі зі світла). Потім від пе де-Ґальґальта і вниз – Малхут Світу Нескінченності. Малхут Світу Нескінченності вирішує приймати деяку частину світла у тох після ЦА (таамім).

Подальший тиск ор макіф на масах сприяє послабленню масаха та поступовій появі парцуфім Ґальґальта, АБ, САҐ, МА і БОН. А потім Некудот де-САҐ опустилися під табур і утворили 10 сфірот, в яких є ҐЕ (келім, що віддають) і АХАП (келім отримання). В келім отримання проявилося велике бажання отримати світло заради себе, і тоді Малхут Світу Нескінченності, виконуючи ЦА, піднялася у біну і запобігла отриманню світла у ці келім. Так відбувся ЦБ.

Потім екран Некудот де-САҐ почав підніматися нагору з решімот бет де-ітлабшут/алеф де-авіют, решімот від ЦБ і решімот від НЕГІМ Ґальґальти (далет/ґімел). На першу пару решімот (звичайні бет/алеф) відбувається зівуг, що призвів до створення парцуфім МА Еліон та БОН Еліон. Другий зівуг відбувається на решімот бет/алеф плюс інформація про ЦБ, і світло поширюється тільки у ҐЕ. Парцуф, який вийшов на цю пару решімот, називається катнут світу Некудім (див. вище).

Коли люди, що вивчають "Вступ до науки Кабала", доходять до цього місця, в них ніби відбувається деякий перелом, і їм доводиться все вивчати знову. Цей перелом не є випадковим, оскільки, починаючи від ЦБ і далі, ми починаємо вивчати джерела нашої душі. ЦА та його наслідки до нашої душі прямого відношення не мають. Тільки починаючи з першого парцуфу, що виник на основі ЦБ, – світу Некудім і далі, - ми починаємо бачити, як розвивається наша душа, наші властивості, наші прагнення, які походять від уламків загальної душі Адам Рішон. Звичайно, закони ЦА, не маючи на нас прямого впливу, чинять загальний вплив на весь Всесвіт.

Некудот де-САҐ, які опустилися під табур, отримали при цьому додаткові бажання (далет/ґімел), на які вони не мали достатнього екрану, тобто - сил чинити опір їм. Виник надлишок егоїстичних бажань і, як наслідок цього, - підйом малхут у біну до верхньої третини тіферет. Тепер світло не може розповсюдитися нижче від парси.

Для того, щоб світло могло розповсюдитися від табуру і до парси, САҐ повинен зробити попередній розрахунок у рош. Для цього він піднімає екран з пе до ніквей ейнаїм (межі між ҐАР де-біна і ЗАТ де-біна де-рош, - тобто між келім, що віддають і келім отримання) у рош САҐ над табуром АК, розраховуючи при цьому, що і в ґуф де-Некудім під табуром АК світло буде розповсюджуватися лише до парси. На цьому місці з'являється парцуф, який називається "катнут світу Некудім".

В нього є дві "голови" (кетер та Аба ве Іма) і ґуф – ЗОН. Обидві "голови" повернуті "спинами" одна до одної (такий стан називається "ахор ба ахор"). У духовному світі є таке поняття, як сполучення парцуфім між собою. В десяти сфірот кожного парцуфу, коли світло поступово розповсюджується з однієї сфіри у іншу, верхня частина сфіри - така, що отримує, середня - вона сама, а нижня віддає світло наступній сфірі.

Аба ве Іма світу Некудім розташовані по відношенню один до одного "спиною до спини" ("ахор бе ахор"), - мається на увазі, що в обох відсутнє світло хохма, і друге пояснення, - що отримали виправлення, яке називається "ахор бе ахор", або "кі хафец хесед", тобто - має тільки світло хасадім.

Зазвичай словом "ахораїм" (задня частина) позначають ту частину, яку не використовують або заради отримання, або заради віддачі. "Панім", обличчя – зміст протилежний – використовувана властивість. Виправлення "ахор бе ахор" називається, також, "виправленням ахораїм де-Іма", що являють собою біну прямого світла, яка не бажає світла хохма, а тільки хасадім.

Аба ве Іма – це ЗА, бхінат ВАК, – відсутнє світло хохма, але, завдяки отриманому виправленню, не бажають хохма, а лише хасадім, тому вважаються рош і ҐАР. Цей "тікун" (виправлення) отримали через "захар", що має бет де-ітлабшут. Аба ве Іма – бхінат алеф де-авіют включилися до бет де-ітлабшут, тому, коли відбувся зівуг на їхні бхінот, включилися у зівуг також властивістю "кі хафец хесед".

У світі Некудім відбувається те саме. Два об'єкти можуть знаходитися у чотирьох станах: ахор бе ахор, ахор бе панім, панім бе ахор, панім бе панім. Коли Аба ве Іма знаходяться ахор бе ахор, то й Аба нічого не бажає дати Іма, й Іма не бажає нічого отримати від нього. Лише в стані панім бе панім можна передати світло від Аба до Іма. Є два види зівугім: духовний, в результаті якого не народжується новий парцуф, та "тілесний", коли відбувається народження наступного парцуфу.

75) Тут ми говоримо про три ступені, що знаходяться один під одним, у світі Некудім:

Перша – кетер світу Некудім має рівень ВАК де-біна.

Друга – Аба ве Іма, що мають рівень ЗА. Це дві "голови" (рошім).

Третя – ЗАТ або ХАҐАТ НЕГІМ, - це ґуф світу Некудім.

Пригадаємо, що Ґальґальта, – кетер, - має решімот далет/далет (4/4), АБ, – хохма, - має решімот далет/ґімел (4/3), САҐ, – біна, - має решімот ґімел/бет (3/2). Наступний парцуф – це світ Некудім, котрий являє собою парцуф ЗА або МА (скорочений, втім, внаслідок ЦБ). Так от, Аба ве Іма та ЗОН світу Некудім власне і являють собою цей самий загальний ЗА світу Адам Кадмон.

Відмітимо, що в стані катнут світ Некудім – це не більш ніж четвертий парцуф (ЗА) світу АК. Кетер світу Некудім являє собою ВАК де-біна, – перехідну ступінь між парцуфом біна (САҐ) та парцуфом ЗА (світ Некудім).

Раніше ми не звертали уваги на те, що парцуф має дві "голови", хоча це присутнє в кожному парцуфі. Оскільки є два види решімот, – ітлабшут та авіют, - то є й два види зівугу, а відповідно, - й дві "голови". Але раніше вони не грали великої ролі, і ми про них не згадували. Тут же, у стані катнут Некудім, вони грають особливу роль і дуже важливі.

Спробуємо навчитися "примірювати" на себе закони будови духовних світів. Є душа, людина. Але раніше на будь-які її бажання в неї був екран, за допомогою якого вона могла прийняти певну кількість світла заради Творця, а зараз вона заздалегідь не може використовувати всі бажання заради Творця тому, що серед них є й такі, які хочуть отримувати заради себе. Тому вона ними не користується, відкладає осторонь, а працює тільки з альтруїстичними бажаннями: кетер, хохма, біна, хесед, ґвура й частина тіферет.

Зараз з'являються основи для виникнення виконавчих бажань-заповідей, – вони відносяться до сфірот, які знаходяться вище парси, і заборонних бажань-заповідей, які відносяться до сфірот, що знаходяться нижче за парсу. Коли в Кінці Виправлення у парцуфа з'явиться екран й на заборонені бажання і вони перетворяться на виконавчі, то він зможе повністю наповнитися світлом.

Світло – це насолода. Якщо я отримую і насолоджуюсь – то це егоїзм. Якщо ж я насолоджуюсь, віддаючи, то це теж егоїзм, але вже "іншого сорту". Під парсою після ЦБ немає ні ор хохма, ні ор хасадім, там абсолютна темрява. Коли ж під парсою утворяться світи Брія, Єцира і Асія, то в них з'являється певне світло – "ор толада" ("світло породження"), тобто слабке світіння, призначене для духовного народження й виправлення, але не для насолоди.

За 6000 років-ступенів ми переходимо бар'єр, що відокремлює нас від духовних світів і піднімаємося до парси, потім приходить Машіах, вище світло, яке там існує, і оживляє мертві, егоїстичні бажання та виправляє їх, тоді їх також можна буде задовольнити, отримуючи світло-насолоду. Це і є "воскрешення мертвих".

Слід підкреслити, що створення світів, - а саме цей процес ми зараз вивчаємо, - принципово відрізняється від створення душ. Строго кажучи, світи взагалі не є створінням, - це по суті лише ступені приховання Творця, ніби неживі об'єкти, роботи.

Тільки людина оживляє їх, піднімаючись по цих ступенях, вона перетворює їх зі ступенів приховання на ступені розкриття Творця. Ми про це вже говорили, але це так важливо, що про це варто згадувати знов і знов.

Зараз, коли ми вивчаємо створення світів, ми вивчаємо створення духовного середовища, яке потім будуть населяти душі. Світи сприяють створенню душі Адама Рішон. Потім його душа розбилася на безліч уламків, кожен з яких являє собою людську душу, котра, пройшовши своє виправлення, зможе отримувати світло, руйнуючи сфери послаблення (світла) та піднімаючись нагору.

Парса називається "точкою майбутнього світу". Сіюм Ґальґальти називається "точкою цього світу". Різниця між цими двома точками – місце, де розміщені світи БЄА. Світ Ацилут називається "Ган Еден".

У нашому світі перед нами стоїть завдання здобути келім віддачі (ҐЕ). Цього ми досягаємо перетинанням бар'єру (махсому) і просуванням до парси. Тільки у світі Ацилут ми починаємо виправляти й келім отримання (АХАП). Це значить, що за 6000 років-ступенів ми здобуваємо лише альтруїстичні бажання.

Вийшовши у сьоме тисячоліття, у світ Ацилут, ми можемо поступово виправляти егоїстичні бажання. Це називається воскрешенням мертвих егоїстичних бажань, які раніше були заборонені до використання. На це уходить ще 4 тисячі років. Десяте тисячоліття вже відноситься до таємниць Тори, про які не можна говорити. У духовному немає часу в нашому розумінні. Так зване тисячоліття можна пройти й за один день, якщо тільки зробити відповідні виправлення. Духовний ступінь називається роком, тому що при проходженні ступеню, бажання душі людини зазнають повного циклу змін.

Ми вивчаємо найнеобхіднішу науку в житті, через яку пізнаються і всі інші. Уявіть собі порожній простір, у якому з'являється ваше "я". Це "я" складається з органів чуття, можливості відчути що-небудь. Те, що ти відчуваєш всередині своїх органів чуття, називається "твій світ". А хто тобі дає це почуття? Творець. Він виникає незрозуміло звідки, існує ззовні, а ти можеш відчути Його лише всередині себе.

Люди відрізняються одне від одного різним набором бажань насолодитися. В одного переважає бажання до влади, у іншого - до грошей. Один бажає більше тваринних насолод, інший тягнеться до науки. У духовному світі також існують аналогічні закономірності. Неможливо "увійти" всередину духовної сутності іншого.

Тому ніколи не можна порівнювати своє відчуття з відчуттям іншого, тому що кожен пропускає його крізь свій набір бажань. Ми не можемо порівняти відчуття різних людей від вживання тієї самої їжі, хоча вона і там, й тут буде, наприклад, солодкою. Загальним для всіх є тільки світло Творця.

Те, що необхідне для існування, не вважається егоїзмом, а потреби у різних людей відмінні. Якщо б я був вдоволеним тим, що мені нічого не потрібно для існування, то я був би вільним від усього та незалежним, але мені доводиться деякий час відводити на задоволення потреб мого тіла, тому що таким мене створив Творець; хоча це й не вважається егоїзмом, але я радий був би й цього не робити, однак це від мене не залежить.

Егоїзм – це здійснення відповідно до власного бажання. І тут людина самостійно повинна визначити, що для неї є необхідним для існування її тіла, а що - надлишковим, яке йде на задоволення її егоїстичних бажань. Але головне, до чого треба прагнути – це відчути Творця. Поступове відчуття Творця дасть нам силу, впевненість і можливість йти вперед, правильно оцінюючи існуючу ситуацію.

Кабала не робить з людини фанатика і не зобов'язує від чогось відмовлятися. Навпаки, вона бажає нас привести до щонайповнішої досконалості та насолоди. Тільки ті думки, які виникають у вас при читанні правильного тексту з поясненнями істинного Вчителя, можуть привести до потрібного результату. Якщо при відриві від книги ваші думки відвели вас від кабали, то вважайте, що ви перебуваєте вже поза нею.

Кабала приводить нас до такого стану, коли вже відчувається точка у серці, коли оцінюєш себе не з точки зору егоїстичних бажань, а відповідно до розуміння Всесвіту і свого місцезнаходження у ньому, тобто - з точки зору альтруїзму. І тоді виникає протиріччя між егоїзмом та альтруїзмом, яке приводить до того, що людина кричить до Творця з проханням про допомогу, щоби Він позбавив її від егоїзму.

У кожному парцуфі є рош де-ітлабшут та рош де-авіют. У рош де-ітлабшут є інформація про те, яке світло було у попередньому парцуфі, а в рош де-авіют відомо, - який масах є на даний момент. Ці два види інформації являють собою єдине, що взагалі існує у Всесвіті: сила світла і сила клі. Вони дають нам два види

поняття про силу насолоди у світлі Творця і силу екрану у клі. Потім, після такого розрахунку в рош , клі отримує до свого ґуфу певну частину світла заради Творця.

Як вже було сказано, у світі Некудім рош де-ітлабшут називається кетером, а рош де-авіют – Аба ве Іма. Але у цьому світі є ще й третій рош – ІСШУТ, однак ми її зазвичай не враховуємо тому, що вона відноситься до ЦА, знаходиться понад табуром і вважається частиною САҐ. Кетер та Аба ве Іма вже відносяться до ЦБ.

На кожне решімо повинна народитися думка, яка потім втілюється у дію. Думка, яка народилася на основі попередньої насолоди, - решімо де-ітлабшут, рош кетер, - не може зараз втілитися нікуди внаслідок відсутності на це екрану. І тільки в результаті зівугу на решімо де-авіют може виникнути тіло парцуфу, - тобто дія.

Світ Некудім складається з рош кетер, рош Аба ве Іма та тіла – ЗОН, які включають сім сфірот. АХАП де-ЗОН знаходиться під парсою і приєднується до парцуфу тільки у стані ґадлут. Але при цьому АХАП передають свої егоїстичні бажання навіть альтруїстичним келім, тобто ҐЕ, що, згідно з ЦА, призводить до втрати екрану, розбиття келім та зникнення світла. Залишаються тільки порожні егоїстичні бажання.

Зараз ми вивчаємо стан катнут світу Некудім, що виник у результаті зівугу, який відбувся на решімот бет/алеф. Ми стикаємося з докорінно новими поняттями, які доводиться ретельно вивчати, тому що на них побудоване наше клі, наша душа. Ми створені на основі законів ЦБ і, подолавши 6000 років-ступенів, ми проходимо шлях від нашого світу до парси, а потім входимо у світ Ацилут.

Схема Світобудови, описувана кабалістами згори вниз, і шлях осягнення людиною духовних світів знизу нагору проходять по тих самих ступенях. Власне кажучи, Творець і створив усі духовні світи для того, щоб вони були ступенями осягнення людини. Шлях згори вниз ретельно описаний кабалістами, а шлях осягнення знизу нагору кожна людина осягає сама, його описати неможливо. Ми вивчаємо закони духовного Всесвіту і зобов'язані їх знати, якщо ми хочемо існувати в духовному світі.

Закони ЦБ – це й закони нашого світу, але ми їх бачимо у матеріальному вигляді: фізичному, хімічному, біологічному, у законах взаємодії суспільства. Всі ці закони з'являються перед нами у чисто зовнішньому вигляді, але якщо покопатися у них, увійти глибше, то ми побачимо, що вони також влаштовані на поширенні світла, утворенні масаху та ін. Ми ж з вами вивчаємо основні закони Всесвіту, доходячи до самих його глибин.

76) І знай, що в результаті підйому малхут у біну визначаються всі ступені Некудім. Крім того, вони поділяються на дві половини, які називаються "панім ве ахораїм" ("передня" і "задня" частини парцуфу). Після того, як зівуг відбувся у ніквей ейнаїм, у рош є тільки дві з половиною сфіри: ҐЕ та ніквей ейнаїм, тобто кетер, хохма та верхня третина біни – це і є келім де-панім. АХАП, який складається з нижніх двох третин біни, ЗА та нукви (малхут), вийшов за межі десяти сфірот де-рош і зветься тепер келім де-ахораїм, на які розрахунок під час зівугу не робиться. За таким самим принципом поділився кожний наступний ступінь.

Отже, на АХАП не можна робити зівуг де-акаа, не можна робити жодного розрахунку й отримувати світло. Цими сфірот не можна користуватися, оскільки вони стоять під екраном. У розрахунок беруться лише келім віддачі, які знаходяться понад екраном.

Відповідно до цього, у ґуфі парцуфу наповнюються лише верхні дві з половиною сфірот – кетер, хохма та ҐАР де-біна. Такий стан називається катнут,

коли келім отримання не використовуються, а працюють тільки з келім, що віддають.

Це є аналогічним до того, як хазяїн викладає перед гостем 10 різноманітних страв, але гість каже йому, що усім цим розмаїттям страв він може насолоджуватися тільки очами, нічого не отримуючи, залишаючись цим подібним до того, хто дає, а отримати заради хазяїна, відповідно до сили опору власному егоїзму, зможе лише два види салату.

У парцуфі САҐ, який нічого не бажає отримувати, все одно є рош, тох і соф. Нічого не отримуючи, він відчуває величезну насолоду від зв'язку з Творцем, від того, що Він йому розкривається. Оскільки САҐ за своїми властивостями є подібним до Творця, то у ньому поширюється ор хасадім. Виникає питання – а чи потрібно робити зівуг де-акаа на ор хасадім? Раніше ми стикалися тільки з зівугом де-акаа на ор хохма.

Виявляється, на ор хасадім також потрібно робити зівуг. Адже, як ми вже говорили, світло Творця єдине, і тільки клі, в залежності від своїх властивостей, розрізняє в ньому ті чи інші види задоволення. А якщо є екран і зівуг де-акаа, то є рош, тох, соф. Келім, у яких поширюється ор хасадім, називаються ҐЕ – кетер, хохма та ҐАР де-біна (келім, що віддають), в АХАПі ж світло не поширюється.

Творець створив 10 сфірот. Вони нікуди не зникають. Все залежить тільки від сили нашого екрану і здатності працювати з ним. Зараз екран послабшав, він може працювати лише з келім де-панім (келім, що віддають), келім де-панім є у рош, тох та соф. А з келім де-ахораїм (келім отримання), які також є там, ми працювати не можемо. Тому екран підіймається з пе до ніквей ейнаїм. Весь парцуф ніби набуває іншого вигляду: пе знаходиться у ніквей ейнаїм, табур тепер знаходиться там, де раніше було пе, а соф знаходиться на місці хазе.

Таким чином, після ЦБ парцуфім використовують тільки найвищі частини своїх бажань, - ті, що віддають. Світло, яке їх наповнює при цьому, відповідно, суттєво менше, ніж те, яке наповнює парцуфім у ЦА, згідно з законом про зворотну залежність між використанням келім та наповненням світлом (чим нижчі, грубіші келім використовує парцуф, тим вище світло його наповнює). І саме завдяки підйому екрану, що призводить до використання лише келім віддачі, парцуф може цілковито опуститися під табур Ґальґальти і працювати з грубими бажаннями, які знаходяться там, використовуючи тільки ту частину кожного з них, що віддає.

Парцуфім світу АК нездатні використовувати ці грубі бажання, оскільки вони разом роблять розрахунок як частину, що віддає, так і на частину, що отримує. Лише для передачі світла до нижчих парцуфім, що працюють у ЦБ, парцуфім світу АК можуть опуститися під табур, оскільки при цьому вони здійснюють розрахунок не на себе, а на того, на кого впливають.

Поняття "панім" та "ахораїм" відповідно: панім – важлива стадія, ахораїм – менш важлива. Панім використовується при віддачі або отриманні. Ахораїм – стадія, у якій відсутнє використання на віддачу або на отримання.

77) Не існує ступені у світі Некудім, у якій не було б поділу на панім та ахораїм. Так, АХАП кетеру, - тобто захар де-Некудім, - опустився на ступінь панім рош Аба ве Іма, - тобто на рівень некева. А АХАП, - тобто ахораїм некеви Аба ве Іма, - опустився на ступінь ґуф, тобто у ХАҐАТ НЕГІМ де-Некудім. Таким чином, і кетер, і Аба ве Іма складаються з двох частин: панім ве ахораїм. Іншими словами, панім Аба ве Іма вдягаються на ахораїм де-кетер, які опустилися згори. А ахораїм де-Аба ве Іма, які опустилися у ґуф, складають його внутрішню частину, на які згори вдягаються панім де-ґуф.

Наприклад, у голові було п'ять думок і, відповідно до них, - п'ять бажань у тілі отримати насолоду від світла, що знаходиться в голові. Тепер залишилися тільки дві з половиною думки в голові і, відповідно, два з половиною бажання отримати насолоду. Решта бажань знаходяться всередині нижньої ступені, і ними не користуються.

78) Поділ кожного ступеню на дві частини сприяв тому, що тепер в кожній верхній частині ступеню є тільки два світла - нефеш та руах, тобто ВАК, та келім кетер, хохма й частина біни. Отже, у катнут світу Некудім є три ступеня: кетер, Аба ве Іма та ЗАТ, - тобто келім кетер, хохма й частина біни, та світла нефеш і руах, оскільки ЗАТ де-біна та ЗОН опустилися з власного рівню на нижній ступінь.

Підйом МАН та ґадлут світу Некудім

79) А зараз ми вияснимо, що таке 10 сфірот де-ґадлут де-Некудім, які вийшли на МАН решімот ЗОН де-АК нижче від табуру. До цих пір ми не говорили про підйом МАН. Мова йшла про підйом масаху де-ґуф при його послабленні з табуру до пе де-рош вищого і про те, що на решімот, які були включені у масах, відбувся зівуг де-акаа, в результаті якого виникли 10 сфірот нижнього парцуфу. Але зараз поговоримо про світло, яке піднялося з-під табуру де-АК у рош де-САҐ, тобто про ті решімот ЗОН де-ґуф світу АК, котрі й називаються підйомом "жіночих вод" ("мей нуквін"), що зветься "аліят МАН".

"Аліят МАН" – це підйом бажання, прохання нижчого до вищого про можливість зробити зівуг де-акаа, прохання, яке спрямоване від малхут до біни, або від душі до Творця, прохання наповнити хісарон, нестачу, виправити свою властивість отримувати, – малхут, - і бути подібною до біни – Творця, тобто - до бажання віддавати. Чому це зветься "жіночими водами"? Тому, що це прохання про світло хасадім, альтруїстичні бажання.

У Світі Нескінченності Малхут також мала 10 сфірот, які повністю були наповнені світлом. Побажавши бути подібною Творцеві, вона виштовхнула 10 сфірот з себе, тобто не забажала їх відчувати. Але від цього вони не припинили існувати. Малхут або бажає відчувати від них насолоду, або ні. Але свою природу вона змінити не може.

Після ЦА у малхут створюються рош, тох та соф, вона починає розраховувати, скільки зможе отримати заради Творця. Утворився парцуф, у кожній з трьох частин якого було по 10 сфірот. Соф утворився тому, що почавши розраховувати свої можливості, малхут розуміє, що не всі вони співпадають з її бажаннями, що тільки 20 відсотків своїх бажань отримати заради Творця вона може наповнити світлом, а решту 80 відсотків задовольнити не може, тому робить на них соф і залишає його порожнім.

Так буде до Ґмар тікун, коли всі 100 відсотків бажань заради Творця можна буде наповнити Його світлом. Тоді не буде потрібна "голова", - не будуть потрібні розрахунки. Все світло Творця малхут зможе отримати без попередніх перевірок своїх сил. Не залишиться жодного невиправленого бажання. Ангел Смерті стане ангелом святості. Залишиться лише тох.

Але в ході процесу виправлення розрахунки необхідні. Обмеження бувають кількісні (Ґальґальта, АБ, САҐ), коли світло приймається в кожну з 10 сфірот, - але у певному відсотку (відповідно до закону ЦА), - а бувають й якісні, коли світлом наповнюються не усі 10 сфірот, а тільки визначені з них, в залежності від їхніх властивостей.

Таке якісне відокремлення відбулося після ЦБ. Коли наповнюються тільки маленькі бажання, бажання віддавати, а з великими бажаннями, бажанням

отримувати не працюють, то такий стан називається катнут. Світла, що наповнюють тільки маленькі бажання, називаються нефеш і руах. У такому стані створіння відчуває тільки свої дві з половиною сфіри з десяти, а з рештою воно не працює. Якщо ж у створіння з'являються додаткові сили , і воно може задіяти решту сфірот в отриманні заради Творця, то воно переходить до стану ґадлут.

Перехід з катнуту до ґадлуту по законах ЦБ ми зараз розглядаємо. Протягом усього нашого просування від ступеню до ступеню знизу нагору стани катнут та ґадлут будуть почергово зміняти одне одного. Як тільки ми виходимо з нашого світу до духовного, на його перший ступінь, ми поступово зі стану катнут перейдемо до ґадлуту. І одразу ж АХАП верхньої ступені знову опустить нас у стан катнут, але вже свого ступеню, наступного, на якому ми потім знову повинні будемо досягти ґадлуту, щоб опуститися в катнут нового ступеню, і т.п.

Усі 6000 ступенів згори донизу влаштовані таким чином, що АХАП вищого ступеню знаходиться всередині ҐЕ нижчого, що одягнений на нього. Всі ступені тому нанизані один на інший та складають єдині сходи ("сулам") від нижньої точки створіння до її довершеності – Творця. Завдяки такому тісному зв'язку між АХАП та ҐЕ кожна душа може підійматися нагору, долаючи ступінь за ступенем до повного виправлення. Таке пересування можна грубо порівняти з роботою перистальтики кишечнику по пересуванню їжі у потрібному напрямку шляхом скорочення м'язів.

Будь-який верхній ступінь вважається внутрішнім по відношенню до нижнього, оскільки він знаходиться ближче до Творця, в неї сильніший екран і більш сильні бажання під екраном. Тому ступені згори донизу все більше розширюються по типу піраміди.

80) І знай, що джерелом підйому МАН є ЗА та біна десяти сфірот ор яшар, - тобто ще раніше за Малхут Світу Нескінченності. Там між ними відбулося наступне: біна, яка являє собою ор хасадім та бхіну бет, народивши тіферет, або ЗА (бхіну ґімел), знову з'єдналася з бхіною хохма, для того щоб попросити ор хохма а потім передати його ЗА, який складається з ор хасадім і невеликої кількості ор хохма.

Тим самим виник зв'язок між ЗА та біною. Щоразу, коли решімот ЗА піднімаються у біну, вона з'єднується з хохмою і притягує звідти невелику кількість ор хохма для ЗА. Такий підйом ЗА у біну, який з'єднує її з хохмою, і називається "підйом МАН". А без цього підйому біна сама не потребує хохми, її суть – ор хасадім, і по відношенню до хохми вона завжди знаходиться "ахор бе ахор" (спиною до спини), що говорить про те, що їй особисто від хохми нічого не потрібно.

І тільки прохання ЗА створює у біні необхідність отримати ор хохма для нього, - перетворює її на нукву, - тому цей підйом отримує назву "жіночі води" (тобто сфіру, яка отримує) по відношенню до хохми, розвертаючи їх з положення "спина до спини" у нове положення "панім бе панім" (лицем до лиця).

Усі наші виправлення, усі молитви протягом 6000 років відбуваються за допомогою підйому МАН. Ми (тобто душі) являємо собою частини загальної малхут, наше прохання про виправлення збуджує малхут, вона піднімається до біни, вимушує біну отримати ор хохма і через ЗА передати малхут, від якої це світло отримують душі.

Такий ланцюжок йде знизу нагору як поклик про допомогу (підйом МАН) з боку нукви, і повертається згори вниз у вигляді ор хохма ("МАД", "чоловічі води"). У цьому - всі наші можливості духовного осяяння, відчуття, розкриття Творця. Ці два принципи ми повинні поступово вияснити.

Ми зараз починаємо все ближче підходити до того матеріалу, який безпосередньо відноситься до нас, до наших душ. Матеріал спочатку здається складним, незібраним, але через це потрібно пройти, - з часом матеріал почне відкладатися на наших адекватних відчуттях.

81) Ми вже знаємо, що парцуф АБ є парцуфом хохма, а парцуф САҐ – парцуфом біна. І визначаються вони за найвищою своєю властивістю. Так, АБ має авіют ґімел і тому називається хохмою. САҐ же має авіют бет і зветься біною. Коли решімот ЗОН де-ґуф (ЗА та малхут), які знаходяться під табуром, піднялися до рош де-САҐ (біну), цей процес називають підняттям МАН до САҐ, там відбувається зівуг між САҐ та АБ (між біною і хохмою), в результаті якого відбулася передача ор хохма від АБ до САҐ.

Але після отримання ЗОН "нового світла" вони знову опустилися вниз під табур і освітили там 10 сфірот світу Некудім, що призвело до виникнення десяти сфірот ґадлут світу Некудім. Але, як ми потім довідаємося, саме ці 10 сфірот де-ґадлут сприяли розбиттю келім.

Творець створив лише бажання насолодитися. Потужність наповнення кожного такого бажання світлом і визначає сутність парцуфу. І всі сфірот кожного парцуфу мають якості, що відповідають його суті. Наприклад, 10 сфірот парцуфу АБ керовані найвищою його властивістю – хохмою. Так, кетер у АБ має властивість хохми, хохма – також властивість хохми і т.п. Парцуф САҐ, котрий є парцуфом біни, має вищу сфіру кетер вже з властивістю біна, а не хохма, як у АБ.

Решімот, які були отримані Некудот де-САҐ від НЕГІМ Ґальґальти (ЗА), вимагають ор хохма, якого САҐ (біна) не має, тому він звертається до АБ, отримує ор хохма і робить на нього зівуг. Світло від цього зівугу повинне, відповідно до вимог решімот далет/ґімел НЕГІМ Ґальґальти, розповсюдилися вниз за законом ЦА від табуру і до найнижчої точки. Звідси світ Некудім отримує ґадлут, приєднуючи до себе АХАП, тобто тепер він вже складається з повних десяти сфірот і користується всіма своїми бажаннями.

Цимцум бет означає такий стан, коли відмовляєшся будь-що отримувати і можеш лише пасивно спостерігати. Якщо ти можеш утриматися у такому стані і не користуватися келім отримання, то ти знаходишся у катнут. Це означає, що ти працюєш тільки з келім віддачі. В такому стані ти все ж маєш деякий зв'язок з Творцем хоча б тому, що він також нічого не отримує. Тому твої десять сфірот наповнені світлом хасадім.

Ґальґальта та АБ отримали, віддаючи Творцю. САҐ вже не міг отримувати, а лише віддавав, вірніше, міг пасивно існувати у духовному просторі. Некудот де-САҐ, будучи частиною САҐ, також існують пасивно і нічого не бажають отримувати. Але, коли до них приходить насолода, більша, ніж їхній екран, що має решімот бет/бет, вони також заражуються цим бажанням і не можуть проти нього встояти.

Будь-який парцуф є егоїстичним, але екран, який протистоїть егоїзму, захищає парцуф від отримання заради себе тільки з тією силою, яка в ньому є, але не більше. При зустрічі парцуфу з насолодою далет/ґімел екран одразу ж втрачає свою силу, і йому нічого не залишається, окрім як стати рабом своїх бажань та підкоритися їм.

Різниця між катнут і ґадлут у тому, що у стані катнут парцуф задіює половину зі своїх келім, - ҐЕ, - і, відповідно, якщо відсутні нецах-год-єсод (АХАП) келім, то відсутні ҐАР світел. Навіть якщо не було б ЦБ і зівугу на середню лінію, - не було б більше, ніж алеф де-авіют та бет де-ітлабшут на ступені, що визначається як світло хасадім. А це називається катнут.

У ґадлуті ж використовується авіют ґімел, який визначається як клі для світла хохма. У цьому випадку скасовується ЦБ, оскільки в ньому можливе використання лише келім де-ашпаа (віддачі). Тобто ґадлут – це наповнення світлом хохма.

Панім у клі називаються чисті (висвітлені) частини клі, тобто келім де-ашпаа, бажання віддавати. Коли є тільки такі келім, - тобто немає екрану на використання більш егоїстичних бажань, - такий стан називається "катнут". Коли ж є масах на келім де-ахораїм, - бажання отримувати світло хохма, - то до клі входить внутрішнє світло, і це – світло ґадлут.

82) Ми вже знаємо, що у світі Некудім є дві "голови": кетер та Аба ве Іма. Коли нове світло хохма (АБ-САҐ) від рош де-САҐ за проханням ЗОН Ґальґальти почало світити у десять сфірот світу Некудім, то воно спочатку входить до рош кетеру через табур світу АК. Світ Некудім наповнює рош кетера світлом ҐАР і піднімає сфірот біна та ЗОН (тобто АХАП) кетеру, котрі до цього моменту були у рош Аба ве Іма. Потім світло АБ-САҐ входить до рош Аба ве Іма світу Некудім через єсод де-АК, наповнює їх світлом ҐАР і підіймає нагору сфірот біна та ЗОН де-Аба ве Іма, котрі знаходилися у ҐАР де-ґуф. Таким чином, обидві "голови" - кетер та Аба ве Іма приходять до стану ґадлут.

Ми бачимо, що прохання, яке підіймається від ЗОН, прохання створіння до Творця дати сили і можливість отримати світло заради Нього, вперше з'являється після ЦБ. Далі ми постійно будемо спостерігати прохання нижнього до Вищого, будемо бачити цей зв'язок, який дозволяє включитися у загальну систему Всесвіту, бути подібною до неї і стати її постійним партнером.

У духовному вважається, що бажання існує, якщо ним можна користуватися заради Творця, тобто віддаючи. Якщо ж такого наміру нема, то можна сказати, що бажання ніби відсутнє, оскільки парцуф його придушує. Будь-який парцуф складається з десяти сфірот, десяти бажань, але якщо працюють тільки з одним з них, то фактично існує тільки воно. А решти немає тому, що вони не беруть участь в отриманні.

При ґадлуті до бажань кетер, хохма, біна, хесед, ґвура, тіферет (катнут) приєднується також і решта чотири: нецах, год, єсод та малхут. Ці бажання підключаються тому, що на них з'явився антиегоїстичний екран.

Коли нижня частина тіферет, нецах, год, єсод і малхут (АХАП кожного парцуфу) не задіяні, то схематично вони теж не зображаються. У кожному парцуфі світу Некудім знаходяться тільки ҐЕ, а його АХАП опускаються у нижній парцуф і ніби сховані всередині його ҐЕ, які вдягнені на нього. Це значить, що коли світло АБ-САҐ наповнює ҐЕ верхнього парцуфу, і потім опускається вниз у ҐЕ нижнього, то, одночасно з цим, світло потрапляє і в АХАП, що означає рівність властивостей ҐЕ нижнього з АХАП верхнього.

Таке тимчасове падіння АХАП необхідне для підтягування ҐЕ нижнього нагору разом з підйомом власне АХАП верхнього на своє місце у стані ґадлут. ҐЕ нижнього об'єднуються з АХАП верхнього на сходинці нижнього парцуфу, тобто у стані катнут. Відбувається це завдяки тому, що в обох є загальний намір віддавати одному й тому самому верхньому парцуфу. Спільність наміру зберігається й при підйомі їх на рівень верхнього парцуфу, де вони вже утворюють повні 10 сфірот. Цей парцуф, утворений з ҐЕ нижнього та АХАП верхнього, новий у творінні. Саме його утворення залежить від духовної молитви людини, в той час, як верхній та нижній парцуфім задані Творцем.

Таким чином, нижній має можливість піднятися на більш високий рівень за допомогою вищого, котрий тимчасово уподібнив себе, тобто свої властивості, до нижчого. Ці ж закони стосуються людських душ. Головне – відчути вищий парцуф

у собі, прикласти сили для цього у навчанні, найти зв'язок з ним, з'єднатися з ним настільки, що коли він буде збільшувати свій рівень, тобто підніматися, то він, підіймаючи свій АХАП, що знаходиться у твоїх ҐЕ, зможе підняти й тебе на наступну ступінь.

Коли АХАП верхнього парцуфу опускається у нижній, у його ҐЕ, з'єднуючись з ним, то це з'єднання відбувається поки що лише з точки зору верхнього парцуфу. Тепер вже нижній повинен докласти зусиль, аби злитися з ним, щоб надати перевагу з'єднанню з Творцем, не дивлячись на ту порожнечу, ту незаповненість, яку він відчуває у АХАП верхнього парцуфу. Більше того, коли верхній парцуф починає наповнювати свій АХАП світлом, піднімаючи його, нижній парцуф повинен, між тим, триматися за цей АХАП не за рахунок насолоди, яку тепер у ньому відчуває, а за рахунок бажання злитися з верхнім парцуфом, уподібнитися йому.

Це видно на прикладі дарування Тори. Бажання ҐЕ у парцуфі, в людині, - це бажання, які прагнуть до Творця. Вони називаються Ісраель (від івритських слів – "яшар-к-ель" – "прямо до Творця"). Весь процес їх виникнення, виправлення і наповнення описаний у Торі. Ця книга є інструкцією духовної роботи. Все, що описане у ній, відбувається в бажаннях людини, в її серці, у тій його точці, яка зветься її істинним "Я", і яка шукає лише злиття з Творцем.

Величезною помилкою є сприйняття цієї книги лише історично, хоча історичні факти також мали місце, оскільки все у нашому світі є відображенням духовних світів, що знаходяться у серці людини. Коло гори Сінай відбувається лише дарування Тори, світла виправлення, яке походить від АХАП верхнього парцуфу. Сприйняти його Ісраель (ҐЕ нижнього парцуфу) ще не спроможні. Дарування Тори вже відбулося, а отримання ще ні. Тільки лишень єдине бажання у людині, яке називається Моше (Мойсей), може піднятися на Гору Сінай, - тобто піднятися понад своїми сумнівами й отримати там Тору. Потім це бажання тягне ("мошех") за собою весь Ісраель.

Але скільки ще повинно відбутися воєн, народжень і внутрішньої роботи у серці людини, доки буде побудовано Храм – клі, придатне для сприйняття світла Тори. На цьому прикладі ми бачимо, що є велика різниця між спуском АХАП верхнього парцуфу у ҐЕ нижнього, і тим станом, коли, завдяки своїм зусиллям, ҐЕ нижнього будуть злиті з цим АХАП у такій мірі, що верхній парцуф зможе всіх їх наповнити світлом Мети творіння.

83) Перш за все, з'ясуймо, що таке ґадлут, переходу до якого сприяло розповсюдження нового світла (АБ-САҐ) у десять сфірот світу Некудім. Необхідно зазначити, що ступені кетер та Аба ве Іма світу Некудім були на рівні ВАК, тому що мали авіют алеф. Але раніше ми говорили, що при сходженні Некудот де-САҐ (біна) під табур вони змішалися там з бхіною далет/ґімел НЕГІМ Ґальґальти, а, значить, у масасі, який піднявся до пе де-рош, є й решімо далет. Отже, після такого зівугу в рош де-САҐ там повинні були виникнути десять сфірот світу Некудім рівню кетер зі світлом єхіда, а не ступінь ВАК де-біна, як це відбулося насправді.

Справа в тому, що при включенні бхіни далет до біни у ніквей ейнаїм, сама бхіна далет у зівузі ніби не бере участі, вона, ніби, анулюється відносно біни, крім того, зівуг відбувся не у пе де-САҐ, а піднявся вище – до ніквей ейнаїм, туди, де відбувся ЦБ на бет де-ітлабшут та алеф де-авіют, що є сутністю масаха біни. На цей зівуг вийшли два ступеня: один - ВАК де-біна (бет де-ітлабшут), а другий - закінчений ВАК (алеф де-авіют, рівень ЗА).

84) Тепер, після того, як ЗОН світу АК, які знаходяться під табуром, за допомогою підйому МАН викликали нове світло від АБ-САҐ, це світло освітило рош світу Некудім, анулювавши при цьому ЦБ внаслідок відсутності будь-якого зв'язку парцуфу АБ з ЦБ (його походження пов'язане з ЦА), при цьому бхіна далет де-АК під табуром, яка піднялася до ніквей ейнаїм після ЦБ, зараз знову опустилася до пе де-рош, як це було при ЦА.

Тому келім АХАП у рош де-САҐ, які внаслідок ЦБ опустилися зі свого рівня під екран, зараз знову піднялися нагору і зайняли своє попереднє положення під келім ҐЕ, а місце зівугу опустилося з ніквей ейнаїм до пе де-рош, бхіни далет. Коли бхіна далет опинилася на своєму попередньому місці, це призвело до появи парцуфу з рівнем кетер і зі світлом єхіда. Таким чином, за допомогою нового світла парцуф виграв ще три види світла хохма: нешама, хая та єхіда та келім біна і ЗОН, які були в нього відсутні у стані катнут.

Основним завданням є повне насичення Малхут Світу Нескінченності світлом. Малхут уособлює собою Ґальґальту. Якщо би вдалося наповнити її світлом від пе до табуру і від табуру до сіюму, то тоді настало б кінцеве виправлення. Але наповнити світлом поки що можна лише частину малхут від пе до табуру за законом ЦА. Наповнити ж світлом малхут від табуру й нижче просто за допомогою ЦА, - за допомогою звичайного зівуг де-акаа, - неможливо. Цього не змогли зробити ні Ґальґальта, ні АБ, ні, тим паче, решта наступних парцуфім, які мали екран, слабкіший, ніж у Ґальґальти.

Єдина можливість – це якимось чином уподібнити властивості малхут до властивостей біни, змішати егоїстичні келім НЕГІМ Ґальґальти з альтруїстичними келім САҐ – біни, отримати від них альтруїстичні властивості і поступово почати наповнювати виправлені келім світлом.

Парцуф Некудот де-САҐ, будучи проміжним парцуфом між біною (САҐ) та ЗА (МА, світ Некудім), з одного боку, має властивості біни, з іншого боку, - він має й властивості ВАК, а отже, в нього є певна подоба властивостей до НЕГІМ Ґальґальти (ЗА). Тому саме цей парцуф Некудот де-САҐ є придатним для реалізації такої мети – наповнення світлом Малхут Світу Нескінченності під табуром. Він опустився під табур і наповнив НЕГІМ Ґальґальти світлом хасадім.

Потім, як ми вже знаємо, внаслідок появи в нижній частині Некудот де-САҐ бажання отримати заради себе, спрацював закон ЦА. Малхут одразу ж піднялася до тіферет (біни де-ґуф) і обмежила надходження світла в її нижні дві третини. Новий цимцум отримав назву ЦБ і поділив кожний ступінь на ҐАР та ЗАТ, на ҐЕ та АХАП.

В результаті ЦБ відбувається загальне змішування властивостей. САҐ здобуває егоїстичні властивості, а малхут – альтруїстичні келім. Загальне змішування властивостей уособлює собою світ Некудім у катнуті, який каже, що зі всіх бажань зараз можна користуватися тільки альтруїстичними, тобто ҐЕ. Світ Некудім насправді також складається з десяти сфірот, але з цих десяти своїх бажань він може використовувати лише альтруїстичні, тому говорять, що він має тільки ҐЕ.

Після появи світу Некудім у стані катнут (екран стоїть у ніквей ейнаїм, решімот бет/алеф) його ЗОН підіймають МАН на решімот далет/ґімел з проханням наповнити його бажання. Для отримання ор хохма і передачі його до ЗОН, САҐ звертається до АБ, тому що тільки парцуф АБ має достатню силу екрану працювати з решімот далет/ґімел.

Світло АБ-САҐ проходить крізь табур у рош кетер та рош Аба ве Іма світу Некудім, диктуючи там свої властивості, анулює ЦБ, підіймає АХАП до ҐЕ у рош кетер та Аба ве Іма і приводить їх до стану ґадлут. Світло виправляє келім і дає

можливість наповнити їх. Таким самим чином у подальшому буде відбуватися й виправлення наших душ за допомогою підняття МАН. Існує всього три компоненти у цьому процесі: егоїстичне бажання отримати, створене Творцем, екран та світло.

Весь процес переходу Малхут Світу Нескінченності від першого стану (повного насичення світлом) до третього стану (Ґмар тікун) повільно відбувається протягом 6000 ступенів. Цей процес є другою стадією, - стадією поступового виправлення келім і порційного наповнення їх світлом. Кабала – це практична наука, котра, раз власне, і займається наповненням бажань світлом. Як й інші науки, вона має свій інструмент, що називається екран, і способи його побудови, - так звані "бірур" (вияснення) та "тікун" (виправлення). Екран є не лише інструментом, клі наповнення, у ньому також зберігаються решімот – інформація про попередній стан.

Кожний духовний об'єкт може існувати тільки тоді, коли він має повну інформацію про свої попередній та теперішній рівень, і про світло, яке наповнювало попередній парцуф (попередній стан, решімо де-ітлабшут), і про силу екрану, - решімо де-авіют, яке вже відноситься до теперішнього стану.

Раніше ми ніколи не стикалися з тим, що згори зненацька приходить яке-небудь додаткове світло і дає можливість клі себе якимось чином змінювати. Парцуф, що знаходиться у стані катнут, наповнений ор хасадім, не може сам нічого змінити, породити новий стан. Це здатен зробити тільки парцуф з ор хохма.

Ґальґальта понад табуром вже вичерпала всі свої можливості внаслідок зівугім, на які виникли п'ять парцуфім світу АК. Під табуром тепер знаходиться світ Некудім у катнуті і решімо далет/ґімел на чотири невикористаних бажання після ЦБ. І зараз ці келім хочуть отримати світло, оскільки вони відчувають його нестачу, маючи ненаповнені бажання. Вони вимагають від вищого парцуфу ор хохма. Але для цього клі повинне здобути екран з силою опору, здатною протистояти своїм егоїстичним бажанням, - тобто здобути намір отримувати заради Творця.

Для виправлення келім світу Некудім, САҐ звертається з проханням до АБ, отримує від нього ор хохма, потім передає до Некудім об'єднане світло хохма-хасадім (АБ-САҐ), яке є не світлом насолоди, а світлом виправлення, - це значить, що воно дає можливість отримання заради Творця навіть егоїстичним келім.

Як взагалі таке світло може увійти до егоїстичних келім при дії закону ЦА, що забороняє світлу увійти до келім без екрану? Світло АБ-САҐ діє так: воно дозволяє клі здалеку побачити велич Творця. Таке зовнішнє відчуття величі духовного дає клі можливість діяти альтруїстично.

Ор АБ-САҐ – це дуже специфічне світло, про яке ми ще будемо говорити. САҐ звертається до АБ тому, що він сам не має ор хохма. Ор АБ-САҐ – це світло виправлення створіння. Щоби виправитися, необхідно знати, що таке виправлення, що значить – бути наповненим мудрістю, пізнанням. Вся ця інформація знаходиться у світлі АБ. Щоб розгорнути перед нижчим парцуфом усю палітру духовного осягнення, необхідне як світло АБ, так і світло САҐ.

Малхут Світу Нескінченності з тих пір, як була повністю спустошена, роблячи кожну нову дію заради Творця, все більше накопичує альтруїстичні властивості. Це і є парцуфім Ґальґальта, АБ, САҐ. Здавалося б, вона все більше й більше повинна наближатися до Творця. Народження кожного нового парцуфу – це ніби народження нової альтруїстичної дії малхут. Насправді ж кожна нова дія ніби все більше й більше віддаляє малхут від Творця. А, можливо, це не віддалення, а наближення? З одного боку, чим далі від Творця, - тим парцуф стає все більш

самостійною особистістю. Але в цьому і його слабкість, - він менше бачить Творця, менше відчуває силу Його світла.

Будь-яка дія у духовному є досконалою і повинна все більше наближати до досконалості. Малхут зараз реалізує мету Творця: повністю наповнитися Його світлом. Значить, кожна нова дія повинна наближати її до цієї мети і повинна бути кращою за попередню. А зараз відбувається все більше й більше розкриття властивостей келім, все більше віддалення малхут від Творця за властивостями, але саме це й є позитивним з точки зору самопізнання малхут. Однак пізнати себе можна за допомогою великого світла, але у кожному наступному парцуфі світла все менше й менше.

Розглядати явище в цілому можна тільки підсумовуючи всі дії разом. На все треба дивитися з боку створіння, тобто Малхут Світу Нескінченності. Спочатку вона, перетворюючись у все новіші й новіші світи та парцуфім, все більше й більше віддаляється від Творця. Потім, доходячи до точки нашого світу, перетворившись на людську душу, вона починає підніматися нагору, - тепер вже вона являється ініціатором усіх дій. А згори донизу проявляються виключно дії Творця.

85) Ми з'ясували, що таке катнут та ґадлут світу Некудім, коли ЦБ, який підняв малхут до ніквей ейнаїм та приховав її там, сприяв появі світу Некудім у катнуті, тобто на стадії, що має келім кетер, хохма та ҐАР де-біна й світла нефеш-руах, коли відсутні келім ЗАТ де-біна та ЗОН і світла нешама, хая та єхіда. А потім з приходом нового світла АБ-САҐ зі світу АК до світу Некудім повернувся стан ЦА, в результаті чого келім ЗАТ де-біна та ЗОН у рош приєдналися до горішніх келім, екран опустився з ніквей ейнаїм до пе.

Тоді відбувся зівуг на бхіну далет, яка повернулася на своє місце (тобто у пе де-рош), який призвів до виникнення десяти сфірот з рівнем кетер. З цього моменту ЦБ і катнут визначаються як підняття малхут до ніквей ейнаїм та падіння АХАП униз. А ґадлут характеризується приходом світла АБ-САҐ, опусканням малхут на своє попереднє місце, як при ЦА, і підйомом АХАП нагору.

Як вже було сказано вище, ҐЕ та АХАП – це імена десяти сфірот КАХАБ ЗОН де-рош. Десять сфірот де-ґуф, відповідно, називаються ХАҐАТ НЕГІМ, котрі також поділяються на власні ҐЕ (хесед, ґвура й верхня третина тіферет до хазе) та АХАП (дві нижні третини тіферет і НЕГІМ).

Пам'ятай, також, що ҐЕ (ХАҐАТ до хазе, - грудей) також називаються панім (лице, передня частина). А АХАП (дві третини тіферет та НЕГІМ) звуться ахораїм (задня частина). Необхідно також пам'ятати про поділ ступенів після ЦБ, коли на кожному ступеню залишилися тільки ҐЕ, а АХАП цього ступеню впали до ҐЕ нижнього ступеню, чиї АХАП, у свою чергу, впали до ҐЕ ще нижчого ступеню.

Некудот: холам, шурук, хірік

86) Знай, що некудот (крапки) поділяються на три види: рош, тох, соф. Верхні некудот, які знаходяться понад буквами у вигляді крапки, називаються рош, або "холам". Середні некудот, які знаходяться всередині букв у вигляді "вав з крапкою", називаються тох, або "шурук". Нижні некудот, які знаходяться під буквами, називаються соф, або "хірік".

Що це значить у духовному? Букви – це келім, а крапки – світла. Якщо ця крапка понад буквою, то вона символізує світло, яке ще не увійшло у клі, але повинне увійти до неї у майбутньому. Така крапка називається "холам". Якщо крапка знаходиться всередині клі, в її тох, то це "шурук". Ну а якщо крапка вже вийшла з клі і знаходиться під нею, то вона називається "хірік".

87) Букви – це келім, тобто сфірот де-ґуф. Десять сфірот рош називаються тільки коренями келім, а не самими келім. Некудот – це світла, що оживляють ці келім. Тому ор хохма зветься світлом життя (ор хая). Це нове світло АБ-САҐ, яке проходить крізь ЗОН світу АК, освітлює келім світу Некудім, сприяючи опусканню малхут з ніквей ейнаїм у пе на кожному ступені і повертає цим АХАП, в результаті цього всі світла стають на свої місця. Це світло повертає келім зі стану ЦБ у стан ЦА, з катнуту у ґадлут. Так, світло АБ-САҐ оживляє і збуджує келім, одягаючись у них.

У світі Некудім в стані катнут Аба ве Іма вдягалися на АХАП кетеру, ЗОН одягалися на АХАП Аба ве Іма, а АХАП де-ЗОН знаходилися під парса. Такий стан відбувся після зівугу у ніквей ейнаїм рош де-САҐ. Зараз під впливом нового світла АБ-САҐ екран у рош де-САҐ опустився з ніквей ейнаїм у пе де-рош і зробив там зівуг з ор хохма АБ. Перш за все, світло опустилося у рош кетер і приєднало до кетера його АХАП та світло ҐАР. Це світло дало порозуміти клі, що таке Творець. Клі повністю переймається альтруїзмом і може тепер працювати зі всіма своїми десятьма бажаннями, роблячи на них зівуг де-акаа. Таким чином, клі переходить зі стану катнут до стану ґадлут.

88) Ми вже знаємо, що ЗОН світу АК освітив новим світлом десять сфірот світу Некудім двома шляхами: крізь табур він освітив кетер світу Некудім, а крізь єсод освітив Аба ве Іма світу Некудім. І знай, що світло, яке йде крізь табур, називається "холам" і воно світить понад буквами виключно у кетер, тобто воно являє собою рівень захар (активне чоловіче начало), або ітлабшут, і не може поширитися в келім ґуфу, які називаються буквами.

І тому вважається, що воно світить тільки зверху понад буквами, а у самі букви не поширюється. Світло, що йде крізь єсод, називається "шурук", "вав з крапкою", що означає, що воно знаходиться всередині букв і потрапляє до Аба ве Іма, які є жіночим началом рош світу Некудім. Це світло поширюється й у ґуф, тобто ЗАТ світу Некудім, які називаються буквами. Таким чином, некуда шурук знаходиться всередині букв.

Якщо ми візьмемо івритський алфавіт, Тору, то побачимо, що там є багато крапок всередині букв, а не тільки "вав" з крапкою. Наприклад, "пей" і "фей", "бет" і "вет". Але з крапками можуть бути і "мем", і "тав". Всі ці закони походять з правил духовного світу. Ми з вами потім будемо вивчати алфавіт, який взагалі-то походить від біна, ЗА та малхут світу Ацилут, які повністю відповідають ЗОН та АХАП де-Аба ве Іма світу Некудім. У біні знаходяться перші букви - від "алеф" до "тет", у ЗА - букви від "йуд" до "цаді", а останні чотири букви куф, рейш, шін і тав знаходяться у малхут.

Всі крапки над буквами, крапки всередині букв або під ними, – всі вони говорять тільки про духовний стан парцуфу. Будь-яке слово на івриті говорить щось про Світобудову і означає, що ти у своє клі отримуєш якесь духовне світло. Поєднання клі та світла виражається кодом, який називається "слово", і у цьому коді зафіксовані всі співвідношення між світлом та клі, екран, авіют і тому подібне.

Кожна буква несе у собі величезну кількість інформації своїми обрисами, відношенням до попередньої букви. Все це вказує виключно на духовні дії. Коли людина вимовляє якесь слово, вона виражає цим своє почуття у кожному слові, яке у ній записується і говорить про духовний рівень парцуфу.

В нашому світі ми не відчуваємо духовних відповідностей між клі та світлом; використовуючи мову, ми не розуміємо внутрішнього духовного змісту слів, які походять з Тори і несуть чітку духовну інформацію. Не можна назвати яку-небудь річ іншим словом, найменуванням. Наприклад, слово "маїм", яке складається з

двох мем (одна з них кінцева - софіт) і певних крапок, точно виражає нам сутність води. І так - кожне слово. Відомо, що кабалісти виконують якісь дії з буквами.

Під цим в жодному разі не треба розуміти, що вони щось пишуть на пергаменті, папері і т.п. Коли говориться, що кабалісти оперують буквами, то маються на увазі виключно духовні дії, - тобто отримання світла в келім за допомогою екрану і відбитого світла. Ці дії невидимі для матеріального ока.

89) Отже, ми вияснили сенс крапок холам і шурук. Світіння нового світла крізь табур, яке опускає екран з ніквей ейнаїм де-рош кетер у його пе і повертає АХАП кетеру на свій ступінь, називається некуда холам, яка світить над буквами. А світіння нового світла, що йде крізь єсод, опускає екран з ніквей ейнаїм Аба ве Іма у пе, повертає їхній АХАП на своє місце. Це світло світить всередині букв і називається шурук. І ці мохін (світло ҐАР) проходять також у ЗАТ світу Некудім, які звуться буквами, - тобто келім, які й приймають це світло.

Але з рош Аба ве Іма, яка зветься рош де-авіют, на відміну від рош кетер, яка називається рош де-ітлабшут, світло поширюється у ґуф де-ЗОН.

90) Хірік – це нове світло, яке ЗОН отримують безпосередньо від Аба ве Іма і яке опускає малхут з хазе у місце сіюму світу АК, завдяки чому АХАП де-ЗОН повертаються з-під парси на своє місце. Ці АХАП де-ЗОН утворили під парсою світи БЄА, тому тепер, після приходу світла хірік, світи БЄА повинні, здавалося б, стати такими самими, як і світ Ацилут.

Однак ЗОН світу Некудім не змогли опустити малхут з хазе вниз і повністю анулювати ЦБ та парсу і цим змінити місце світів БЄА. Тільки-но світло прийшло до БЄА, всі келім ЗАТ розкололися тому, що там продовжував діяти закон обмежуючої малхут, яка стоїть у хазе. Світло одразу ж вийшло з келім, і вони розкололися, померли та впали у БЄА. Розкололися також і келім де-панім, котрі хоча й знаходилися понад парсою, але хотіли утворити з АХАП єдиний парцуф.

Вони також померли і впали у БЄА тому, що з них також зникло світло. Точніше кажучи, світи Ацилут та БЄА ще не існували, але келім, з яких вони пізніше будуть утворені, вже були.

Поки світло було в кетері та Аба ве Іма, все було добре. Коли ж світло почало опускатися під парсу в АХАП де-ЗОН, почалося розбиття келім. Вище від парси ҐЕ раніше мали екран, у якого була можливість все віддавати заради Творця, під парсою ж (келім отримання) царював закон – "нічого не отримувати", хоча саме там зосереджене бажання отримувати цього парцуфу.

Коли прийшло світло АБ-САҐ, воно дало загальному клі – ґуф світу Некудім силу та можливість отримати все це світло заради Творця і наповнити ним НЕГІ Ґальґальти.

Але рошім, - кетер та Аба ве Іма, - не врахували, що світло АБ-САҐ, пройшовши під парсу, викличе у судин, які знаходяться там, бажання отримати заради себе. Справа в тому, що парса утримується не тільки рошім, - кетером та Аба ве Іма, - але ще й третім рош – ІШСУТ, що знаходиться понад табуром; він-то й утримує світло АБ-САҐ, не даючи йому проникнути під парсу.

Це зроблено спеціально для того, щоб розбити всі келім, позбавити їх екрану, максимально віддалити від Творця, але завдяки цьому відбувається повне змішування альтруїстичних та егоїстичних келім. Тепер у кожному уламку є і бажання віддавати, і бажання отримувати. Саме це й було метою розбиття судин.

ЗОН світу Некудім уособлюють собою всю Малхут Світу Нескінченності. Завдання полягає у наповненні її частини під парсою світлом Творця. Як же це можна зробити? Тільки вищенаведеним вибуховим методом, коли у Аба ве Іма та

ЗОН створюється помилкове враження, що вони можуть під парсою отримати світло заради Творця. І справді, ЗОН, нібито, починають отримувати світло заради Творця, але потім вони переконуються, що це тільки заради себе.

Світло зникає, клі залишається в абсолютно безвихідному стані, коли не тільки її властивості, але й властивості ҐЕ стають егоїстичними. Вони падають вниз, змішуючись під парсою з егоїстичними келім. Але тепер ці уламки егоїстичних келім мають іскорки альтруїзму. Коли їм буде світити світло, воно збудить у них альтруїстичні іскри і виправить всі бажання.

91) Ми бачимо, що світ Некудім ще не був готовий до отримання світла, яке відповідає крапці хірік, і тому вона сприяла розбиттю келім. Відбулося це тому, що вона хотіла увійти всередину букв, тобто келім тіферет, нецах, год, єсод та малхут, які знаходяться під парсою у світах БЄА. Але потім у світі Виправлення (світ Ацилут) крапка хірік отримала виправлення і здатність світити під буквами.

Коли ЗАТ світу Некудім отримали світло ґадлут від Аба ве Іма, яке повинно було опустити малхут з хазе до сіюму світу АК та з'єднати келім АХАП з ҐЕ світу Некудім, то світло почало розповсюджуватися під парса, що призвело до розбиття келім. Для того, щоб цього знову не сталося, у світі Ацилут виправлена некуда хірік підіймає тіферет, нецах, год, єсод, малхут з-під парси (світів БЄА) у світ Ацилут над парсою і стає під ними, тобто у місце парси. Так ми з'ясували, що таке три крапки: холам, шурук, хірік.

Як же підняти бажання понад парсою? А ось це якраз і можливо лише після розбиття келім, коли кожне бажання малхут змішується з біною, отримуючи шанс на виправлення. Матеріал не простий, - щоб його зрозуміти, потрібні певні внутрішні відчуття. Лише розумом кабалу осягнути неможливо. Якщо людина все ж таки намагається це зробити, то вона вчиняє найбільше порушення. Але ще й досі ми не маємо іншого виходу, оскільки ми поки що не маємо іншого зв'язку з духовним.

Повторимо пройдений матеріал. Ми вивчали, що Некудот де-САҐ опустилися під табур Ґальґальти, і змішалися там з НЕГІМ Ґальґальти, потім вони піднялися у рош де-САҐ з решімот бет/алеф і інформацією про те, що відбувся ЦБ, на які потім вийшов катнут світу Некудім з кетером, Аба ве Іма та ЗОН, що доходять до парси. Кетер – це рош де-ітлабшут, Аба ве Іма – рош де-авіют, ЗОН – це ґуф.

Власне кажучи, Некудім у стані катнут ще не є світом, - поки що це лише маленький парцуф. Але він зветься світом тому, що у майбутньому там насправді виникне світ. Це відбудеться в результаті зівугу на решімот далет/ґімел, які були отримані від НЕГІМ Ґальґальти, і які також були в екрані, що піднімався до рош де-САҐ.

Після того, як виник світ Некудім у стані катнут, у рош де-САҐ прокидаються решімот далет/ґімел, які зараз захотіли отримати заради Творця увесь ор хохма, призначений для келім Ґальґальти, що знаходяться під табуром. У відповідь не це прохання вниз опускається світло АБ-САҐ. САҐ показує, - що таке бажання віддавати, АБ показує, як можна отримувати заради Творця. Обидва вони дають клі, яке знаходиться у катнуті, можливість перейти в стан ґадлут.

Для отримання світла АБ-САҐ зівуг робиться не в ніквей ейнаїм, а знову в пе де-рош, куди й опускається екран. Це нове світло опускається спочатку крізь табур у кетер світу Некудім і, наповнюючи його, дає йому силу приєднати до себе свої АХАП та перейти у ґадлут. З кетеру (рош де-ітлабшут) світло далі поширитися не може. Світло крізь Ґальґальту поширюється до її сфіри єсод, на яку вдягнена рош Аба ве Іма. Таким чином, і друга рош (Аба ве Іма) може отримувати світло АБ-САҐ і, за допомогою цього, вийти у ґадлут.

Світло в кетері називається "холам" (крапка над буквою). Це значить, що далі від рош воно не поширюється. Світло, яке знаходиться в Аба ве Іма, називається "шурук", тобто - крапка всередині букви. Далі світло проходить у ҐЕ де-ЗОН і намагається опуститися в АХАП де-ЗОН під парсу, в егоїстичні келім. Якщо б воно змогло пройти під парсу, то воно з'єднало б ҐЕ де-ЗОН з їхнім АХАП. Але пройти під парсу та надати АХАП альтруїстичні властивості воно не може.

Тому АХАП не приєднуються до ҐЕ де-ЗОН, - у них залишається те саме бажання отримувати заради себе, і тому відбувається розбиття келім. Світло зникає, оскільки воно, згідно з ЦА, не може знаходитися у егоїстичних келім. Келім ҐЕ та АХАП де-ЗОН стають абсолютно егоїстичними, - вони не мають екрану, і тому вони падають під парсу, що означає повне віддалення від Творця за властивостями. Світло, яке намагається пройти під парса, називається "некудат хірік".

В подальшому у світі Ацилут відбувається виправлення. Світ Ацилут влаштований наступним чином. Він також має кетер, Аба ве Іма та ЗОН. Який принцип виправлення? Дуже простий. Парсу анулювати неможливо. Єдине, що можна зробити, це підняти АХАП, - тобто келім отримання, - понад парсою і приєднати їх до ҐЕ де-ЗОН, створивши цим повних 10 сфірот, але не на своєму місці, а над парсою, а потім наповнити їх світлом. Цей процес називається "АХАП де-алія" – келім отримання, які піднімаються. Такий стан називається кінцем виправлення.

А потім згори прийде світло, яке зможе анулювати парсу, щоб вона не заважала, і опустити АХАП на своє місце, під вже неіснуючу парсу. Цей процес називається "АХАП амітіім" – істинні АХАП або "АХАП де-єріда" – АХАП, що опускаються. Таким чином, світло заповнить усю Ґальґальту згори вниз до сіюм реглав. Це світло називається світлом Машіяха. Воно виправляє і наповнює всі келім.

Таке ось виправлення відбувається в Світобудові. Питання – де місцезнаходження людини? Все, про що ми зараз говоримо, відбувається заради душ, які у подальшому будуть створені і повинні будуть пройти всі вготовані для них ступені. Але зараз здається, що світи є, ніби, кінцевою метою, що для людини у них місця немає. Але це не так. Світи є системою, що керує душами, а душі, в свою чергу, можуть керувати світами. Про це ми ще будемо говорити.

Стан, при якому АХАП піднімаються над парсою, називається "підйомом світів у шабат та свята". Коли ж АХАП знаходиться під парсою, - це називається буднями. У цьому й полягає походження часу.

Чому до створення світу Ацилут немає букв? Тому, що до світу Ацилут немає келім, а є тільки їх зачатки. Клі утворюється поступово. Для утворення чіткого клі-бажання необхідна інформація про решімо, бажання клі, і щоби бажане було абсолютно відсутнє. Світло спочатку повинне увійти до клі, бажання якого є протилежним до світла. Справжнє клі первинне, а світло - вторинне. У первісному ж клі світло первинне, а реакція клі на нього - вторинна. З істинного клі походить його власне бажання, прагнення до чогось, що знаходиться ззовні його стану повної темряви та відірваності від Творця.

Коли людина вивчає кабалу, вона знає, що їй повідомляють деяку інформацію: світло, сфірот, парцуфім, світи і т.п., про яку вона раніше не чула. А для відчуття цього вона повинна мати екран, тоді вся інформація перетворюється на світло, яке до цього було навколо нас. Ця інформація ніби існує навколо, але ще немає келім, здатних сприйняти її.

Уявляти не треба нічого, тому що всі уявлення будуть невірними у відсутності екрану. Якщо б перед вами зараз була книга з рецептами про смачну та здорову їжу, то ви, читаючи її, одразу ж уявляли б усі запахи та смаки прочитаного. Будь-які уявлення в кабалі не мають під собою жодної основи, якщо на це не існує адекватних келім.

Програма, Задум творіння, всі подальші дії, їхній початковий та кінцевий стан у прихованому вигляді містяться в бхіні алеф прямого світла, у найпершій її точці, що називається "кетер прямого світла". Потім все це тільки розгортається у вигляді чотирьох бхінот, Малхут Світу Нескінченності, світу АК, світу Некудім, світів АБЄА, розбиття судин, Адам Рішон і т.п.

У Задумі творіння задані як властивості світла, так і властивості клі, тому заздалегідь відомо, як з початкового стану прийти до кінцевого. На цьому шляху немає ніяких випадкових перешкод або сторонніх дій, які не були б заздалегідь передбачені і могли б призвести до яких-небудь неочікуваних, незапланованих результатів. Все йде по заздалегідь чітко запланованій програмі. Або на тебе буде жорстко діяти природа, даючи щоразу поштовхи та удари, постійно підштовхуючи ззаду до здійснення Мети творіння, або ти сам береш керування у свої руки і вже біжиш вперед, випереджаючи удари, а не очікуючи їх ззаду. Цим ти прискорюєш увесь рух. Тоді такий біг не буде тобі тягарем, - навпаки, він здасться тобі насолодою.

Відносно Творця найперша точка створіння одразу ж дотикається до останньої точки створіння, і разом вони існують в одній точці. Але відносно нас перша точка поступово розгортається у цілий ряд послідовних дій, доки цей шлях не закінчиться у своїй останній точці. А всі гадання та гороскопи, змінення долі не допоможуть захистити, позбавити нас ударів.

Світло аморфне. Клі, що знаходиться всередині світла, може його у більшій або меншій мірі відчувати згідно своїх духовних властивостей – екрану. Існують 12 видів ор хозер, 12 видів решімот, 10 видів келім, 7 видів екрану, 6 видів ор яшар. Для того, щоб відчути все це, необхідно мати відповідні келім. Наприклад, при слові "лехем" ми можемо відчути його аромат, відчути його смак. А що ми відчуваємо при слові "світло", "решімо", "клі"?...

Ґадлут світу Некудім повністю символізує Ґмар тікун, коли світло наповнить АХАП де-ЗОН, але відбудеться це у відчуттях душ. Стан кожної душі, коли вона може себе виправляти, називається її народженням.

Підйом МАН ЗАТ де-Некудім до Аба ве Іма та утворення сфіри даат

92) Ми вже пояснювали, що в результаті підйому малхут у ніквей ейнаїм, викликаного ЦБ, та виникнення світу Некудім у стані катнут кожний ступінь розділився на дві частини: ҐЕ, які залишаються на своєму ступені і називаються тому келім де-панім, та АХАП які падають зі своєї ступені на нижчу і тому називаються келім де-ахораїм. Таким чином, тепер кожний ступінь складається з внутрішньої та зовнішньої частин. АХАП кетеру світу Некудім знаходиться всередині ҐЕ Аба ве Іма. АХАП Аба ве Іма впав всередину ҐЕ ЗОН світу Некудім.

Так, починаючи з ЦБ, кожний ступінь, що складається з 10 сфірот, поділяється на ҐЕ, куди входять кетер, хохма, біна, хесед, ґвура та верхня третина тіферет, й АХАП, які включають у себе нижні дві третини тіферет, нецах, год, єсод та малхут.

У верхню частину (ҐЕ) може увійти світло, і нею можна користуватися, у АХАП же світло не входить, і цими бажаннями користуватися неможна. Верхні сфірот називаються альтруїстичними бажаннями, а нижні – егоїстичними. Перші

віддають, а другі отримують. Кожний ступінь може активно працювати тільки зі своєю верхньою частиною, тобто ҐЕ.

Якщо до ЦБ всі ступені знаходилися один під одним, то після ЦБ всі АХАПи верхніх ступенів знаходяться всередині ҐЕ нижніх, що дало можливість обміну інформацією як згори вниз, так і знизу нагору. Ці загальні сходи називаються "сулам", ними підіймаються та опускаються душі.

Є два об'єкти: Творець та створіння. Творець – це абсолютно альтруїстичне бажання, і навпаки, створіння – це абсолютно егоїстичне бажання.

Мета Творця – зробити створіння подібним до себе, щоб воно в кінці свого виправлення досягло абсолютної досконалості. Це можна зробити тільки шляхом передачі малхут властивостей Творця, - тобто змішати дев'ять верхніх альтруїстичних сфірот з егоїстичною – самою малхут. Але вони є абсолютно протилежними один одному.

Для їх наближення у системі світів створюється певна сила, за допомогою якої можна буде змішати егоїстичні властивості малхут з іскрами альтруїстичних властивостей шляхом ударного проникнення одних в інших. І зараз ми починаємо вивчати утворення цих сил у світах, які є зовнішніми відносно душ, щоби потім за допомогою зовнішніх сил можна було б підняти душі до рівня Творця.

Ми вивчали, що існують чотири стадії поширення світла: хохма, біна, ЗА та малхут. Малхут, яка повністю наповнилася світлом, вивергає його і робить ЦА, залишаючись зовсім порожньою. Потім вона винаходить систему, за допомогою якої вона починає приймати трохи світла, але заради Творця. Перехідна стадія між малхут та кетер – біна. У ній є дві частини: ҐАР (ґімел рішонот) та ЗАТ (заїн тахтонот).

У перші три частини біна нічого не хоче отримувати, а у нижні сім вона згідна отримати, якщо комусь може віддати, однак - не для себе. І цим "кимось" є Зеїр Анпін, який на 90 відсотків не бажає отримувати, а може отримати лише 10 відсотків, але не для себе, а для малхут. Така властивість ЗАТ де-біна: отримувати для віддачі кому-небудь.

Але якщо до біни прийде світло, сильніше за її екран, то вона починає бажати отримати це світло для себе. Однак на егоїстичне отримання накладено заборону ЦА; відповідно до цієї заборони ЗАТ де-біна починають скорочуватися і приймають егоїстичні властивості малхут. Подальшою метою є здійснення зворотного процесу: зникнення егоїстичних властивостей у ЗАТ де-біна і передача своїх істинних альтруїстичних властивостей малхут. Цього можна досягти за допомогою розбиття келім, що ми будемо вивчати пізніше. При цьому вся система стає змішаною, складаючись як з альтруїстичних, так і з егоїстичних келім настільки, що між ними не буде ніякої різниці, - як у нашому світі.

Для зміни такої ситуації необхідна додаткова порція світла Творця, за допомогою якого з'являється можливість розрізнити, яке з наших бажань є егоїстичним, а яке – істинно альтруїстичним. На цьому принципі базується все виправлення.

ЗАТ де-біна, по суті, являють собою центральною частиною створіння, від них багато залежить і про них нам ще багато доведеться говорити. При опусканні Некудот де-САҐ під табур, тобто при зустрічі ЗАТ де-біна з більш сильними бажаннями – НЕҐІМ Ґальґальти, ЗАТ де-біна скорочуються і приймають властивості малхут. ЦА був прийнятий малхут для власного скорочення, ЦБ – це скорочення біни. Тобто Творець ніби приймає на себе егоїстичні властивості створіння.

Це робиться для того, щоби Творець зміг поступово передавати створінню свої альтруїстичні властивості для його виправлення та наповнення світлом. Щоб виправляти когось, необхідно самому мати ті самі властивості, які в подальшому потрібно виправити в іншому. Духовні сходи влаштовані саме за таким принципом, що їхня остання духовна ступінь, АХАП, опускається в нас, здобуваючи частково наші егоїстичні властивості, щоб у подальшому мати можливість контакту з нами для підняття нас у духовний світ.

Насправді всі світи не стають егоїстичними, вони повністю альтруїстичні, але на них спеціально накладається така зовнішня завіса огрубління, яка дозволяє їм у подальшому контактувати з душами нашого світу. А ще точніше: світи являють собою завіси, які Творець вдягає на себе, послаблюючи своє світло настільки, щоб, ніби, уподібнитися до зіпсованих творінь заради можливості контакту з ними. Отже, у світах, на кожному зі ступенів і є вже та міра зіпсованості, яка є у створіннях. ЦБ – це цимцум у світах.

Потім з'явиться душа Адам Рішон, яка пройде процес розщеплення, роздвоєння і сходження до нашого світу. Ступені сходження світів вниз та ступені підйому душі абсолютно ідентичні. Тому, коли душа вже опиняється у нашому світі, їй вготована цілі сходи світів, по яких вона зможе піднятися нагору.

У чотирьох стадіях прямого світла закладені властивості всього створіння, які потім чинять вплив на саму малхут у світах. Світи – це малхут, яка впливає на перші 9 сфірот. Душа – це та малхут, десята сфіра, яка вже отримала властивості дев'яти сфірот. Дев'ять сфірот поступово скорочуються, грубішають, "псуються", перетворюючись на егоїстичне бажання малхут. Цей стан називається світами.

Тобто світи – це властивості Творця, які поступово сходять, грубішають, скорочуються, щоб уподібнитися до властивостей малхут. Кожен включає у себе властивості іншого. Перші десять сфірот поступово переймаються властивостями малхут, щоб у подальшому вплинути на її егоїстичні бажання для їхнього виправлення до найвищого рівню.

93) Звідси виходить, що коли приходить світло АБ-САҐ на який-небудь ступінь, воно опускає малхут на своє попереднє місце у пе де-рош і приводить світ Некудім у стан ґадлут. При цьому до даної ступені повертаються її АХАП, які доповнюють її до десяти сфірот-келім і сфірот-світел.

Разом з підйомом АХАП піднімаються й ҐЕ нижньої ступені, у яку раніше були опущені АХАП верхньої ступені і які були з нею тісно пов'язані. Це тому, що у духовному світі ніщо не зникає. Якщо нижня ступінь була пов'язана з АХАП верхньої під час катнут, то вона не відокремлюється від них і під час ґадлут. Тобто, під час підйому АХАП нижній ступінь, піднімаючись разом з верхнім, здобуває його властивості.

Світло АБ-САҐ має таку властивість, що потрапляючи в клі, воно придає йому свої альтруїстичні якості настільки, що тепер клі може використовувати свої АХАП, з якими вона раніше працювати не могла. Але, крім того, виправляються й ҐЕ нижнього ступеню, - тобто Аба ве Іма, куди впав АХАП верхньої ступені кетер. Тепер на ступені кетер є ҐЕ кетеру, АХАП кетеру і ҐЕ Аба ве Іма, які піднялися разом з АХАП кетеру.

Зараз ми знаходимося у нашому світі, всередині нас існує духовна точка – "некуда ше ба лев", яка не має на даний момент ніякого екрану, тому вона повністю егоїстична. Всередині нашого егоїстичного клі знаходяться АХАП найнижчого духовного ступеню найближчого до нас духовного світу – Асія. Якщо зараз прийде світло АБ-САҐ, то світ Асія підніме свій АХАП, а разом з ним – й наше духовне клі.

Це значить, що людина перейде бар'єр, який відокремлює наш світ від духовного, і вийде у духовний світ, - тобто виконає не просто підйом з однієї духовної ступені на іншу, а якісний перехід зі світу матеріального у світ духовний. Таку можливість для переходу від нижнього ступеню до більш високого, - і тому подібне, аж до найвищої, - за допомогою світла АБ-САҐ, створив для нас ЦБ, який розділив кожний ступінь на дві частини і опустив АХАП верхнього ступеню у ҐЕ нижнього.

Ми бачимо, що в кетері є тепер ҐЕ кетеру, АХАП кетеру та ҐЕ Аба ве Іма від нижньої ступені. Але це ще не все. ҐЕ Аба ве Іма можуть отримати від АХАП кетеру АХАП, яких їм не вистачає до власних десяти сфірот тому, що сила АХАП кетеру значно більша, ніж потрібно для ҐЕ Аба ве Іма.

Таким чином, Аба ве Іма починають використовувати егоїстичні бажання, – входять у ґадлут; однак це не їхні власні бажання, тому такий ґадлут називається ґадлут першого виду, - на відміну від ґадлуту другого виду, коли Аба ве Іма починають користуватися власними АХАП. Нижній парцуф, при входженні у ґадлут першого виду, ніби вчиться у верхнього, - як потрібно користуватися бажаннями, наслідує йому. Це перехідний стан між катнут і справжнім ґадлут. (Детальніше у п.134)

94) Коли ж Аба ве Іма отримують світло АБ-САҐ, то їхня малхут, звичайно, також опускається у пе де-рош, а їхні АХАП підіймаються з нижньої ступені ЗОН, захопивши з собою разом і ҐЕ де-ЗОН на ступінь Аба ве Іма, складаючи з ними ніби єдине ціле, що дає ним можливість також отримати світло цього самого ступеню. Підйом ЗОН до Аба ве Іма називається підйомом МАН.

Взагалі ҐЕ нижнього парцуфу часто так і називаються – МАН, а АХАП верхнього називаються, у цьому випадкові, – "клі, що піднімає МАН".

95) Підйом ЗОН у біну, тобто підйом МАН, повертає біну лицем до лиця з хохмою; а, як відомо, кожні ЗАТ (сім нижніх сфірот) – це і є ЗОН, тому, коли ЗАТ піднялися разом з АХАП АВІ (Аба ве Іма) на ступінь АВІ, вони перетворилися у МАН по відношенню до десяти сфірот АВІ; потім біна повертається у стан "лицем до лиця" з хохмою АВІ і передає світіння світла хохма ЗОН, які являють собою ЗАТ світу Некудім.

НЕГІМ Ґальґальти є для нас мірилом, по якому ми можемо бачити, скільки вже виправлено, а скільки ще потрібно виправити до Ґмар тікун. НЕГІМ Ґальґальти, як і будь-який інший парцуф, наповнюється від того, що крізь нього проходить світло у нижчий парцуф. Всі вищі парцуфім проводять світло у нижчі. Світло не може пройти інакше.

Воно опускається зі Світу Нескінченності і повинне пройти крізь парцуфім АБ, САҐ і т.п., доки воно доходить до найнижчого. Вищі світи наповнюються відповідно до світла, що пройшло крізь них у нижні світи.

Як відбувається перехід світла з парцуфу у парцуф, з малхут вищого до кетеру нижчого? Малхут все отримує, кетер все віддає. Чи можливо таке? Ця тема вивчається у третій частині "Талмуду Есер Сфірот" (Вчення десяти сфірот). Ми маємо справу з інверсивним переходом малхут у кетер і кетера у малхут. Існує поняття: "Ніцуц Боре та ніцуц нівра" (Іскра Творця та іскра створіння). Створіння – це створення чого-небудь з нічого. "Віддалення" Творця від певного місця і є коренем створіння.

Існує п'ять келім: кетер, хохма, біна, ЗА та малхут, і п'ять світел: нефеш, руах, нешама, хая та єхіда. Взагалі-то немає поняття "різновид світла". Все залежить від відчуття клі, яке, отримуючи аморфне світло, виділяє з нього те, що на даний

момент клі відчуває, і дає цьому світлові відповідну назву. Поза клі ніяких світел не існує, а є лише одне загальне світло, що називається Творцем.

У загальному вигляді світла поділяються на ор хохма та ор хасадім. Якщо клі може тільки віддавати, а отримувати заради Творця вона ще не може внаслідок відсутності екрану, то в ній поширюється світла нефеш, руах, нешама. Хая та єхіда відсутні. Якщо ж клі здобуває екран і починає отримувати світло заради Творця, то в нього з'являються світла хая та єхіда.

ЗОН, які підіймаються разом з АХАП до Аба ве Іма, стають МАН, - проханням до Аба ве Іма зробити між собою зівуг де-акаа і передати вниз, у ҐЕ ЗОН ор хохма. Це прохання схоже на прохання дитини до матері, у якому закладений корінь народження дитини, його першооснова. До цього первня вона і звертається з проханням про допомогу.

96) Однак підйом ЗОН у Аба ве Іма не означає, що вони зникли зі свого попереднього місця, адже у духовному нічого не зникає, і кожна зміна місця в духовному не призводить до зникнення даного об'єкту на своєму початковому місці, як це відбувається в нашому світі. У духовному говориться виключно про невелике доповнення: перейшли на нове місце і, в той же час, залишилися на попередньому. Це відноситься і до ЗОН, які одночасно з підйомом до Аба ве Іма залишилися і на своєму місці.

97) Необхідно також зрозуміти, що ЗОН, які піднімаються в Аба ве Іма разом з їхнім АХАП (підйом МАН), отримують там ор хохма від зівугу між Аба ве Іма, а потім опускаються на своє місце, не зникають на ступені Аба ве Іма тому, що таке зникнення викличе припинення зівугу між Аба ве Іма, а, отже, й повернення Аба ве Іма ахор бе ахор одного до іншого, що призведе до зникнення розповсюдження ор хохма у ЗОН внизу, оскільки біні за її природою не потрібне ор хохма, а тільки світло хасадім.

Світло хохма їй потрібне виключно для передачі ЗА у відповідь на його прохання. Якщо ж прохання зникає, то припиняється й надходження світла хохма. Тільки підйом прохання МАН де-ЗОН до Аба ве Іма повертає їх до зівугу лицем до лиця і передачі світла хохма ЗА вниз. Тому ЗОН вимушені завжди бути нагорі, постійно поновлюючи прохання про надходження світла хохма. І, як ми вже говорили, будь-яка зміна місця у духовному – це лише невелике доповнення до попереднього стану. Отже, ЗОН одночасно знаходяться і нагорі, і внизу. І саме ҐЕ де-ЗОН, які знаходяться нагорі, передають світло у ҐЕ де-ЗОН, які знаходяться на своєму місці.

На цьому прикладі ми бачимо, що відбувається обмін властивостями. Одна й та сама властивість може бути поміщена у різну кількість місць. Якщо я напишу якогось листа з проханням до начальника, то це не значить, що, передавши листа за призначенням, я перестану бажати те, що викладене у моєму проханні. Це бажання буде одночасно знаходитися в мене, а також буде передане начальнику.

Ми вивчаємо процес переходу світу Некудім до стану ґадлут. Так, кетер, Аба ве Іма та ЗОН у катнуті складалися лише з ҐЕ. Зараз кетер, який знову використовує всі свої десять сфірот, підняв до себе ҐЕ Аба ве Іма. Аба ве Іма, отримавши свої десять сфірот, підняли до себе ҐЕ ЗОН. Далі ми будемо вивчати, як світло АБ-САҐ, підійшовши до парси, захотіло проникнути всередину, але зустріло там великі бажання, що й призвело потім до розбиття судин.

Зараз ми вперше стикаємося з поняттям "сфіра даат". До цих пір ми говорили, що у парцуфім АК є тільки п'ять бхінот: кетер, хохма, біна, ЗА та малхут. Починаючи зі світу Некудім і далі, у нас з'являється додаткова сфіра – даат, яку ми включаємо в загальну кількість сфірот під найменуванням ХаБаД: кетер,

хохма, біна, даат (кетер зазвичай не згадують). У світі АК не було поняття "підйом МАН".

Творцем були створені перші чотири стадії ор яшар: хохма, біна, ЗА та малхут, які вийшли з кетера (чотири стадії розвитку клі). Все інше відбувається як наслідок цих чотирьох стадій, які звуться "йуд-гей-вав-гей" (чотирибуквене Ім'я Творця). Будь-яке клі, будь-яке бажання, будь-який розвиток відбувається в межах цих чотирьох стадій, - в них закладена вся інформація про світло та клі.

А далі світло наповнює четверту стадію, малхут, передає їй свої властивості, вона робить цимцум, а потім починає з'ясовувати свої відносини зі світлом: вона хоче отримувати світло на різних умовах, відповідно до властивостей, які закладені як у малхут, так і у світло. Нічого нового не відбувається, а тільки розвиток все новіших та новіших стосунків між світлом та клі. І якщо в подальшому щось незрозуміло, потрібно щоразу повертатися до цих чотирьох стадій.

Світло від Творця у малхут може потрапити лише тоді, коли біна наповнить свої сім нижніх сфірот світлом хохма і передасть його у ЗА, а від нього - у малхут. Як біна отримує ор хохма? Вона звертається до хохми, робить з нею зівуг де-акаа на це світло і передає його до ЗА. Якщо внаслідок яких-небудь причин ЗА та малхут не можуть, або не бажають отримувати світло, біна це розуміє і не передає їм світло. У цей момент її сім нижніх сфірот наповнені тільки світлом хасадім. Властивість біни отримувати ор хохма проявляється лише тоді, коли вона може це світло реалізувати, тобто передати кому-небудь. Їй самій воно не потрібно.

Цю картину ми можемо спостерігати у світі Некудім: коли сім нижніх сфірот біни, тобто парцуфу Аба ве Іма, знаходяться у стані ахор бе ахор, то біна для себе нічого не бажає отримувати. Вона чекає, коли ЗОН зможуть отримувати світло хохма, а це може відбутися тільки тоді, коли ЗОН забажають перейти зі стану катнут у ґадлут. Таку можливість їм надає світло АБ-САҐ.

Для цього ЗОН повинні звернутися до Аба ве Іма, які повернуться один до одного лицем, зроблять зівуг на світло хохма і передадуть його у ЗОН. Прохання, яке підіймають ЗОН до Іми, і називається підйомом МАН. Коли Іма починає давати світло хохма, ЗОН опускаються з цим проханням вниз і стають отримувачем світла хохма. Але, знаходячись внизу і отримуючи світло, ЗОН одночасно повинні весь час бути присутніми зі своїм проханням коло Іми, щоб постійно просити її робити зівуг з Аба на світло хохма для передачі його вниз.

Прохання ЗОН повинне бути істинним, інакше воно не називається підйомом МАН, і на нього не буде відповіді. Прохання ЗОН, яке залишилося нагорі під час опускання ЗОН униз, і називається "сфіра даат". Вона не є додатковою шостою бхіною або одинадцятою сфірою, а лише вказує на стан парцуфу.

Аба ве Іма можуть знаходитися у трьох станах: ахор бе ахор (спиною до спини), - коли ЗОН не потрібно світло хохма, його також немає і в Аба ве Іма; такий стан називається "холам" або катнут. Другий стан настає, коли у кетер та сфірі Аба світу Некудім вже є світло хохма, - тоді сфіра Аба стоїть лицем до Іми, а Іма все ще спиною до нього. Такий стан називається "шурук". У третьому стані ЗОН піднімають МАН до сфіри Іма, вона повертається до сфіри Аба лицем. Цей стан називається "хірік" та ґадлут.

ЗОН здобувають від світла АБ-САҐ можливість отримувати світло хохма як АБ, та бажання віддавати, притаманне парцуфу САҐ.

Існують два види решімот: решімо на катнут – бет/алеф, і на ґадлут – далет/ґімел. Перше дає можливість світу Некудім вийти у катнут. Коли ж прокидається другий вид, то клі починає просити АБ-САҐ дати сили для отримання

ор хохма. Без прохання знизу немає тиску згори; хоча таке прохання провокують решімот, - клі впевнене, що це його особисте прохання.

Світло АБ-САҐ – це світло виправлення, тобто світло, яке дає сили і величезне бажання відчути Творця та що-небудь зробити для нього. Світло хохма, яке клі отримує заради Творця, - це наслідок виправлення, зробленого світлом АБ-САҐ, і називається воно – "світло Мети творіння". Таким чином, мова йде про різні два світла.

98-99) Тепер ми можемо зрозуміти, що таке сфіра даат, яка з'явилася у світі Некудім. Як вже було сказано, у всіх парцуфім світу АК не було такого поняття, - там були тільки 10 сфірот КАХАБ ЗОН і підйом екрану у пе де-рош, але не існувало поняття "підйом МАН". Сфіра даат виникає в результаті підйому МАН де-ЗОН до Аба ве Іма і його постійного знаходження там. Починаючи зі світу Некудім і далі вже говориться про сфіру даат, і сфірот тепер називаються ХАБАД ЗОН. Сфіра даат називається також гей (5) хасадім та гей (5) ґвурот, тому що ЗА, який залишився там, - це гей (5) хасадім, а нуква – гей (5) ґвурот.

100) І не потрібно думати, що існує не 10, а 9 або 11 сфірот. Оскільки у світі Некудім з'явилася сфіра даат, то здається, що вона доповнює 10 сфірот до одинадцяти. Але це не так. Вона не є доповненням до десяти сфірот тому, що вона насправді являє собою ЗОН, які підняли МАН до Аба ве Іма і залишилися там. Просто є два різновиди ЗОН: одні знаходяться внизу, на своєму місці, - вони отримують світло хохма, другі знаходяться нагорі, в Аба ве Іма, з постійним проханням про отримання цього світла, тому вони й не є доповненням до десяти сфірот.

Довершеним станом малхут є отримання всього світла хасадім від сфіри біна і всього світла хохма від сфіри хохма. Спочатку біна повинна отримати силу використовувати свої АХАП заради Творця, а потім - отримати інформацію, що ЗОН бажають отримати світло хохма, тобто ті повинні підняти свій МАН, тоді вона й передає світло хохма униз, до ЗОН.

Розбиття судин та їхнє падіння у світи БЄА

101) Сфіра даат являє собою ҐЕ де-ЗОН світу Некудім, які піднялися в Аба ве Іма в результаті того, що Аба ве Іма отримали світло АБ-САҐ від ЗОН світу АК, яке зветься "шурук". Тоді малхут опускається з ніквей ейнаїм у пе і таким чином піднімає АХАП Аба ве Іма, які впали у ҐЕ ЗОН світу Некудім. А разом з ними підіймаються і келім ҐЕ де-ЗАТ світу Некудім та утворюють там бхінат МАН, що повертає сфірот Аба ве Іма лицем до лиця ("панім бе панім"), одного до іншого. Зівуг де-акаа, який відбувся на бхіну далет в екрані, призвів до появи повних десяти сфірот з рівнем кетер та зі світлом єхіда.

ЗАТ світу Некудім, які знаходяться нагорі, в Аба ве Іма (МАН, сфіра даат), отримують від рош Аба ве Іма велике світло знизу нагору, оскільки Аба ве Іма – це рош де-Некудім, де й відбувся зівуг, що підняв десять сфірот знизу нагору. Потім це світло поширюється у ґуф ЗОН згори вниз, і, таким чином, виникають рош та ґуф світу Некудім у стані ґадлут. Таке поширення світла називається таамім.

Як вже було сказано, підняття бажання знизу нагору від ЗОН у біну називається підняття МАН. До цього Аба ве Іма не взаємодіють один з одним, і такий їх стан називається "панім бе ахор". У парцуфі Аба вже є світло хохма, але Іма його не бажає приймати. МАН викликає в Іми необхідність отримувати світло хохма від Аба, і тому вона повертається до нього лицем. Світ Некудім складається з трьох частин: кетер та Аба, де знаходиться світло, друга частина – це Іма, яка

не бажає отримувати світло, і третя частина – ЗОН. Якщо вони попросять світло від Іма, то це примушує її увійти у контакт з Аба, отримати світло та передати його вниз, у ЗА.

Бажання, що говорять всередині нас, окрім тваринних бажань, є наслідком розбиття келім, яке призвело до потрапляння маленьких іскорок світла в нас.

Після ЦБ народжується спеціальний парцуф – катнут світу Некудім. Він, як ми вже говорили, складається з трьох частин: кетер, Аба ве Іма та ЗОН. ЦБ накладає обмеження на келім отримання і дозволяє працювати тільки з келім віддачі. Тому в рош кетер є тільки ҐЕ, а його АХАП знаходяться в ҐЕ Аба ве Іма. АХАП Аба ве Іма знаходяться в ҐЕ ЗОН, а АХАП ЗОН знаходяться під парсою, - вони мають бажання отримувати тільки заради себе, і з ними взагалі не можна працювати. Всі АХАПи не мають світла і у них немає екрану, - вони отримують тільки маленьке світіння від ҐЕ, крім АХАП де-ЗОН, які взагалі ні від кого не отримують світла.

Далі збуджуються решімот далет/ґімел, які просять що-небудь зробити для АХАП. Чому виникає таке бажання? ЦБ був на бет де-авіют. А парцуф Некудім виник в результаті зівугу на алеф де-авіют. І ось, цей парцуф вирішує спробувати працювати з АХАП. Після цього парцуфім АБ-САҐ роблять між собою зівуг, надсилають вниз світло, яке дає силу кетеру перейти до стану ґадлут, тобто підняти його АХАП з ҐЕ де-Аба ве Іма. Для цього малхут у рош кетеру опускається у пе з ніквей ейнаїм, і робить зівуг на повні 10 сфірот.

Одночасно з підняттям АХАП кетеру підіймається, - тобто також переходить до стану ґадлут, - Аба, який одягався на АХАП кетеру. Тепер світло хохма є як у десяти сфірот кетеру, так і у Аба, в результаті цього він повертається до Іми лицем. Але Іма бажає тільки світло хасадім, а не світло хохма, тому вона все ще повернута до Аба спиною. Як можна її примусити отримати світло хохма? Тільки знизу, з боку ЗОН, яким за їх бажанням можна буде віддати світло хохма. Для цього потрібно збудити у ЗОН бажання отримувати.

ЗОН світу Некудім одягається на НЕГІМ Ґальґальти світу АК, які передають світло хохма у ЗОН. ЗОН звертаються з проханням до Іма, вона, у свою чергу, до Аба, стаючи до нього лицем до лиця, і таким чином світло надходить вниз; але коли воно доходить до парси і хоче проникнути під неї, воно стикається там з величезним бажанням отримувати заради себе, яке всупереч ЦБ отримало деяку порцію світла.

Світло одразу ж зникає, а келім ҐЕ де-ЗОН та АХАП де-ЗОН розбиваються, перемішуються між собою так, що у кожному уламку залишається трохи світла хохма, і всі вони падають під парса, на найнижчий рівень, максимально віддаляючись від Творця. Це призвело до того, що в усіх егоїстичних бажаннях малхут є іскорки світла. З іншого боку, їх егоїзм вже достатньо сформувався, тому що в нього вже отримане світло хохма.

У Світі Нескінченності ще не було такого розвиненого егоїзму і не було такого бажання отримати світло хохма. В Некудот де-САҐ вперше були створені егоїстичні келім АХАП, які потім відчули світло. Починаючи зі світу Некудім, такі келім називаються кліпот, "тума" (нечисте). Світло є абсолютно протилежним за властивостями до цих келім, але бажання отримувати настільки величезне, що воно прагне насолодитися навіть іскрою світла, яку воно й утримує у собі, однак насолодитися ним воно не може; тому ми все життя женемося за будь-якими проявами світла у будь-якому одіянні, - іноді нам здається, що ми от-от торкнемося цієї іскри насолоди, але вона одразу ж зникає.

Потім ми женемося за проявами цієї самої іскри світла в іншому одіянні. Таким чином, іскорки світла є рушійною силою нашого егоїзму, - вони тягнуть людину

вперед, дають їй прагнення захопити весь цей світ. Але є іскри, які, вселяючись до нас, дають прагнення до духовного.

Ґадлут світу Некудім залежить тільки від решімот далет/ґімел. Вони запускають всю цю систему, призводячи, в результаті, до розбиття келім. Після цього розбиття малхут на найнижчій своїй стадії називається "Адам", а його частини – це ми.

Тільки величина екрану визначає місцезнаходження створіння, - тобто тієї чи іншої частини Малхут Світу Нескінченності. Під парсою немає екрану, тому там знаходяться егоїстичні бажання, які також займають певне місце у світах БЄА, - в залежності від наближеності до Творця або віддалення від Нього, згідно з мірою свого егоїзму. Все взаємодіє між собою лише в мірі подоби келім до світла, а це визначається за допомогою екрану, який і є ланкою, що зв'язує світло та клі, коли створіння переходить бар'єр між матеріальним та духовним.

102) У світі Некудім також розрізняються чотири стадії: таамім, некудот, тагін та отіот тому, що сили, які проявляються згори, повинні знайти свій відбиток і внизу, але з додатковою інформацією про верхні сили. Суть поширення кожного парцуфу згори вниз називається "таамім".

Потім, у результаті бітуш ор макіф в екран відбувається послаблення екрану від авіюту і поступовий його підйом нагору, у пе де-рош, де відбувається його остаточне злиття з екраном, який знаходиться там. Але оскільки вище світло ніколи не перестає розповсюджуватись, то на кожному ступені послаблення екрану відбувається його зівуг зі світлом.

При переході з авіюту далет у ґімел виникає ступінь хохма, при переході до авіюту бет народжується ступінь біна, на авіют алеф з'являється ступінь ЗА, на авіют шореш виникає ступінь малхут. Всі ступені, які виникають під час зівугу, що відбувається при послабленні екрану, називаються "некудот".

Решімот, які залишаються від світла після його виходу, називаються "тагін". Келім, які залишаються після зникнення з них світла, звуться "отіот". Інакше говорять ще, що отіот – це решімот, які залишаються на рівні некудот. Коли ж масах де-ґуф остаточно позбавляється від усього авіюту та з'єднується з масахом пе де-рош за допомогою зівугу, то виникає парцуф.

Відхід від світла, падіння, віддалення від нього є позитивним фактором у розвитку келім. Коли у людини виникають різноманітні тяжкі стани, розчарування, депресії по відношенню до духовного, вона повинна розуміти, що в ній розвивають справжні келім, бажання отримати світло, але - заради духовного.

Для цього спочатку вирішується, скільки людина може отримати заради Творця, і тільки потім вона може отримувати. Рішення приймається заздалегідь у "голові", - там робиться розрахунок кількості та якості світла, яке потім приймається у тох. Ненаповнена світлом частина парцуфу називається "соф". У Малхут Світу Нескінченності не було рош, їй нічого не потрібно було розраховувати, вона все отримувала тільки в тох.

Ні Ґальґальта, ні АБ, ані САҐ не могли наповнити світлом соф, - тобто частину, яка знаходиться під табуром. І лише Некудот де-САҐ змогли проникнути туди і наповнити малхут, але не світлом хохма, а світлом хасадім. Звичайно, малхут бажає для своєї насолоди світла хохма, але світло хасадім також надає величезного задоволення від віддачі.

Духовний рух можна здійснити тільки під дією світла. Якщо світло наповнює клі, то воно придає йому силу виконати дію проти своєї природи, ця сила світла

сильніша, ніж сила клі. Клі при цьому скорочується, робить цимцум на отримання насолоди, а також здобуває невелику можливість отримувати заради Творця.

Перші три дії малхут заради Творця називаються Ґальґальта, АБ, САҐ. Четверта ж дія не дає їй можливості отримати заради Творця внаслідок маленького авіюту бет, - тепер вона може лише віддавати; тому, коли вона все ж намагається отримати що-небудь, то виникають величезні бажання отримувати заради себе і відбувається ЦБ на бажання, з якими вона не може працювати. Наступне порційне отримання світла – це катнут світу Некудім; у цьому стані клі може тільки віддавати заради віддачі. В результаті цього до неї входить світло хасадім.

Потім до цього парцуфу згори приходить величезна підкріплююча сила – світло АБ-САҐ. Парцуф АБ може отримати величезну кількість світла хохма, парцуф САҐ може отримати лише світло хасадім. Обидва ці парцуфи здаються протилежними, однак вони є протилежними тільки за своїми діями, але не за наміром, який в обох випадках один – віддавати, тому вони можуть придати парцуфу, на який вони впливають, максимальну силу. У даному випадку обидва ці світла сходять на маленький парцуф, який працює тільки зі своїми альтруїстичними бажаннями, – катнут світу Некудім, який не використовує жодну з насолод заради себе.

Світло АБ-САҐ розкриває в Некудім велич духовного, велич Творця, важливість повного злиття з Творцем, а не спокушає його якимось насолодами. В результаті цього в парцуфа виникають сили діяти заради духовного, отримувати заради Творця, здобути екран і перейти в парцуфім кетер та Аба ве Іма у стані ґадлуту. АХАП де-ЗОН також намагаються перейти у стан ґадлут. Але вони не можуть прийняти світло, внаслідок чого відбувається розбиття келім. Вони відчули, що значать ці насолоди, які відносяться до ґадлуту; в них залишаються решімот після розбиття келім, що говорять про насолоду лише заради себе, тому уламки розбитих судин потрапляють у кліпот. А місце, де знаходяться кліпот, зветься "мадор (відділ) кліпот".

Ми вчили, що у ЦБ малхут піднялася до рівню біна де-ґуф та обмежила там отримання світла тільки у келім ҐЕ. Сама малхут разом з захопленими нею таким чином келім де-АХАП ще не є на цьому етапі кліпою, тому що вона сама обмежує розповсюдження світла в себе, не бажаючи бути лише такою, що отримує. Тепер же, під час розбиття келім, егоїстичне бажання малхут, відчувши у собі насолоду без відповідного екрану, починає бажати її заради себе, і перетворюється тим самим на кліпу. Однак кліпа не має справжнього світла. Вона має лише решімот – уламки розбитого екрану.

Якщо створіння не пройде стадію, яка називається кліпот, то у ньому не буде істинного, свого власного бажання. Всі попередні бажання створені Творцем і складають з Ним єдине ціле. У справжніх же створінь немає ніякого зв'язку з Творцем, тому вони відчувають себе незалежними і самостійними. А тепер, аби створіння пройшло весь зворотній шлях, аж до кінцевого злиття з Творцем, необхідно закласти в нього якусь іскру альтруїстичного бажання, що й досягається за допомогою розбиття келім та змішування усіх уламків келім одне з одним.

Решімот від внутрішнього світла, що залишаються після його виходу, називаються "тагін". Келім, клі, бажання, які залишаються після зникнення з них світла, називаються "отіот".

Про світ АК існує таке пояснення: тагін звуться "решімот від таамім", отіот називаються "решімот від некудот".

Таким чином, ми знаходимо додаткове пояснення:

таамім - кетер;

некудот - хохма;
тагін - біна;
отіот - ЗОН.

103) Подібно до світу АК, у світі Некудім також виникають два парцуфи – АБ та САҐ, один під одним, і у кожному з них є свої таамім, некудот, тагін та отіот. Вся різниця тільки у тому, що послаблення масаху відбулося не в результаті ударного стикання ор макіф з екраном, як це було у світі АК, а в результаті появи категорії суду (дін), - обмежуючої малхут, яка знаходиться в парса, і слідкує за виконанням ЦБ. Тому келім не залишаються порожніми після зникнення світла, як це було у Ґальґальті, АБ та САҐ, а розбиваються, помирають і падають у світи БЄА.

104) Перший парцуф таамім світу Некудім виник з рівнем кетер, його рош знаходиться в Аба ве Іма, а ґуф поширюється вниз. Такий парцуф називається не АБ, а мелех а-даат, який містить у собі все, що повинно знаходитися в ЗАТ світу Некудім, тобто включає у себе всі їхні келім.

На відміну від верхніх парцуфім АБ-САҐ нижні парцуфім звуться "мелахім". На решімот далет/ґімел Аба ве Іма роблять зівуг де-акаа і опускають вниз велике світло. Стан сумісної дії Аба ве Іма називається "даат" тому, що зівуг відбувається на світло хохма. Парцуф, який поширюється від них вниз, зветься "мелех а-даат". Ці парцуфім називаються "мелахім" тому, що вони походять від малхут. Потім цей парцуф розбивається, і від нього залишаються розбиті келім, які, з'єднуючись з АХАП, також падають вниз.

У світі Некудім відбуваються дії, аналогічні до дій, що відбуваються у світі АК. Спочатку відбувається зівуг на решімо далет/ґімел, коли, відповідно до парцуфу АБ, виходить парцуф мелех а-даат, а потім - втрата авіюту ґімел і зівуг на ґімел/бет, як у САҐ, далі - бет/алеф, алеф/шореш.

Бажання, яке створене Творцем, змінити неможливо, можна тільки спробувати змінити намір. Вся справа у екрані та намірі, – заради віддачі або заради отримання, - збільшити або зменшити їх в залежності від яких-небудь умов.

Якщо я маю бажання на всі п'ять страв, які поклали переді мною, і немає ніяких обмежуючих, утримуючих центрів, то, звичайно, я з'їдаю всі страви, - мої бажання відповідають насолоді. Таке положення мала Малхут Світу Нескінченності, коли вона бажала насолодитися всім тим, що їй дав Творець. Це не називається кліпою, оскільки не було жодної заборони з боку Творця. Але світло, наповнивши малхут, дало їй таку силу, що тепер вона може протистояти силі насолоди, не бажаючи її приймати заради себе, хоча бажання насолодитися залишається. Більше того, малхут не тільки відмовляється отримувати заради себе, але й здобуває додаткові сили отримати деяку частину світла заради Творця.

ЦБ говорить, що більше немає сил приймати заради Творця, - єдине, що тепер можна робити, це сидіти коло накритого столу і нічого не отримувати; це дає право бути у духовному, маючи з Творцем однакові властивості. Але такий стан не є бажаним ані для Творця, ані для створіння. Тому Аба ве Іма роблять зівуг на світло хохма, щоб передати його нижче, не враховуючи при цьому, що світло АБ-САҐ не може опуститися під парса і виправити там келім. Наміри у голові були добрими, але здійснити їх не вдалося.

Так буває і з нами: ми раптом починаємо щось робити з хорошими намірами, але потім забуваємо про наміри і падаємо в егоїстичні бажання, стаючи їх рабами. Відбувається це тому, що перше ж відчуття насолоди повністю оволодіває нашими бажаннями, і немає жодних сил з ними впоратися. В результаті всі бажання клі під парса розбилися, втратили екран і перейшли у мадор кліпот. Людина сидить

перед усіма стравами, пристрасно бажає їх проковтнути, - вона керується лише своїми егоїстичними бажаннями і не звертає жодної уваги на хазяїна.

Існує величезна різниця між бажаннями малхут після ЦА, коли вона наклала заборону на свої егоїстичні бажання і нічого не хотіла приймати, хоча бачила перед собою всі насолоди, та малхут після розбиття келім, коли вона тільки й бажає, щоб приймати насолоди будь-яким шляхом, використовуючи при цьому того хто дає, але отримати їх не може. Потім ми будемо вивчати, яким чином кліпот діють на людину так, що вона все життя буде гнатися за ними, але кінцевої насолоди так і не зможе отримати.

Всі ці бажання – насолодитися заради себе – не є справжніми створіннями, оскільки вони були створені Творцем. Єдиним істинним створінням називається таке, у якому прокидається його власне бажання до духовного, до наближення до Творця, бажання насолоджуватися лише заради Нього. Такого бажання немає в Творці, воно походить від найнижчої чорної точки створіння в результаті постійного впливу світла на клі, подібно до дії води на камінь. Таке бажання називається душею, і вона визначає народження людини з тварини. Далі відбувається поступове розкриття Творця створінню в мірі отримання ним певної порції світла заради Творця, - спочатку невеликої, - а потім душа отримує все більше й більше, аж до повного злиття з Творцем.

Раніше ми говорили, що під табуром у світі Некудім виникли два парцуфи АБ та САҐ. Як вже було сказано, світ Некудім виникає під табуром у стані катнут на решімот бет/алеф, потім він переходить у стан ґадлут на решімот далет/ґімел. Цей перший парцуф світу Некудім схожий на АБ світу АК, який понад табуром також вийшов на решімот далет/ґімел. Потім відбувається послаблення екрану аж до решімот ґімел/бет, але не в результаті бітуш пнім у-макіф, як це було у світі АК, а в результаті розбиття, і на це решімо під табуром виходить другий парцуф, який є подібним до парцуфу САҐ світу АК.

Але обидва ці парцуфи називаються мелахім тому, що над ними володарює малхут, яка піднялася у біну. Як АБ, так і САҐ світу Некудім включають у себе по чотири окремих парцуфи: один від таамім і три від некудот, - тобто всього 8 мелахім. Проміжні парцуфім, що виходять на авіют шореш, не враховуються, оскільки вони не мають поширення у ґуф.

Перший парцуф називається "мелех а-даат", який при послабленні екрану включає у себе ще три: мелех "хесед", мелех "ґвура" та мелех "шліш еліон де-тіферет" (верхня третина тіферет). Другий парцуф називається "шней шліш тахтон де-тіферет" (дві нижні треті тіферет), мелех "нецах ве год" (нецах та год), мелех "єсод" та мелех "малхут". Парцуфім світу Некудім називаються іменами сфірот де-ґуф тому, що вони виникають на матеріалі ґуф парцуфу Некудім. Всі ці 8 мелахім – це можливі міри отримання світла під парса заради Творця. Але екрани з силою протистояння егоїзму зникли, світло з них зникло, і вони рахуються занепалими, тобто такими, що впали нижче від усіх духовних бажань.

Чому у різних місцях по різному визначається, скільки рівнів авіюту є у парцуфі? Мова десяти сфірот дуже лаконічна. Описуючи за її допомогою конкретні явища у конкретному аспекті, часто користуються одними й тими самими термінами й поняттями для опису різних співвідношень. Так, розглядаючи парцуф АБ, ми говоримо, що він складається з п'яти окремих парцуфім. Взагалі, у кожному духовному об'єкті, оскільки він являється частиною Малхут Світу Нескінченності, можна виділити п'ять рівнів авіюту. Однак, розглядаючи АБ по відношенню до Ґальґальти, ми говоримо, що у ньому є тільки чотири рівні авіюту, оскільки у ньому відсутній авіют далет. Таким чином, опис духовного об'єкту залежить від того, у якому контексті він розглядається. Так, описуючи одну

людину, можна сказати, що вона на голову нижча від іншої, але це не означає, що вона не має голови.

Все, що описується у цій книзі, - відбувається у душі людини. Тому, щоб розібратися у матеріалі, не потрібно мати абстрактне мислення, вміння дивитися на один предмет з різних боків. Для цього необхідно знайти у собі, у своєму ставленні до Творця, всі описувані явища та процеси. Тоді прийде й розуміння, і все стане на свої місця. Якщо ж людина уявляє собі духовні світи як дещо, що знаходиться ззовні неї, як деяку абстрактну схему, поза власними почуттями, то, рано чи пізно, вона все одно потрапить у тупик. Тільки тепер їй вже доведеться набагато важче у вивченні кабали тому, що доведеться відмовлятися від власних абстрактних уявлень. Якщо ж вам важко сприймати матеріал правильним чином, то намагайтеся читати цю книгу паралельно з іншими книгами цієї серії, - скажімо, паралельно з четвертою книгою. Намагайтеся відчути, що в них говориться про одне й те саме.

Що таке "мідат а-дін" (категорія суду)? Дін – це єдина заборона, або єдине бажання отримувати заради себе. Ця заборона була прийнята малхут ще під час ЦА, коли вона відмовилася отримувати заради себе і залишилася порожньою. До цього можна було вільно отримувати світло заради власної насолоди. Після ЦА кожен, хто порушує цю заборону, вважається грішником, кліпою, нечистою силою і т.п.

Бажання насолодитися у чотирьох стадіях – це єдине, що було створено Творцем. Потім, якщо хтось забажає змінити цю природу і здобути альтруїстичні бажання, то це буде його особистою справою. Але, оскільки він сам здійснити такий переворот не зможе, то він повинен буде звернутися до Творця за допомогою. При цьому бажання насолодитися не зникає, змінюється лише намір використання цього бажання.

Сама малхут зветься "мідат а-дін". Вона вимагає насичення. Якщо на це бажання немає антиегоїстичного екрану, то бажання залишаються егоїстичними. Якщо ж за допомогою сили, отриманої згори, малхут здобуває екран, то її наміри стають альтруїстичними і мідат а-дін опускається, а на її місці з'являється "мідат а-рахамім", - світло хасадім, відбите світло, екран.

105) І знай, що все, що міститься у десяти сфірот де-рош, також проявляється й при розповсюдженні згори донизу в ґуфі у всій кількості та якості. Тому, так само, як і у рош, опустилася малхут з ніквей ейнаїм пе та її ҐЕ з'єдналися зі своїми АХАП і у них поширилося світло, також при поширенні світла згори вниз світло підійшло до келім де-ахораїм, тобто тіферет, нецах, год, єсод та малхут, які знаходяться під парса.

Але, оскільки сила малхут, яка знаходиться у парсі, впливає на келім, то при зустрічі світла мелех а-даат з цією силою світло одразу ж зникло з келім та піднялося до свого кореню, а всі келім як передньої, так і задньої частин (панім та ахораїм) мелех а-даат розбилися, померли і впали у БЄА, оскільки зникнення світла з келім є подібним до зникнення життя з біологічного тіла, і тому називається смертю. Після падіння та смерті келім з екрану зникає авіют далет і залишається авіют ґімел.

Коли ми говоримо про авіют ґімел, ми повинні розуміти, що мова йде про перший парцуф світу Некудім, який вийшов на ітлабшут далет та авіют ґімел. Але у парцуфі з авіютом ґімел є свої окремі парцуфи з авіютом далет, ґімел, бет, алеф, шореш. Зараз зник лише перший окремий парцуф з авіютом далет, і залишився авіют ґімел. Світло не може розповсюдитись у ті бажання, що не мають наміру наповнитися, і вони поки що не наповнюються і не розбиваються.

106) І так само, як в результаті розбиття келім зник авіют бхіни далет з екрану де-ґуф, так само зник авіют далет у малхут, яка робить зівуг в рош Аба ве Іма, оскільки авіюти рош та ґуф однакові, але перший зівуг (у рош) відбувся ще тільки в потенціалі, а другий (у ґуф) – фактично.

Тому зникає зівуг на ступінь кетер також у рош. А АХАП, які доповнювали ступінь кетер, повернулися і впали одним ступенем нижче, - тобто у сім нижніх сфірот. Це називається анулюванням АХАП ступеню кетер у парцуфі Аба ве Іма. Таким чином, увесь ступінь таамім де-Некудім, – як рош, так і ґуф, - зникла.

Аба ве Іма роблять зівуг лише для того, щоб наповнити своїм світлом ЗОН. Як тільки ЗОН позбавилися можливості отримувати світло і зникло їхнє прохання, звернуте до Іма про наповнення їх світлом, то Іма одразу припиняє зівуг з Аба. В даному випадку ми бачимо, що тіло дає команду голові, і в ній одразу ж припиняється зівуг.

У світі Некудім був катнут, потім, в результаті підняття МАН, АХАП піднялися до своїх ҐЕ, але відбулося розбиття келім, які потім будуть розбиватися на наступні й наступні бажання, доки всі бажання ЗОН світу Некудім не розіб'ються повністю, - це далет, ґімел, бет, алеф, шореш рівню ґімел; потім відбувається те саме, але вже з рівнем бет, алеф, шореш, - до найостаннішого бажання. Все це було необхідним для змішування альтруїстичних та егоїстичних властивостей. Розбиття келім має далекоглядні та позитивні наслідки.

Тільки найперша сходинка – шореш, називається наміром Творця відносно майбутнього створіння, а решта ступенів – це розвиток, реалізація наміру й перетворення його на створіння. І першим створінням називається далет де-далет (малхут де-малхут) Світу Нескінченності. На цьому все могло б і зупинитися, але перше створіння під впливом світла забажало стати схожим на Творця за наміром, хоча його дії залишилися незмінними.

Для змінення наміру спочатку потрібно повністю відмовитися від отримання світла, потім створити силу опору до егоїзму, - тобто екран, який потрібний для отримання світла заради Творця, починаючи з невеликої кількості і аж до повного злиття з Творцем. Такий процес розвитку екрану починається після ЦА. Для цього необхідно розбити бажання далет де-далет на певні частини і створити екран, починаючи з найменшого бажання і до найбільшого.

Підготовка використання екрану відбувається у розповсюджені світів згори донизу. Для створення мінімального екрану потрібно змішати намір створіння і намір Творця, змішати їхні бажання. Тільки тоді у створінні, тобто далет де-далет, у його суті, з'являться якісь іскри альтруїстичного бажання, що дають можливість створення екрану. Це досягається за допомогою розбиття келім.

Але всі процеси, що відбуваються, нікуди не зникають, а існують постійно, у них зароджується майбутній зв'язок з Творцем. Під час розбиття келім світло не входить у ґуф, воно знаходиться в рош, воно входить лише до ҐЕ кожної сфіри, хоча воно бажає увійти й у АХАП, - тобто егоїстичні келім, - але згідно з ЦА, воно не може цього зробити; однак деякий миттєвий контакт все ж відбувається, і клі починає бажати отримати світло заради себе, розуміючи, що значить для неї це отримання.

Раніше створіння цього не розуміло. Мова йде про розвиток егоїзму від стадії, у якій накладається заборона на отримання світла, до пристрасного бажання отримати його, не дивлячись ні на що, і ні з ким не рахуючись. Щоразу при розповсюдженні світів і парцуфім згори донизу ми маємо справу з поступовим формуванням все більш розвиненого, більш грубого егоїзму, який розуміє, що значить насолодитися світлом та бажає цього у все більшій й більшій мірі. Коли клі

доходить до найостаннішої стадії свого розвитку, – нашого світу, то вона стає найбільш придатною до своєї ролі.

При розбитті клі у ньому залишається егоїстичне бажання, решімо від того екрану, який був і зник, а світло, яке повинне було увійти до клі, піднялося нагору. Однак ще існує зв'язок між решімо екрану та світлом, що зник і який дає клі маленьке світіння, спогад про те, що вона колись мала екран, за допомогою якого вона могла отримувати світло.

У чому полягає різниця між послабленням екрану від бітуш пнім у макіф і від розбиття келім? У першому випадкові клі, зазнаючи тиску ор макіф, який хоче увійти всередину, розуміє, що більше не може отримати світло альтруїстично, а на отримання в егоїзм є заборона, тому вважає, що краще вивергнути наявне в неї світло, але не порушити заборону. У другому випадку наміри клі спочатку ніби хороші, але раптом воно виявляє, що бажає насолодитися світлом чисто егоїстично, тому одразу ж спрацьовує заборона ЦА, і послаблення екрану тут проявляється як розбиття клі, як смерть.

Раніше ми говорили про те, як відбулося розбиття келім. Прийшло світло АБ-САҐ, почало поширюватися у рош де-кетер, рош Аба ве Іма, ҐЕ де-ЗОН, і тільки-но дійшло до парса, келім почали розбиватися, позбавлятися екрану тому, що світло зіткнулося з бажаннями отримувати заради себе без екрану. Тут спрацювала заборона ЦА, - світло піднялося в рош світу Некудім, а потім - у рош САҐ, а келім, що бажали отримати світло заради себе, розбилися та впали у кліпот.

Є світло Задуму творіння і світло Виправлення створіння. Світло, яке створило малхут і бажання у ній насолодитися ним, називається світлом хохма, світлом Задуму творіння. Світло, яке виправляє малхут, викликає в неї прояв властивостей Вищого і дає можливість малхут відчувати насолоду від віддачі, називається світлом хасадім. Творця можна відчувати або насолоджуючись від того, що відчуваєш Його (насолода світлом хохма від отримання), або відчувати Його властивості і насолоджуватися від схожості з Ним (насолода світлом хасадім від віддачі).

Якщо б егоїзм не почав відчувати властивостей Творця, то він ніколи не зробив би ЦА, ніколи б не захотів бути схожим на Творця. Творець створив такий егоїзм, який зміг би розвиватися та відчути крім насолоди ще й того, Хто дає цю насолоду. У початковій стадії розвитку егоїзму вже закладена можливість бути в подальшому подібним до Творця.

Інформація, яка викликає відчуття Того, хто дає, приходить до клі зі світлом АБ-САҐ. Це світло виправлення, світло абсолютно іншої природи, яке збуджує в людині тонкі відчуття, відчуття значимості Того, хто дає, та бажання бути схожим на Нього. ЦА – це дуже жорстока дія з боку створіння, яка, ніби, відсунула Творця вбік, кажучи, що нічого не бажає від Нього отримувати, позбавила Його можливості бути Давцем, зробила Його бажання небажаними до тих пір, доки воно не починає розуміти, що Задумом творіння являється не відмова від отримання світла, а його отримання, - але заради Творця.

У створенні парцуфім після ЦА первинним є екран, а дія - вторинна, і весь процес йде від більшого до меншого. Після ЦБ, коли парцуф скоротився, вперше з'явилося бажання перейти з меншого стану, катнут, у ґадлут. Для цього потрібно було отримати силу. І така сила приходить від світла АБ-САҐ. Всі келім, які знаходяться під парса: кетер, Аба ве Іма, ҐЕ де-ЗОН можуть відчути можливість перейти у ґадлут. Але під парса це світло увійти не може, АХАП де-ЗОН його не можуть відчути і тому залишаються у попередньому стані. Некудот де-САҐ під парса після ЦБ залишаються порожніми і утворюють місце для світів Ацилут, Брія, Єцира та Асія.

Коли ми говоримо, що десь немає світла, то це означає, що клі просто не здатне його відчути. Світло саме по собі просте, у ньому немає ніяких відмінностей, тобто клі поки що не здатне виявити у світлі ніяких відтінків, ніяких різновидів задоволення. Таким був стан у Малхут Світу Нескінченності. А коли вона відчула властивості світла, то зробила ЦА. Вона почала виділяти у світлі 9 сфірот, що передують їй, починаючи від найближчої, а коли дійшла до останньої, - кетер, - і відчула у ньому свою повну протилежність за властивостями (він тільки віддає – вона лише отримує), то одразу ж зробила цимцум.

Зеїр Анпін складається з хохма та біна. Він називається "маленьке лице", що стосується кількості світло хохма в ньому у порівнянні, наприклад, з малхут, яка бажає бути великою і отримати все світло хохма. Кетер все віддає, хохма все отримує, біна нічого не отримує. Така характеристика чотирьох стадій прямого світла та їхнього кореню, який називається кетер.

Вивчаючи кабалу, необхідно весь час пам'ятати, що у духовному немає місця, часу та простору у нашому звичайному розумінні. Поняття місця виникло тільки після ЦБ. Некудот де-САҐ під парса після ЦБ залишаються порожніми і утворюють місце для світів Ацилут, Брія, Єцира та Асія. Таким чином, "місцем" зазвичай називаються Некудот де-САҐ, тобто келім, що працюють за принципом ЦА відносно келім, що працюють за принципом ЦБ, які утворюють світи, починаючи з Ацилут.

Звідси стає трохи зрозуміліше, - наскільки великою є різниця між цими двома формами роботи з бажаннями. Келім ЦБ – це не просто ті самі келім ЦА, що використовують тільки половину своїх бажань, - це кардинально інший принцип роботи. Ми будемо вивчати так звані підняття світів. При цьому "місце" може підніматися разом з світами, а може й не підніматися.

Під часом у духовному розуміють кількість необхідних дій для досягнення певного духовного рівню. Ці дії вишиковуються у причинно-наслідковий ланцюжок. Чим менше є виправленою людина, тим більше приховується від неї Творець, - тим більше шлях від людини до Творця перетворюється з послідовності духовних дій на марно втрачений час.

У духовному все пов'язано єдиним наміром – заради Творця, і тому там немає зникнень. Лише кліпот, – бажання отримувати заради себе, – можуть зникнути. Наш світ знаходиться нижче за кліпот, і тому ми спостерігаємо у ньому таке явище, як зникнення.

Ми говорили про те, як відбулося розбиття келім. Прийшло світло АБ-САҐ, почало поширюватися у рош де-кетер, рош Аба ве Іма, ҐЕ де-ЗОН, і тільки-но дійшло до парса, келім почали розбиватися, позбавлятися екрану, тому що світло зустрілося з бажаннями отримати заради себе без екрану. Тут спрацювала заборона ЦА, світло піднялося у рош світу Некудім, а потім - у рош САҐ, а келім, що бажають отримати заради себе, розбилися і впали у кліпот.

107) Вище світло не перестає світити, і воно знову робить зівуг на авіют де-бхіна ґімел, яка залишилася у масасі де-рош в Аба ве Іма. В результаті цього зівугу виникає парцуф, який має 10 сфірот з рівнем хохма, а ґуф згори вниз виникає з рівнем хесед і називається "другий мелех світу Некудім". Так само, як і перший парцуф, - мелех а-даат, - другий поширюється у БЄА, розбивається і помирає. Авіют ґімел зникає з масаха де-ґуф і де-рош. А також АХАП, які доповнили парцуф до рівню хохми, розбилися і впали на нижню ступінь.

Далі відбувається зівуг на авіют рівня бет, який залишився в масасі, на нього виходять 10 сфірот рівню біна, і ґуф згори вниз у сфірат ґвура, котрий називається "третій мелех світу Некудім", який поширився до БЄА, розбився і

помер. Авіют бет у рош та ґуф зникає і зівуг на рівні біна припиняється також і в рош. А АХАП біни де-рош падають на нижню ступінь, у сім нижніх сфірот.

Наступний зівуг відбувається на авіют алеф, на нього виходять 10 сфірот з рівнем ЗА, а ґуф поширюється на верхню третину де-тіферет. Він також перестає існувати, світло виходить з нього, бхіна алеф зникає у ґуф і рош, а АХАП де-ЗА падають на нижню ступінь у ЗАТ.

Чому у світі Некудім парцуфім називаються мелахім? Тому, що вони знаходяться у ґадлут, великому стані, який виходить з катнуту, малого стану з ор нефеш, який називається ор малхут. Не дивлячись на те, що є вісім рівнів, існують тільки сім мелахім тому, що є лише сім нижніх частин, ступенів. І, також, у рош є тільки сім шорешім (коренів) для їхнього поширення.

108) І після анулювання останнього зівугу на алеф де-авіют всі АХАП де-Аба ве Іма припинили спускатися. Так, при розбитті мелеха а-даат в Аба ве Іма зникли АХАП рівню кетер. А коли розбилися келім мелеху а-хесед, в Аба ве Іма, зникли АХАП, що відносяться до бхінат хохма. При розбитті келім мелеху а-ґвура зникли АХАП рівню біна. При зникненні мелеху верхньої третини тіферет анулювалися АХАП рівню ЗА.

Таким чином, був анульований увесь рівень ґадлут у Аба ве Іма, залишилися лише келім ҐЕ де-катнут з авіютом шореш в екрані. Після цього екран де-ґуф повністю звільняється від авіюту, зрівнюється за своїми властивостями з екраном де-рош і включається у зівуг де-акаа де-рош. У ньому поновлюються всі решімот, крім останніх бхінот. В результаті цього оновлення (зівугу) виникає новий ступінь, що називається ІШСУТ.

Коротко пригадаємо весь процес. У світі Некудім був катнут, коли у кетер, Аба ве Іма та ЗОН були тільки келім ҐЕ; потім кетер та Аба ве Іма зробили зівуг на далет де-ітлабшут і ґімел де-авіют, світло пройшло в ґуф, і ґуф розбився. Залишився авіют ґімел-бет, - на нього кетер та Аба ве Іма бажають зробити зівуг і сподіваються, що ґуф зможе отримати це світло заради Творця, бо воно є на порядок меншим. В результаті цього зівугу виходить парцуф на іншому духовному рівні, тому він називається вже не Аба ве Іма, а ІСШУТ.

109) Після зникнення останнього ступеню, авіюту далет, залишилася бхіна ґімел, на яку вийшли 10 сфірот ступеню хохма. Парцуф починається від хазе Аба ве Іма таким чином, що сфірот його рош йдуть від хазе і вище та називаються вони ІСШУТ, а від хазе й нижче, включаючи дві нижні третини тіферет, утворюються 10 сфірот де-ґуф, - це і є четвертий парцуф, мелех світу Некудім.

Він також поширюється до БЄА, розбивається і помирає. А авіют де-бхіна ґімел зникає - як у рош, так і в ґуф. АХАП рош впали на нижній ступінь, у ґуф. Потім відбувся зівуг на авіют де-бхінат бет, в результаті якого виник ступінь біна. Ґуф нового парцуфу поширився на келім нецах та год, і це п'ятий парцуф – мелех світу Некудім.

Він також поширився у БЄА, розбився і помер, зникла бхіна бет як у рош, так і у ґуф, а АХАП впали на нижній ступінь у місцезнаходження ґуфу. Наступний зівуг відбувається на авіют алеф, на нього виходить рівень ЗА, його ґуф поширився згори вниз на клі єсод, і це шостий мелех світу Некудім, який доходить до БЄА, розбивається і помирає. Зникає авіют алеф у ґуф та рош, а АХАП де-рош падають на нижній ступінь, у ґуф.

Далі відбувається останній зівуг на авіют де-шореш, який залишився в масасі, на нього виходить ступінь малхут на клі малхут. Це сьомий мелех світу Некудім, який, як і всі попередні мелахім, розбивається і помирає. Зникає останній ступінь

авіют де-шореш у рош та ґуф, і АХАП де-рош падають на нижній ступінь у свій ґуф. Так анулювалися всі АХАП де-ІСШУТ і закінчилося розбиття всіх семи нижніх сфірот світу Некудім, - тобто всіх семи мелахім.

Тіферет – це весь ґуф парцуфу. Внаслідок ЦБ тіферет поділяється на три частини: вища третина тіферет називається "хазе", середня третина тіферет називається "табур", нижня третина зветься "єсод".

110) Ми з'ясували таамім та некудот, які вийшли з двох парцуфім: Аба ве Іма та ІСШУТ світу Некудім і називаються вони АБ та САҐ.

У Аба ве Іма виникли чотири ступені, один нижчий за інший: кетер, який зветься "істаклут ейнаїм аба ве іма" (дивляться один одному в очі), хохма називається "ґуфа де-аба", біна носить назву "ґуфа де-іма", ЗА зветься "єсодот де-аба ве іма". З них вийшли чотири ґуфи: мелех а-даат, мелех а-хесед, мелех ґвура та мелех верхньої третини тіферет, до хазе. Ґуфім усіх цих чотирьох ступенів розбилися, - як панім, так і ахораїм, тобто і ҐЕ й АХАП.

Але в рошім (головах) цих чотирьох ступенів Аба ве Іма, усі келім панім, - тобто ҐЕ та ніквей ейнаїм (кетер, хохма та ҐАР де-біна) кожного ступеню, що були під час катнут де-Некудім, - залишилися на місці. І лише келім де-ахораїм (тобто АХАП де-рош, ЗАТ де-біна, ЗА та малхут) кожного ступеню, які приєдналися до ҐЕ під час ґадлут, анулювалися в результаті розбиття келім та впали на нижній ступінь, тобто туди, де вони були під час катнуту.

111) За тим самим принципом у парцуфі ІШСУТ виникли чотири ступені, один нижчий за інший. Перший ступінь має рівень хохма і називається "істаклут ейнаїм де-ІШСУТ", а потім - ступінь з рівнем біна, далі ЗА та малхут, з яких поширилися чотири ґуфи: мелех двох нижніх третин тіферет, мелех нецах-год, мелех єсод та мелех малхут.

Ці чотири ґуфім розбилися, - як панім, так і ахораїм, - але у рошім ІШСУТ залишилися келім де-панім, а їхні ахораїм анулювалися в результаті розбиття судин і впали на нижній ступінь. Після розбиття двох парцуфім Аба ве Іма та ІШСУТ вийшов ще один парцуф: МА світу Некудім. Але оскільки з нього не поширився ґуф, а тільки "тікуней келім", то ми не будемо давати йому характеристику.

Отже, в результаті зівугу на решімот далет/ґімел у рош Аба ве Іма (ґадлут світу Некудім) виникли чотири мелахім, потім був зівуг у рош ІШСУТ на авіют ґімел/бет, в результаті якого виникли ще чотири мелахім. Всі вони отримали світло хохма, але не заради Творця, тому вони позбавилися екрану, розбилися і впали зі свого духовного рівню. Але в кожному з них залишилося решімо від світла, та ор хозер – маленька частинка світла від екрану, з яким вони хотіли працювати, але не змогли.

Ця частинка світла називається "ніцуц" (іскра), вона знаходиться всередині егоїстичного бажання, і завдяки цьому можна почати виправляти розбиті келім. Якщо б не було розбиття келім, то така альтруїстична частинка ніколи не потрапила би під парса, і келім (АХАП), що знаходяться там, ніколи не можна було б виправити. Але цим буде вже займатися МА Хадаш (Новий МА), або Світ Виправлення, світ Ацилут, який вийшов з рош світу АК в результаті зівугу на авіют де-шореш, і цей рівень називається мецах (чоло).

В нас була Ґальґальта, в ній відбулося послаблення екрану, світло вийшло, масах де-ґуф піднявся нагору і з'єднався там з масахом де-рош, у ньому залишилися решімот далет/ґімел у тох від світла хохма, і далет/ґімел у соф від світла хасадім. Решімот далет/ґімел від світла хасадім означають, що хоча ор

хохма відчувається і є надзвичайно важливим завдяки авіюту ґімел, однак створіння прагне лише злитися з Творцем, тобто наповнитися світлом хасадім, а не світлом хохма (світло Мети творіння), оскільки отримати ор хохма заради Творця воно не здатне. На решімот у тох виходить парцуф АБ, а на решімот у соф виходить ґадлут світу Некудім. Після виходу світла з парцуфу АБ у світі АК над табуром з'являється парцуф САҐ. Той самий процес проходить і під табуром.

В результаті зівугу на решімот далет/ґімел під табуром виникає ґадлут світу Некудім, який називається "нижній АБ", або Аба ве Іма. Після його анулювання під табуром відбувається зівуг на решімот ґімел/бет, в результаті якого виникає другий парцуф, який зветься "нижній САҐ", або ІСШУТ. Властивості парцуфім над табуром і під табуром схожі у тому розумінні, що в парцуф нижній АБ також поширюється світло хохма, а в парцуф нижній САҐ – світло хасадім зі світінням світла хохма. Виправлення ЗОН та малхут під табуром буде полягати у тому, щоб підняти їх до рівня парцуфім АБ та САҐ.

Після зникнення світла в парцуфім залишається чистий егоїзм, який, до того ж, пам'ятає, що значить отримувати світло. Всі решімот, які раніше залишилися, були засновані на отриманні світла заради Творця. А тепер, після розбиття судин у малхут вперше проявилося бажання отримати заради себе будь-якою ціною. Але це ще не є найостаннішою точкою розвитку егоїзму, - він ще повинен пройти довгий шлях.

Малхут відчуває світло ще до того, як воно увійшло до неї. У нашому світі відбувається те саме. Ми відчуваємо насолоду, ще не отримуючи її, а як тільки отримуємо, то вона одразу ж зникає. Нам тільки здається, що ми насолоджуємося, але ми щоразу повинні робити якісь дії, що допомагають відчути насолоду, але при стиканні з насолодою клі одразу ж анулюється, а сама насолода зникає. Але всі ми живемо лише заради такого дотику.

Якщо б ми змогли наповнитися насолодою настільки, щоби вона нікуди не зникала, то ми би більше не зробили ані кроку у напрямку нової насолоди, тому що були б наповнені попередньою. Ми б, як наркомани, насолоджувалися би тією порцією наркотику, яку влили до себе, і були б бездіяльними до тих пір, доки не знадобилася б нова порція. Тільки егоїзм, який досяг повної протилежності Творцеві, якщо його виправити, може зрівнятися з Творцем. І тоді насолода, що отримана, не зникне, бажання до неї не щезне, а ми, не припиняючи насолоджуватися, запрагнемо нового отримання заради Творця.

Під табуром світло хотіло увійти в клі, і клі хотіло його отримати заради Творця відповідно до екрану, але тут клі виявляє, що екрану немає, - але було вже пізно. Всі насолоди були вже всередині неї і нав'язували їй свої бажання. Але ЦБ виганяє світло, і клі залишається без світла, з бажаннями, які вона не може задовольнити. Це страшний стан, який є супутнім розбиттю келім, смерті та падінню. Всі бажання розорієнтовнаі і не підкорені одній меті.

Коли людина цілеспрямована, то всі її бажання (і альтруїстичні, і егоїстичні) підкорені одній меті; якщо ж ні, то в неї багато різноманітних бажань, і вони не спрямовані в одну точку. Така людина нічого досягти не зможе.

При падінні мелахім той з них, хто був вище за всіх, втративши екран, падає нижче за всіх. Всі 8 мелахім були різними за рівнем. Якщо це було клі кетер, то воно впала у малхут. Якщо ж це було клі біна, тобто клі, що віддає, то воно падає не так низько.

Сфірот де-рош мають такі назви:

- *ҐАР де-кетер – "мецах",*
- *хохма – "ейнаїм",*

- *ҐАР де-біна – "ніквей ейнаїм",*
- *ЗАТ де-біна – "озен",*
- *ЗА – "хотем",*
- *малхут – пе.*

Світ виправлення, який народився з мецаху світу АК

112) Розглянемо тепер всі духовні світи, увесь духовний Всесвіт як єдине ціле. Ми побачимо, що у Ґальґальті (парцуф кетер усього Всесвіту) зівуг був на всі п'ять решімот – далет/далет.

Фактично, екран тоді стояв у малхут (пе) деякої "загальної голови" усього Всесвіту (ця голова, по суті, і є "головою" Малхут Світу Нескінченності).

Потім екран піднімається з малхут у ЗА (хотем) цієї "голови". На цьому екрані відбувається зівуг на решімот далет/ґімел, що створює АБ (парцуф хохма усього Всесвіту). Отже, зараз екран стоїть у ЗА "загальної голови". Далі екран продовжує підніматися. На цей раз він піднімається з ЗА у біну загальної голови, і там на ньому відбувається зівуг на решімот ґімел/бет, який створює парцуф САҐ (біна усього Всесвіту).

Далі, як ми знаємо, відбувається ЦБ, після якого не можна користуватися АХАПом (келім ЗАТ де-біна, ЗА та малхут) кожної сфіри. В результаті ЦБ біна "загальної голови" виявляється розділеною на дві частини: ҐАР ("ніквей ейнаїм") та ЗАТ ("озен"). Зараз екран стоїть на межі між цими ҐАР та ЗАТ, - тобто між ніквей ейнаїм та озен. З деякою натяжкою можна сказати, що парцуф Некудот де-САҐ, який є проміжним парцуфом між біною та ЗА всього Всесвіту (тобто, по суті, це ЗАТ де-біна, ІШСУТ), виник в результаті зівугу, який відбувся на екрані, котрий стояв у цьому місці.

Потім екран продовжує "підніматися" нагору, у хохму "загальної голови" – тобто ейнаїм, але слід підкреслити, що тепер, після ЦБ, екран стоїть не знизу кожного ступеню, як це було раніше, а у ніквей ейнаїм кожного ступеню, тобто на межі між ҐАР де-біна та ЗАТ де-біна. Тому світ Некудім, який є ЗА всього Всесвіту та парцуфом МА, виникає в результаті зівугу у ніквей ейнаїм де-ейнаїм, тобто екран стоїть на межі між ҐАР та ЗАТ де-хохма загальної рош.

Цей зівуг відбувся на решімот бет/алеф з додатковою інформацією про ЦБ, про те, що келім отримання тепер користуватися не можна. Тому тепер парцуфім ніби складаються тільки з двох з половиною сфірот. Потім, після розбиття келім, екран опиняється у ніквей ейнаїм де-кетер загальної рош, який зветься "мецах", там і відбувається зівуг на решімот алеф/шореш, що створює світ Ацилут, який називають, також, "світ Врудім", або "МА Хадаш" (новий).

Чому світ Ацилут називається МА Хадаш, ми поговоримо пізніше. Цей світ Ацилут виправляє розбиті келім, народжує душу Адам Рішон, душу, яка сходить до найнижчої точки і тільки тоді стає справжнім створінням, тому що тепер вона є максимально віддаленою від Творця і отримує можливість виправлятися і підніматися знову до Творця.

Необхідно мати загальне поняття про світ Ацилут, який завідує усім, від нього все залежить, - це та система, з якою постійно пов'язане створіння. В результаті виправлення, яке досягається поступово, ми піднімаємося по 6000 ступенях у світ Ацилут. А далі йдуть вже сьоме, восьме, дев'яте та десяте тисячоліття, які є доступними лише для тих, хто піднявся на рівень Остаточного Виправлення (Ґмар тікун).

Четвертий парцуф світу АК називається МА, він виникає в результаті зівугу де-бхіна алеф, його 10 сфірот мають рівень ЗА, і він одягається на Ґальґальту від

табуру й нижче, там, де поширилися Некудот де-САҐ. Парцуф МА має внутрішню частину, яка зветься МА та БОН світу АК, і зовнішню – світ Некудім, яка одягається на внутрішню. У цьому місці відбулося з'єднання малхут з біною, тобто ЦБ, катнут, ґадлут, підняття МАН, поява сфіри даат, яка сприяє зівугу хохма та біна панім бе панім, розбиття келім, – все це відбулося у четвертому парцуфі, парцуфі МА, або світі Некудім.

Парцуф МА, який народився від САҐ на авіют бет/алеф, відноситься до ЦА і є внутрішнім по відношенню до МА, що народився від Некудот де-САҐ і відноситься до ЦБ, і який знаходиться під табуром. Весь цей процес ми розглядаємо як причинно-наслідковий, а насправді це не процес, а постійно існуюча і нерухома картина.

У кожному парцуфі є таамім, некудот, тагін та отіот. Процеси, які відбуваються у Некудот де-САҐ: опускання під табур та змішування з НЕГІ Ґальґальти, ЦБ, на решімо якого виникає світ Некудім у катнут та ґадлут, розбиття келім, - все це можна віднести до Некудот де-САҐ і до однієї з частин парцуфу САҐ.

Гематрія САҐ складається з йуд-гей-вав-гей, але наповнення, світло, що знаходиться у келім хохма, біна, ЗА та малхут, дає нам число 63. Наповнення букви вав (вав-алеф-вав), містить у собі букву алеф, що вказує на ЦБ і парцуф Некудім, а наступна за нею буква гей знову містить у собі букву йуд, а не алеф, що вказує на ґадлут де-Некудім. Тому ми окремо не розглядаємо світ Некудім як світ. Чому ж ми не говоримо, що САҐ розбився? Тому, що на САҐ ці зміни не відбиваються, оскільки він знаходиться понад табуром, а все, що відбулося, відноситься до його зовнішніх парцуфі (парцуфей сеарот), які одягаються на нього. Парцуфей сеарот (волосся) детально вивчаються у тринадцятій частині "ТЕС", на прикладі парцуфу Аріх Анпін світу Ацилут.

Перше розповсюдження світла згори вниз від пе де-рош до табуру на авіют далет називається "таамим", а потім виходять наступні парцуфім-некудот на ґімел де-далет, бет де-далет, алеф де-далет і шореш де-далет, але ми їх ніяк не називаємо над табуром у світі АК. А під табуром у світі Некудім ми їх називаємо сфірат "даат" і "мелех даат", "мелех хесед", "мелех ґвура" і "мелех верхньої третини тіферет". При цьому парцуф, що виникає на авіют шореш, не поширюється у ґуф і тому він не береться до уваги, і не зветься мелехом.

Коли ми бачимо, що ґуф впливає на рош? При підняттi МАН, який примушує Аба ве Іма повернутися панім бе панім і зробити зівуг на світло хохма для передачі нижнім. Таке прохання ЗА до Аба ве Іма створює в них стан, який називається "сфіра даат". При розбитті келім таке бажання у Аба ве Іма зникає, і вони перестають робити зівуг. Нижчий при зверненні до вищого змінює керування собою. Коли ми дуже захочемо змінити наш стан внизу, ми повинні підняти МАН до вищого і отримати згори виправлення.

113) П'ять рівнів авіюту, які є в екрані, називаються іменами сфірот у рош: "ґальґальта ве ейнаїм" та "АХАП". На авіют де-бхіна далет, яка зветься "пе", вийшов перший парцуф світу АК, а на авіют де-бхіна ґімел, що називається "хотем", вийшов парцуф АБ де-АК, на авіют де-бхіна бет, що називається "озен", вийшов САҐ, авіют де-бхіна алеф зветься "ніквей ейнаїм", і на неї вийшов парцуф МА та світ Некудім, а на авіют де-бхіна шореш, або "мецах", вийшов МА Хадаш, або світ Виправлення, або світ Ацилут. Ацилут носить назву, на відміну від решти парцуфім, не за авіютом, а за ітлабшут алеф, який у світі Ацилут грає величезну роль. Тому Ацилут називається не БОН, а МА Хадаш.

Чи не говорить поява МА Хадаш про те, що до цих пір увесь шлях від Малхут Світу Нескінченності був порочним? У духовному немає поняття "помилка". Весь шлях – це етапи зародження справжнього бажання.

Будь-який найменший ступінь відповідає всій Світобудові, всій реальності, але на нижчих ступенях це відбувається у найбільш грубій, а на вищих - у найбільш відкритій, продуманій, проаналізованій формах. І ця відмінність дає всю силу, весь смак відчуття Творця. На всіх ступенях є НАРАНХАЙ, всі бачать одну й ту саму картину, але кожен розуміє її на всіх ступенях по різному. Вірніше, кожний ступінь несе у собі все більш глибоке осягнення, яке надає більшу інформацію. Ці відчуття неможливо передати словами нашого світу. Нижній ступінь не може порозуміти вищий.

114) Потрібно порозуміти, чому три перші ступені світу АК називаються парцуфім, а не світами, і чому четвертий ступінь світу АК називається світом Некудім, а п'ятий ступінь називається світом Ацилут.

Перші три ступені світу АК, які називаються Ґальґальта, АБ, САҐ, є ступенями кетер, хохма, біна. Чому четвертий парцуф, якщо він тільки парцуф ЗА з авіютом алеф, називається "Світ Некудім", а п'ятий парцуф, коли він лише авіют шореш, - називається "світ Ацилут"?

Точка – світло малхут у клі кетер. Завдання створіння – розширити цю точку до повного виправленого парцуфу Адам Рішон. Стадії підготовки:

1) зовнішнє тіло – подібне до нашого матеріалу (хомер) "прах з землі", - тобто бажання самонасолодитися;
2) досягнення рівня "нефеш-руах" у світах Єцира та Асія, а потім - досягнення рівня "нешама" у світі Брія;
3) досягнення, у відповідності до рівнів підйому, ступенів "нефеш-руах-нешама" у світі Ацилут;
4) внаслідок прогріху, малхут падає зі світу Ацилут у світи БЄА і здобуває властивості "прах з землі", втрачає все, чого досягнула, знаходячись у світі Ацилут, і залишається в неї тільки точка кетер;
5) душа після розбиття розділилася на 600 000 уламків, від чого й утворилися наші душі;
6) таким чином утворилася бхіна далет, - тобто Адам Рішон, - для того, щоб розпочати виправлення наміру.

115) Необхідно знати, у чому полягає відмінність між парцуфом та світом. Парцуфом називається будь-який ступінь, що складається з десяти сфірот, які виникають в результаті зівугу з екраном ґуфа вищого парцуфу після послаблення масаху і поєднання його з масахом пе де-рош верхнього, коли, після його виходу з рош верхнього він сам поширюється у рош, тох, соф і має п'ять ступенів один під одним, що звуться таамім і некудот. Але свою назву він отримує тільки по іменах таамім в ньому.

Згідно з цим принципом виникли три перших парцуфім світу АК, - Ґальґальта, АБ, САҐ, - і отримали назву за своїми таамім: кетер, хохма, біна. Що стосується світів, то кожний наступний з них містить у собі все, що було у попередньому, подібно до того, як все, що є на печатці, відбивається на відбитку.

Вся Тора зветься іменами Творця, - щоразу, коли людина піднімається на певний ступінь і наповнюється на ньому певним світлом, то вона відчуває цей ступінь і дає йому відповідну назву, яку отримує й вона сама. Екран та ор хозер називаються "мілуй", - наповненням, - тому, що від нього залежить світло, яке наповнює клі.

116) Як вже було сказано, парцуфім світу АК Ґальґальта, АБ, САҐ називаються одним світом АК, - вони виникають згідно з ЦА. Однак четвертий парцуф, у якому відбувся ЦБ, називається світом тому, що Некудот де-САҐ під час їх опускання під табур здобули додаткові решімот далет/ґімел.

А під час ґадлут повернулася бхіна далет на місце у пе де-рош, там вийшов ступінь кетер, схожий на перший парцуф світу АК. Потім він поширився у рош, тох, соф; таамім та некудот. Потім виникає парцуф бет з рівнем хохма, який зветься ІШСУТ і котрий є схожим на парцуф АБ світу АК. А потім виник третій парцуф світу Некудім. Всі три парцуфім стоять один над одним, у кожному з них є таамім та некудот і все те, що є у трьох парцуфім світу АК.

Тому світ Некудім вважається ніби відбитком, зліпком зі світу АК і носить самостійну назву – "світ". Але правильніше буде назвати три парцуфім світу Некудім не Ґальґальта, АБ, САҐ а АБ, САҐ та МА тому, що Некудот де-САҐ отримали від НЕГІМ де-Ґальґальта лише далет/ґімел, а не далет/далет, яка є тільки в самій Ґальґальті до початку виверження світла. Тому перший парцуф світу Некудім (а світ Некудім перейняв ці решімот від Некудот де-САҐ, і потім передасть їх далі, у світ Ацилут) є відповідним АБ (решімот далет/ґімел, а не далет/далет).

117) Ми вияснили, що світ Некудім є відбитком світу АК. За таким самим принципом утворився п'ятий парцуф світу АК, - Новий МА, - який вважається повною копією світу Некудім у тому плані, що всі бхінот, які були використані у світі Некудім, - після розбиття і анулювання там, всі вони відновилися і оновилися у МА Хадаш.

Цей світ також зветься самостійним світом і носить назву світу Ацилут. Він повністю знаходиться між парсою, яка утворилася після ЦБ, і табуром, і називається, також, світом Виправлення. Після розбиття і зникнення світу Некудім, світ Ацилут утворився з тих самих розбитих бхінот, і. таким чином, світ Некудім отримує виправлення за допомогою МА Хадаш, де збираються і повертаються у ҐАР всі АХАПи, які впали в ґуф Аба ве Іма та ІСШУТ, а також - всі панім та ахораїм всіх ЗАТ, які впали у БЄА та померли; зараз вони повертаються і піднімаються в Ацилут за допомогою МА Хадаш.

Табур – це та уявна лінія, вище за яку можна отримати світло хохма, а під нею – не можна, доки немає екрану. Парса – це також уявна лінія, понад нею знаходяться келім віддачі – ҐЕ, які не потребують світла хохма, а під нею розміщені келім отримання, яким заборонено отримувати ор хохма.

Світ Ацилут знаходиться між табуром Ґальґальти та парса і є світом Виправлення, - у ньому є ор хохма. Як це може бути? Він підіймає келім отримання, що впали,і приєднує їх до келім віддачі, наповнюючи їх світлом хохма. Ця дія відбувається поступово. Як тільки АХАП всіх ступенів піднімуться у світ Ацилут, то такий стан буде називатися "Ґмар тікун", або сьоме тисячоліття.

Потім ще існують восьме, дев'яте, десяте тисячоліття, коли АХАП починають наповнюватися світлом і під парса. Коли світ Ацилут опустить АХАП на місце світу Брія, то це буде восьме тисячоліття, на місце світу Єцира – дев'яте, на місце світу Асія – десяте тисячоліття, тоді абсолютно всі келім будуть наповнені світлом, згідно з Задумом творіння. Але Ґмар тікун – це 6000 ступенів, - все те, що ми самі можемо виправити, а подальші виправлення йде за допомогою світла Машіяха.

118) Кожен нижній парцуф повертається і наповнює келім верхнього після вивергнення з нього світла. Коли зникло світло з ґуф першого парцуфу де-АК внаслідок послаблення екрану, то екран отримав новий зівуг на рівні АБ, а потім повернувся і наповнив порожні келім ґуфу верхнього парцуфу.

Після зникнення світла з ґуфа парцуфу АБ в результаті послаблення екрану, екран отримав новий зівуг на рівні САҐ, який повернувся і наповнив порожні келім парцуфу АБ. А після вигнання світла з САҐ, у результаті послаблення екрану

відбувається новий зівуг на рівні МА, котрий вийшов з ніквей ейнаїм і наповнив порожні келім САҐ.

Аналогічно до цього, після виверження світла зі світу Некудім внаслідок анулювання ахораїм і розбиття келім, отримав масах новий зівуг на рівні МА, котрий вийшов з мецах парцуфу САҐ де-АК і наповнив порожні келім світу Некудім, які розбилися та анулювалися.

Ми завжди вивчали розповсюдження згори донизу. Творцем створене єдине створіння – Малхут Світу Нескінченності. Вона являє собою всю єдність бажань – келім, і всю насолоду – світла. Все, що відбувається потім, - це різноманітні наміри, які малхут приймає, щоб наповнитися. Ми вивчаємо, що малхут поступово починає віддалятися від Творця, щоб стати повністю незалежною від нього.

Малхут перестає відчувати Творця, вона при цьому грубішає, змінює свої властивості на егоїстичні, стає протилежною Творцеві, максимально віддаляючись від Нього. Коли процес еволюції досягає свого найнижчого рівня, створіння стає готовим для початку зворотного процесу – поступового наближення до Творця.

Кожний вищий парцуф є більш досконалим, - має більш сильний екран, - є більш близьким до Творця за властивостями. Як же відбувається, що кожний наступний парцуф наповнює попередній світлом, адже він більш слабкий і є породженням попереднього? А наповнює він попередній парцуф тим, що, перш за все, вимагає наповнити себе.

Коли парцуф Ґальґальта повністю звільняється від світла, його екран де-ґуф поєднується з екраном де-рош і губиться нижній ступінь авіюту, то народжується новий парцуф, який вимагає від попереднього сили, щоб наповнити себе. Щоб отримати таке світло, попередній парцуф повинен зробити зівуг де-акаа зі світлом Світу Нескінченності, зменшити це світло на ступінь, нижчий за свій і передати його наступному, який відчуває це світло в рош та сприймає його як світло Світу Нескінченності.

Так, наприклад, малхут світу Асія у "своїй голові" бачить світло, що зменшене у 125 разів, але сприймає його як світло Світу Нескінченності, хоча воно пройшло всі 125 ступенів послаблення, але нею воно сприймається як Нескінченність, яка не обмежена нічим. А наповнення попереднього парцуфу відбувається внаслідок бажання наступного наповнитися світлом від попереднього.

Коли САҐ просить від АБ наповнити його світлом, АБ немає що йому дати, він звертається до Ґальґальти, якій нічого не лишається, як звернутися з аналогічним проханням до Малхут Світу Нескінченності. Чому? Ми говоримо, що у рош Ґальґальти є все світло. Насправді так, але зараз вона повинна дати САҐ світло, яке є відповідним йому – світло біна. Тому Ґальґальта звертається до Малхут Світу Нескінченності, вірніше, до її бхіни бет, що відповідає світлу біна, яке вона проводить спочатку крізь біна де-Ґальґальта, потім - крізь біна де-АБ, і лише потім - у рош де-САҐ.

Всього є п'ять парцуфім і п'ять світел. І кожне світло парцуф отримує, відповідно, від Малхут Світу Нескінченності, - вірніше, з певної її сфіри. Будь-яка біна будь-якого парцуфу і будь-якого світу може отримати світло біни тільки через бінот всіх світів і всіх парцуфім, що їй передують. А решта сфірот – кетер, хохма, ЗА та малхут – отримують світло від включення себе у бажання того, хто просить. Наступний парцуф доповнює попередній бажаннями-келім, а попередній наповнює ці бажання світлом.

Нижній завжди звертається до верхнього, від якого він походить. Парцуф АБ народився від хохма де-Ґальґальта, він має зв'язок з Ґальґальтою тільки через хохма. Ґальґальта звертається до сфіри хохма Малхут Світу Нескінченності,

отримує світло хохма, але не може саме цю хохму передати АБ, а повинна всередині себе переробити її на хохму, яка підходить парцуфу АБ, і лише потім передає йому.

Найменше, але істинне прохання найменшого з парцуфім, наповнює світлом всі світи, - аж до Ґальґальти. Причому, чим парцуф є вищим, тим більше світло він при цьому отримує. Так від підняття МАН оживає, наповнюючись світлом, Дерево Життя.

119) Однак є велика відмінність у МА Хадаш, який називається світом Ацилут, у тому, що він, являючись парцуфом, що йде після світу Некудім, виявився таким, що впливає на всі його келім та виправляє їх, у той час, як у попередніх парцуфім кожний нижчий не міг впливати на келім ґуфу вищого, хоча й наповнив їх своїм ступенем.

І ця зміна у МА відбулася тому, що у світі Некудім сила малхут, яка обмежує надходження світла, втрутилася в АХАП де-ЗАТ, що призвело до втрати екрану, зникнення світла, розбиття келім, їхньої смерті та падіння у БЄА. У попередніх же парцуфім не було ніякого псування келім під час вивергнення світла, яке було пов'язане виключно з послабленням екрану і підйомом його у рош парцуфу.

Однак тут, у світі Некудім, відбулося псування келім, і їхнє існування залежить тепер тільки від світу Ацилут, у якому є сила виправити їх і підняти нагору. Тому світ Ацилут вважається новим і оцінюється як такий, що впливає, - дає (захар), - по відношенню до келім світу Некудім, котрі є відносно нього - як некева, а, отже, і змінюють назву з Некудім, який також МА за авіютом, на БОН, - тобто стають нижніми по відношенню до МА Хадаш.

Світ Некудім вийшов на масах, який стояв у ніквей ейнаїм де-ейнаїм (біна де-хохма), а світ Ацилут вийшов на екран, що стоїть у ніквей ейнаїм де-мецах (біна де-кетер) рош де-САҐ. Світ Некудім повинен був би бути МА, а світ Ацилут – БОН, але внаслідок розбиття келім все стає навпаки – світ Ацилут стає МА, а розбиті келім світу Некудім, які він приєднує до себе – БОН.

П'ять парцуфім світу Ацилут. МА та БОН у кожному парцуфі

120) Отже, МА Хадаш перетворився на самостійний світ так само, як і світ Некудім.

У світі АК кожний наступний парцуф виходив на одну пару решімот (наприклад, далет/далет і т.п.). Як вже було сказано, Некудот де-САҐ під табуром отримали ще й решімот далет/ґімел від НЕГІМ де-Ґальґальта додатково до решімот, на які виник цей парцуф.

Таким чином, під табуром є два види решімот: бет де-ітлабшут і алеф де-авіют та далет де-ітлабшут, ґімел де-авіют. На перші вийшов світ Некудім у катнут, а на другі почала виходити ціла серія парцуфім, схожих до АБ – САҐ. Світ Ацилут вийшов на алеф де-ітлабшут, шореш де-авіют, але решімо далет-ґімел залишається.

Тому в масасі, який також піднімається у рош де-САҐ, виникає й друге бажання: отримати світло від далет-ґімел. Світ Ацилут тому спочатку також виходить у катнут, як і світ Некудім, а потім бажає перейти у ґадлут.

Світіння ЗОН де-АК крізь табур та єсод у ҐАР Світу Некудім повернув малхут з біни на місце, - з ніквей ейнаїм у пе. Так виникли всі ступені світу Некудім у ґадлут, але потім, як ми знаємо, анулювалися, розбилися, а світло з них зникло. ЦБ повернувся на місце, бхіна далет з'єдналася з масахом.

Стан ґадлуту, який відбувся у світі Некудім, знайшов місце і у світі Ацилут, але за законами, які запобігли у ньому руйнуванню келім.

121) І тому у МА Хадаш, який вийшов з мецах, керують також дві сили: катнут та ґадлут, як і у світі Некудім, - тобто спочатку катнут на ітлабшут алеф, ЗА, який називається ХАҐАТ, і малхут (шореш) де-авіют, - називається НЕГІ внаслідок появи в ній "трьох ліній": права лінія – нецах, ліва – год і середня – єсод; але, оскільки у бхіні алеф є тільки бхінат ітлабшут без авіюту, то в неї немає келім, тому ступінь ХАҐАТ, не маючи власних келім, використовує келім НЕГІ. Такий парцуф носить назву "убар" (зародок). Потім він зростає до алеф де-авіют і називається "катан", а коли виростає до ґімел де-авіют, - то отримає ґадлут.

У світі Некудім було тільки два стани: катнут та ґадлут, а у світі Ацилут – три. У світі АК одразу народжувався ґадлут. Світ Некудім називається ЗА, або ХАҐАТ, світ Ацилут називається спочатку убар, або НЕГІ, потім катан – ЗА, або ХАҐАТ-НЕГІ. А у ґадлуті він називається ХАБАД-ХАҐАТ-НЕГІ, авіют бет-ґімел-далет. Коли парцуф народжується у стані убар, то він має авіют шореш, клі кетер і світло нефеш та руах.

Цікаво, де ж знаходиться ор руах? Виявляється, разом з ор нефеш. Але всередині убару ховається і справжня малхут тому, що там ще знаходиться решімо далет-ґімел, на яке не було зівугу. Далі, у стані авіют де-шореш, убар отримує світло з попереднього парцуфу і росте до авіюту де-алеф, і екран з мецах опускається у ніквей ейнаїм (де-ейнаїм). У цьому стані парцуф називається "катан". Якщо екран опуститься нижче, то парцуф буде у ґадлуті, поступово проходячи стадії від авіюту бет до авіюту ґімел і потім - до авіюту далет.

Коли народжується парцуф, то це значить, що народжується екран, і більше нічого. Бажання створені Творцем, світло було ще раніше за бажання, зараз створюється лише намір отримувати заради Творця. Екран – це інверсія того, що я можу робити з тією насолодою, яку можливо відчути. Всі сходи від нас до Творця проградуйовані згідно з екраном – від нулю відсотків екрану на найнижчій сходинці до 100 відсотків екрану на найвищій сходинці.

Парцуф – це міра реакції екрану на вище світло. При народженні парцуф одразу ж опускається відповідно до свого екрану на своє місце. У ЦБ при всіх станах парцуфу від шореш до далет використовується тільки ҐЕ, тобто келім, що віддають.

122) Після народження парцуфу у катнуті він піднімає МАН другий раз у рош де-САҐ і називається "ібур бет" (друге зародження). Там він отримує мохін, - тобто світло АБ-САҐ світу АК, і тоді бхіна далет опускається з ніквей ейнаїм на своє місце у пе де-рош, там відбувається зівуг на бхінат далет, і виходять 10 сфірот ступеню кетер. Келім АХАП підіймаються на своє місце у рош. Таким чином, доповнюється парцуф до десяти сфірот – келім і світла. Таке світло називається "мохін де-ґадлут" парцуфу. Так ми отримали перший парцуф світу Ацилут, який називається парцуф кетер, або Атік де-Ацилут.

Перший парцуф називається Атік від слова "неетак", тобто ізольований від решти нижніх парцуфім. Він є посередником між світами АК та Ацилут. Працює він за законами ЦА, але вдягає на себе одіяння у вигляді "сеарот" (зовнішні парцуфім), яке було вже у рош де-САҐ, і проявляється для решти парцуфім як парцуф, що існує за законами ЦБ.

Атік відносно Ґальґальти знаходиться на ступені хохма, оскільки виходить на решімот далет-ґімел, що відповідає парцуфу АБ, який є хохмою по відношенню до Ґальґальти. Але відносно світу Ацилут він є першим парцуфом з рівнем кетер і

відкриває собою цілу мережу парцуфім світу Ацилут, для яких він буде таким, що віддає.

Насправді, кетер світу Ацилут – це не Атік, який настільки завуальований і та ізольований, що фактично не може контактувати ні з ким. Він передає свої функції другому парцуфу світу Ацилут – Аріх Анпіну, який, по суті, і є кетером та здійснює всю діяльність по виправленню келім.

Про світ Ацилут говорять чотири з шести томів "Талмуду Есер Сфірот", з нього походить все вище управління, зв'язок душ з Творцем. Про Атік там майже нічого не говориться тому, що він ніби й не має відношення до світу Ацилут. Фактично світ Ацилут починається з Аріх Анпіну, який для решти парцуфім виконує роль, аналогічну до Ґальґальти світу АК. На нього також одягаються решта парцуфім світу Ацилут.

123) Ти вже знаєш, що після розбиття келім всі АХАП знову впали зі свого ступеню на нижчий. АХАП кетеру де-Некудім тепер знаходиться на ступені ҐЕ де-хохма. АХАП ступеню хохма – на рівні ҐЕ де-біна і т.п. А зараз, під час ібур бет, - тобто ґадлуту парцуфу Атік, - його АХАП піднялися разом з ҐЕ ступеню хохма та виправилися разом. ҐЕ де-хохма отримала бхінат (стадію) ібур алеф.

Коли парцуф народжується у катнут, то його АХАП не задіяні в отриманні світла і знаходяться всередині ҐЕ нижнього ступеню. Коли верхній парцуф починає піднімати свої АХАП і наповнювати їх світлом, то, одночасно з ними, піднімаються й решімот ҐЕ нижнього парцуфу, який ще не народився і для якого АХАП верхнього парцуфу є місцем зародження. Сам вищий парцуф проходить ібур бет, а ҐЕ нижнього парцуфу проходять ібур алеф.

Таким чином, падіння кожних АХАП на ступінь нижче дало можливість разом з підйомом його на свій ступінь підняти і виправити, також, й ҐЕ нижнього ступеню, - тобто разом з отриманням ібур бет верхнім парцуфом отримати ібур алеф для ҐЕ нижнього парцуфу.

Після розбиття келім світу Некудім залишилися егоїстичні бажання без екрану, тобто решімот. Самі себе вони витягнути з цього стану не можуть. Тільки завдяки тому, що в кожних АХАП, які впали, знаходяться решімот ҐЕ наступного парцуфу, можна при піднятті і виправленні АХАП виправити й ҐЕ нижнього. У цьому й полягає чудовість ЦБ та розбиття келім.

124) Після того, як ҐЕ де-хохма пройшли стани ібур та єніка (ібур алеф, катнут), хохма переходить до стану ібур бет для отримання мохін де-ґадлут, а потім бхіна ґімел опустилася у пе де-рош, і в результаті зівугу на неї виникли всі 10 сфірот рівню хохма, її АХАП піднялися і доповнили цю ступінь. Так з'явився ґадлут другого парцуфу світу Ацилут, який називається Аріх Анпін.

Перехід до ґадлуту відбувся за допомогою світла АБ-САҐ, яке дало можливість здобути екран і почати працювати з келім отримання – АХАП. Аріх Анпін означає "довге лице". хохма символізує собою лице. "Довге" – це значить, що у парцуфі Аріх Анпін є багато світла хохма, на відміну від Зеїр Анпін ("маленьке лице"), де є лише невелика кількість світла хохма. Коли створіння за допомогою світла АБ-САҐ починає розуміти велич Творця, то воно може починати працювати з келім отримання, які раніше не були використані.

125) Разом з АХАП де-Аріх Анпін піднялися, також, і келім ҐЕ біни та отримали там ібур алеф та єніка. Потім вони піднялися у рош Аріх Анпін для ібуру бет, підняли свої АХАП і отримали мохін де-ґадлут. При цьому парцуф біни почав користуватися всіма своїми десятьма сфірот, - як келім, так і світлами. Цей третій

парцуф світу Ацилут називається Аба ве Іма та ІСШУТ де-Аба ве Іма – це ҐАР де-біна, а ІСШУТ – це ЗАТ де-біна.

ҐЕ мають авіют шореш та алеф. Коли парцуф проходить всі стадії появи екрану: шореш, алеф, бет, ґімел та далет авіют де-шореш, то це - зародження. Потім з'являється екран від шореш до далет авіют де-алеф. Це стан єніка і народження парцуфу у катнут, - тобто використання тільки ҐЕ (авіют шореш та алеф). Потім цей парцуф у катнут знову піднімається у рош попереднього парцуфу. Це стадія ібуру бет, другого зародження. При цьому він піднімає свої АХАП і отримує мохін де-ґадлут, тобто повні 10 сфірот.

126) Разом з АХАП де-Аба ве Іма та ІСШУТ піднялися, також, й ҐЕ де-ЗОН і отримали там ібур алеф та єніка. Цим доповнився парцуф ЗОН до рівня ВАК де-ЗА та некуда де-нуква. Так з'явилися всі п'ять парцуфім світу МА Хадаш, або світу Ацилут, у своєму мінімальному стані, менше за який бути не може: Атік, Аріх Анпін, Аба ве Іма та ЗОН.

Парцуф Атік вийшов на ступені кетер, Аріх Анпін – на ступені хохма, Аба ве Іма вимірюється рівнем біна, й ЗОН – рівнем ВАК та некуда, тобто ЗА і малхут. І в цих п'яти ступенях вже не може бути ніякого зменшення. До парцуфім Атік, Аріх Анпін й Аба ве Іма ніякі дії нижніх не можуть дотягнутися, а тому й нездатні їх зіпсувати. А що стосується ЗА та нукви, то дії нижніх, тобто душ, можуть зачіпати лише їхній АХАП, - але не ҐЕ, - коли вони досягають стану ґадлут.

Нижчі – це ті душі, які знаходяться в АХАП де-ЗОН світу Ацилут. Самі вони виправитися не можуть, але вони можуть підняти МАН у ЗОН де-Ацилут, який підіймає свої АХАП, і коли він робить зівуг на них, то, одночасно, народжує й катнут даної душі.

Завдання полягає у тому, щоби розбиті келім забезпечити знову екраном і поступово наповнити світлом. Ця робота відбувається вже знизу нагору. Починається з келім менш грубих, менш егоїстичних і закінчується найбільш егоїстичними, - тобто від легкого до важкого. Робота ця починається з народження світу Ацилут.

Після розбиття келім екран підіймається у рош де-САҐ, бере найсвітліші решімот і робить на них зівуг де-акаа, в результаті якого виникає перший парцуф Атік. Потім Атік бере з решти решімот також найбільш світлі, і на цей зівуг виходить Аріх Анпін. На найбільш світлі решімот з решти Аріх Анпін робить зівуг, який створює парцуф Аба ве Іма. Аба ве Іма з решти найбільш світлих решімот створюють парцуф ЗОН.

Після цього світлих решімот, на які можна було б продовжити зівуг, не залишається. Тобто задіяні лише ті решімот, на які можна отримати катнут світу Ацилут, подібно до того, як у свій час був створений катнут світу Некудім. Ці світи схожі один на одного, з тією різницею, що світ Ацилут влаштований так, що в ньому вже не може відбутися розбиття келім.

У світі Ацилут взагалі-то є 12 парцуфім, кожен з яких поділяється на дві частини: верх і низ, ліву й праву сторони і т.п. Всі ці проміжні стани створені для того, щоб максимально використати АХАП, виправляючи їх і не доводячи справу до розбиття келім.

Як можна використовувати АХАП після розбиття келім, коли з ними не можна працювати? ЦБ та ЦА не можна порушувати, але ЦА ніколи не можна порушити, а ЦБ тільки протягом 6000 ступенів. Все виправлення виконується при чіткому контролі ЦБ. Про що говорить ЦБ? Що з п'яти бажань можна використовувати лише кетер й хохма, які майже не егоїстичні. А ось решту з трьох бажань: біну, ЗА

та малхут, тобто АХАП, не можна використовувати внаслідок їх егоїстичності, - для них потрібна велика сила волі, дуже сильний екран.

Починаючи з ЦБ і далі народжуються келім, які не мають сил працювати з найегоїстичнішими бажаннями. Разом з тим, бажання не зникають. Можна тільки заборонити собі їх використовувати. А бажання ҐЕ можна використовувати лише в певних рамках. Коли ти знаходишся у катнут, то нічого не отримуєш й насолоджуєшся від схожості властивостей з Творцем. Ти є подібним до Творця, – це немало, але недостатньо для виконання мети створіння, наповнення тебе світлом хохма. Для цього потрібно мати келім отримання. Такої можливості в тебе поки що немає.

Єдине, що можна зробити, це використовувати егоїстичні келім АХАП, включаючи їх до альтруїстичних ҐЕ. Але келім АХАП хочуть отримувати лише світло хохма, а це неможливо зробити. Можна отримувати тільки світло хасадім. Разом з тим, під час відштовхування світла хохма, все одно, деяка його невелика кількість входить до келім. АХАП можна використовувати виключно у тому випадку, якщо підняти їх понад парса.

Якщо б у світі Некудім підняли б усі АХАП понад парса і отримали б до утворених 10 сфірот світло хохма, то розбиття келім не сталося б. Підняти свої АХАП, наповнити їх світлом можна, лише використовуючи їх для передачі світла до нижчого парцуфу. В цьому полягає одне з виправлень, що виконане світом Ацилут. Піднімаючи МАН і наповнюючи нижні парцуфім світлом, у відповідь на їхнє прохання про виправлення, розбиті келім виправляються і починають частково отримувати світло.

Так виникає система розповсюдження та отримання (кабала) світла у духовному. Так само і в нашому світі, - прийти до розкриття Творця можна тільки у групі тих, що бажають виправитися, приєднавшись до системи поширення кабали.

Бажання є постійними, це наша сутність, це те, що створене Творцем. Себе змінити ми не можемо, але ми можемо змінити наміри. Над діями працювати не треба, потрібно працювати над наміром, який супроводжує дію. Чи ти виконуєш яку-небудь дію для того, щоб тобі було добре, не хворіли дружина, діти, були гроші, або ж ти це робиш заради винагороди, отримуваної від Творця у майбутньому світі, – все це залишається у рамках егоїзму.

Інша справа, - якщо Творець дарує тобі можливість усвідомити Його велич настільки, що все, що б ти не робив, ти робиш заради Нього. Для цього необхідне розкриття Творця. Лише постійна робота з книгами й у групі під керівництвом істинного Вчителя можуть збудити ор макіф і призвести до розкриття Творця. Духовний шлях починається не з дії, а з внутрішнього міркування.

У духовному нічого не зникає. Це правило діє відносно самих душ.

Сьогодні я знаходжуся на одному рівні, завтра, скажімо, перейду на інший. Всі попередні мої стани включаються у цей новий. Я пам'ятаю сьогодні те, що було 20 років тому. Стани, які минули, ніби освітлюються сьогоднішнім станом. Світло, яке світить у теперішньому стані, наповнює й усі попередні стани. А у Ґмар тікун всі попередні стани згортаються у один великий парцуф, який повністю наповнений світлом. Всі наступні келім дають попереднім додаткові бажання, від чого ті щоразу наповнюються все більшим світлом.

Під час розбиття келім всі екрани зіпсувалися. Під час виправлення вони починають зростати від нуля до 100 відсотків. Для переходу на наступний ступінь додаються додаткові бажання, на які ти ще не маєш екрану, а попередній екран себе вже вичерпав. Такий стан називається падінням. Тільки що ти знаходився у

прекрасному стані, ти мав екран, ти отримував світло. А зараз ти "впав". Тобі додали егоїстичних бажань, тому тобі не хочеться нічого духовного. У цьому стані чекає велика внутрішня робота по здобуттю нового екрану, за допомогою якого ти отримаєш ще більше світло. Робота над екраном полягає лише в активному навчанні.

При першому знайомстві зі "Вступом до науки Кабала" мозок ще не здатен сприйняти все, утворюється плутанина, особливо при вивченні світу Некудім, а потім світу Ацилут, й далі. Необхідно трохи зупинитися, продумати почуте, можливо, повернутися ненабагато назад, повторити деякі розділи, бажане прослуховування аудіо касет. Поступово це вкладається і засвоюється, тому що для побудови духовних келім, - а саме це зараз з вами відбувається, - необхідний час та ваші зусилля.

127) Парцуфім "одягаються" одне на одного у наступному порядку: парцуф Атік де-Ацилут, не дивлячись на те, що вийшов з рош де-САҐ світу АК, все ж не може одягнути САҐ від пе і вниз понад табуром, а тільки під табуром тому, що понад табуром діє сила ЦА.

Відомо також, що парцуф Атік, - інша його назва Акудім, - по своїй суті являє собою перший рош світу Ацилут, де ще не володарює сила ЦБ, тому він, в принципі, може одягнутися на АК над табуром. Однак ЦБ вже вступає у силу у пе де-рош де-Атік по відношенню до наступних за ним парцуфім світу Ацилут, тому парцуф Атік вдягається на АК лише під табуром.

Ступінь Атік починається від табуру світу АК і закінчується на рівні сіюму світу АК, - тобто вище, ніж точка нашого світу. Це відносно самого парцуфу Атік. Що ж стосується його зв'язку з рештою парцуфім світу Ацилут, то вважається, що він також підпорядкований ЦБ, і з цієї точки зору його ноги закінчуються вище, ніж парса де-Ацилут, – нового сіюму ЦБ.

Таким чином, існують два парцуфи Атік: один підкоряється законам ЦА, а другий залежить від ЦБ. Решта парцуфім світу Ацилут, які народжуються після нього, підвладні законам ЦБ. В Атіку знаходиться вся інформація про всі парцуфім, що слідують за ним, аж до нашого світу.

Всі парцуфім світу Ацилут виникли у стані катнут, їм не потрібне світло хохма, але вони завжди можуть його отримати за проханням нижніх, перейшовши у ґадлут, і передати це світло хохма за призначенням. Зі всіх решімот, які залишилися від розбиття келім, парцуф Атік вибирає найбільш чисті, найкращі, і робить зівуг на рівні кетер. Коли Атік досягає найвищого стану, він пропускає крізь себе тільки світло хохма і народжує парцуф Аріх Анпін. Аналогічним чином Аріх Анпін вибирає з усіх решімот найчистіші, але які вже відносяться до біна, і народжує парцуф Аба ве Іма.

128) Другий парцуф світу Ацилут зветься Аріх Анпін. Він виходить з пе де-рош парцуфу Атік та вдягається на сім нижніх сфірот Атіку, які закінчуються вище парси де-Ацилут. Третій парцуф світу Ацилут, який називається Аба ве Іма, виходить з пе де-рош Аріх Анпін і закінчується вище від табуру Аріх Анпін. ЗОН, четвертий та п'ятий парцуфім світу Ацилут починаються від табуру де-Аріх Анпін і закінчуються на рівні сіюму Аріх Анпін, тобто вище від парси де-Ацилут.

Атік народжується з мецах рош де-САҐ і поширюється під впливом ЦА від табуру до сіюму Ґальґальти. ЦА не впливає далі ні на один з парцуфім світу Ацилут. Атік же ж створений за законом ЦА тому, що він отримує світло від парцуфім АК, створених на основі ЦА, але потім він трансформує світло для нижніх парцуфім, над якими володарює ЦБ.

Аріх Анпін, який народився від парцуфу Атік, поширюється від пе де-рош де-Атік й до того місця, куди може розповсюджується світло хохма, тобто до парси. З пе де-рош Аріх Анпін народжується і виходить третій парцуф світу Ацилут, - Аба ве Іма, - і закінчується на рівні табуру Аріх Анпін. Аба ве Іма, тобто біна світу Ацилут, народжує наступні два парцуфім, які можна розглядати як один: ЗА та малхут – ЗОН. Цей парцуф одягається на ЗОН де-Аріх Анпін і доходить до парси.

Далі ми будемо вивчати, як змінюється світ Ацилут під впливом вищих та нижніх духовних об'єктів. Збудження згори – це свята, суботи, початки місяцю, які з'являються незалежно від того, що відбувається внизу, у світах БЄА. Збудження знизу – це збудження, що йде від душ, які знаходяться у світах БЄА, які вимагають від світу Ацилут підняти їх, виправити і наповнити світлом. У цьому випадку Ацилут зобов'язаний реагувати на прохання знизу. Його реакція проявляється у тому, що він отримує світло згори і передає його вниз.

Як і у світі Некудім, у світі Ацилут під час стану катнут шість верхніх сфірот ЗА, які називаються ХАБАД-ХАҐАТ, і тільки одна сфіра кетер від малхут знаходяться понад парсою, а три нижні сфіри (НЕГІ) ЗА та 9 нижніх сфірот малхут (від сфіри хохма до сфіри малхут де-малхут) знаходяться під парсою. Як вже було сказано вище, до ЦБ малхут не мала власних сфірот, - вона була точкою.

В результаті ЦБ малхут піднялася і, завдяки цьому, вона отримує у своє розпорядження всі сфірот, які тепер знаходяться нижче від неї (нижню третину тіферет, нецах, год та єсод), перетворюючись на самостійний парцуф. Потім за спеціальними законами ці 4 сфірот перебудовуються у 10 сфірот.

Сфіра – це чітко визначена властивість Творця, яка сприймається малхут як непохитна. Сфіра даат – це те прохання, яке піднімається від ЗА та малхут у біну, їм про отримання ними світла хохма. Сфіра даат не має свого постійного місця, - це те бажання отримати світло хохма ("нестача"), яке відчуває біна у зв'язку з проханням ЗОН. Як тільки ЗА почав розбиватися, одразу ж його прохання до біни стало поступово зменшуватися: спочатку на сфіру кетер, потім хохма, і т.п., аж до остаточного зникнення.

129) І знай, що кожен ступінь з п'яти парцуфім МА Хадаш по мірі їх виходу сортував а потім приєднав до себе деяку частину з келім світу Некудім, яка ставала для цього ступеню як нуква (тобто тим, хто просить, щоб його наповнили світлом). Так, Атік після його створення приєднав до себе всі ҐАР світу Некудім, які залишилися неушкодженими після розбиття келім, тобто ҐЕ, - верхні половини кожного ступеню.

Таким чином, парцуф Атік приєднав до себе тільки верхні половини кетеру, хохми й біни (Аба ве Іма), а також сім кетерів семи нижніх сфірот. Всі частини, що були приєднані до Атіка, зробилися відносно нього нуквою, яку він зобов'язаний наповнювати світлом. Атік і частини, що приєднані до нього, отримали назву МА та БОН де-Атік де-Ацилут.

МА називається захаром (чоловічою основою) й давцем в Атіку, а БОН – некевою (жіночою основою) і такою, що отримує, в Атіку та знаходяться по відношенню один до одного панім (Атік де-МА – МА де-Атік) та ахораїм (Атік де-БОН – БОН де-Атік).

Взагалі, всі парцуфім світу Ацилут влаштовані за таким самим принципом. Всі келім власне світу Ацилут, які виникли в результаті зівугу на решімот алеф/шореш, - тобто його власні сфірот кетер, хохма й т.п., - утворюють праву лінію світу Ацилут, у них є світло, і називаються вони МА й захар.

Кожна з цих сфірот (парцуфім) бере собі відповідні собі розбиті, або спустошені, анульовані келім зі світу Некудім та будує собі з них ліву лінію, яка

вимагає виправлення і подальшого наповнення світлом, ці келім називаються "БОН" або "нуква". Таким чином, світ Ацилут містить п'ять пар парцуфім (взагалі-то їх шість, ми будемо детально вивчати це у "Вченні десяти сфірот"): Атік і його Нуква (кетер), Аріх Анпін і його Нуква (хохма), Аба (захар) ве Іма (Нуква), – парцуф ҐАР де-біна, - Ісраель Саба (захар) ве Твуна (Нуква) (скорочено ІСШУТ), – парцуф ЗАТ де-біна, - ЗА та його Нуква, а також - малхут, відносно якої нуквою є душі, що потребують виправлення.

Твуна – це та частина біни, у якій з'являється зародок майбутньої сфіри (або парцуфу) – ЗА. Іншими словами, цю частину біни можна назвати маткою. На івриті вона так і називається: "рехем". Це місце зівугу, зародження й народження.

Атік, який не має жодного відношення до розбиття келім, вибирає та приєднує до себе нерозбиті келім ҐЕ кетеру й Аба ве Іма, які після розбиття залишилися порожніми, й зобов'язується їх наповнити своїм світлом. Світ Ацилут – це, по суті, той самий світ Некудім, але який має спеціальну систему запобігання розбиття келім. Основою цієї системи є принцип отримання великими келім маленьких порцій світла. Те, що було сфірою у світі Некудім, перетворюється на цілий парцуф у світі Ацилут. Сила опору до егоїзму буде набагато більшою самого егоїзму.

Будь яка частина у парцуфі, що віддає, називається МА, а та, що отримує – БОН. Але у світі АК у МА та БОН світить хохма, а у світі Ацилут – світло хасадім. Світ Ацилут називається давцем, захаром, тим, що впливає, виправляє, та чоловічою частиною. А світ Некудім відносно світу Ацилут зветься некевою, таким що отримує і виправляється за допомогою світу Ацилут.

Не кожний вищий парцуф можна назвати таким, що дає, а наступний – таким, що отримує. Наприклад, біна нічого не хоче отримувати, - вона МА або БОН? Тільки ЗА та малхут (нуква) можуть називатися МА й БОН. Якщо той, хто дає, й той, хто отримує, стоять лицем до лиця, то вони обидва готові один віддавати, а інший отримувати світло.

Якщо мова йде про передачу світла хасадім, то з'являються поняття "правий" і "лівий", оскільки світло хасадім дає не висоту, а ширину духовного осягнення: там де багато світла хасадім, - називається "правий", а там, де мало світла хасадім, - зветься "лівий".

130) Парцуф Аріх Анпін, який має рівень хохма, перевірив і приєднав до себе нижню половину кетеру світу Некудім, тобто АХАП кетеру, які під час катнуту знаходилися на нижньому ступені (хохма й біна, Аба ве Іма) світу Некудім. Аріх Анпін перетворив ці АХАП на свою нукву. МА (захар) Аріх Анпіну знаходиться справа, а його нуква, яка називається БОН, стоїть зліва.

Парцуф Атік не приєднав до себе нижню частину (АХАП) кетеру світу Некудім тому, що він відповідає першому рош світу Некудім, і його рівень є надзвичайно високим. Тому він приєднав до себе тільки ҐАР кетеру та ҐАР Аба ве Іма, - тобто келім, у яких не відбулося ніякого ушкодження під час розбиття, чого не можна сказати про АХАП кетеру, які впали на нижчу ступінь під час катнуту і повернулися на свою ступінь під час ґадлуту, з'єднавшись з кетером.

Але під час розбиття судин АХАП знову впали й анулювалися. Тому АХАП де-кетер може приєднати до себе тільки Аріх Анпін, а не Атік.

Є тільки світло й клі, але існує стільки їх сполучень та взаємовідносин, що це не піддається обліку. Тільки людина, яка піднялася на цей рівень, може чітко сказати, так це, чи інакше. Нам же ж мало що відомо. Це, більше, плід нашої фантазії.

Ні один з кабалістів не задавався метою викласти все. Писали вони для того, щоб ми самі піднялися й відчули, а не читали товсті фоліанти. У нашому світі можна жити, і лише потім починати осягати природу; у духовному ж світі необхідно спочатку осягнути, а тільки потім починати жити. Духовне осягнення – це осягнення чуттєве.

131) Парцуф Аба ве Іма де-МА Хадаш на рівні біна відсортував і приєднав до себе нижню половину парцуфу хохми-біни світу Некудім, - тобто їхній АХАП, який під час катнуту знаходився на нижньому ступені – ЗАТ світу Некудім, а потім, під час ґадлуту світу Некудім, піднялися і з'єдналися з ҐЕ де-Аба ве Іма.

Однак під час розбиття судин ці АХАП впали у ЗАТ світу Некудім і анулювалися. Саме ці розбиті келім відсортували зараз Аба ве Іма де-МА Хадаш в якості нукви, і тепер вони називаються ЗАТ де-хохма і шість нижніх сфірот (вав тахтонот) де-біна з боку БОН. Чому шість сфірот у БОН біни, а не сім?

Тому, що ступінь хесед біни залишилася разом з ҐАР де-хохма й біна де-БОН у парцуфі Атік, а у нижній половині біни залишилися тільки шість нижніх сфірот від ґвури до малхут. І, таким чином, захаром де-Аба ве Іма вважається біна де-МА Хадаш, а нуквою де-Аба ве Іма є ЗАТ хохми-біни де-БОН. ІСШУТ де-МА, тобто ЗАТ де-Аба ве Іма приєднали до себе малхут хохми-біни де-БОН.

Тут говориться про те, яким чином рошім світу Ацилут приєднали до себе рошім світу Некудім. Світ Некудім спочатку був у катнут, потім у ґадлут, коли його рошім кетер й Аба ве Іма приєднали до себе свої АХАП і отримали світло ґадлуту, передавши його у ҐЕ де-ЗОН, але деякі іскри світла пройшли під парса, що призвело до розбиття келім, падінню їх вниз і смерті. Рошім світу Некудім знову прийшли у стан катнут зі втратою світла ґадлут. Далі замість світу Некудім з'являється світ Ацилут.

Мета існування світу Ацилут – виправити розбиті келім, підняти їх нагору, приєднати до себе і наповнити світлом, але так, щоби не допустити нового розбиття. Світ Ацилут – це, по суті, той самий світ Некудім, тільки такий, що працює у правильному режимі, він не може мати помилки, тому що він вже має решімот від розбиття келім і знає, як вчиняти, щоб цей стан не повторився.

Парцуф Атік де-Ацилут приєднав до себе найчистіші келім: верхню частину кетеру світу Некудім і верхню частину Аба ве Іма де-Некудім та ЗАТ світу Некудім, тобто 7 коренів-зачатків (кетерів) з інформацією про майбутній ґуф світу Некудім. Аріх Анпін після своєї появи бере на себе відповідальність виправити, приєднати й наповнити світлом АХАП кетеру світу Некудім.

Парцуф Аба ве Іма відповідає за виправлення й наповнення АХАП де-Аба ве Іма світу Некудім. Аба ве Іма – це, ніби, два парцуфи разом: хохма й біна. Парцуф хохма, тобто Аба світу Ацилут приєднав до себе АХАП де-Аба світу Некудім, а Іма світу Ацилут приєднала не всі АХАП де-Іма світу Некудім, а на сфіру хесед менше тому, що у біні хесед вважається частиною, що віддає, та відноситься до рош.

При вивченні взаємного з'єднання виправлених і невиправлених властивостей (келім) у світі Ацилут, ми краще розуміємо, - що ми будемо мати у майбутньому, як і з якими вищими властивостями будемо пов'язані, адже наші душі – це і є розбиті келім.

Приєднання келім світу Некудім, які знаходяться зліва відносно келім світу Ацилут, говорить про те, що там поширюється світло хасадім, напрямок якого завжди в ширину справа наліво. Світло хохма розповсюджується зверху вниз. Звідси ясно, що висота парцуфу залежить від кількості світла хохма, а об'єм парцуфу – від кількості світла хасадім (виправлення). Ці параметри доповнюють

одне одного. Світло хохма розповсюджується лише відповідно до поширення світла хасадім.

132) Парцуф ЗОН де-МА Хадаш, що має лише сфірот ЗА і сфірат кетер у малхут, відсортував і приєднав до себе в якості нукви ҐЕ де-ЗАТ світу Некудім, розмістивши їх зліва, сам же він знаходиться відносно них справа. А ІСШУТ де-МА Хадаш, які є сімома нижніми сфірот АВІ, приєднали до себе сфірот малхут бхінот хохма й біна парцуфу БОН.

ҐЕ де-ЗАТ світу Некудім не просто були анульовані, вони розбилися разом з келім, які знаходилися під парсою. Отже, вони не можуть бути просто приєднані до ЗОН світу Ацилут подібно до того, як інші парцуфім МА Хадаш приєднують до себе нуквот зі світу Некудім. Клі ЗАТ світу Некудім необхідно спочатку виправити підняттям МАН і наступними за цим діями.

Існує тільки одне клі, – бажання отримати насолоду, - яке потім здобуває властивості Творця, тобто дев'ять верхніх сфірот, використовуючи їх для роботи з власним егоїзмом. А в мірі справності егоїзму малхут починає інакше підходити до властивостей, отриманих від Творця у свої дев'ять сфірот. На кожному окремому рівні з'єднання дев'яти властивостей і малхут абсолютно відмінні й не схожі на ті, що були на попередньому рівні.

Так само й люди. Кожен відрізняється від іншого за властивостями свого характеру. Ми, навіть, не здатні вловити всі нюанси відмінностей цих властивостей ні за зовнішнім виглядом, ні, тим більше, за їх внутрішнім змістом. З одного боку, нам здається, що духовні сили, об'єкти досить прості.

Від кетер до малхут є десять частин з десятьма частинами у кожній з них, – і все. Але ми повинні порозуміти, чому у духовному світі є така величезна кількість подрібнень, і що воно нам дає. Головне, щоб у всієї безлічі цих бажань був єдиний намір, який об'єднує їх всіх разом і придає їм повної завершеності, досконалості: намір заради Творця.

Досконалість сама по собі дуже проста, вона не ділиться, а якщо ділиться, то це вже не досконалість, - вже у чомусь є відмінність. Спільність наміру призводить у духовному до досконалості. Поки ж цього немає, нас запліскує величезна множина бажань зі всіма своїми зв'язками, з жахливою системою управління і непередбачуваністю. В ідеальному ж вигляді, у тому, що існує ззовні нас, є одна Малхут Світу Нескінченності, яка повністю наповнена світлом.

Бааль Сулам пише у своїх рукописах (які, до речі, ще не вийшли у світ тому, що люди ще недостатньо зрілі для того, що там написано) про такі складні взаємодії, дає їм такі найменування, на такому рівні осягнення келім, яких у "Вченні десяти сфірот" взагалі немає. Говорити про такі складні процеси він може тому, що сам знаходиться в абсолютно простій досконалості, - тобто одне визначає інше: чим вище твоя голова, яка бачить всю простоту і загальність системи, тим у більш дрібні деталі ти можеш проникнути, бачачи у їх зовнішній плутанині ту саму досконалість і простоту. Це схоже на вченого, який чим глибше проникає у науку, тим більшу взаємопов'язаність бачить у всіх елементах, що складають загальну картину.

133) Отже, ми з'ясували, що таке МА та БОН в п'яти парцуфім світу Ацилут, де п'ять ступенів де-МА Хадаш, тобто келім, власне, світу Ацилут, відсортували для себе зі старих келім, які існували у світі Некудім, придатні для себе і виправили їх, використовуючи їх в якості нукви, що зветься БОН.

Таким чином, МА де-Атік виправив верхню половину ҐАР Некудім, а МА де-Аріх Анпін і Аба ве Іма відсортували і виправили келім нижньої половини ҐАР Некудім,

які використовувалися під час ґадлуту світу Некудім, а потім розбилися, впали і зникли. А МА де-ЗОН відсортував і виправив келім з ҐЕ де-ЗАТ світу Некудім, які під час ґадлуту також розбилися і анулювалися разом з їх АХАП.

Всього розбилося 320 частин. Розрахунок такий: 8 мелахім, у кожному з них АВАЯ – йуд-гей-вав-гей, і у кожній з них 10 сфірот. Всього: 8х4х10=320. З цих 320 частин всього 32 малхут, які звуться "лев а-евен", "кам'яне серце". Решта 288 частин називаються РАПАХ і відносяться до дев'яти сфірот.

Кожен уламок розбитого клі – це іскорка, що залишилася від екрану, який мав парцуф у своєму попередньому, незіпсованому стані.

Понад парсою знаходяться ҐЕ кетеру та ҐЕ де-Аба ве Іма, на місці колишніх ҐЕ де-ЗОН де-Некудім знаходяться АХАП де-Аба ве Іма,що впали, а під парсою – розбиті келім. На місці світу Некудім виник світ Ацилут з п'ятьма парцуфім. Весь ҐАР де-Ацилут бере собі ҐАР де-Некудім, виправляє їх, наповнюючи світлом ґадлут. ЗОН де-Ацилут виправляє ҐЕ де-ЗОН світу Некудім. Як ҐЕ, так і АХАП де-ЗОН світу Некудім, розбилися і впали під парсу.

Після розбиття всі уламки келім змішуються, включаючись одне в одного. Чому ҐЕ та АХАП включаються одне в одного саме при розбитті? Невже намір "заради отримання" об'єднує більше, ніж намір "заради віддачі"? До розбиття ҐЕ і АХАП мають єдиний намір віддавати. Після розбиття, у невиправленому стані, їхній намір знову однаковий – отримувати. Тому зв'язок між ними зберігається і після розбиття, не дивлячись на те, що кожен уламок відчуває себе зараз окремо від інших.

Однак ҐЕ й АХАП вже не складають єдине ціле, тому і зв'язок між ними, якщо він є, характеризується лише як включення. Таким чином, існують (залишилися) наступні чотири види розбитих келім:

1) *ҐЕ (келім віддачі),*
2) *ҐЕ всередині АХАП,*
3) *АХАП всередині ҐЕ,*
4) *АХАП (келім отримання).*

ЗОН світу Ацилут бере собі тільки келім, що відносяться до ҐЕ. АХАП – це егоїстичні келім, їх поки що виправити неможливо, це і є лев а-евен. Залишаються ще два види келім – ҐЕ всередині АХАП та АХАП всередині ҐЕ. Ці келім можна якось виправити. ҐЕ всередині АХАП – це келім віддачі, які знаходяться всередині келім отримання, таке вкраплення можна використати для утворення світів БЄА під парса: Брія – ҐЕ в озен (біна), Єцира – ҐЕ у хотем (ЗА) і Асія – ҐЕ у пе (малхут).

Сортуванням і народженням цих келім займається малхут світу Ацилут. За допомогою АХАП, які знаходяться у ҐЕ, ми можемо перейти у стан ґадлут світу Ацилут. Якщо світ Ацилут залишиться лише у катнуті, то він не зможе нічого виправити під парса, тобто келім, що відносяться до АХАП де-ЗОН світу Некудім. Саме тому, що АХАП знаходяться всередині ҐЕ розбитих судин, можна підняти ці АХАП і залучити їх нагорі, понад парсою, у виправлення, використовуючи їх в якості келім віддачі.

У цьому й полягає робота людини. Створюється особливий парцуф (загальна душа) – Адам, від якого залежить виправлення цієї частини по мірі того, як він виправить себе. Але ця тема поки що не буде нами розглядатися. Неможливо виправити келім отримання, коли вони існують самі по собі. Це можна зробити, тільки коли вони об'єднані з келім віддачі.

Творець вибухом, розбиттям перемішує ці келім, тобто, по суті, Він змішує своє бажання віддавати з бажанням створіння отримати. Тепер частина розбитих

уламків будуть мати і бажання отримувати, і бажання віддавати, хоча й кожен - у своїй пропорції. Для цього і потрібні були розбиття келім, "гріхопадіння" Адама та інші "розбиття".

Незмінний стан і підйоми світів БЄА протягом 6000 років

Оскільки світ Некудім не зміг існувати, бо він не зміг отримати за один раз все світло у свої келім, то світло залишилося над парсою у світі Ацилут, а під парсою продовжується виправлення келім. Вся кількість світла над парсою поділяється на 6000 частин, і кожна з цих частин проходить 6000 ступенів-виправлень. Це ніби величезна колонна з 600 тисяч людей (це називається одним поколінням). Кожне покоління повинне пройти 6000 ступенів.

Світом Ацилут виправляються келім до "атерет а-єсод", тобто келім малхут і ЗАТ де-єсод не наповнюються світлом. Тому, внаслідок зворотного співвідношення між світлами та келім, у світі Ацилут в парцуфім можуть увійти тільки наступні види світла: нефеш, руах, нешама і ВАК де-хая. Світло єхіда та ҐАР де-хая не входять у парцуф.

Це значить, що ми використовуємо тільки келім ҐЕ (до них входять світла нефеш та руах), а з АХАП використовується лише їх включення у ҐЕ (до них входять світла нешама та ҐАР де-хая). Ацилут використовує таку умову виправлення для того, щоб ЦБ більше ніколи не порушувався. З наявними АХАП працювати не можна, їх неможливо наповнити світлом. Єдине, що можливо, - це підняти АХАП у ҐЕ, тобто працювати тільки з тими АХАП, які здатні уподібнитися до ҐЕ.

Кожна частинка, в якій проявляється бажання до виправлення, складається з 10 сфірот, або чотирьох бхінот. З них кетер, хохма і ҐАР де-біна можна виправити і наповнити світлом, а ЗАТ де-біна, ЗА та малхут – ні. Виправляється дуже маленька частина бажань, яка отримує в себе відносно незначне світло. І так - до приходу Машіяха, коли всі АХАП піднімаються у світ Ацилут і наповнюються там світлом, це й означає Ґмар тікун.

134) Ми вже з'ясували вище, що перехід до стану ґадлут у світі Некудім відбувся у 3 прийоми: 1) холам (крапка над буквою), 2) шурук (крапка всередині букви) і 3) хірік (крапка під буквою). На основі цього вияснимо зараз два види доповнення десяти сфірот до отримання мохін де-ґадлут.

Доповнення до ґадлут першого виду відбувається в результаті підйому парцуфу шляхом включення його у вищий, наприклад, коли ЗОН де-АК передали у кетер світу Некудім нове світло крізь табур і опустили малхут з ніквей ейнаїм кетеру у його пе, то це й призвело до підняття АХАП кетеру з рош Аба ве Іма, що доповнило кетер до його десяти сфірот.

Разом з АХАП кетеру піднялися також ҐЕ де-Аба ве Іма і приєдналися до 10 повних сфірот кетеру, оскільки нижній, що піднімається на рівень верхнього, стає таким самим, як той. Тому вважається, що при піднятті АХАП кетеру Аба ве Іма також отримали АХАП для доповнення десяти сфірот шляхом включення їх у кетер.

Кетер отримує свої власні АХАП, доповнює свій парцуф до десяти сфірот і отримує світло мохін – ґадлут. А які ж АХАП отримують ҐЕ де-Аба ве Іма? Звичайно, не свої. Для підйому своїх АХАП потрібна значно більша сила, тому що кожний нижчий набагато гірший за вищого. Кетер отримав світло відповідно до своєї антиегоїстичної сили.

Для підняття АХАП де-Аба ве Іма потрібне світло, що є більшим, ніж для підйому АХАП кетеру, тому ҐЕ де-Аба ве Іма беруть АХАП кетеру. У духовному

немає поділу за кількістю, - можна отримати, скільки бажаєш. Є поділ за якістю. Кетер та Аба ве Іма перейшли у стан ґадлут за допомогою одних і тих самих АХАП кетеру. Таке доповнення Аба ве Іма до десяти сфірот називається доповненням першого виду.

Коли людина піднімається на наступний ступінь, то це значить , що вона стає рівною з ним за мірою виправлення, але не рівною до нього за своїми особистими властивостями, "хромосомами". Тобто дві людини на одному ступені зливаються у нове клі, згідно з мірою альтруїстичного наміру. Лише міра виправлення поєднує людей, які знаходяться на одному ступені, та робить їх рівними до нього в тій самій мірі.

Світло, яке приходить згори для виправлення якогось парцуфу, не має сили виправити парцуф, що знаходиться під ним тому, що нижній є більш егоїстичним, і для його виправлення потрібна ще більша сила. Світло АБ-САҐ дає клі можливість відчути велич Творця і стати подібним до Нього, - тобто почати бажати здійснювати альтруїстичні дії.

Кетер світу Некудім отримує цю силу, однак ҐЕ де-Аба ве Іма отримують світло від АХАП кетеру і здобувають можливість піднятися разом з ними у кетер. Але це рівень АХАП кетеру, а АХАП де-Аба ве Іма поки що залишається на попередньому місці. ҐЕ де-Аба ве Іма також поки що піднімаються, але, також, і залишаються на попередньому місці, оскільки у духовному нічого не зникає. Тому ҐЕ де-Аба ве Іма, які піднялися подібно до ҐЕ де-кетер, також доповнюються новим станом за допомогою АХАП кетеру.

Якщо відбувається зміна у світі Ацилут, то він сам і всі світи БЄА просуваються нагору одночасно на одну або декілька ступенів. Таким самим чином вони можуть і опускатися, але не нижче за свій постійний стан – катнут. У ґадлут є три стани: використання бет де-авіют (озен), ґімел де-авіют (хотем), далет де-авіют (пе). Відповідно до цих трьох станів ґадлуту відбуваються і три стани підйому всіх світів АБЄА.

У стані катнут келім працюють тільки з ҐЕ, а з АХАП вони не працюють, тому ті сховані всередині нижніх ҐЕ. Згори приходить світло АБ-САҐ, яке дає, наприклад, парцуфу кетер силу підняти і приєднати свої АХАП, які впали у ҐЕ де-Аба ве Іма. Цей процес називається "АХАП де-алія" (АХАП підйому). ҐЕ де-Аба ве Іма отримують часткове наповнення за рахунок АХАП кетеру; для повного наповнення вони повинні використовувати свої власні АХАП.

135) Другий вид доповнення парцуфу до десяти сфірот полягає у тому, що певний ступінь доповнюється до своїх десяти сфірот своїми власними силами. Це відбувається тоді, коли нове світло світить крізь єсод світу АК, що називається "некуда де-шурук", крапка всередині букви.

Це світіння призначалося для Аба ве Іма світу Некудім, і за його допомогою малхут опустилася з ніквей ейнаїм у пе де-Аба ве Іма, і підняла (АВІ) свої АХАП з ҐЕ де-ЗОН у рош де-Аба ве Іма, що доповнило келім де-Аба ве Іма до десяти сфірот своїми власними силами, тобто за допомогою власних АХАП. У першому ж випадку доповнення до десяти сфірот було за рахунок зв'язку ҐЕ де-Аба ве Іма з АХАП кетеру, який зберігся і під час їх підйому і приєднання цих ҐЕ до кетера. У другому ж випадку доповнення відбулося за допомогою власних АХАП і на своєму місці.

136) За цим самим принципом існують також два методи доповнення до десяти сфірот у ЗАТ світу Некудім. Перший: за допомогою світіння крізь шурук і підняттям АХАП де-Аба ве Іма у ҐЕ де-Аба ве Іма, з якими одночасно піднімаються також і ҐЕ де-ЗАТ і отримують там АХАП де-Аба ве Іма для доповнення своїх

сфірот до десяти. І ці АХАП де-Аба ве Іма не є істинними АХАП де-ЗАТ світу Некудім, та їхнього невеликого світіння достатньо лише, щоби доповнити сфірот де-ЗАТ до десяти у місці знаходження Аба ве Іма (тобто ступенем вище), а не на своєму місці.

Другий же метод полягає у тому, що світло від Аба ве Іма приходить у ЗАТ, і він починає опускати свій екран вниз від хазе до сіюму світу АК та піднімати свій тіферет-нецах-год-єсод з БЄА для приєднання до своїх ҐЕ. І якщо б не розбиття келім, то вони доповнили б ҐЕ де-ЗАТ до десяти сфірот власними силами, тобто за допомогою своїх істинних АХАП. І на цьому б закінчився весь процес наповнення світлом Малхут Світу Нескінченності.

Тільки-но ЗОН захотіли доповнити себе до десяти сфірот, відбулося розбиття келім. Далі ми будемо вивчати, яким чином у світі Ацилут АХАП будуть приєднуватися до своїх ҐЕ, щоб не відбулося нового розбиття келім. Цей метод у світі Ацилут буде заснований на тому, щоб не було приєднання власних АХАП власними силами, - тобто потрібно ліквідувати другий метод приєднання, який і призвів до розбиття келім.

Кетер – це просто 10 сфірот. Аба ве Іма складаються з двох частин: Аба – верхня частина, панім, може отримати світло, Іма являється ахораїм по відношенню до Аба і отримує світло тільки по проханню ЗОН, - тоді вона повертається лицем до Аба, бере в нього світло і передає його у ЗОН. ҐЕ та АХАП є як в Аба, так і в Іма, тільки Аба все ж таки вище, ніж Іма, тому його ҐЕ й АХАП наповнюються і доповнюються кетером.

А ҐЕ та АХАП де-Іма можуть отримувати лише в залежності від МАН, який підіймають ЗОН. Світло, яке дає ґадлут кетеру, піднімає, також, і Аба, а Іма залишається внизу. За цим принципом ми можемо сказати, що Аба - це ҐЕ їхнього загального парцуфу, а Іма – їхні загальні АХАП. Поділ і визначення відбувається в залежності від того, що ми хочемо підкреслити.

Таким чином, ми з'ясували два види доповнення до десяти сфірот. Наприклад, Аба ве Іма може отримати ґадлут за допомогою АХАП кетеру, - тобто підйому ҐЕ де-Аба ве Іма у кетер, або, знаходячись на місці, отримати доповнення за допомогою власних АХАП. Те саме стосується й ЗОН світу Некудім, якщо б його келім не розбилися.

137) Як і в рошім, у чотирьох парцуфім (мелахім), які виходять з рош Аба ве Іма (решімот далет/ґімел) і звуться даат, хесед, ґвура, тіферет, а також у чотирьох парцуфім (мелахім) – тіферет, нецах–год, єсод та малхут, які виходять з рош ІСШУТ (решімот ґімел/бет), що заступає Аба ве Іма, також наявні два описаних вище види доповнень до десяти сфірот. З одного боку, 10 сфірот ґуфу доповнюються за рахунок АХАП своїх рошім, піднімаючись при цьому нагору, у місцезнаходження рошім. З іншого боку, вони поширилися у БЄА, захотівши доповнитися до десяти сфірот шляхом приєднання власних АХАП, - тобто за другим методом. І це правило діє, також, і в кожному окремому випадкові.

Поділ парцуфу на ҐЕ та АХАП чисто якісний, і означає, що працюють тільки з келім віддачі, а келім отримання не задіяні. Але тепер АХАП верхнього знаходяться не у ҐЕ нижнього, як це було раніше, а точно під своїми ҐЕ, але при цьому вони не працюють. Вони можуть пропускати світло крізь себе вниз. Таким створіння створене і не може змінити себе, свою структуру і розміщення, - можна змінити лише намір, яким чином працювати зі своїми частинами.

138) І знай, що п'ять парцуфім Ацилут: Атік, Аріх Анпін, Аба ве Іма й ЗОН мають мінімальний стан, і не можуть опускатися нижче за нього. Атік має рівень

кетер, Аріх Анпін рівень хохма, Аба ве Іма – рівень біна, рівень ЗОН однаковий з рівнем ЗА.

АХАП, які приєдналися до них під час ґадлуту, доповнили їх до десяти за першим принципом, тобто через крапку холам, яка освітила кетер світу Некудім, коли разом з АХАП кетеру піднялися ҐЕ Аба ве Іма, отримавши те саме світіння, що й АХАП кетеру. Не дивлячись на те, що Атік, Аріх Анпін і Аба ве Іма мають у рошім повні 10 сфірот, у свої ґуфім вони не отримали світла, що відповідні ҐАР, і, навіть, ґуф Атіка мав рівень ВАК, як й в Аріх Анпіна та Аба ве Іма.

Відомо, що спочатку виправляється більш чистий парцуф, тому парцуфім пройшли виправлення тільки за першим принципом, коли піднялися АХАП до своїх ҐЕ, доповнивши їх до десяти сфірот у рош, але ще не було поширення світла з рош у ґуф. Так, Аба ве Іма піднялися у кетер і отримали світло АХАП кетеру. Але цього світла їм не було достатньо для того, щоб освітити свої власні АХАП, які знаходяться внизу. І оскільки ґуфім Атіка, Аріх Анпіна та Аба ве Іма мають лише рівень ВАК, то ЗОН світу Ацилут, які є ґуфом світу Ацилут, тим більше, мають рівень ВАК.

Жоден ґуф парцуфу у світі Ацилут не отримує ґадлут. Ґадлут отримує лише рош кожного, а ґуф залишається у стані катнут.

У світі Ацилут ґадлут можна отримати тільки при піднятті нижнього парцуфу у верхній парцуф. На цьому принципі засновані всі підняття світів у свята, суботи і новомісяччя. Цей принцип запобігає розбиттю келім.

139) У світі АК ми спостерігали іншу картину. Там вся кількість світла, яка була в рош, розповсюджувалася в ґуф. У світі Ацилут світло, яке поширювалося у рош, навіть, у стані її ґадлут, на розповсюджується у ґуф. Тому світ Ацилут по відношенню до світу АК визначається як ВАК (ЗА) і називається МА Хадаш або МА п'яти парцуфім світу АК, тобто рівень ЗА, який є МА без ҐАР.

Це є рівноцінним стану парцуфім світу АК у тому випадку, якщо від кожного з них відняти ҐАР і залишити ВАК. Або детальніше: кожен парцуф світу АК, тобто Ґальґальта, АБ, САҐ, МА та БОН (кетер, хохма, біна, ЗА, малхут), у свою чергу, складаються з ҐАР (Ґальґальта – кетер, АБ – хохма, САҐ - біна) та ВАК – МА й БОН.

Отже, всі парцуфім світу Ацилут є відповідними лише МА світу АК. Атік світу Ацилут дорівнює МА Ґальґальти, Аріх Анпін дорівнює МА де-АБ, Аба ве Іма відповідає МА де-САҐ, ЗОН прирівнюється до МА та БОН світу АК. В них немає розповсюдження світла у ґуф,- тобто вони всі знаходяться в стані ВАК.

140) Рош Атіка світу Ацилут має рівень кетер, і він визначається як ВАК (МА) по відношенню до парцуфу Ґальґальта світу АК, маючи лише світла руах і нефеш, - без світел нешама, хая і єхіда Ґальґальти. А рош парцуфу де-Аріх Анпін зі світлом хохма відповідає ВАК (МА) де-АБ зі світлом нефеш-руах і з відсутністю світел нешама, хая та єхіда де-хохма де-АБ.

Аба ве Іма де-Ацилут, в рош якої є світло біна, визначається як ВАК парцуфу САҐ з відсутністю світел нешама, хая і єхіда де-біна де-САҐ. А парцуф ЗОН де-Ацилут, який у рош має рівень ЗА та малхут, прирівнюється як ВАК до парцуфім МА й БОН де-АК з відсутністю світел нешама, хая й єхіда де-МА та БОН де-АК.

141) Душі, які знаходяться у світах БЄА, піднімають МАН, викликаючи цим опускання додаткового світла, що призводить до доповнення парцуфім до 10 сфірот за другим методом, коли світло приходить крізь НЕГІ Ґальґальти у ЗОН світу Некудім (і світу Ацилут) крізь крапку шурук, коли Аба ве Іма самі опускають свою малхут з ніквей ейнаїм у пе і піднімають свої АХАП. ҐЕ де-ЗОН, які злиті з

АХАП де-Аба ве Іма, піднімаються разом з АХАП в Аба ве Іма і отримують від них доповнення до своїх десяти сфірот.

І тоді вся кількість мохін (світла), що знаходиться в Аба ве Іма, впливає також на ЗОН, які піднімаються разом з АХАП Аба ве Іма. В зв'язку з тим, що 5 парцуфім світу Ацилут починають отримувати доповнення за другим методом, то у трьох перших парцуфім наявні світла ҐАР в їхніх ґуфім, а також в самих ЗОН, які є загальним ґуфом світу Ацилут.

Тоді піднімаються п'ять парцуфім світу Ацилут та вдягаються на п'ять парцуфім світу АК, оскільки поширення ҐАР у ґуфім парцуфім світу Ацилут прирівнює їх, відповідно, до п'яти парцуфім світу АК так, що Атік підіймається і вдягається на парцуф кетер де-АК (Ґальґальту), Аріх Анпін – на АБ світу АК, Аба ве Іма вдягаються на САҐ де-АК, а ЗОН, відповідно, вдягаються на МА й БОН світу АК.

Таке одягання парцуфім світу Ацилут на відповідні їм парцуфім АК означає отримання кожним з них світел нешама, хая, єхіда на рівні світу АК.

Після розбиття келім всі парцуфім світу Ацилут виникли в стані катнут як у рош, так і у ґуф. Народився перший парцуф Атік. У ньому починають зароджуватися решімот Аріх Анпіну, який також потім народжується з Атіка. При цьому Атік переходить не у повний ґадлут, а лише настільки, щоб народити Аріх Анпін.

Так виникли всі парцуфім світу Ацилут і всі парцуфім світів БЄА. Потім згори приходить світло холам на решімот далет/ґімел, як і у світі Некудім, це світло входить у кетер, який піднімає свої АХАП з Аба ве Іма до себе і т.п. Це перший вид, коли всі рошім отримують ґадлут, а всі ґуфім залишаються у катнуті.

Для отримання ґадлуту другого виду необхідне прокинення знизу, бажання. У світі Некудім бажання було отримане знизу від НЕГІ де-Ґальґальта, коли їм посвітило світло, і ЗОН світу Некудім почали просити світло від Аба ве Іма. Істинні прохання до Аба ве Іма про виправлення у світі Ацилут призводять до того, що всі парцуфім починають переходити у ґадлут за другим видом.

Якщо рошім світу Ацилут отримують ґадлут за першим видом, чому це світло не переходить у ґуфім? Тому, що ґадлут рошім за першим видом відбувається не за рахунок самих рошім, а за рахунок підняття їх до себе більш високими парцуфім і наповнення їх своїм світлом. Голова піднялася на вищий рівень не власними силами і наповнилася також не власними силами. Тому, отримавши ґадлут згори, вона також залишилася у катнуті на своєму місці внизу і ніяким чином не може дати світло своєму тілу внизу. Такий ґадлут отримали всі голови світу Ацилут.

Другий стан ґадлуту у ґуфім відбувається тому, що нижні самостійно просять від верхніх сили, щоб зробити зівуг і перейти у великий стан на своєму місці, без підйому нагору, а отже, можуть розповсюдити світло й у свої ґуфім.

Всі стани у духовному зберігаються. Все залежить від того, що ти хочеш побачити у даний момент і під яким кутом зору. Але нас зараз цікавлять конкретні стани, - спочатку за першим методом: ґадлут рошім, а потім за другим – ґадлут ґуфім.

До розбиття ми говорили про бітуш пнім у макіф. Після розбиття келім ми більше про це не говоримо тому, що починається робота по виправленню судин, забезпеченню їх екраном та наповненню за його допомогою світлом знизу нагору. Ми з найрізноманітніших бажань беремо найслабкіше, найменш егоїстичне, яке ми можемо виправити найбільш легким способом і наповнити його світлом відповідно до виправлення.

Світло тепер ніколи не приходить у більшій кількості, ніж клі може отримати. Там, у світі АК, був зроблений зівуг на весь ЦА, і можна було встояти проти всього світла Нескінченності, яке тиснуло на клі, вимушуючи його отримати. Після розбиття келім більше немає можливості встояти навіть перед грамом світла, і лише тоді, коли ми отримуємо найменший екранчик, ми, відповідно до його сили, можемо отримати світло.

142) ЗОН світу Ацилут отримують світло за першим принципом, тобто відбувається "АХАП де-алія". Ці АХАП ще не є завершальними: світло, яке вони отримують – це тільки невелике світіння, отримуване крізь АВІ при знаходженні ЗОН на їхньому ступені, але на своєму власному ступені в них відсутній АХАП, тому те світло, яке отримують ЗОН під час 6000 років, називається "мохін де-алія", оскільки світло ҐАР можна осягнути лише знаходячись на ступені ҐАР, які доповнюють їх до повних десяти сфірот, але поки не піднімуться на ступінь ҐАР, - не зможуть отримати повне світло. Однак, ЗОН не отримали ще свого виправлення за другим видом, це відбудеться тільки у Ґмар тікун.

Коли ЗОН підіймаються в Аба ве Іма, то вимушують їх зробити зівуг і отримати в себе світло. Прохання ЗОН робиться на чітко відібрані бажання, які зараз мають ваду. Необхідно вияснити, чи можна їх виправити. Для цього у рош Аріх Анпін є такий "пристрій", через який він керує Аба ве Іма, які потім керують ЗОН.

Світло, яке опускає вниз Аріх Анпін, дозволяє бачити вади келім тільки у дев'яти сфірот, але не у десятій – самій малхут. Тому світло Аріх Анпіну є меншим, ніж воно повинне бути, але воно дає можливість виправляти келім отримання, які підіймаються нагору і приєднуються до келім віддачі.

143) Світло, отримуване п'ятьма постійними парцуфім світу Ацилут, називається виправленням келім Аба ве Іма, які доповнюють свої сфірот до десяти за першим методом, у світі Некудім це світло називається "світіння крізь табур" або "некудат холам". Таким чином, з рошім Атік, Аріх Анпін, Аба ве Іма в їхні ґуфім і в ЗОН не поширюється ніякого світла, котре відноситься до ҐАР, тому що свого часу ЗАТ світу Некудім також нічого не отримали від цього світіння.

А мохін (світло), отримувані протягом 6000 років до кінцевого виправлення, приходить у відповідь на прохання, підняття МАН від нижніх парцуфім, у тому числі від душ, що знаходяться у світах БЄА, - тобто за другим методом. У світі Некудім це світіння називається "світінням крізь єсод" або "точка шурук".

При цьому методі Аба ве Іма піднімають свої власні АХАП, з якими злиті ҐЕ де-ЗАТ, які нагорі, на ступені Аба ве Іма отримують світло мохін де-ҐАР. Таким чином, поширюється мохін і у тіла п'яти парцуфім світу Ацилут, включаючи ЗОН, але за умови, що вони будуть знаходитися нагорі, - у місці ҐАР.

А в майбутньому, після Ґмар тікун, ЗОН отримають доповнення до десяти сфірот за другим методом, і малхут опуститься з парси до кінцівок ніг світу АК. Тоді нецах, год, єсод де-ЗОН, які знаходяться у БЄА, з'єднаються з ЗОН Ацилут, і сіюм Ацилуту зрівняється за властивостями з сіюмом світу АК. В цей період прийде Цар-Машіях, і "ноги його будуть стояти на Масличній горі", та з'ясується, що повне виправлення світів протягом 6000 років може відбутися лише за допомогою їхнього підйому.

Світи Брія, Єцира, Асія

144) Сім взаємопов'язаних основ потрібно вияснити у світах БЄА:

1) звідки походить місце для цих світів;

2) рівень парцуфім БЄА і початкове розміщення світів під час їхнього утворення та відокремлення від нукви світу Ацилут;

3) підйоми світів та їхнє розміщення перед гріхопадінням Адама Рішон;

4) мохін, які отримали світи БЄА, та місце падіння світів після їх пошкодження від гріхопадіння Адама Рішон;

5) мохін, світло ґадлуту від Іма світу Ацилут, який отримали світи БЄА після їхнього падіння під парсу світу Ацилут;

6) значення задніх частин п'яти парцуфім світу Ацилут, які впали під парсу всередину світів БЄА і стали для них як нешама де-нешама;

7) рівень малхут світу Ацилут, яка впала у світи БЄА і грає роль Атік для парцуфім БЄА.

Ми вивчали, що джерело всього, - Творець, якого ми не можемо осягнути. В Ньому виникла думка створити і насолодити майбутні створіння. З Нього виходить світло, Задум творіння і насолоди, яке будує під себе таке клі, яке забажає ним насолодитися. Все бажання створіння відповідає тому задуму, світлу, яке виходить з Творця. І якщо б це клі наповнилася світлом, то це був би досконалий стан. Але оскільки існує лише одна досконалість – Творець, то створіння зобов'язане самостійно досягти Його рівню.

Для цього необхідно поставити створіння у стан, аналогічний Творцеві, - тобто щоби воно саме почало створювати з нічого. Створіння з себе повинне утворити Творця. Це досягається роботою знизу нагору. Для виконання такої роботи необхідні декілька умов.

1) Попереднє створення сходів згори вниз у вигляді світів і парцуфім.

2) Створення необхідних умов для створіння, яке знаходиться внизу у повному відриві від Творця, для можливості його підйому знизу нагору вже вготованими сходинами.

Ми з вами проходили утворення сходин згори вниз: будова світу АК, світу Некудім, а потім світу Ацилут. Якщо б світ Некудім отримав усе світло, то відбувся би Ґмар тікун. Малхут Світу Нескінченності була б повністю наповнена світлом, що відповідало би Задуму творіння. Але, як ми знаємо, цього не сталося, відбулося розбиття келім та їхнє падіння під парсу. І зараз на світ Ацилут покладена функція по виправленню розбитих келім та їхньому підйому понад парсою.

Ацилут складається з п'яти парцуфім: Атік, Аріх Анпін, Аба ве Іма та ЗОН. Потім малхут піднімається у біну, щоб перейти зі стану катнут у ґадлут і здобути можливість створити свій наступний стан – світ Брія. До цього малхут являла собою точку, а для народження наступного стану необхідно здобути авіют бет.

Тому вона піднімається у біну і сортує свої келім. До розбиття келім ми мали тільки келім віддачі та келім отримання. Після нього до цих двох видів келім додаються ще й келім отримання, що змішані з келім віддачі, та келім віддачі, що змішані з келім отримання.

ЗОН світу Ацилут створюються лише з келім ҐЕ, відсортованих зі всіх розбитих та змішаних келім, що впали під парсу. Всі келім, які мають лише бажання отримувати, відкладаються вбік, – їх поки що неможна виправити. Це так званий лев а-евен, що виправляться тільки після Ґмар тікун.

Після цього залишаються тільки келім отримання, які змішані з келім віддачі, та келім віддачі, які змішані з келім отримання. Таким чином, властивості Творця і створіння змішалися між собою.

Як можна їх використати? Світи БЄА створюються з келім віддачі, що знаходяться всередині келім отримання (ҐЕ у АХАП). Келім отримання, які

знаходяться всередині келім віддачі (АХАП у ҐЕ), можна використовувати шляхом їх підняття у світ Ацилут.

Під парсою нічого не може існувати. Там знаходиться район яскраво виражених егоїстичних келім. Але при падінні до них уламків альтруїстичних келім під час розбиття келім там вже може світити хоч деяка подоба духовного світла, яка називається "ор то лада", - вторинне світло.

Це потрібно для того, щоб душі, які знаходяться ще нижче світів БЄА, під сіюмом, під бар'єром, у точці нашого світу, дозріли для того, щоби вийти у духовний світ, отримати духовну властивість, без якої не можуть жити, пройти цей бар'єр і розпочати створення екрану для перетворення егоїстичних властивостей на альтруїстичні.

Потрапляючи потім в область знаходження келім віддачі в келім отримання, вони мають можливість спілкуватися з ними: отримувати світло від уламків келім віддачі (правої лінії) і, водночас, - додаткові бажання від уламків келім отримання (лівої лінії) у світах БЄА, крок за кроком піднімаючись сходинами світів БЄА. Ось для чого створені світи БЄА.

Всі світи, у загальному, влаштовані за одним й тим самим принципом. Їхня відмінність у тому, що чим нижче знаходиться світ, тим більше він затіняє світло Творця. В основі всієї природи лежить егоїзм. Якщо він здобуває екран, то називається виправленим, - він здобуває альтруїстичні властивості. З невиправлених келім є такі, що піддаються виправленню протягом шести тисяч років (сходини світів БЄА, у кожному по 2000).

Невиправлені протягом шести тисяч років келім називаються "кліпот". Вони виправляються тільки після приходу Машіяха. У душі, яка піднімається нагору, існують всі види келім: ті, які можна виправити, а також кліпот. Важливо при підйомі правильно відсортувати келім, щоб відділити від них кліпот і не користуватися ними, а використовувати решту келім. Така робота називається роботою в трьох лініях.

Весь шлях підйому відбувається у темряві. Кожний наступний ступінь можна відчути лише тоді, коли отримуєш у виправлені келім світло хохма. Йти можна, тільки змінюючи почергово праву лінію на ліву. Створіння утворене Творцем не просто отримувачем, як Малхут Світу Нескінченності.

Стан людини тому і є "підвішеним" між землею (егоїзмом) та небом (альтруїзмом). На кожній сходинці потрібно пройти всі стани від катнуту до ґадлуту. Людина, що піднялася на чергову сходину, думає, що вже досягла всього. Але тут їй додають бажання, і вона знову прагне нагору, не знаючи, що на неї чекає там і т.п.

145) Визначення перше: як вже було сказано, в результаті підйому малхут у біну (тіферет) Некудот де-САҐ, нижні дві третини тіферет, нецах, год, єсод та малхут цього парцуфу впали під парсу і утворили там місце для світів БЄА. Дві нижні третини сфіри тіферет стали місцем світу Брія, три сфірот нецах, год, єсод стали місцем світу Єцира і малхут стала місцем світу Асія.

Отже, місце світів БЄА – це келім Некудот де-САҐ, тобто, по суті, - келім, що відносяться до світу АК і підкорені законам ЦА.

Кожний наступний парцуф одягається на попередній, який після цього опиняється всередині нього. Місце – це бажання. Чим бажання більше, тим більше місце. Так було до ЦА. Після ЦА вже не розмір бажання характеризує місце, а розмір екрану, і отримати всередину себе клі може тільки відповідно до величини

свого екрану, а не всього бажання, оскільки зазвичай у парцуфі є ще й бажання, на які екран не поширюється.

Слід уточнити, що світи БЄА були створені малхут світу Ацилут, і тому вони фактично являють собою АХАП малхут світу Ацилут, або світу Ацилут в цілому. Світи БЄА опустилися на "місце БЄА", що існувало раніше, яке, як вже було сказано вище, було утворене келім Некудот де-САҐ. При розбитті келім у "місце БЄА" впали також і келім віддачі (ҐЕ) де-ЗОН.

Після створення світів БЄА всередині них був створений ще один парцуф, який називається Адам Рішон. Коли світи почали підніматися, то з ними почав підніматися й Адам Рішон. Ці підйоми відбувалися до тих пір, доки він не "згрішив". Разом з світами БЄА піднімалися й їхні місця, тобто келім Некудот де-САҐ. Після огріху Адама та його падіння світи БЄА разом зі своїм місцем опустилися, і тепер, після гріхопадіння їхнє місце (тобто келім Некудот де-САҐ, які утворюють ніби каркас світів БЄА) вже не піднімається, а постійно залишається під парсою. Світи БЄА підіймаються разом з душами, що їх населяють.

146) Визначення друге: висота осягнення парцуфім БЄА та їхнього місцезнаходження під час їх виходу та народження з "бетен" (живіт) нукви де-Ацилут. Малхут світу Ацилут створює світи БЄА. В цей час ЗА світу Ацилут сягнув рівня хая (хохма) від Аба, а нуква досягла рівня нешама від Іма. Як ти вже знаєш, ЗОН отримують мохін від АВІ тільки шляхом власного підняття та вдягання на вищий парцуф. ЗА вдягається на парцуф Аба де-Ацилут і зветься "Аба ве Іма Ілаїн" (верхні), а малхут одягається на Іма де-Ацилут і називається ІШСУТ. Знаходячись у цьому стані, малхут світу Ацилут вибирає ще не виправлені келім, що придатні для виправлення, і створює з них світ Брія з п'ятьма парцуфім у ньому.

Ми завжди вивчали, що наступний парцуф народжується з екрану попереднього, який піднявся у пе де-рош і зробив там зівуг, звідки народжується наступний парцуф. Так було у світі АК. Однак у світах АБЄА парцуфім народжуються з бетен, "черева" попереднього парцуфу.

У чотирьох бхінот де-ор яшар ми бачимо, що шореш створює бхіну алеф, яка бажає отримати світло, потім з неї створюється бхіна бет, яка відмовляється від світла, а далі у ній народжується наступне бажання частково отримати світло, і ця бхіна називається ЗА. Але таке її бажання народжується саме у нижній частині біни, ЗАТ де-біна, яка хоче отримувати для віддачі Творцю. Тільки нижня частина біни має відношення до творінь, а не її верхня частина, яка нічого не бажає отримувати.

Малхут піднімається у ЗАТ де-біна, тільки ця частина біни народжує наступний парцуф зі свого пе (якщо розглядати ЗАТ де-біна, як самостійний парцуф, то вона буде займати місце від табуру біни і вниз, а від табуру нагору знаходяться ҐАР де-біна – також самостійний парцуф всередині загального парцуфу біна), таким чином, по відношенню до загального парцуфу біна, уста парцуфу ЗАТ де-біна знаходяться на рівні черева загального парцуфу біна.

147) І оскільки малхут знаходиться на місці Іма (біна), вона здобуває ступінь Іма. Тому світ Брія, створений з черева малхут (нукви), знаходиться на один ступінь нижче, ніж Іма, а, отже, й на ступінь нижче від нукви, яка, піднявшись у Іма, здобула її ступінь. Таким чином, світ Брія у момент свого створення знаходиться на рівні ЗА світу Ацилут.

148) За таким самим принципом був створений і світ Єцира, який народився після світу Брія і знаходиться на наступному за ЗА рівні – рівні нукви (малхут) світу Ацилут. Однак не всі 10 сфірот світу Єцира знаходяться на місці нукви де-

Ацилут, а лише її чотири верхні сфірот. Нуква де-Ацилут має два стани по відношенню її до ЗА світу Ацилут. Якщо вона з ним знаходиться панім бе панім, то її рівень дорівнює рівню ЗА, і вона одягається на нього. В такому стані вони обидва мають по 10 сфірот.

А коли нуква знаходиться по відношенню до ЗА ахор бе ахор, то вона має лише чотири перших сфірот, які вдягаються на чотири останні сфірот ЗА, а шість останніх сфірот нукви опускаються на один ступінь нижче, - тобто під парса, - і займають місце перших шести сфірот місця світу Брія. Тому, коли нуква знаходиться по відношенню до ЗА панім бе панім, то світ Єцира повністю знаходиться на місці нукви, - тобто у світі Ацилут, понад парса.

При стані ахор бе ахор, коли у нукви (малхут) світу Ацилут над парсою знаходяться тільки чотири сфірот, то світ Єцира понад парсою теж має лише 4 перших сфірот, а решта шість сфірот світу Єцира знаходяться на рівні шести перших сфірот місця світу Брія.

Місце саме по собі – це келім ЦА. Малхут Світу Нескінченності, Ґальґальта, на яку вдягаються всі парцуфім, світ Ацилут, світи БЄА є, ніби, наповненням місця, котре ніколи не змінюється. Відносно місця ми вимірюємо підйоми та падіння. Якщо б місця були не постійними, то неможливо було б визначити рух, яким називається зміна одного відносно іншого.

Як ми вже говорили, потрібно відрізняти місце світів БЄА від них самих. Місце світів БЄА утворене келім Некудот де-САҐ, і знаходяться вони під парса: дві третини тіферет – місце світу Брія. Нецах, год, єсод – місце світу Єцира. А малхут – місце світу Асія. Що стосується самих світів, то світ Брія у момент свого народження знаходиться на місці ЗА світу Ацилут, тобто має з ним один рівень, а світ Єцира або знаходиться на рівні нукви світу Ацилут (стан панім бе панім), або має на цьому рівні тільки 4 перших сфірот, а 6 останніх знаходяться під парсою на місці шести перших сфірот світу Брія.

десята частина, тобто найнижча, у будь-якому парцуфі називається "малхут" і після ЦБ, аж до Ґмар тікун нею користуватися не можна, тому робиться "обрізання", видалення цієї сфіри і відбувається зівуг тільки на атерет а-єсод.

Ми у групі збираємо десяту частину прибутків, котрою ніби не можна користуватися до Ґмар тікун, а можна користуватися тільки виправленими дев'ятьма частинами. Це робиться у відповідності до духовних світів.

149) Світ Асія, який був виправлений за допомогою світу Єцира, визначається як ступінь, на якому сьогодні знаходиться світ Брія, тому що світ Єцира був тоді на ступені нукви де-Ацилут. Тому ступінь під нею відноситься до світу Асія, – сьогоднішнього світу Брія. Однак, тільки чотири перших сфірот світу Єцира були на рівні нукви де-Ацилут, а шість останніх сфірот світу Єцира знаходилися на рівні світу Брія. Тому так само й у світі Асія чотири перших сфірот знаходяться на рівні чотирьох останніх сфірот світу Брія, а шість останніх сфірот світу Асія знаходяться на місці шести перших сфірот теперішнього розміщення світу Єцира.

Таким чином, 4 сфірот де-нецах-год-єсод-малхут сьогоднішнього світу Єцира і всі 10 сфірот теперішнього світу Асія перестали відноситися до святості та перейшли у відділ кліпот, невиправлених бажань, бо на рівні від хазе де-Єцира до сіюм де-Асія нічого, окрім кліпот, не може знаходитися, оскільки чисті світи займають місце до хазе сьогоднішнього світу Єцира. Тепер ми з'ясували знаходження рівнів ступенів самих світів БЄА та їхнє місцезнаходження, яке було створене ще попередньо, до утворення світів БЄА.

Отже, до гріхопадіння Адама Рішон, у момент створення світів БЄА, світи і парцуфім розташовувалися так:

1) ЗА світу Ацилут знаходився на сьогоднішньому рівні Аріх Анпіну (Аба, хохма);

2) малхут (нуква) світу Ацилут знаходилася на рівні Аба ве Іма (біна);

3) світ Брія знаходився на рівні сьогоднішнього ЗА світу Ацилут;

4) верхні чотири сфірот світу Єцира знаходилися на рівні малхут світу Ацилут, а нижні шість – на рівні шести верхніх сфірот сьогоднішнього світу Брія; можна сказати, що місця малхут та ЗА світу Ацилут у стані ґадлут (10 сфірот - кожен) знаходяться не одне під одним, а паралельно, на одному рівні; коли малхут знаходиться у катнуті, то її верхні чотири сфірот знаходяться на рівні чотирьох нижніх сфірот ЗА, потім йде парса, шість її нижніх сфірот знаходяться під парсою;

5) верхні чотири сфіри світу Асія знаходилися на рівні чотирьох нижніх сфірот сьогоднішнього світу Брія, а нижні шість сфірот знаходилися на рівні сьогоднішнього світу Єцира. Таким чином, усі світи знаходилися тоді на чотирнадцять сфірот вище, ніж зараз.

Після розбиття келім екран піднявся у рош де-САҐ з усіма решімот, які залишилися після розбиття понад парсою, і зі всіма уламками, які впали вниз. У ніквей ейнаїм де-кетер де-рош де-САҐ знаходиться екран, який починає робити зівугім на решімот, що залишилися у ньому після розбиття. Оскільки розбиття келім відбулося на всю Малхут Світу Нескінченності, то залишилися решімот на всі види келім, які розбилися і впали під парсу.

Масах спочатку вибирає найкращі решімот і робить на них зівуг, подальші зівугім відбуваються на решімот у порядку їхнього погіршення. Від цих зівугім послідовно народжуються парцуфім від найкращого до найгіршого. Спочатку народжується Атік, потім Аріх Анпін, Аба ве Іма, ІШСУТ, ЗА та нуква світу Ацилут. На цьому закінчуються всі решімот ҐЕ, келім віддачі.

Окрім келім, що мають лише одне бажання – або віддавати, або отримувати, з'явилися келім, у яких ці бажання змішані. Зараз їх можна відсортувати і зробити на них додаткові парцуфім. Цією роботою починає займатися малхут світу Ацилут.

Спочатку вона являє собою лише точку, маючи тільки одну сфіру – кетер, потім вона піднімається у ЗА і отримує там стан катнут, потім піднімається у біну і стає такою ж великою, як і та, - тепер вона здатна народжувати, як більш високі парцуфім. Знаходячись на рівні біна, вона робить зівуг на бет де-авіют і народжує світ Брія, який, народившись у біні, повинен опуститися на ступінь, що нижчий, ніж його "мати", - тобто на рівень ЗА світу Ацилут.

Світ Єцира народжується від зівугу де-акаа на ґімел де-авіют і опускається вже нижче рівня ЗА, - тобто у нукву світу Ацилут. Нуква не знаходиться повністю під ЗА, а накладається на нього своїми чотирма верхніми сфірот, а шість її нижніх сфірот знаходяться під парсою. Тому світ Єцира займає місце нукви, і його чотири перших сфірот також покривають чотири нижніх сфірот ЗА, а шість нижніх накладаються на шість нижніх сфірот де-нуква під парса, тобто співпадають з шістьма першими сфірот місця світу Брія у його теперішньому розміщенні.

Якщо який-небудь парцуф підіймається або опускається на який-небудь духовний рівень, то це означає, що він приймає на себе властивості того духовного рівня, де він знаходиться у даний момент.

Навіть у нашому світі, якщо у людини раптом з'являється бажання зробити якусь добру справу, то вважається, що вона покращує свої властивості і підіймається. "Я піднімаюся" – це означає, що при цьому мої властивості

відповідають не тому ступеню, де я знаходився до цього, а більш високому, на який я ніби одягаюся.

Скоро ми почнемо вивчати, як всі парцуфім світу Ацилут будуть послідовно вдягатися на відповідні парцуфім Адам Кадмон. Самі по собі сходи духовних світів є незмінними, - вони можуть тільки в цілому зсуватися нагору і вниз по відношенню до чого-небудь. У духовному нічого не зникає. Тому сходи, зсуваючись, одночасно знаходяться й на своєму місці.

150) Зараз з'ясуймо визначення третє: висота парцуфім БЄА під час отримання ними додаткового світла-мохін, до гріхопадіння Адама Рішон. За допомогою додаткового світла у шабат відбулися два підйоми світів. Перший підйом відбувся о п'ятій годині в "ерев шабат" (вечір, канун суботи), коли народився Адам Рішон. Тоді почало світити додаткове світло шабату, яке називається "гей де-йом шіші".

У той час ЗА сягнув рівню єхіда, піднявся й одягнувся на Аріх Анпін де-Ацилут. А нуква досягла рівню хая, піднялася й одяглася на Аба ве Іма де-Ацилут. Брія піднявся у ІСШУТ, Єцира – у ЗА, а чотири перших сфірот Асія піднялися у місце нукви де-Ацилут, шість останніх сфірот Асія піднялися у шість перших сфірот Брія.

Другий підйом світів був у ерев шабат, коли за допомогою додаткового світла у шабат піднялися 6 нижніх сфірот де-Асія у місце нукви де-Ацилут. Таким чином, як світ Єцира, так і світ Асія піднялися понад парса і знаходилися у світі Ацилут у місці ЗОН де-Ацилут у стані панім бе панім.

Народження світів БЄА відбулося ще до народження Адама Рішон. Потім з'явився парцуф Адам Рішон. Його народила малхут де-Ацилут, що піднялася у біну. Чим же відрізняється народження Адам Рішон від народження світів БЄА?

Світи БЄА створюються з ҐЕ, які впали у АХАП ЗОН де-Некудім. Адам Рішон – це абсолютно інша конструкція, яка походить із самого внутрішнього Задуму творіння. Коли закінчилися чотири стадії де-ор яшар і виникла Малхут Світу Нескінченності, то вона починає отримувати світло, у якому поступово розкриває свої попередні частини: ґімел, бет, алеф, шореш, які її породили.

Малхут не може вийти зі своїх меж, але вона розкриває попередні стадії за рахунок більш глибинного осягнення світла, яке її наповнює. Поступово малхут з точки починає будувати ще дев'ять сфірот, тобто властивостей світла і поступово осягає їх. А десята частина – це вона сама.

Саме на десяту частину, на саму себе, вона зробила цимцум і хоче уподібнитися дев'яти сфірот, парцуфім. Всі парцуфім і світи не є самою малхут, а лише її наслідуванням світлу, вони лише бездушні об'єкти. Центральна точка створіння – Малхут Світу Нескінченності починає працювати після створення всіх світів, після розбиття келім.

Особливе поєднання між малхут де-малхут, яка є сутністю створіння, та дев'ятьма першими сфірот називається Адам Рішон. Його призначенням є стати подібним Творцеві.

Під час ЦБ сама Малхут Світу Нескінченності піднялася у тіферет Некудот де-САҐ, відокремивши келім отримання від келім віддачі. З тих пір вона знаходиться там. Малхут світу Ацилут, яка теж знаходиться на рівні парси, є її прямим представником. Потім малхут світу Ацилут піднімається у біну, робить там зівуг де-акаа тільки на ҐЕ, - з АХАП вона не працює.

Утворений парцуф, який має поки що лише келім ҐЕ, і зветься Адам Рішон. Саме пряма участь Малхут Світу Нескінченності у створенні Адама Рішон

перетворює його на найважливіший парцуф. Власне кажучи, тільки він і є справжнім створінням. Різниця між ним та рештою духовних об'єктів є величезною.

Оскільки цей парцуф народився також від малхут світу Ацилут, яка народила і світи БЄА, то він знаходиться всередині цих світів. Його голова починається під малхут, яка стоїть у біні, - на місці ЗА світу Ацилут, - горло співпадає з чотирма верхніми сфірот малхут світу Ацилут, які знаходяться понад парса, його тіло від плечей й до табуру знаходиться під парса на місці шести перших сфірот світу Брія, або на місці шести останніх сфірот світу Єцира, або на місці шести останніх сфірот малхут де-Ацилут.

Далі парцуф Адам Рішон поширюється від хазе світу Брія до кінця світу Брія, а ноги закінчуються на місці "грудей" світу Єцира там, де закінчується світ Асія у даному стані. За своїм зростом Адам Рішон повністю дорівнює світам БЄА. Такий стан Адам Рішон мав у момент народження.

Народилася абсолютно нова структура. Якщо раніше створювалося тільки середовище для існування, у якому можна було б виправити створіння, що зветься центральною чорною точкою – Малхут Світу Нескінченності, то тепер її можна виправити остаточно. Далі потрібно виконати розбиття загальної душі Адама на окремі частинки, до яких увійдуть іскри альтруїстичних бажань. Розбиття парцуфу Адам Рішон відбулося за тим самим принципом, як і келім світу Некудім. У найцентральнішу точку увійдуть келім віддачі. Раніше вона не могла цього досягти.

Тепер розберемо, як відбулося розбиття парцуфу Адам Рішон, який знаходиться всередині світів БЄА і може підніматися і опускатися тільки разом з ними.

Адам Рішон зі своїми келім віддачі виконував найрізноманітніші дії, але потім зрозумів, що найсильнішу дію заради Творця він може зробити, тільки отримуючи світло хохма, - тобто потрібно мати келім отримання, яких він не має, вірніше, вони ще не виправлені. Наміри він мав абсолютно чіткі.

Тому він починає приєднувати до себе келім отримання, після чого в його тілі відбувається те саме, що й у світі Некудім, - тобто розбиття келім – як ҐЕ, так АХАП. Після розбиття в егоїстичні келім потрапили іскри альтруїзму. Далі починається робота кожної частинки його душі, які відчувають себе окремо одна від одної.

Все це відповідає тому, що повинна робити кожна людина у цьому світі. Після розбиття душі Адаму, окрім падіння келім з висоти світу Ацилут, ще створилася ціла система нечистих світів: Ацилут, Брія, Єцира, Асія де-тума, які є відповідними чотирьом чистим світам. Між цим двома системами знаходяться людські душі.

Наш сьогоднішній стан є наслідком розбиття душі Адам Рішон. Ми – це така конструкція, яка складається з біологічного тіла, всередині якого існують егоїстичні бажання, у які, як ми говорили, впали іскри альтруїстичних бажань, які називаються "нер дакік" – маленька свіча. Якщо нер дакік у якийсь момент заявляє про себе, проявляючись у якомусь альтруїстичному бажанні, то така людина, не розуміючи цього, раптом починає чогось хотіти, намагатися чимось наповнити це альтруїстичне бажання.

Але у нашому світі його наповнити нема чим – всі насолоди нашого світу егоїстичні. Людина буде бігати, чогось шукати, доки її не приб'є до якого-небудь джерела, де, як їй здасться, вона отримає щось, або зможе отримати у подальшому. Якщо це виявиться група учнів на чолі з равом-кабалістом, то така людина почне поступово виправляти свої егоїстичні келім на альтруїстичні, осягаючи у них Творця.

Як відбувається виправлення? В кожній людині існують 320 іскор, вона повинна зробити те саме, що відбувалося у світі Ацилут, - тобто відсортувати 288 іскор від лев а-евен (32 егоїстичні іскри), від її центральної точки, егоїстичної суті, її природи і сказати, що з ними вона перестає працювати, щоби уподібнитися до альтруїстичних бажань.

Робиться це свідомо: прикладаючи великі зусилля, долаючи величезний опір з боку свого егоїзму. При такій посиленій роботі у неї народжуються келім, яких раніше не було. В результаті досягається можливість працювати тільки з дев'ятьма альтруїстичними сфірот, а її лев а-евен не задіяний. Відсортувавши всі альтруїстичні бажання і зробивши цимцум на решту 32 егоїстичних бажання, людина приходить до Ґмар тікун. Борючись зі своїм егоїзмом, вона вибрала бути такою, як Творець.

Після цього згори сходить вище світло, яке виправляє і лев а-евен так, що його можна також використовувати для отримання світла хохма заради Творця. Світло АБ-САҐ деяким чином діє на цю точку і виправляє її. Таке виправлення називається приходом Машіяха, і тоді Малхут Світу Нескінченності повністю зливається з Творцем, тобто приходить до свого третього і остаточного стану. Нагадаємо, що перший стан – це Малхут Світу Нескінченності до ЦА. Другий стан – поширення світів згори вниз і виправлення створіння знизу нагору.

Додаткове світло для підйому Адама Рішон називається "гей де-йом шіші", тобто п'ята година шостого дня. На цей рівень піднімається Адам Рішон разом зі світами БЄА. Це перше передсуботнє піднесення на один ступінь (10 сфірот одного світу). Якщо до цього підйому ноги Адам Рішон і світу Асія знаходилися на хазе де-Єцира, то після нього вони знаходяться на рівні хазе де-Брія.

У світі Ацилут є безліч станів. До вивчення світу Ацилут слід ставитися дуже уважно – у відповідності до зміни відчуттів людини по мірі її виправлення. Всі імена Тори мають певні корені у світі Ацилут як єдиному джерелі всього існуючого.

Сюди відносяться загальне і особисте управління, перевтілення душ, підйоми, опускання і т.д. Якщо людина правильно вивчає матеріал, то вона, беручись за світ Ацилут, щоразу відступає, розуміючи, що для неї це непосильне. Таке відбувається декілька разів, протягом декількох років, доки людина не почне вступати поступово у контакт з цим величезним апаратом, коли всередині неї вже з'являються певні передумови зв'язку зі світом Ацилут.

При першому підйомі найбільш світла бажання піднімаються нагору, а темні, егоїстичні опускаються вниз. Відбувається розрив між виправленими і невиправленими бажаннями і в людині, й у світах. Порожнеча, яка утворюється між ними, називається "тхум шабат" (межа, край суботи). У нашому світі – це відстань, на яку людина може вийти за межі міської стіни, не порушуючи суботи.

У суботу не можна виходити з "володінь Єдиного" у "володіння багатьох". "Володіння Єдиного" ("решут а-яхід") – це такий стан, колі всі думки, всі бажання, всі молитви людини спрямовані до Творця, коли людина виправдовує Творця завжди, і у всьому сприймає Його дії як дії "Доброго, такого, що Творить Добро" ("тов ве мейтів"). Такі бажання є повністю виправленими і знаходяться у світі Ацилут.

Крім цього, у людини залишаються ще й невиправлені бажання. Вона ще має сумніви: Чи Творець керує всім, або ні, а якщо керує Він, - то добре чи погано? А, можливо, у всьому винне суспільство, начальники, дружина, діти? Такі різнорідні прагнення і думки називаються в людині "володіннями багатьох" ("решут а-рабім"). Ці бажання знаходяться від хазе світу Єцира й до сіюму. Їх всього чотирнадцять сфірот, і звуться вони мадором (відділом) кліпот.

Після шабатніх підйомів від парси світу Ацилут й до мадору кліпот знаходиться порожній простір, що складається з шістнадцяти сфірот, і який поділяється на дві частини: перша частина – шість перших сфірот світу Брія і друга частина – 10 сфірот від хазе світу Брія до хазе світу Єцира. Перші шість сфірот світу Брія називаються "ібуро шель ір" – "зародок міста".

Це можна порівняти з вагітною жінкою, живіт якої, з одного боку, належить їй, з іншого – він видається вперед тому, що у ньому є плід, чужорідне тіло, котре поки що відноситься до неї, але, у той же час, його можна вважати таким, що до неї не відноситься.

Такий стан називається ібуром: ще відноситься до вищого, але, також, має відношення до нового створіння.

Світ Ацилут, володіння Творця, називається "місто". У своїх думках людина може вийти за міську межу, але не далі, ніж хазе де-Брія, нічого при цьому не порушуючи. Ця додаткова площа, "ібуро шель ір", знаходиться на відстані семидесяти ама (60 см від кісточки на руці до ліктю), тобто сім сфірот: ХАБАД ХАҐАТ, до хазе. Це ще відноситься до міста, хоча й знаходиться за межами міської стіни.

Після закінчення семидесяти ама від хазе світу Єцира до хазе світу Брія – простирається додаткова площа у 2000 ама, тобто ще 10 сфірот, яка називається "тхум шабат". Людина може вийти у ці 2000 ама, не порушуючи єдності з Творцем, яка зветься суботою, тому, що в цьому місці ще не існує ніяких нечистих бажань.

Сила суботнього вищого світіння є такою, що вона дозволяє людині, яка знаходиться у світі Ацилут, опуститися на цей рівень, не відриваючись від Творця. Отже, 16 верхніх сфірот світів БЄА ще являють собою келім віддачі і тому людина може в них знаходитися, і це не буде рахуватися так, що вона - не в Ацилуті.

Ми розглянули двоє передсуботніх підйомів світів БЄА та Адама Рішон у світ Ацилут спочатку на 10 сфірот, потім ще на шість. У цьому стані під світом Ацилут знаходяться шістнадцять порожніх сфірот до хазе світу Єцира, які ще являють собою келім віддачі, і тому вони за властивостями є ще дуже близькими до світу Ацилут.

Як вже було сказано вище, світи БЄА були створені з келім, які розбилися у світі Некудім, впали під парсу і змішалися, створивши чотири види келім: келім віддачі, келім отримання, келім отримання, що змішані з келім віддачі та келім віддачі, які змішані з келім отримання. Спочатку парцуф САҐ робить селекцію, вибираючи келім віддачі з усіх зруйнованих частинок.

З них створюється світ Ацилут, який складається виключно з ҐЕ, альтруїстичних бажань, які й до розбиття знаходилися у світі Некудім в якості ҐЕ де-ЗОН. ЗОН світу Ацилут відповідає ЗОН світу Некудім.

Потім залишаються невикористаними ще троє видів келім:

1) отримання, егоїстичні келім; САҐ їх відсортовує, відкладає вбік і не працює з ним. Це – лев а-евен, його неможливо виправити жодними альтруїстичними намірами до Ґмар тікун;

2) далі йдуть келім віддачі, які впали у келім отримання і які неможливо відокремити одне від одного; це світи БЄА, які схожі на вузьку світлу альтруїстичну смужку у масиві егоїстичних бажань;

3) потім йдуть келім отримання, що включені до келім віддачі; вони називаються "АХАП де-алія" світу Ацилут, за допомогою яких у світі Ацилут додатково до світла хасадім, яке знаходиться там, можна отримати також і світло хохма, - тобто привести світ Ацилут у стан ґадлуту.

Таким чином, ми розібрали, що саме можна отримати зі всіх чотирьох видів розбитих келім ЗОН світу Некудім.

При розбитті душі Адама Рішон також утворилося чотири види розбитих келім, які вже не знаходяться у світах БЄА, а впали у наш світ, під сіюм Ґальґальти. Всі ці розбиття призвели до того, що всередині ҐЕ нижнього парцуфу знаходяться зародки альтруїстичних бажань – АХАП верхнього. Так створилася можливість виправлення келім.

Тепер, якщо людина почне займатися у правильній групі і під керівництвом істинного Вчителя, то вона викликає на себе дію навколишнього світла ("ор макіф"), яке поступово очищує іскорки ҐЕ, які знаходяться в егоїстичних келім людини. З виправлених келім ҐЕ людина будує в собі власний світ Ацилут. На кожному ступені лев а-евен відкладається вбік, з ним не працюють.

Таким чином виходить, що в людині відбувається повне відтворення того, що, нібито, відбувається ззовні неї, - тобто світів АК та АБЄА. У мірі виправлення своїх келім, вона відповідно отримує світла АК АБЄА, а повністю виправившись, вона стає "зростом" рівною відстані від центральної точки нашого світу до Світу Нескінченності, - тобто вона стає величиною як Ґальґальта, а всі виправлені частинки (душі всіх людей) повністю наповнюють світлом усю Малхут Світу Нескінченності.

151) А зараз вияснимо четверту властивість – рівень мохін у світах БЄА і місце падіння цих світів після гріхопадіння Адам Рішон. Відомо, що внаслідок шкоди, нанесеної гріхопадінням Адаму, з цих світів зник усі мохін, - тобто все додаткове суботнє світло, яке здобули світи під час двох передсуботніх підйомів.

Крім цього, ЗОН світу Ацилут повернулися у стан "ВАК і некуда".

Це означає, що ЗА тепер знову має лише 6 верхніх сфірот ХАБАД ХАҐАТ, з точки зору келім, в яких знаходяться 6 "нижніх" світел ХАҐАТ НЕГІ (зворотна залежність між келім та світлами), а малхут світу Ацилут тепер має над парсою тільки одну сфіру – кетер, у якій знаходиться світло нефеш.

Тепер у трьох світах БЄА залишилося тільки те світло, яке було у них під час їхнього народження, ці світи знаходяться зараз у стані ВАК, тобто ЗА. Крім цього, вони впали під парса у місце світів БЄА, вготованого для них після ЦБ. Тепер чотири останніх сфірот світу Єцира і всі 10 сфірот світу Асія знаходяться у місці чотирнадцяти сфірот відділу кліпот.

152) П'ята особливість у світах БЄА полягає в тому, що під час падіння вони отримали мохін де-Іма. Після того, як світи БЄА вийшли з Ацилут і впали під парса, вони мали ступінь ВАК. І тоді ІСШУТ світу Ацилут одягнувся на ЗОН де-Ацилут, зробив зівуг на решімо де-ітлабшут в ЗОН та розповсюдив світло нешама світам БЄА таким чином, що світ Брія отримав від нього 10 повних сфірот на рівні біна, світ Єцира отримав ВАК де-біна, а світ Асія лише бхіну ахор бе ахор, - тобто лише точку малхут де-біна.

153) Шоста особливість – це рівень нешама ле нешама (хая), якого досягли світи БЄА від п'яти парцуфім де-ахораїм світу Ацилут. Тому, що під час зменшення "яреах" (місяця), тобто малхут світу Ацилут, її дев'ять нижніх сфірот, що утворюють "парцуф де-ахор де-нуква" впали під парсу і вдяглися на парцуфім БЄА, включаючи три стадії: ібур, єніка, мохін. Бхінат мохін (дорослий стан) впала у світ Брія, бхіна єніка впала в Єцира, а бхіна ібур впала в Асія. Таким чином всі світи БЄА отримали бхіну нешама ле нешама.

ЗА будує малхут, дає їй всі сили. Кінцевий найвищий стан, коли ЗА і малхут подібні один до одного і повністю входять у контакт один з одним, то малхут тоді

повністю отримує від ЗА і насолоджується тим, що при цьому завдає йому насолоди.

Такий кінцевий стан Всесвіту називається зівуг ЗОН панім бе панім. Малхут хотіла досягти такого стану ще у четвертий день Творіння – вона піднялася на рівень ЗА, зажадала разом з ним отримувати таке саме світло від біни, і тут з'ясувалось, що її келім є невиправленими, і тому вона, замість світла, відчула повну темряву.

Темрява – це світло хохма без одягання у світло хасадім. Тоді вона почала скаржитися, сказавши, що не можуть два парцуфи отримувати світло від одного джерела. ЗА має і світло хасадім, і світло хохма, малхут же ж від народження не має світла хасадім – вона повинна виправити свої келім, свої наміри.

Єдиним виходом з цього стану є зменшити себе до точки (однієї сфіри), до природних своїх розмірів, і почати поступове виправлення своїх келім, тобто здобуття екрану. Зменшення малхут називається "кітруг а-яреах", тобто - скарга місяця (малхут) на те, що вона не може світити, як сонце (ЗА), а повинна зменшити себе до точки і поступово зростати від точки до максимального стану. Але все одно вона не зможе світити як сонце, тобто все одно вона буде отримувати світло від ЗА.

154) Сьома особливість – це сфіра кетер нукви світу Ацилут, яка є абсолютно недосяжною для світів БЄА, але з якої походить маленьке світіння світла єхіда у світи БЄА. І вияснилося, що під час зменшення місяця впали під парса стадії ібур, єніка та мохін задньої частини парцуфу нуква світу Ацилут та одяглися на світи БЄА. НЕГІ називаються ібуром, ХАҐАТ – єнікою, а ХАБАД називаються мохін.

Однак, задня частина кетеру де-нуква зробилася ступенем Атік для парцуфім БЄА, її неможливо осягнути. Світло, яке світить у БЄА – це тільки маленьке світіння від того, що було до гріхопадіння. Світло нефеш світи отримують від ібуру, руах – від єніки, рівень нешама вони отримують від мохін де-Іма. Нешама ле нешама, що є світлом хая, вони отримують від дев'яти нижніх сфірот нукви, а бхінат єхіда вони отримують від задньої частини кетеру нукви світу Ацилут, тобто точки малхут де-Ацилут.

Ми вже говорили, що у четвертий день Творіння відбулося явище, яке називається зменшенням місяця. Малхут світу Ацилут бажає бути такою самою, як ЗА світу Ацилут. Тому вона піднімається разом з ним у біну, але нездатна отримати таке саме світло, як він, внаслідок відсутності у неї певного наміру отримувати заради Творця, і екрану, що протистоїть егоїстичним бажанням.

Лише при появі у неї світла хасадім, яке вдягнеться на світло хохма і зможе прийняти його всередину, вона зможе отримати властивості ЗА. Звідси і відмова в отриманні світла хохма у біні. Замість світла хохма вона відчула темряву. Це відбувається за наявності бажань та відсутності наміру на них.

Знаходячись у нашому світі, ми не відчуваємо ні темряви, ні світла. Ми не маємо, навіть, попереднього стану темряви внаслідок відсутності необхідного бажання до насолоди навіть заради себе. Коли в нас з'явиться величезне бажання до духовної насолоди у такій мірі, що неможливо заснути, - як при великій любові, - то з'явиться й намір прийняти світло заради Творця.

Як це робиться? Як їй радить біна: йди і зменш себе. Малхут зменшується до точки і починає здобувати поступово екран у трьох стадіях: ібур, єніка, мохін.

Підйоми світів

155) Основна відмінність світу АК від світу Ацилут полягає в тому, що парцуфім АК походять як наслідок ЦА, кожний їхній ступінь складається з десяти повних сфірот, які мають одне клі – малхут. Дев'ять перших сфірот являють собою виключно світло, Творця.

Парцуфім Ацилут є породженням ЦБ, - як сказано, що в той день, коли Творець створив Небо і Землю, то мається на увазі, що включені були рахамім (милосердя) у дін (суд) під час підйому малхут (рівень дін) у біну (рівень рахамім) та їх змішування.

При цьому з'явилося нове завершення вищого світла у біні на рівні хазе (при підйомі обмежуючої малхут у біну), а малхут міздавегет, яка знаходилася у пе де-рош, піднялася у біну де-рош, котра називається ніквей ейнаїм, і по цій причині з келім залишилися тільки кетер та хохма на рівні ВАК без рош, тобто світла нефеш та руах. З п'яти келім відсутні біна, ЗА та малхут, а зі світел відсутні нешама, хая та єхіда.

Є внутрішня та зовнішня частини світів: місце Ацилут та БЄА зветься зовнішнім, зовнішніми світами. Всередині цього місця повинна бути внутрішня частина, у якій знаходиться світ Некудім. Корінь зовнішньої частини світів – Некудот де-САҐ, які під час сходження під табур змішалися зі стадією далет, що знаходиться під табуром Ґальґальти. Внаслідок цього змішування стадій бет та далет, місце від табур до сіюм розділилося на два: місце світу Ацилут і місце світів БЄА.

У світах АБЄА та Некудім є у кожному парцуфі 10 келім, тому що малхут піднялася зі свого місця до біни кожної сфіри. У ЦА – клі одне, оскільки є лише одна малхут внизу, яка отримує світло від дев'яти перших сфірот.

У ЦБ утворюються 10 келім. Малхут піднімається у (кожну з) дев'яти перших сфірот (тет рішонот) внаслідок ЦБ. Чи є ці дев'ять перших сфірот світлами? Малхут піднімається до світел?

Є правило: бхіна далет називається "клі", а дев'ять перших сфірот називаються світлами. Бажання отримувати – стадія далет, і тому вона відокремлена від світла. У духовному світі стадія далет – стадія отримання заради себе без віддачі.

Перші дев'ять сфірот – це світла, а малхут – стадія отримання, яка отримує все, що є у дев'яти перших сфірот. Тепер ця бхіна відштовхує світло, кажучи: якщо я можу працювати з наміром віддачі, подібно до світла, то мені можна отримувати заради віддачі. І ця зміна наміру і є всією суттю, що відрізняє роботу заради Творця від отримання заради себе.

156) Як вже було сказано вище, за допомогою підйому МАН під час другого ібуру парцуфім світу Ацилут отримали світло хохма від парцуфім АБ-САҐ світу АК, це світло опустило малхут з ніквей ейнаїм де-рош знову у пе, як це було до ЦБ. При цьому парцуфім знову здобувають відсутні раніше келім біна, ЗА та малхут, а відповідно, й світла нешама, хая та єхіда.

Це стосується тільки десяти сфірот де-рош, а не ґуф, тому що світло хохма ще не розповсюдилося від пе де-рош у ґуф, тому навіть після здобуття мохін де-ґадлут де-рош ґуфім так само залишилися у стані ЦБ, як і в стані катнут.

Таким чином, парцуфім де-Ацилут розглядаються як рівень 10 сфірот, які вийшли на авіют бхіни алеф, що відповідає ступеню ЗА (ВАК блі рош), і називаються світом МА. Вони вдягаються на парцуфім МА (ЗА) п'яти парцуфім світу АК, що розташовані нижче від табуру.

У світі Ацилут існує певна заборона: світло, яке знаходиться в рош, не поширюється у ґуф. Одного разу ґадлут з голови поширився в тіло у світі Некудім, що призвело до розбиття келім. У світі АК ми спостерігаємо, що все, що присутнє у голові, поширюється потім й у тіло.

Після розбиття келім у світі Некудім залишилися решімот, які чітко говорять про те, що ґадлут, який відбувся у рош після підйому МАН, не може перейти до ґуф – на це є заборона. Тому у світі Ацилут світло ґадлуту ніколи з рош не перейде у ґуф. Значить, не можна користуватися келім отримання? Я як же ж тоді відбудеться виправлення?

Увесь подальший процес, що відбувається з егоїзмом, являє собою його виправлення за допомогою особливої методики, яка називається АХАП де-алія, або середньою лінією. Але у світі Ацилут і далі ніколи світло ґадлут не перейде у ґуф, навіть, якщо буде точний розрахунок, що це безпечно і робиться заради Творця. У духовному світі цього більше не станеться завдяки решімот, що залишилися.

Всі парцуфім світу АК поділяються наступним чином: рош називається кетером, місце від пе до хазе називається хохмою, від хазе до табуру – біною, від табуру до єсоду – ЗА, місце від єсоду до сіюм називається малхут. Якщо ж ми візьмемо Ґальґальту, то її рош називається кетером, від пе до хазе – АБ, від хазе до табуру – САҐ, від табуру до єсоду – МА і від єсоду до сіюм – БОН.

Кожен з парцуфім світу Ацилут одягається на відповідну йому частину тіла парцуфу АК. Наприклад, парцуф Атік де-Ацилут відноситься до парцуфу Ґальґальта як МА, тобто як ЗА відноситься до кетеру.

Рош будь-якого парцуфу є породженням попереднього стану, який вже відбувся, залишив решімот. Новий стан з'являється на основі цих решімот з усіма подробицями. Тому у рош відомо все, що було раніше.

Нічого незвичайного або невідомого немає. Так само, як і у нашому світі. При народженні дитини відомі батьки, по властивостях яких можна описати майбутню дитину. При виході кожного нового парцуфу можна зовсім ясно передбачити, яким він буде.

Однак те, що відбулося у світі Некудім, на перший погляд, не було запрограмовано. Але є ще одна голова – ІСШУТ, яка знаходиться понад табуром Ґальґальти і відноситься до ЦА. Від нижніх голів приховано те, що відбувається у рамках ЦА, вони можуть орієнтуватися тільки у власних рамках, тобто - в рамках ЦБ.

А ІСШУТ містить у собі всю інформацію. Він, з точки зору ЦА, зацікавлений у подальшому розбитті. Самі ж келім тіла світу Некудім, якщо б мали повну інформацію про ЦБ, не змогли б піти на таке отримання заради Творця, оскільки цього не витримав би їхній екран.

Після розбиття келім у рош світу Ацилут є спеціальне решімо, яке запобігає поширенню світла з рош у ґуф. Ґуф може знаходитися тільки у стані ВАК.

157) Атік світу Ацилут отримує світло від МА де-Ґальґальта, тобто вдягається на нього від табуру до єсоду. А парцуф Аріх Анпін (АА) де-Ацилут одягається на парцуф АБ від табуру й нижче і отримує світло від ступеню МА де-АБ. Парцуф Аба ве Іма де-Ацилут одягається на парцуф САҐ світу АК від табуру й нижче і отримує світло від ступеню МА, який там знаходиться.

ЗОН де-Ацилут одягаються на парцуфім МА та БОН світу АК і отримують світло на цьому ступені. Таким чином, кожний парцуф світу Ацилут отримує світло від відповідного йому парцуфу світу АК на рівні його ВАК блі рош від табуру до єсоду,

тобто на рівні МА світу АК, а не вдягається повністю на відповідний йому парцуф світу АК.

І, не дивлячись на те, що у рошім світу Ацилут рівень світла хохма сягає ҐАР, ми враховуємо тільки той рівень світла хохма, який поширюється від пе де-рош у ґуф, тобто ВАК блі рош або ЗА.

Увесь Всесвіт являє собою п'ять світів, які, в свою чергу, поділяються на п'ять парцуфім, кожен з яких поділяється на п'ять частин за мірою свого авіюту. Починаючи з ЦБ, кожен парцуф має три стани: ібур, єніка, мохін, що розміщені один в одному. АХАП вищого парцуфу знаходиться всередині ҐЕ нижчого. Кетер нижчого парцуфу може отримувати світло тільки від малхут вищого.

Кожний парцуф одягається на попередній від його пе і вниз, як у ЦА. Однак парцуфім, побудовані за законами ЦБ, мають свої закони. Все залежить від того, яку функцію при цьому хочуть виразити. Крім того, всі кетери пов'язані між собою, всі хохмот між собою і т.п., - не може хохма нижчого отримувати світло від ЗА вищого або від його біни. Хохма отримує від хохми через увесь цей ланцюжок. Взагалі і зокрема все підводиться під закон подоби властивостей.

Людина починає осягати всю щільно зв'язану у собі систему Світобудови лише тоді, коли в неї з'являються відповідні до цієї системи келім. Вона стає її інтегральною частиною, може впливати на неї і знаходиться під її постійним впливом.

158) Не мається на увазі, що кожен з п'яти парцуфім Ацилут одягається на відповідну йому бхіну світу АК. Це неможливо тому, що п'ять парцуфім АК одягаються один на одного. Те саме відбувається і з п'ятьма парцуфім Ацилут. Суть у тому, що рівень кожного парцуфу світу Ацилут співвідноситься з відповідним до нього рівнем у п'яти парцуфім де-АК і звідти отримує своє світло.

А зараз ми звернемося до малюнка третього "Сефер аІлан" (Книга Древа) і короткого пояснення до нього. На ньому зображені п'ять парцуфім АК у своєму постійному стані, з якого вийшли п'ять парцуфім МА Хадаш, або п'ять парцуфім світу Ацилут, у своїй постійності, - тобто у них ніколи більше не відбувалося ніякого зменшення, оскільки це келім віддачі, а може відбутися лише збільшення, ґадлут.

У ньому також розглядається поділ кожного парцуфу на кетер та АБЄА, які ще називаються кетер, АБ, САҐ, МА та БОН, або єхіда, хая, нешама, руах, нефеш. Кожна голова до пе називається кетер, або єхіда. Відстань від пе й до хазе у кожному з них називається Ацилут, або АБ, або хая.

Відстань від хазе до табуру у кожному парцуфі носить назву Брія, або САҐ, або нешама. Місце від табуру вниз кожного з них називається Єцира та Асія, або МА та БОН, або руах та нефеш.

Розберемо також порядок одягання одного парцуфу на інший. Кожен нижній з них вдягається на верхній від пе й нижче за наступним законом: голова кожного нижнього одягається на АБ – Ацилут вищого. АБ – Ацилут нижчого одягаються на САҐ – Брія вищого. САҐ – Брія нижнього вдягається на МА й БОН (Єцира та Асія) вищого.

Таким чином, пе вищого є рівнем ґальґальта нижнього. Хазе вищого служить пе для нижнього. Табур вищого є хазе для нижнього. З'ясовується, також, вихід МА Хадаш у кожному з п'яти парцуфім світу Ацилут і у відповідному до нього парцуфі у світі АК.

159) Для того щоби вищі парцуфім поширили мохін від пе й униз до ґуфім п'яти парцуфім де-Ацилут, є необхідним підйом МАН від нижніх парцуфім. Лише

тоді можна дати їм доповнення десяти сфірот другого виду, яке є достатнім й для ґуфім. МАН піднімається у три етапи.

Спочатку піднімається МАН на авіют бет, на який виходять 10 сфірот рівню біна, - тобто САҐ у ґадлуті зі світлом нешама. Потім піднімається МАН на авіют ґімел, на який виходять 10 сфірот рівню хохма, - тобто АБ з мохін світла хая. І коли у третій раз піднімають МАН на авіют далет, виходять 10 сфірот рівню кетер, або Ґальґальта з мохін світла єхіда.

Світло, що приходить згори у відповідь на підйом МАН, доповнює нижні парцуфім до десяти сфірот і дає їм силу настільки, що вони можуть створити екран на свої невиправлені властивості та перейти зі стану катнут до стану ґадлут другим шляхом, тобто шляхом додавання АХАП до ҐЕ - до десяти сфірот.

Світло, яке входить у парцуф, залежить від авіюту в екрані, від того бажання, яким може користуватися парцуф. Наскільки парцуф може увібрати до себе світло, настільки він може діяти заради Творця.

Як тільки що-небудь змінюється в одному з парцуфім, одразу ж відбуваються зміни і у решті, тому що існує взаємне сполучення, взаємний зв'язок і взаємне проникнення одного парцуфу в інший. Якщо людина робить хоч одне найменше виправлення, то одразу ж збуджує величезне світло у всіх парцуфім та світах. Настільки важливою є роль людини як єдиної розумної істоти, для зміни стану у світі. Кожен елемент створіння зазнає те, чого зазнають решта.

Після зникнення світла залишаються решімот в екрані, а екран піднімається у рош і просить сили у відповідності до решімот, які залишилися у ньому. У світі Некудім після розбиття келім екран піднімається нагору з усіма решімот і хоче знову наповнення, нової сили наміру.

Кожний наступний ступінь може народитися лише після того, як повністю народився попередній, - тобто доки не утворений парцуф Атік, не може народитися парцуф Аріх Анпін. Рош САҐ перевіряє решімот далет-ґімел і народжує на них парцуф Атік. До його народження не може вийти стадія хохма.

Після того як рош де-САҐ наповнює Атік до стану ґадлут, рош де-САҐ передає йому всі решімот, які він мав, щоби відібрав з них наступні, найменші. Так Атік вибирає МАН, який є екраном та решімот на стадії хохма.

Потім, після утворення катнут і ґадлут в АА, він отримує всі решімот і відбирає з них найменші, для стадії біна. Тепер, коли у АА є ґадлут де-нешама, він здатен вже народити катнут у Аба ве Іма (АВІ) на місці біна світу Ацилут (біна де-МА). Щоб дати сили АХАП АВІ отримати світло "заради Творця", повинен відбутися зівуг АБ-САҐ, і це світло сходить від САҐ під табур крізь усі парцуфім світу Ацилут до потрібного місця.

160) Нижні душі, на які покладена роль підняття МАН – це людські душі ("НАРАН де-цадікім"), які вже включені у світи БЄА і можуть підняти МАН до ЗОН світу Ацилут, тобто у верхній для них парцуф, який, у свою чергу, піднімає МАН у свої вищі парцуфім: Аріх Анпін, Аба ве Іма й вище, доки не доходять до парцуфім АК.

Тоді зі Світу Нескінченності опускається вище світло у світи АК у відповідь на МАН, який піднявся туди, і на нього виходять 10 сфірот відповідно до рівня авіюту МАН, котрий знаходиться там. Якщо він - бхіна бет, то це відповідає рівню нешама, бхіна ґімел рівноцінна рівню хая, а бхіна далет викликає світло рівню єхіда.

Звідти ж опускається мохін зі ступеня на ступінь крізь парцуфім світу АК до парцуфім світу Ацилут, доки не доходить до ЗОН світу Ацилут, які впливають за

допомогою мохін на НАРАН де-цадікім, щоб ті підняли МАН з БЄА. І загальне правило полягає у тому, що кожне оновлення мохін приходить виключно зі Світу Нескінченності. Жоден ступінь не може підняти МАН або отримати світло хохма без найближчого верхнього до нього парцуфу.

Світ Ацилут розташований від табуру світу АК до парси, під парсою знаходяться світи БЄА, у яких знаходяться невиправлені душі. Якщо ці душі за допомогою якихось дій можуть збудити своїм проханням отримання сил для виправлення ЗОН світу Ацилут, то вони піднімають це прохання вище, до рош де-Ґальґальта світу АК, яка дотикається до Світу Нескінченності, і викликає вище світло для передачі у БЄА.

Світло, що поширюється згори, є набагато більшим, ніж прохання світів БЄА, але, опускаючись вниз і проходячи крізь парцуфім та світи, воно зменшується до розмірів прохання – настільки, щоб не нашкодити тому, хто просить.

Де б не знаходився парцуф, він відчуває лише того, хто стоїть на одну сходинку вище від нього. До нього він і звертається з проханням про допомогу, - і тільки до нього, а не вище на декілька ступенів. У відповідності з роботою по виправленню, у відповідності зі знову здобутим екраном, його розташування, - тобто його ступінь, - буде змінюватися, але звертатися він завжди повинен лише до першого ступеню, який над ним.

Виправлення душі починається з нашого світу. Людина нашого світу, білкова істота з двома ногами, отримує всередину сигнал згори, починає прагнути до чогось, ще незрозумілого для неї, шукає і знаходить Вчителя, групу й книги, по яких вона навчається. На основі посиленого навчання разом з групою, яку веде рав-вчитель, учень може досягти ібуру у найнижчому духовному парцуфі.

Далі поступово будуть народжуватися його келім віддачі, ҐЕ. Такий стан називається катнут. Поява ҐЕ говорить про виникнення всередині людини свого маленького світу Ацилут з авіютом шореш та алеф.

Продовження занять народжує у ньому бажання звернутися з проханням до наступного ступеню: дати йому можливість набути келім отримання, тобто перейти до ґадлуту, щоби, віддаючи, отримувати. Але, як відомо, на келім отримання був зроблений ЦБ. Світ Некудім хотів отримати до них й розбився. Адам Рішон захотів працювати з ними – і також розбився.

Як же все ж таки отримати їх? Лише за допомогою АХАП де-алія. Людина просить про те, щоб отримати сили, які дозволять їй працювати з келім отримання у межах, що не допускають розбиття келім. Якщо людина просить саме про ту міру виправлення, до якої вона підготувала свої келім, якщо вона точно знає, що саме їй необхідно, то до неї одразу ж приходить духовна сила, яка точно відповідає її проханню про можливість працювати з келім отримання, відповідно до своєї антиегоїстичної готовності.

Якщо раніше вона мала тільки ҐЕ з авіютом шореш/алеф, то тепер вона починає працювати з АХАП, скажімо, на авіюті бет. Вона проходить ступень катнут і отримує перший рівень ґадлуту, бхіну бет, - тобто підіймається перший раз. У подальшій роботі вона здобуває силу працювати з авіютом ґімел, і знову підіймається. І, нарешті, вона здобуває келім отримання рівню далет і підіймається у третій раз, здобуваючи повний ґадлут.

Коли людина має ҐЕ, то вона знаходиться на рівні ЗОН світу Ацилут. Першого разу при ґадлуті вона підіймається на рівень ІСШУТ, другий раз – на рівень Аба ве Іма світу Ацилут. У третій раз вона здобуває рівень Аріх Анпіну світу Ацилут, а значить, - повністю вдягається на ЗОН світу Некудім, які розбилися, тобто повністю виправляє ЗОН світу Некудім. Так, самостійно, власними зусиллями

людина повертається до свого духовного кореню, повністю отримавши до себе все духовне світло.

Цадіки – це душі, що знаходяться у певному духовному стані у світах БЄА, які бажають повністю виправдати Творця. Вся наша задача – досягти рівню цадік гамур (повний праведник), коли повністю відкриваються всі дії Творця. Людина, коли бачить, що всі дії Творця правильні, дає Йому ім'я "Праведник". Тому й сама людина називається праведником. Якщо людині відкриваються не всі дії Творця, або Творець прихований від неї, повністю чи частково, то вона, відповідно, зветься неповним праведником, неповним грішником або повним грішником.

Наш стан та ім'я залежать тільки від міри розкриття Творця. В залежності від цього будуть змінюватися наші бажання, наші властивості. Чому душа називається "нешама"? Тому, що це найбільше світло, яке наша душа може отримувати. Світ АК складається з п'яти парцуфім, тому що Творець впливає на всі 5 частин малхут.

ЗОН світу Ацилут являють собою вищий парцуф для всіх світів БЄА, він є включенням усього того, що знаходиться під парса й нижче. Будь-який МАН, перш за все, підіймається у ҐАР ЗОН світу Ацилут. Але ЗОН не можуть задовольнити прохання від світів БЄА. Таке світло, як світло виправлення або світло наповнення, може прийти лише згори.

Світло, яке було під час розбиття, яким насолоджувалися і самонасолоджувалися парцуфім, не схоже на світло, що приходить під час виправлення і наповнення. Насолода від цього світла говорить про те, як я насолоджуюся від того, що насолоджується Творець. Тому таке світло опускається зі Світу Нескінченності, воно не може знаходитися у ЗОН світу Ацилут.

Будь-який рух у духовному - альтруїстичний. Не може попередній парцуф дати наступному те, що було б йому на шкоду. Наступний парцуф – це природне продовження розвитку попереднього, його думок, його бажань. Ґальґальта себе повністю вичерпала. Вона більше нічого не може зробити для Творця. Тому в ній розкривається наступна можливість: прийняти ще деяку кількість світла, але на меншому авіюті, - тобто на рівні АБ, який продовжує дії Ґальґальти.

Після світу Ацилут сім перших сфірот від парси до хазе світу Брія (70 ама) ще ніби відносяться до світу Ацилут. Потім 10 повних сфірот від хазе світу Брія до хазе світу Єцира (2000 ама) ще можна використовувати у суботу в станах, коли парцуфім підіймаються до світу Ацилут. Ми бачимо, що пройти від хазе світу Єцира до хазе світу Брія значно складніше, ніж від парса до хазе світу Брія. Ці зміни є відносними.

161) І знай, що нижні парцуфім можуть отримати світло з ЗОН світу Ацилут не раніше, ніж отримають ґадлут, завдяки проханням нижніх, всі вищі парцуфім світів Ацилут та АК. Оновлення мохін відбувається тільки зі Світу Нескінченності, однак отримати мохін НАРАН де-цадікім можуть лише від попереднього парцуфу, тобто від ЗОН світу Ацилут.

Тому мохін повинні опускатися і поширюватися крізь усі парцуфім, що знаходяться вище, ніж ЗОН світу Ацилут, доки не дійде до нього, а вже звідти - до НАРАН де-цадікім у світи БЄА. Ми вже знаємо, що у духовному нічого не зникає, і перехід об'єкта з одного місця на інше не означає його зникнення на першому місці, як це відбувається у нашому світі, а на першому місці він залишається також й після його переміщення на друге.

Це можна порівняти з запаленням свічки від свічки, коли попередня свічка, передаючи вогонь наступній, також лишається запаленою. Існує правило, що основне світло, корінь, залишається на першому місці, а на друге місце переходить тільки його парост. І тоді ти зрозумієш, що те саме світло, яке

проходить через верхні світи та приходить до НАРАН де-цадікім, - залишається на кожному ступені, через який воно проходить. І всі ступені збільшують своє світло за рахунок того, що повинні передати цадікім.

Маленька робота маленької людини внизу збуджує величезне світло у всіх світах. Заслугою людини є те, що отримане нею світло вважається її власним надбанням.

162) І з мовленого зрозумій, як нижні своїми діями сприяють підйомам та опусканням парцуфім й світів. Якщо їхні дії правильні, то вони піднімають МАН та притягають світло, і тоді всі світи, всі ступені, крізь які проходить світло, ростуть і підіймаються нагору завдяки світлу, яке вони передають. Коли ж вони (нижні) псують свої дії, псується МАН, мохін зникає зі ступенів та світів, і припиняється передача світла від вищих світів до нижніх, що сприяє опусканню світів у свій початковий (мінімальний) стан.

Ми знаємо, що нічого не зникає. Що було, - те залишається. Підйом та опускання світів визначається тільки відносно душ, які, погіршуючи свої дії, опускають світи відносно себе, а роблячи добрі справи, - сприяють підйому світів.

Немає нічого, що відбувалося б у світі та не сприяло руху до виправлення і наближенню до Гар тікун. Кожна сходинка, кожна подія, кожна дія – це ще один крок до виправлення. Що значить, що певна душа зіпсувалася? Вона працювала над собою, хотіла зробити певну духовну дію, піднятися, злитися з Творцем на певному ступені. Вона підняла МАН, отримала згори світло і сили піднятися на певний ступінь. На ступені, якого досягла, вона не може залишатися нерухомою.

Щоб був який-небудь рух, їй додають ще більшого егоїзму, на який вона поки що немає екрану. Тому під дією цього баласту вона падає, псується. Кожне падіння відбувається для того, щоб знову здобути сили для нового підйому і, відповідно, одразу ж отримати ще більший егоїзм. Так поступово переводять з егоїзму до альтруїзму всі споконвічні егоїстичні бажання.

Бааль Сулам наводить приклад з царем, який, бажаючи переїхати з однієї столиці у іншу, не знав, як перевезти свої скарби. Тому він роздав кожному зі своїх підданих по одній золотій монеті. На цю суму їм можна було довіряти. Таким чином, маленькими порціями він зміг перевезти увесь свій скарб. Тут вбачається натяк на виправлення загального егоїзму шляхом його поділу на дрібні частини та переведення їх у світ Ацилут, де вони знову зіллються у єдине ціле, єдине клі, загальну душу.

163) Зараз ми з'ясуймо порядок підйому п'яти парцуфім Ацилут у п'ять парцуфім АК і підйом трьох світів БЄА в ІСШУТ та ЗОН світу Ацилут, починаючи з їхнього постійного мінімального стану, - катнут, - до найвищого стану, який тільки може бути в кінці 6000 років у Ґмар тікун. Зазвичай існують три підйоми, які поділяються на велику кількість окремих.

Мінімальний рівень світів: АК та АБЄА. Нам відомо, що першим парцуфом у світі АК після ЦА була Ґальґальта, на яку вдяглися 4 наступних парцуфи світу АК: АБ, САҐ, МА, БОН. Сіюм раглей де-АК знаходиться вище, ніж точка нашого світу. Навколо Ґальґальти зі всіх боків – навколишнє світло Світу Нескінченності, велич якого неможливо виміряти, і немає йому кінця. Частина загального світла Світу Нескінченності, яке оточує Ґальґальту, входить всередину неї і називається "лінія" та "внутрішнє світло".

164) Всередині парцуфім МА та БОН світу АК знаходиться парцуф ТАНЕГІМ світу АК, який називається, також, Некудот де-САҐ світу АК. Під час ЦБ малхут месаемет, яка знаходилася понад точкою нашого світу, піднялася у тіферет і

встановила місце у хазе цього парцуфу нижче від верхньої третини його тіферет. Там утворився новий сіюм на вище світло, яке не могло розповсюджуватися з цього місця вниз. Цей сіюм отримав назву "парса під світом Ацилут".

Сфірот парцуфу Некудот де-САҐ, які залишилися під парса, утворили місце для трьох світів БЄА у наступному порядку: нижні дві третини тіферет й до хазе підготували місце для світу Брія. Нецах, год, єсод підготували місце для світу Єцира. Малхут утворила місце для світу Асія. Таким чином, місце для трьох світів БЄА починається від парси і закінчується над точкою нашого світу.

Парса, тіферет, називається "біна де-ґуфа", яка при впливі цимцуму (скорочення) опиняється під ҐАР ("ґімел рішонот") де-біна. Слід пам'ятати, що ґуф парцуфу, тіферет, поділяється на три частини: верхня третина тіферет – ХАБАД, середня третина тіферет – ХАҐАТ, нижня третина тіферет – НЕГІ. Малхут піднімається під ҐАР де-біна, у місце, яке називається "хазе". З цього місця й нижче діє закон ЦБ і утворюється парса під світом Ацилут.

165) Чотири світи: Ацилут, Брія, Єцира та Асія – займають місце від парси й до точки нашого світу. Світ Ацилут розташовується під табуром світу АК й до парси. Від парси до точки нашого світу утворилося місце для трьох світів БЄА. Стан світів АК та АБЄА тепер є постійним, і ніколи не буде спостерігатися у них ніякого зменшення.

І в цьому стані у всіх парцуфім та світах є тільки рівень ВАК без рош. І, навіть, якщо у трьох перших парцуфім світу Ацилут є ҐАР в їхніх рошім, все ж, нижче від пе світло не розповсюджується, а всі їхні ґуфім знаходяться у стані ВАК без рош. Такий самий стан є й у світах БЄА. І, навіть, у парцуфім світу АК, - відносно навколишнього світла, ор макіф, - вважається, що в них також відсутні ҐАР.

ҐАР – це рош і справжнє світло хохма, а ВАК – це світло хасадім з частинкою світла хохма.

Що ж відбувається у світі Ацилут? Почнемо пояснення здалеку, з Ґальґальти. Ґальґальта отримує світло зі Світу Нескінченності. Ми знаємо, що існує зворотна залежність між світлами та келім. Чим грубіше клі, тим з більшим екраном воно може працювати, тим більше світло воно може отримати, і навпаки: чим меншим є клі, тим менший у нього екран і тим менше світла воно отримає.

Все залежить від того, наскільки найнижчі духовні об'єкти, тобто душі, будуть вимагати сили для виправлення свого егоїзму. Доки нижчі не виправляються, у Ґальґальті, АБ та САҐ знаходиться найменше світло.

Спочатку в клі кетер входить світло нефеш, коли з'являється клі хохма, до неї переходить світло нефеш, а світло руах входить у кетер і т.п., доки у дію не приводиться клі малхут, тоді в кетер входить найбільше світло – єхіда. Ми бачимо, що для отримання найвищого світла повинне включитися у роботу найегоїстичніше клі – малхут, і збудувати для себе екран.

А до Ґмар тікун взагалі неможна працювати з малхут де-Малхут Світу Нескінченності. Людина нездатна її виправити до приходу Машіяха і отримати до неї справжнє світло хохма. Тому парцуфім Ґальґальта, АБ та САҐ не мають ҐАР – істинного світла хохма. Воно з'являється тільки при використанні малхут.

Розбиття келім показало, що неможливо працювати з келім отримання, можна поступово включати їх до альтруїстичних келім, - АХАП де-алія. Це значить, що ніколи світло хохма у своїй повноті й досконалості не може увійти у клі до справжнього виправлення, до Ґмар тікун.

Як вже не раз говорилося, після ЦБ можна працювати тільки з келім віддачі, ҐЕ, які наповнюються світлом хасадім, і з келім АХАП, які нічого не отримують, а

включаються у ҐЕ. Але оскільки вони все ж є егоїстичними, - вони автоматично, внаслідок своєї природи, притягують світіння хохми, - то в них є ВАК де-хохма, або ВАК без рош, але не ҐАР.

Всі закони світу Ацилут створені таким чином, щоб не пропускати вниз великого світла. У головах парцуфім світу Ацилут є світло хохма, але лише його невелика частина проходить вниз. Якщо в рошім є ҐАР, то у ґуфім проходить всього лише ВАК від цього світла.

Світло АБ-САҐ – це не світло насолоди, а світло, яке приходить для виправлення келім, для придання бажанням альтруїстичного наміру. Над бажаннями ми не владні, - їх дає Творець. Їм можна тільки надати альтруїстичного наміру. Я бажаю випити чашечку кави. Це бажання я не можу змінити. Але випити її я можу по різному: або тому, що хочу насолодитися, або тому, що завдам цим насолоди Творцю. Це відбувається тільки тоді, коли я Його відчуваю і розумію, що Він дає мені, і тому хочу повернути Йому насолоду. Для цього необхідно відчувати Того, хто дає.

Для того, щоб виправити бажання, - вірніше, придати йому альтруїстичного наміру, - й існує світло АБ-САҐ. Людині розкривається Творець, велич якого вона починає відчувати, і тоді для Творця людина готова зробити все. Важливість і велич духовного, які є вищими наших насолод, дають нам сили все робити заради Творця. У нашому світі ми також, бачачи велику, важливу людину, із задоволенням погоджуємося все зробити заради неї.

166) Існують три загальних підйоми для доповнення світів трьома рівнями: нешама, хая та єхіда. І ці підйоми залежать від підйому МАН нижніми. Перший підйом – це підйом МАН нижніми на рівні авіюту бхіни бет, коли виправляється АХАП ступеню біна, світло нешама, отримуючи доповнення десяти сфірот за другим видом, тобто за допомогою світіння шурук, коли мохін світять, також, і вниз, у ЗАТ й у ґуфім, подібно до парцуфім АК, де всі ступені десяти сфірот рошім переходять і поширюються також й в їхніх ґуфім.

Всі світи БЄА не використовують свої істинні АХАП. Між тим, кожен з цих світів починає отримувати світло у свої АХАП і поступово наповнюватися всім світлом, що є необхідним для кінця виправлення, сягаючи свого найбільшого стану. Як це відбувається?

Спочатку всі парцуфім, додатково до ҐЕ (авіют шореш та алеф), здобувають ще й озен (авіют бет). Приходить сила, що допомагає здобути бет де-авіют та світло нешама. Але оскільки використовуються не власні АХАП, а АХАП де-алія, то при цьому відбувається ще й підйом світів на один ступінь, або на 10 сфірот. Потім парцуфім отримують світло, яке допомагає здобути ґімел де-авіют, тобто хотем, і світло хая, що відповідає ще одному підйому світів на один ступінь, або на 10 сфірот.

І, нарешті, приходить світло, що виправляє бхінат далет, тобто пе, і світло єхіда, що характеризується третім підйомом світів ще на один ступінь, або на 10 сфірот. Потрібно всього три підйоми світів, щоб отримати всі необхідні й відсутні світла: нешама, хая та єхіда.

Всі п'ять парцуфім світу Ацилут одягаються, відповідно, на п'ять парцуфім світу АК: кожен парцуф світу Ацилут одягається від табуру й униз на відповідний йому вищий парцуф світу АК. Частина парцуфу від табуру до сіюму називається ВАК.

У своєму першому підйомі парцуф зі стану катнут (нефеш-руах, ҐЕ) доповнюється рівнем нешама, САҐ. І тоді вдягається на розташовану навпроти цього рівня відповідну частину світу АК, від хазе до табуру, тому що там знаходиться біна де-ґуфа, САҐ кожного парцуфу.

У другому підйомі кожний парцуф одягається на відповідний йому парцуф світу АК, від пе до хазе його, тобто на рівень хохма, "хая", АБ.

У третьому підйомі кожний парцуф світу Ацилут одягається на рош відповідного парцуфу світу АК та отримує мохін (світло) де-єхіда.

Кожний парцуф повинен вдягатися на місце, де світять решімот попереднього, того, що зник ступеню ґуф де-Ґальґальта. Рош де-АБ повинен вдягнутися не на рош де-Ґальґальта, а від пе до хазе Ґальґальти, адже його корінь там, де зникло світло, там світло й повинне розповсюдитися, - тобто в хазе де-Ґальґальта, а не в її рош.

Рош світу Некудім ІСШУТ вдягається на рош Ґальґальти. Кетер вдягається на АБ де-АК, Аба ве Іма – на САҐ де-АК. І кожен повинен наповнити парцуфім у АК. У відповідності до того, що в ґуфім парцуфім ҐАР світу Ацилут в "мацав акавуа" (початковому стані) є тільки світло ВАК, можливі лише три підйоми світів АБЄА.

Коли нижні парцуфім піднімають МАН, тобто говорять: дай нам силу подолати бажання, дай властивість біни, що знаходиться у світі Брія, - то від світла "шурук", тобто від світла, що сходить від АВІ ПБП (панім бе панім) за допомогою підйому МАН нижнього парцуфу, можна отримати силу і почати підніматися.

167) Під час проходження світла крізь світ Ацилут кожен з п'яти парцуфім світу Ацилут отримує світло біни, що називається нешама, або мохін де-САҐ, яке світить парцуфім світу Ацилут, як це було в АК, і вони отримують світло ґадлут та вдягаються на парцуфім де-АК відповідно до рівня мохін, який вони отримали.

168) Тільки-но парцуф Атік отримує мохін де-біна, він піднімається і та вдягається на парцуф біна де-АК, що відповідає рівню САҐ (біна) де-Ґальґальта світу АК, і отримує там бхінат нешама де-єхіда світу АК, яка світить і у його тілі.

А коли мохін приходять до парцуфу Аріх Анпін світу Ацилут, то він піднімається і вдягається на рош де-Атік, що відповідає ступеню САҐ парцуфу АБ світу АК, і отримує звідти бхінат нешама де-хая де-АК, яка світить, також, і в його ґуф. А коли мохін доходять до парцуфу Аба ве Іма, він піднімається ступенем вище та вдягається на ҐАР де-Аріх Анпін, який відповідає рівню біна де-САҐ де-АК, і отримує звідти світло нешама де-нешама де-АК, яка світить і в його ЗАТ.

Коли мохін сягають ІСШУТ та ЗОН світу Ацилут, вони піднімаються і вдягаються на Аба ве Іма де-Ацилут, які відповідають рівню біна парцуфім МА та БОН світу АК, і отримують звідти бхінат нешама де-нефеш-руах світу АК. І тоді НАРАН цадікім отримують мохін де-нешама світу Ацилут. А коли мохін приходять до парцуфім світу Брія, світ Брія піднімається і вдягається на нукву де-Ацилут, отримуючи від неї бхінат нефеш де-Ацилут.

Коли мохін приходять до світу Єцира, він піднімається і вдягається на світ Брія, отримуючи від нього бхінат нешама та ҐАР де-Брія. І, нарешті, коли мохін приходять до світу Асія, він піднімається і вдягається на світ Єцира та отримує від нього бхінат мохін де-ВАК де-Єцира. Таким чином, ми розібрали, що отримав кожний парцуф при першому підйомі, що викликаний підняттям МАН другого виду, душами, які знаходяться у світах БЄА.

Ми бачимо, як під впливом прохань-молитов душ, що знаходяться всередині світів БЄА, вони піднімаються крізь всі світи до рош Ґальґальти, яка робить зівуг зі світлом Світу Нескінченності, отримує там світло, і воно проходить крізь всі парцуфім світів АК, Ацилут, БЄА і доходить до тієї душі, яка викликала появу цього світла, наповнюючи її. Душа і всі світи знаходяться у стані підйому. Та нитка, що з'єднує дану душу зі Світом Нескінченності, - і є зв'язувальною ланкою між душею та Творцем.

Нефеш і руах – це постійні світла у світах, а при підйомі до них спочатку додається світло нешама. Кожен парцуф піднімається сходинкою вище. Голова нижнього сягає голови вищого, від неї нижній осягає всі думки, всі задуми, всі розрахунки.

Поглянемо на креслення №7 книги "Сефер аІлан". Раніше, на кресленні №3, ми бачили постійний найменший стан світів БЄА, менше якого бути не може. А на цьому кресленні ми бачимо, у якому стані знаходяться світи АБЄА після першого підйому, коли вони отримали світло нешама. На кресленні №3 відмітимо знову, що рош кожного парцуфу одягався на МА відповідного парцуфу світу АК.

Тут же ж рош кожного парцуфу світу Ацилут одягається на САҐ відповідного парцуфу світу АК. Таким чином, відбувся зсув світів АБЄА на один ступінь нагору у порівнянні з попереднім станом та світом АК. Світ АК також піднімається, отримуючи відповідне світло зі Світу Нескінченності. Але тут нашою метою є виявити додаток, який отримали світи Ацилут та БЄА. Ми можемо сказати, що завдяки проханням душ, всі світи отримали світло нешама, і утворилися нові келім, які наповнилися світлом, починаючи від Світу Нескінченності й до нашого світу.

169) Другий підйом відбувся в результаті підйому МАН на авіюті бхіни ґімел, коли отримують виправлення АХАП рівню хохма (хая), ґадлут та доповнення до десяти сфірот відбувається за другим способом, коли мохін світять також у ЗАТ та ґуфім, як у парцуфім АК. І коли мохін проходить вниз крізь світи АБЄА, кожен парцуф росте і піднімається під впливом цього світла ще на один ступінь.

Додаткове наповнення світлом називається підйомом. Як вже було сказано, насправді у духовному немає ні підйомів, ні спускань. Для підйому потрібно мати додаткове клі, для створення якої повинне прийти прохання знизу.

Які ще є методи виправлення та наповнення келім? За рахунок приходу світла згори. Воно тимчасово дає збудження до духовного, виправляє і підтримує всі парцуфім та душі у світах БЄА, наповнюючи їх невеликим світлом. Це відбувається у рош ходеш (новий місяць), шабат, свята.

В залежності від світла, яке йде згори, можна знати, - що це за дні та свята. Всі різновиди вносить світло, його вид. Звідси й увесь часовий календар, запущений Творцем. Світло приходить згори, збуджує келім, наповнює їх, спустошує. Це світло не пов'язане з проханнями душ.

В залежності від виду та сили прохання, піднятого душею, ця душа може піднятися на одну, дві або три сходинки. Підйом на всі три сходини власними силами означає Ґмар тікун для цієї душі. Вона виправила максимум, що можна було виправити за допомогою АХАП де-алія, тобто вона включає власні келім у келім віддачі і не працює з лев а-евен, який виправляється з приходом Машіяха.

Таким чином, існують два види підйому душ. Перший – це збудження згори, воно непідвладне нам, це справа самого Творця, який запускає увесь цей надзвичайно складний механізм, який називається природою. Другий вид – це якомога краще підготуватися до збудження знизу, обігнати всі впливи світла згори, не звертати на них уваги, а підійматися самими.

При цьому кліпот опускаються вниз, а не знаходяться паралельно до чистих світів, що позбавляє їх можливості негативного впливу. Тому душі, зробивши три підйоми у світ Ацилут, повністю відриваються від кліпот. А до цього часу є протистояння чистих й нечистих світів. Від людини вимагається зробити у своїх думках повний аналіз, - які почуття нею керують, які наміри, - і намагатися відокремити альтруїстичні від егоїстичних.

170) Коли мохін приходять до парцуфу Атік де-Ацилут, він піднімається і вдягається на парцуф хохма де-АК, який називається АБ і відповідає ступеню АБ де-Ґальґальта де-АК, та отримує там світло хая де-єхіда. А коли мохін сягають парцуфу Аріх Анпін світу Ацилут, то він піднімається і вдягається на ҐАР де-САҐ де-АК, що відповідає ступеню АБ де-АК, та отримує звідти світло хая де-хая де-АК.

Коли ж мохін приходять до парцуфу Аба ве Іма де-Ацилут, то він піднімається і вдягається на ҐАР де-Атік у його мінімальному стані, що відповідає ступеню АБ парцуфу САҐ де-АК, і отримує від нього світло хая де-нешама де-АБ, яке світить, також, для ЗАТ та ґуфім. Тільки-но мохін сягає ІСШУТ де-Ацилут, то він піднімається і вдягається на ҐАР де-Аріх Анпін у його мінімальному стані, який відповідає ступеню АБ де-МА де-АК, та отримує там світло хая де-МА де-АК.

Коли мохін підходять до ЗОН де-Ацилут, він піднімається і вдягається на ҐАР де-Аба ве Іма, що відповідає ступеню АБ де-БОН де-АК, і отримує від нього світло хая де-БОН де-АК. Нешамот цадікім отримують світло від ЗОН. Якщо мохін сягають світу Брія, то він піднімається і вдягається на ЗА де-Ацилут і отримує звідти ступінь руах де-Ацилут.

При отриманні мохін світом Єцира, той піднімається і вдягається на нукву де-Ацилут, отримуючи там світло нефеш де-Ацилут. Коли мохін сягають світу Асія, він піднімається і вдягається на світ Брія, отримуючи там бхінат ҐАР і нешама де-Брія. Тоді наповнюється світ Асія всіма світлами НАРАН де-БЄА. Таким чином, ми з'ясували, що таке другий підйом кожного з парцуфім АБЄА, які піднялися і збільшилися з причини підняття МАН де-бхінат ґімел НАРАН де-цадікім.

Другий підйом відбувається за тією самою системою, що й перший. Світ АК залишається на своєму місці, а світи АБЄА піднімаються по відношенню до нього. По кресленню №8 в кінці книги видно, як голова кожного парцуфу одягається на відповідне місце вже не парцуфу САҐ, як це було при першому підйомі, а парцуфу АБ де-АК. Атік одягається на АБ де-Ґальґальта, Аріх Анпін – на АБ де-АБ, Аба ве Іма – на АБ де-САҐ, - тобто всі вони отримують світло хохма від АБ.

171) Третій підйом світів відбувається у відповідь на підйом МАН душами на авіюті далет, коли виправляється АХАП рівня кетер, парцуф отримує світло єхіда шляхом доповнення до десяти сфірот за другим способом. Мохін світять, також, у їхніх ЗАТ та ґуфім, як це було у парцуфім де-АК. В мірі проходження мохін крізь парцуфім світів АБЄА, кожен з них росте, піднімається і вдягається на відповідний верхній, згідно з рівнем світла у ньому.

Про третій підйом розповідається й у наступному параграфі. Це видно на кресленні №9, коли всі парцуфім світів Ацилут, Брія, Єцира та Асія піднімаються ще на один рівень і отримують, відповідно, світло єхіда. При цьому всі парцуфім світу Ацилут одягаються на відповідні парцуфім світу АК. Таким чином, всі світи АБЄА, які спочатку були на рівні ҐЕ (кетер-хохма), зараз здобули келім біна, ЗА та малхут за допомогою трьох підйомів, і, таким чином, повністю наповнили себе світлом.

При першому підйомі світ Брія піднявся понад парса у світ Ацилут, при другому підйомі світ Єцира сягнув світу Ацилут, а при третьому підйомі світ Асія також піднявся понад парса у світ Ацилут. При першому підйомі світ Асія піднявся на рівень світу Єцира, при другому – на рівень світу Брія, а при третьому підйомі світів - піднявся на рівень Ацилут.

Всі решімот від розбиття келім вишиковуються у певний ланцюжок: від найслабшого до найбільш сильного, грубого, від легкого виправлення до більш складного. Щоразу цикл виправлень певних душ називається поколінням, тоді

виходить відповідне до них світло. При опусканні більш грубих душ, потрібне сильніше світло, що призводить до більшого виправлення і в нашому, й у духовних світах. Все це йде від малих виправлень до складних, доки не відбувається Остаточне Виправлення – Ґмар тікун.

172) Під час отримання мохін парцуфом Атік світу Ацилут, він піднімається і вдягається на ҐАР Ґальґальти світу АК і отримує звідти світло єхіда де-єхіда. Коли мохін приходять до Аріх Анпін світу Ацилут, то він піднімається на рівень ҐАР парцуфу АБ де-АК, отримуючи при цьому світло єхіда де-хая де-АК.

Коли мохін приходять до парцуфу АВІ, то той піднімається у ҐАР де-САҐ де-АК, отримуючи при цьому світло єхіда де-нешама де-АК. Коли мохін сягають парцуфу ІСШУТ, то той піднімається у ҐАР де-МА де-АК, отримуючи при цьому світло єхіда де-МА де-АК. Коли ж мохін світить у ЗОН, то вони піднімаються у ҐАР де-БОН де-АК, отримуючи при цьому світло єхіда де-БОН де-АК. Тоді НАРАН де-цадікім отримують світло єхіда від ЗОН де-Ацилут.

Коли мохін приходять у світ Брія, той піднімається у парцуф ІСШУТ де-Ацилут, отримуючи при цьому нешама де-Ацилут. Мохін піднімають світ Єцира у парцуф ЗА де-Ацилут, при цьому він отримує руах де-Ацилут. Коли мохін прибувають у світ Асія, то він підіймається у парцуф Нуква де-Ацилут, отримуючи при цьому нефеш де-Ацилут (малюнок дев'ятий з "Сефер аІлан").

173) Виходить, що під час третього підйому кожен з п'яти парцуфім світу Ацилут доповнив себе за рахунок нешама, хая та єхіда зі світу АК, вдягнувшись на п'ять відповідних їм парцуфім світу АК. НАРАН де-цадікім і світи БЄА також отримали ҐАР, вони піднялися над парсою. Тепер світло хохма світить в їхніх хасадім.

174) Необхідно знати, що НАРАН де-цадікім, тобто людські душі, що живуть у світах БЄА, постійно вдягаються тільки на парцуфім БЄА під парсою. Нефеш одягається на 10 сфірот де-Асія, руах – на 10 сфірот де-Єцира, а нешама вдягається на 10 сфірот де-Брія. Хоча душі отримують світло від ЗОН світу Ацилут, воно приходить до них крізь світи БЄА, на які вони одягаються. НАРАН де-цадікім піднімаються разом з підйомами трьох світів БЄА. Світи БЄА піднімаються згідно з отриманням світла НАРАН де-цадікім, - тобто відповідно до сили МАН, що піднятий цадіками.

Ми говорили про парцуф Адам Рішон, який розбився, і всі його келім змішалися між собою та знаходяться зараз у світах БЄА. Згідно з проханням, яке піднімає кожен з цих уламків, відбувається збудження світів БЄА, які, у свою чергу, збуджують ЗОН світу Ацилут, потім це переходить у ҐАР де-Ацилут, далі - в АК, який бере світло зі Світу Нескінченності і поступово крізь усі світи опускає його до тієї душі, яка підняла свій МАН. Душа підіймається згідно з отриманим світлом до свого окремого кінцевого виправлення.

175) У звичайному, постійному стані всі світи і парцуфім мають тільки ВАК без рош. Це значить, що кожний ступінь користується тільки шістьма своїми верхніми сфірот, у які входять 6 нижніх світел. Навіть НАРАН де-цадікім не є більшими, ніж ВАК, не дивлячись на те, що в них є ҐАР де-нешама зі світу Брія. Ці ҐАР являють собою ВАК у порівнянні зі світом Ацилут.

Те саме можна сказати й про парцуфім самого світу Ацилут. Хоча в них у рошім (головах) є ҐАР (світло), однак це світло не поширюється у ґуфім, тому ці парцуфім також вважаються ВАК. Використання додаткових келім (сфірот), що призводить до додаткового отримання світла, відбувається тільки в результаті

підйому МАН, який піднімають цадіки (тобто душі людей, які знаходяться у світах БЄА).

Однак отримання цього світла (мохін) можливе лише завдяки підйому нижнього парцуфу на рівень верхнього. У вищих парцуфім світу Ацилут (АА, Аба ве Іма, ІСШУТ) відбувається доповнення до десяти сфірот за другим принципом (з використанням власних АХАП), в той час як у ЗОН доповнення до десяти сфірот відбувається тільки за першим принципом, - тобто за допомогою підйому на рівень вищого парцуфу з використанням його, а не власних АХАП.

Це відбувається тому, що АХАП де-ЗОН світу Ацилут – це величезні бажання отримувати, які за величиною наближаються до Сутності творіння (малхут де-малхут). Ці бажання можна виправити лише під час Ґмар тікун. Тому п'ять парцуфім світу Ацилут можуть отримати світла нешама, хая та єхіда тільки під час свого підйому (та вдягання) на парцуфім світу АК, які є відповідними до них.

Світи БЄА також можуть отримати світла нешама, хая та єхіда під час підйому (та вдягання) на ІСШУТ та ЗОН світу Ацилут. Брія одягається на ІСШУТ, Єцира - на ЗА, а Асія - на малхут (Нукву) світу Ацилут. Виходить, що під час цього підйому простір від парси й нижче (місце БЄА) стає порожнім від будь-якого світла. Разом з тим, є різниця між десятьма сфірот світу Брія та шістьма верхніми сфірот світу Єцира, з одного боку, та між рештою сфірот.

Так, нижні чотирнадцять (з 30) сфірот місця світів БЄА є постійним місцем лише для кліпот (бажання отримувати світло заради власної насолоди, без екрану). Тільки внаслідок "гріхопадіння" Адама Рішон чотирнадцять нижніх сфірот світів БЄА опустилися у це місце. До цього, як відомо, ці світи стояли мінімум на чотирнадцять сфірот вище. Отже, після підйому світів БЄА в Ацилут, у просторі від парса й до хазе світу Єцира взагалі "немає"нічого, - ні світів БЄА, ні кліпот, а у просторі від хазе де-Єцира й нижче знаходяться тільки кліпот.

176) Отже, отримання додаткових світел нешама, хая та єхіда залежить від підйому МАН нижніми парцуфім, і врешті-решт, від підйому МАН душами людей (НАРАН де-цадікім). Якщо ж з НАРАН де-цадікім що-небудь стається і вони, в результаті цього, МАН піднімати не можуть, то ці вищі, "додаткові" світла виходять зі всіх парцуфім світів БЄА. Однак, постійні світла – нефеш та руах, які під час таких станів знаходяться у келім кетер та хохма кожного парцуфу, не виходять з них ніколи.

177) Як вже було сказано, у світі Ацилут є сторона МА, яка знаходиться з правого боку, - тобто його власні келім, - і є сторона БОН, яка знаходиться зліва, тобто розбиті келім світу Некудім, які виправляються за допомогою келім МА де-Ацилут. І нехай тобі не здасться дивним, що Аріх Анпін (АА) де-БОН вважається кетером світу Ацилут, а Аба ве Іма (АВІ) вважаються парцуфом АБ світу Ацилут.

Адже АА – це нижня половина кетеру де-БОН, а АВІ – це нижня половина хохми й біни світу Некудім. Тому, здавалося б, парцуф кетер де-АК (Ґальґальта) повинен бути відповідним АА світу Ацилут. Справа в тому, що всі парцуфім БОН – це некевот, тобто вони не мають власної можливості отримання, вони отримують лише те, що відповідні парцуфім МА, – зхарім, - дають їм.

Тому всі підйоми відбуваються тільки зі зхарім (парцуфім МА).

Оскільки АА де-МА не має ніяких келім, що були б відповідними кетеру, а лише хохмі, а АВІ де-МА мають тільки келім, що є відповідними біні, то парцуфу АА є відповідним парцуф АБ світу АК, а парцуфу АВІ є відповідним парцуф САҐ світу АК. Парцуф кетер де-АК є відповідним тільки парцуфу Атік, який взяв собі весь рівень кетер де-МА.

Під час ґадлут рош де-Некудім ІСШУТ піднявся у рош Ґальґальта, рош кетер піднявся до рош АБ світу АК, Аба ве Іма піднялися у рош САҐ. Під час ґадлут світу Некудім Аба ве Іма мали рівень кетер. Чому тут сказано, що був рівень хохми та біни?

Від 10 сфірот прямого світла рахується інший рівень, ніж від стану ґадлут. Оскільки стадія прямого світла – це перша точка, і називається вона "кетер". В стані катнут ҐЕ кетеру були на його ступені, а його АХАП – у ҐЕ де-Аба ве Іма.

У ґадлуті кетер мав рівень кетер. А Аба ве Іма, які називаються хохма і біна у стадії ор яшар, отримали у ґадлуті рівень (кома) кетер (у катнуті вони мали авіют алеф).

178) Порядок слідування парцуфім у всіх світах не змінюється в результаті всіх цих підйомів. Як відомо, саме підйом МАН НАРАН де-цадікім викликав додаткове отримання світла у всіх парцуфім, які знаходяться вище, і які передають їм світло зі Світу Нескінченності, частково залишаючи його собі, - кожен, відповідно до свого положення, збільшуючись у розмірі і піднімаючись все вище й вище.

Кожний парцуф піднімається на рівень вище, ніж його вищий, тобто всі разом парцуфім піднімаються нагору, зберігаючи порядок свого розташування. Наприклад, при підйомі ЗОН зі свого постійного розташування, тобто з місця під табуром АА, вони піднімаються ступенем вище, - тобто на рівень грудей АА. Однак АА піднімається одночасно з ними ступенем вище, - тобто з рівню пе де-Атік, одягаючись на ҐАР де-Атік.

Всі його власні сфірот, звичайно, також піднімаються. Його ХАҐАТ піднімаються на попередній рівень ҐАР, а сфірот, які знаходилися на рівні від хазе до табуру, піднялися на їхнє місце і т.п. Таким чином, ЗОН що піднялися, знаходяться на рівні від табуру й нижче парцуфу АА, тобто порядок розташування не змінився (див малюнок четвертий у "Сефер аІлан", де під час отримання світла нешама ЗОН піднялися на рівень ҐАР де-ІСШУТ, що знаходяться на рівні від пе й вниз АВІ, які, у свою чергу, знаходяться на рівні від хазе й вниз АА).

Однак всі парцуфім світу Ацилут також піднялися на один ступінь (див. малюнок сьомий у "Сефер аІлан") під час отримання світла нешама. Тому виходить, що ЗОН незмінно вдягаються на простір від пе й вниз де-ІСШУТ, що знаходяться на рівні від хазе й вниз де-АВІ, які знаходяться на рівні табуру й униз де-АА. За цим самим принципом відбуваються підйоми всіх без виключення парцуфім (див. малюнки у "Сефер аІлан" від третього й до кінця).

179) Слід також зауважити, що піднімаючись, всі парцуфім у той самий час залишають "сліди" на всіх попередніх рівнях. Тобто, по суті, вони й піднімаються і залишаються на своїх попередніх місцях, оскільки у духовному нічого не зникає. Наприклад, ҐАР де-АВІ піднімаються на рівень ҐАР де-АА, менш разом з тим, ҐАР де-АВІ залишилися і на своєму попередньому місці – від пе і вниз АА, куди тепер піднялися ІСШУТ, які піднялися на ХАҐАТ де-АВІ, отримуючи при цьому те саме світло, яке отримували ХАҐАТ де-АВІ, коли вони знаходилися на тому самому місці, до підйому.

Таким чином, зараз там одночасно знаходяться три парцуфім: так, ҐАР де-АВІ, які піднялися, зараз стоять на постійному місці ҐАР де-АА, передають світло на своє попереднє місце – від пе і вниз АА, де зараз знаходяться ІСШУТ, адже ҐАР де-АА, АВІ та ІСШУТ світять одночасно на одне місце. Таким чином вишиковуються всі парцуфім світів АК та АБЄА під час підйомів.

Тому під час підйому парцуфу завжди треба звертати увагу на рівень його підйому відносно постійного місця вищих парцуфім, рівень його підйому відносно нового місця вищих парцуфім, які піднялися разом з ним на один ступінь (див. малюнок третій у "Сефер аІлан", де зображене постійне розташування парцуфім. На малюнках четвертому, п'ятому та шостому зображені три підйоми ЗА відносно постійного розташування парцуфім світу Ацилут. На малюнках сьомому, восьмому та дев'ятому зображені три підйоми п'яти парцуфім світу Ацилут відносно п'яти парцуфім світу АК. На малюнках десятому, одинадцятому та дванадцятому зображені три підйоми п'яти парцуфім світу Ацилут відносно постійного розташування Лінії Нескінченності).

Поділ кожного парцуфу на кетер та АБЄА

180) У духовних світах все побудовано за одним й тим самим принципом, тобто за окремим випадком можна судити про загальне, і навпаки, - за загальним можна судити про окреме. Увесь Всесвіт зазвичай поділяється на п'ять світів АК та АБЄА. Світ АК вважається кетером всіх світів, а 4 світи АБЄА – це хохма, біна, ЗА та малхут відповідно.

Тому будь-який світ, будь-який парцуф, будь-яку сфіру, - взагалі будь-який духовний об'єкт можна розділити на п'ять світів – АК та АБЄА. Рош кожного парцуфу вважається його кетером і світом АК. Ґуф від пе й до хазе (грудей) вважається світом Ацилут (хохма). Простір від грудей до табуру вважається світом Брія (біна), а простір від табуру й нижче вважається світами Єцира та Асія (ЗОН).

181) Отже, сфірот КАХАБ ХАҐАТ НЕГІМ мають багато різноманітних назв. В залежності від того, що саме ми хочемо виразити, вони звуться:

1) ҐЕ та АХАП;

2) КАХАБ ЗОН;

3) НАРАНХАЙ;

4) Точка букви "йуд" і чотири букви: "йуд", "гей", "вав" та "гей";

5) проста АВАЯ (Ґальґальта) та АБ, САҐ, МА і БОН, які є чотирма різновидами наповнення світлом (мілуїм):

а) наповнення АБ,
б) наповнення САҐ,
в) наповнення МА ,
г) наповнення БОН;

6) АА та АВІ й ЗОН:

АА - це кетер,
Аба - хохма,
Іма - біна,
ЗА - це ХАҐАТ НЕГІ,
Нуква - це малхут.

7) АК та АБЄА, або кетер та АБЄА; малхут де-кетер називається "пе", малхут де-Ацилут – "хазе", малхут де-Брія – "табур", малхут де-Єцира – "атерет єсод", і загальна малхут зветься "сіюм раґлін".

182) Існують дві причини, за якими десять сфірот називають по різному. Перша – це схожість властивостей, внутрішньої природи зі сфірою, до якої вона відноситься. Друга – це відмінність властивостей від цієї сфіри, що веде до появи нової, спеціальної назви. Наприклад, кетер десяти сфірот прямого світла – це

світло Ейн Соф (Нескінченності), з іншого боку, рош будь-якого парцуфу також називається "кетер"; всі п'ять парцуфім світу АК також "ктарім" (кетери); парцуф Атік – це кетер і АА - це також кетер.

Якщо вони всі є "кетерами", то чому ж кожен з них, однак, має свою власну назву? Крім того, ми знаємо, що у духовних світах об'єкти, що мають абсолютно однакові властивості, зливаються в єдине ціле. Так чому ж всі ці духовні об'єкти, що є кетерами, не зливаються поміж собою?

Це відбувається тому, що хоча вони й мають властивості, схожі з властивостями кетеру, оскільки вони відносяться до поняття Ейн Соф, згідно з правилом, яке стверджує, що доки вище світло не увійшло в клі (тобто не було прийняте у ґуф, у справжні келім), воно являє собою Ейн Соф (Нескінченністю, що не осягнута).

Тому всі п'ять парцуфім світу АК по відношенню до світів АБЄА є світлом, яке ще не увійшло в клі, оскільки світ АК, який побудований згідно з законами ЦА, є абсолютно неосяжним для парцуфім, що знаходяться у світах АБЄА, які збудовані за законами ЦБ.

Парцуфім Атік та АА світу Ацилут обидва відповідають кетеру світу Некудім. Разом з тим, вони мають суттєві відмінності. Атік є відповідним верхній, а АА – нижній половині кетеру світу Некудім. Слід зауважити, що під час катнуту світу Ацилут АА взагалі не є кетером, у цьому стані його рівень – хохма, а єдиним кетером поки що є Атік.

Однак під час ґадлуту всі парцуфім світу Ацилут підіймаються, причому, Атік "уходить" в світ АК, а АА, скориставшись своїми АХАП де-алія, стає парцуфом кетер світу Ацилут. Крім того, парцуф Атік, як і парцуфім АК, побудований за законами ЦА, і, як наслідок, він для нижніх парцуфім та світів є неосяжним ("атік" від слова "неетак", "відокремлений").

183) Причиною, за якою десять сфірот називаються "Кетер та АБЄА", є бажання вказати на поділ десяти сфірот на "передні" та "задні" келім ("панім" та "ахораїм"), який відбувся в результаті ЦБ. Як вже було сказано вище, тоді малхут месаємет піднялася на рівень біна де-ґуф, яка називається тіферет, у хазе, і створила там новий кінець ("сіюм") парцуфу, який зветься "парса", і який знаходиться під Ацилутом.

Келім, які знаходяться нижче, ніж парса, "вийшли" з Ацилуту і називаються БЄА. Нижні дві третини тіферет називаються Брія, НЕГІ звуться Єцира, а малхут називається Асія. Слід відмітити, що кожна сфіра розділилася на келім "панім" та "ахораїм" так, що ті келім, які знаходяться над хазе – це панім, а ті, які під хазе – ахораїм.

184) З тієї причини, що парса знаходиться на рівні хазе, кожна сфіра, кожен парцуф розділилися на свої чотири рівні, які називаються АБЄА. Ацилут – це простір над хазе, БЄА – це простір під хазе. В принципі, вже у світі АК також спостерігався такий поділ, з тією лише різницею, що у ньому парса опустилася на рівень табуру, на відміну від світів АБЄА, де парса знаходиться на рівні хазе.

Виходить, що його власний Ацилут – це парцуфім АБ і САҐ, які закінчуються над табуром, а під табуром знаходяться його БЄА, тобто парцуфім МА та БОН. Отже, Ґальґальта – це рош, АБ і САҐ до табуру – це Ацилут, а МА та БОН, які знаходяться під табуром – це БЄА.

185) За цим самим принципом поділяються і всі п'ять парцуфім світу Ацилут. АА – це рош усього світу Ацилут, АВІ Ілаїн, які є відповідними АБ, одягаються від пе й до хазе парцуфу АА, – це Ацилут де-Ацилут, і там, на лінії хазе парцуфу АА проходить парса світу Ацилут (не плутати з загальною парсою всіх світів АБЄА!).

ІСШУТ, які є відповідними САҐ, одягаються від хазе де-АА до його табуру, і вони являють собою Брія світу Ацилут. ЗОН, які відповідають МА та БОН, одягаються на АА на простір, що знаходиться від його табуру й до закінчення світу Ацилут, і вони є Єцира та Асія світу Ацилут. Отже, ми бачимо, що й світ Ацилут також поділяється на свої рош та АБЄА, подібно до світу АК, - тут парса знаходиться на своєму місці, тобто на рівні хазе де-АА.

Основний парцуф світу Ацилут, Аріх Анпін, має 4 одіяння: 1) Аба, 2) Іма, 3) Ісраель Саба, 4) Твуна. Всі вони – йуд-гей імені АВАЯ та вдягаються від пе до табуру АА. ЗА та малхут світу Ацилут одягаються від табуру АА вниз й до парси, і вони – вав-гей імені АВАЯ. В рош Аріх Анпін є тільки кетер і хохма, а біна його вийшла з рош і розділилася на ҐАР та ЗАТ.

Аба ве Іма одягають світло на ҐАР де-біна і, нібито, не виходять з досконалості, яка відчувається у рош, тому що вони мають властивості біни, яка нічого не бажає і тому на неї нічого не впливає. ІСШУТ бере на себе частину ЗАТ де-біна парцуфу АА, яка знаходиться нижче від хазе АА, де відчувається відсутність світла хохма, і ця стадія називається "Брія світу Ацилут".

186) Якщо ж розглядати всю Світобудову як єдине ціле, то ми побачимо, що три парцуфім Ґальґальта, АБ та САҐ світу АК являють собою загальну рош всього всесвіту, п'ять парцуфім світу Ацилут, які вдягаються на простір від табуру світу АК й до парси, є Ацилутом всього всесвіту. Під парсою ж знаходяться три світи БЄА, які, в той же час, являють собою й БЄА всього Всесвіту.

187) За цим самим принципом поділяються абсолютно всі окремі сфірот де-сфірот. Навіть малхут де-малхут де-Асія має свої рош та ґуф, причому, ґуф поділяється своїми хазе, табуром та сіюмом раґлін. Парса, яка знаходиться під Ацилутом даного ступеню, стоїть у хазе, обмежуючи його. Від хазе до табуру стоїть Брія даного ступеню. Від табуру до сіюм раґлін знаходяться Єцира та Асія даного ступеню. Сфірот ХАҐАТ кожного ступеню відповідають Ацилут. Нижні дві третини тіферет від хазе до табуру – це Брія, НЕГІ – Єцира, і малхут – Асія.

188) Отже, рош кожного ступеню відноситься до рівня кетер або єхіда, або парцуф Ґальґальта. Ацилут (від пе до хазе) відноситься до хохми або світла хая, або АБ. Брія (від хазе до табуру) відноситься до біни або світла нешама, або парцуфу САҐ. Єцира й Асія (від табуру вниз) відносяться до ЗОН або світел руах і нефеш, або парцуфім МА та БОН (див. малюнки, починаючи з третього у "Сефер аІлан").

Контрольні запитання до "Вступу до науки Кабала"

1) Що таке речовина ("хомер"), з якого створене створіння? (п.1)

2) Що таке світло і клі, які описуються у десяти сфірот? (п.2)

3) Чому десять сфірот називаються тільки чотирма бхінот ХУБ ТУМ, звідки з'являється число 10? (п.3)

4) У чому причина поділу кожного створіння на 10 сфірот? (п.5)

5) Яка різниця між світами АБЄА? (пп. 6,7,8 та 9)

6) Чому світ Ацилут вважається таким, що відноситься тільки до Творця? (п.6)

7) Як душа ("нешама") відокремилася від Творця? (п.7)

8) Що таке "зівуг де-акаа" вищого світла з екраном? (п.14)

9) Як виникли нові келім, які відносяться до бажання віддавати? (п.15)

10) Чому авіют, що притаманний бажанню отримувати, присутній, також, у нових келім? (п.18)

11) У чому причина того, що парцуфім після свого виникнення стають один під одним? (п.22)

12) Чому келім КАХАБ ТУМ розташовуються згори вниз? (п.24)

13) Чому світла називаються по порядку знизу нагору – НАРАНХАЙ? (п.24)

14) Чому існує зворотна залежність між світлами та келім? (п.25)

15) У чому полягає різниця між рош та ґуф парцуфу? (п.26)

16) Як виникли п'ять парцуфім світу АК (рош та ґуф) один під одним? (пп. 27, 28)

17) Чому АК став тонкою лінією і не наповнює світлом увесь Всесвіт? (п.31)

18) Чому світіння АК припинилося над точкою нашого світу? (п.31)

19) Яка величина навколишнього світла по відношенню до внутрішнього світла у АК? (п.32)

20) Як і у чому проявляється навколишнє світло АК? (п.32)

21) Чому навколишнє та внутрішнє світла пов'язані між собою в одному клі? (п.33)

22) Що таке співударяння навколишнього та внутрішнього світел? (п.34)

23) Як екран і решімот де-ґуф піднімаються у пе де-рош? (п.38)

24) У чому причина того, що нижній парцуф утворюється з пе вищого? (п.39)

25) Чому кожний нижній парцуф одним рівнем (бхіною) менший, ніж вищий? (п.40)

26) Чому нижній парцуф відокремлюється від верхнього, і чому він вважається "сином" і "породженням" вищого парцуфу? (п.40)

27) Що таке решімо де-ітлабшут і решімо де-авіют? (пп. 42,43)

28) Чому у всіх парцуфім виникають 2 рівні у рош – захар і некева? (п.43)

29) Чому рівень парцуфу визначається рівнем некеви, а не рівнем захару? (п.44)

30) Що таке таамім, некудот, тагін та отіот? (пп.48, 49)

31) Чому рівень таамім – це милосердя ("рахамім"), а рівень некудот – категорія суду ("дін")? (п.48)

32) Чому кожен парцуф поділяється на рош, тох і соф, причому, кожна з цих частин складається з десяти сфірот? (п.50)

33) Чому кожний нижній парцуф одягається на верхній від хазе і вниз? (п.53)

34) У чому полягає різниця між ЦА та ЦБ? (п.58)

35) Чому світи не могли існувати за законами ЦА? (п.57)

36) У чому полягає головна користь ЦБ? (пп.57, 58)

37) Що таке цимцум НЕГІ де-АК і що послужило його причиною? (п.60)

38) Чому світ Некудім не вдягнувся на парцуф САҐ понад табуром? (п.62)

39) У чому полягає сутність парси, яка знаходиться під світом Ацилут? (п.67)

40) Як виникли три місця для світів БЄА? (п.67)

41) Чому виникають катнут і ґадлут у кожному парцуфі? (п.71)

42) Чому у парцуфім АК не було катнуту й ґадлуту? (пп.70, 71)

43) Чому у ҐАР де-Некудім, тобто у кетер та АВІ, виникли захар та некева ("захар ве нуква")? (п.74)

44) Чому кетер світу Некудім не поширюється у ЗАТ? (п.74)

45) Чому кожний ступінь у світі Некудім розділився на дві частини? (п.76)

46) Що призвело до появи "панім" та "ахораїм" у світі Некудім? (п.76)

47) Чому ахораїм верхнього парцуфу знаходяться в панім нижнього? (п.77)

48) Яка причина підйому МАН? (п.80)

49) Яка причина появи мохін де-ґадлут? (п.84)

50) Яке світло піднімає АХАП келім та ҐАР світел? (п.84)

51) Що таке підйом малхут у ніквей ейнаїм і спуск АХАП униз? (п.85)

52) У чому різниця між назвами сфірот ҐЕ АХАП та КАХАБ ТУМ? (п.85)

53) Чому хесед, ґвура та верхня третина тіферет відносяться до келім де-панім? (п.85)

54) Чому нижні дві третини тіферет і НЕГІМ відносяться до келім де-ахораїм? (п.85)

55) Що таке світла холам, шурук та хірік? (п.89)

56) Чому точка хірік під час свого виходу у світі Некудім розбивається? (п.90)

57) Чому хірік стоїть під буквами (отіот)? (п.91)

58) Як ЗАТ підняли МАН у ҐАР світу Некудім? (пп.93-95)

59) Що таке сфіра даат, яка вперше з'являється у світі Некудім? (п.98)

60) Чому сфіра даат не стає одинадцятою сфірою? (п.100)

61) Який рівень парцуфу таамім рош та ґуф у світі Некудім? (п.104)

62) Який рівень парцуфім некудот рош та ґуф у світі Некудім? (п.104)

63) Що таке мелех а-даат світу Некудім та його рівень? (п.107)

64) У чому причина розбиття келім? (п.105)

65) Чому ґадлут у світі Некудім – це лише щось додаткове до основного? (п.72)

66) Як називаються у світі Некудім ступені АВІ та ІСШУТ? (пп. 110, 111)

67) Чим відрізняється МА світу Некудім від нового МА (світ Ацилут)? (п.113)

68) Чим відрізняється парцуф від світу? (пп.115, 116)

69) Що таке перший та другий ібур? (пп.121, 122)

70) Що таке ібур, єніка й ґадлут? (пп.121, 122)

71) Як виникли п`ять ступенів світу Ацилут, один під одним? (пп. 122-129)

72) Який порядок накладання (вдягання) п'яти парцуфім світу Ацилут одного на одного? (пп.122-129)

73) Що таке МА та БОН у кожному парцуфі світу Ацилут? (пп.129, 133)

74) Які два види ґадлуту можуть існувати у світі Ацилут? (пп. 134, 135)

75) Яка різниця між доповненням до десяти сфірот нижнього парцуфу за рахунок АХАП вищого та використанням для цієї мети своїх власних АХАП? (пп.135-138)

76) За допомогою якого виду доповнення до десяти сфірот утворюють свій ґадлут постійні п'ять парцуфім у світі Ацилут? (п.138)

77) Який розмір мають ґуфім світу АК та ґуфім світу Ацилут? (п.139)

78) Чому світи доповнюють свої 10 сфірот за допомогою АХАП де-алія? (пп. 142, 143)

79) Які 7 основних моментів у світах БЄА? (пп.144, 154)

80) Чому світи ростуть при досягненні душами цадікім мохін? (пп. 161, 162)

81) Який порядок трьох підйомів у цей час? (пп. 163-176)

82) Як п'ять парцуфім світу Ацилут одягаються на п'ять парцуфім світу АК під час кожного з цих підйомів? (пп. 163-176)

83) Що таке 4 наповнення Імені АВАЯ: АБ, САҐ, МА та БОН? (п.181)

84) На які 4 частини поділяється парцуф? (п.180)

85) У чому сенс понять: "пе", "хазе", "табур" та "сіюм раґлін"? (п.181)

86) У чому причина поділу парцуфу на кетер та АБЄА? (пп. 180-185)

Книга Древа

(Сефер аІлан)

Малюнок перший

Пояснення

Малюнок перший (в цілому)

В першому пункті малюнка змальовані рош, тох, соф парцуфа Кетер *(світу)* Адам Кадмон. В другому пункті малюнка - парцуф АБ Адам Кадмон, який поділений на рош, тох, соф, та яким чином він вдягає парцуф Кетер Адам Кадмон від його пе та нижче. У третьому пункті малюнка - парцуф САҐ Адам Кадмон, що поділений на рош, тох, соф, і як він вдягає парцуф АБ Адам Кадмон від його пе й нижче.

Малюнок перший, пункт перший

Це парцуф Кетер Адам Кадмон, тобто десять перших сфірот, які розповсюдилися від Ейн Соф всередину Халаль *(пустого простору)* після цимцуму, причому його рош вгорі стикається з Ейн Соф, а сіюм раглав знаходиться в середній, центральній точці, що є точкою цього світу. І є в ньому три ступені, що складаються з десяти сфірот, а саме - десять сфірот де-рош, десять сфірот де-тох і десять сфірот де-соф.

Десять сфірот де-рош звуться "шорашим" *(коренями)* десяти сфірот, бо там знаходиться початок їхнього виникнення завдяки зіткненню з десятьма сфірот де-ор яшар, мається на увазі – *(завдяки)* зівугу де-акаа у масасі, що знаходиться в малхут де-рош та піднімає десять сфірот де-ор хозер, які вдягають десять сфірот де-ор яшар, котрі поширюються туди від Ейн Соф (як написано в Древі Життя *(Арі)*, розділ 47, глава 1, - подивися, що там написано). І десять сфірот де-ор яшар розташовуються зверху вниз у порядку, що є зворотним стосовно *(десяти сфірот)* де-ор хозер, які розташовані знизу вгору. Малхут десяти сфірот де-рош називається "пе".

Десять сфірот де-тох в парцуфах *(світу)* Адам Кадмон називаються ім'ям Акудім: як в парцуфі Кетер, так і в АБ, і те саме стосується САҐ. Насправді, в парцуфі Кетер ще не було ні видимим, ані помітним вище світло в десяти сфірот, і там все було помітно в одних лише рошім (як писав рав *(Арі)* в розділі "*(Світло)* приходить й не приходить", глава перша, в *(книзі)* Древо Життя, - уважно розберися, що там написано). Малхут десяти сфірот де-тох йменується "табур".

Десять сфірот де-соф - це ступені сіюму кожної без винятку з десяти сфірот де-Малхут, а сфірою малхут закінчується парцуф, і тому вона називається "сіюм раґлін".

Малюнок перший, пункт другий

Це парцуф АБ Адам Кадмон, тобто - друге розповсюдження десяти сфірот від Ейн Соф всередину Халаль після цимцуму; і він починається з хохми, і йому бракує світла кетер; і він створюється та наділяється світлом, і виникає з малхут де-рош парцуфа Кетер, яка зветься "пе". І тому він вдягає парцуф Кетер від його пе й нижче, до табура парцуфа Кетер.

Десять сфірот його рош є подібними до десяти сфірот де-рош парцуфа Кетер Адам Кадмон, як вже говорилося, окрім того, що йому бракує *(ступеню)* Кетер. А поява цих десяти сфірот докладно пояснюється в Древі Життя *(Арі)*, в розділі "*(Світло)* приходить й не приходить", глава перша і глава друга, - уважно розберися, що там написано. Дивися, також, у Вченні про десять сфірот, частина п'ята, де ретельно і детально розбираються ці слова рава *(Арі)*.

Десять сфірот де-тох набули тут *(в парцуфі АБ)* більш розгалуженої структури у порівнянні з десятьма сфірот де-тох парцуфу Кетер тому, що в *(тох парцуфу АБ)* утворилися десять входів і десять виходів в тому порядку, в якому *(світло)* приходить і вивергається *(досл. "не приходить")* (як написано в Древі Життя *(Арі)*, в розділі "*(Світло)* приходить і не приходить", - уважно розберися, що там написано. Дивись, також, у Вченні про десять сфірот, частина п'ята). А в сфірі кетер десяти сфірот де-тох є двоє келім, які називаються "йуд-гей", і те саме стосується їхньої сфіри хохма; але у сфірі біна "йуд-гей" знаходяться тільки в одному клі. А "вав" знаходиться в клі єсод і нижня "гей" - в малхут.

Десять сфірот де-соф є подібними *(до десяти сфірот де-соф)* парцуфу Кетер Адам Кадмон, але сіюм раґлін *(парцуфу АБ)* знаходиться вище табуру парцуфу Кетер.

Малюнок перший, пункт третій

Це Парцуф САҐ Адам Кадмон, тобто - третє розповсюдження десяти сфірот від Ейн Соф всередину Халаль після цимцуму, яке утворює рош, тох, соф. І він створюється, наділяється світлом і виникає з пе парцуфу АБ Адам Кадмон; і починається він від біни, і йому бракує світла кетер та світла хохма; і він вдягає те, що *(знаходиться)* від пе парцуфу АБ Адам Кадмон й нижче, але внизу він простягається далі *(парцуфу АБ)*, бо він поширився вниз до рівня сіюм раґлін парцуфу Кетер Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

Малюнок перший

Три перших парцуфа (світу) Адам Кадмон, що звуться Кетер, АБ, САҐ

1

Розповсюдження перших десяти сфірот від Ейн Соф усередину Халаль після Цимцуму. І воно зветься парцуфом Кетер Адама Кадмон, або внутрішнім Адамом Кадмон (чи Ґальгальтою)

Десять сфірот де-рош

Ор хозер	Ор яшар
Малхут	Кетер
Тіферет	Хохма
Біна	Біна
Хохма	Тіферет
Кетер	Малхут

(Ґальгальта)

Масах, який знаходиться в клі Малхут

(Малхут) | ПЕ | (міздавегет)

(АБ)

Рошем (відбиток) клі Кетер
Відбиток клі Хохма
Відбиток клі Біна
Відбиток клі Хесед
Відбиток клі Ґвура
Відбиток клі верхньої третини Тіферет

(Ґімел) ХАЗЕ

(САҐ)

Відбиток клі двох нижніх третин Тіферет
Відбиток клі Нецах
Відбиток клі Год
Відбиток клі Єсод
Відбиток клі Малхут

Ці десять сфірот вважаються "решімот" *(відбитками, записами, спогадами)* сфірот, а не, власне, десятьма сфірот.

(Далет) ТАБУР (Малхут Месаємет)

Десять сфірот де-соф

(МА) (БОН)

КАХАБ (ҐАР)
ХАҐАТ (ЗАТ)
НЕГІМ

Сіюм раґлін

Точка цього Світу

(Бхіна Далет)

(Халаль Пануй)

Кав Ейн Соф

2

Друге розповсюдження Адам Кадмон, яке зветься парцуфом АБ Адам Кадмон, (а також - Хохма)

Десять сфірот де-рош

Ор хозер	Ор яшар
Малхут	Кетер
Тіферет	Хохма
Біна	Біна
Хохма	Тіферет
Кетер	Малхут

Масах, який знаходиться в клі Малхут

(Бет) | ПЕ | (Ґімел)

Десять сфірот де-тох

(ХАҐАТ)
Два клі Йуд Гэй в Кетері
Два клі Йуд Гэй в Хохмі
Одне клі Йуд Гэй в Біні
Хесед
Ґвура
Верхня третина Тіферет

(Бет) ХАЗЕ

Дві нижні третини Тіферет
Нецах, Год, Єсод
Малхут

ТАБУР

Десять сфірот де-соф

КАХАБ
ХАҐАТ
НЕГІМ

Сіюм раґлін

(Бхіна Ґімел)

3

Розповсюдження Парцуфа САҐ Адам Кадмон, яке зветься "бхіною бет де-маті вело-маті", що відбувається у сталому стані, (а також йменоване Біною)

Десять сфірот де-рош

Ор хозер	Ор яшар
Малхут	Кетер
Тіферет	Хохма
Біна	Біна
Хохма	Тіферет
Кетер	Малхут

Масах, який знаходиться в клі Мальхут

| ПЕ | (Бет)

Десять сфірот де-тох

КАХАБ, ХУҐ
Верхня третина Тіферет

| ХАЗЕ |

Дві нижніх третини Тіферет
НЕГІ
Малхут
(Ґімел де-Ітлабшут. Десять сфірот де-таамім де-САҐ)

Сіюм раґлін

(де-Некудот де-САҐ) **| ТАБУР |**

Десять сфірот де-соф

КАХАБ
ХАҐАТ
НЕГІМ

Сіюм раґлін (де-Некудот де-САҐ)

Точка цього Світу

(Бхіна Бет)

Малюнок другий

Пояснення

Малюнок другий, пункт перший

Це стан парцуфу САҐ *(світу)* Адам Кадмон під час Цимцум алеф. І він вже демонструвалося вище, на малюнку 1, п.3; але, на додаток до цього, тут охарактеризовані два окремих парцуфи, що виникли, - а саме: парцуф Таамім від пе до табуру й *(те, що)* в парцуфі Некудім від табуру й нижче. А їхній опис ти знайдеш у книзі "Вчення про десять сфірот", частина шоста, стор. 390, п. 1, починаючи зі слів "А його САҐ", - переглянь все, що там написано.

І до сих пір ще зовсім не було нижніх світів Брія, Єцира, Асія; адже САҐ *(світу)* Адам Кадмон також поширювався до точки цього світу, і, отже, - до точки цього світу розміщувався ступень Ацилуту.

Малюнок другий, пункт другий

Це стан САҐ *(світу)* Адам Кадмон під час Цимцум бет, - перед тим, як стався зівуг у ніквей ейнаїм, щоби створити та наділити світлом десять сфірот де-Некудім. Бо в результаті сходження САҐ до внутрішніх МА і БОН *(світу)* Адам Кадмон біна набула ступеня малхут, завдяки чому малхут месаємет, яка перебувала в точці цього світу, піднялася до місця табуру, а малхут міздавегет, що перебувала в пе де-рош *(парцуфу)* САҐ, піднялася до місця ніквей ейнаїм де-рош САҐ; а озен, хотем, пе *(АХАП)* де-рош зійшли до ступеню ґуф де-САГ, а те, що знаходиться від табуру й нижче, - стало вільним від світла; і таким є парцуф САҐ в цілому.

Також і в самому парцуфі Некудот де-САҐ (див. вище, малюнок другий, пункт перший), який повністю знаходиться нижче від табуру, - є рош, тох, соф, які звуться хохма, біна, даат; хесед, ґвура, тіферет; нецах, год, єсод, малхут; він також вважається подібним до єдиного цілого, бо малхут месаємет піднялася до біни де-ґуф, що має назву тіферет, в місце його хазе, і там завершується Кав *(лінія, промінь)* Ейн Соф; а те, що під ним, - відокремлює парса, бо там завершується ступень Ацилуту. І звідти й нижче сформувалося місце для трьох світів - Брія, Єцира, Асія: з двох нижніх третин тіферет до їхнього завершення сформувався світ Брія. А з нецах, год, єсод сформувався світ Єцира. І з малхут утворився світ Асія. А ретельне пояснення цих слів ти знайдеш у "Бейт Шаар каванот", в словах рава *(Арі)* на стор. 8 (уважно розберися в цьому), а також - в "Ор пашут" *(коментар під назвою "Просте світло)*, п. 25.

Малюнок другий, пункт третій

Це стан САҐ *(світу)* Адам Кадмон під час зівугу, що відбувається в ніквей ейнаїм, бо озен, хотем, пе *(АХАП)* вийшли за межі ступеню рош в ґуф, тобто - вниз від місця зівугу де-рош. Однак, оскільки немає зникнення в духовному, тут розрізняються два види АХАП: перший - це АХАП в місці їхньої появи, тобто в місці їхнього початкового розташування в рош. А другий - це АХАП, що зійшли на самий ступень ґуф, тобто - нижче пе де-рош САҐ, і називаються вони: "АХАП, що знаходяться поза межами місця їх появи". І всі вони йменуються "внутрішніми АХАП".

Десять сфірот де-тох до табуру і тут називаються ім'ям "Акудім", як до Цимцум бет. Бо десять сфірот, які виникли від зівугу де-ніквей ейнаїм і звуться десятьма сфірот де-Некудім, могли розкритися тільки нижче від табуру, отже - виникли, в

основному, за межами парцуфу САҐ. А їхня внутрішня частина виникла в самому *(світі)* Адам Кадмон, і називається вона МА і БОН де-Адам Кадмон. Внутрішня частина трьох перших сфірот де-Некудім йменується МА де-Адам Кадмон, а внутрішня частина семи нижніх сфірот де-Некудім зветься БОН де-Адам Кадмон. І вони завершуються в точці сіюму де-Цимцум бет, яка називається парса, що знаходиться між *(світами)* Ацилут та Брія. А нижче від нього знаходяться три нижніх світи Брія, Єцира, Асія.

Малюнок другий, пункт четвертий

Це парцуф зовнішніх АХАП де-САҐ де-Адам Кадмон до табуру. А те, що від табуру й нижче, - це парцуф десяти сфірот де-Некудім, які завершуються в парсі. А нижче від парси перебувають три нижніх світи Брія, Єцира, Асія.

Зовнішні АХАП діляться на два ступеня АХАП: зовнішні АХАП в місці їхньої появи, - тобто вони перебувають вище від пе. А що стосується зовнішніх АХАП, які знаходяться не в місці їх появи, - то вони перебувають нижче пе до табуру. І ступінь їхніх трьох перших сфірот зливається з "сафа татаа" *(нижня губа)* та йменується "шиболет закан" *(колос бороди)*, і ці три перші сфірот - це, в основному, світло озен; але ступінь хотем й пе також приєднується до них, і вони є джерелами трьох перших сфірот *(світу)* Некудім. А ступінь їхніх семи нижніх сфірот, - тобто, власне хотем та пе, - перебувають нижче від шиболет закан і доходять до табуру. І всі ці зовнішні АХАП звуться, також, іменем "Дікна *(борода)* де-САҐ де-Адам Кадмон". А докладну розповідь про них ти знайдеш у Вченні про десять сфірот, частина шоста, стор. 409, п. 20, і в Ор пнімі там же.

А десять сфірот де-Некудім перебувають *(в місці)* від табуру й нижче, їхні три перші сфірот полагоджені "виправленням ліній" та вдягають МА де-Адам Кадмон. А їхні сім нижніх сфірот знаходяться один під одним, як при Цимцум алеф, і вони вдягають БОН де-Адам Кадмон. А під ними - парса, а нижче парси - три світи Брія, Єцира, Асія.

(див. малюнок на наступній сторінці)

Малюнок другий

4

Парцуф зовнішніх АХАП, що зветься Дікна де-САҐ де-Адам Кадмон

Зовнішні АХАП в місці їхнього виникнення

Озен
Хотем

ПЕ

Шиболет Закан

Це світло Озен разом с Хотем і Пе, що спустилися сюди; вони є джерелами Кетера, Хохми та Біни де-Некудім

Хотем, Пе
зовнішньої частини, що спустилися сюди та є джерелами семи нижніх сфірот де-Некудім

Світ Некудім (ҐАР)

Кетер
Біна Хохма

(Сім Мелахім де-ґадлут)

(ЗАТ де-катнут)

(АХАП де-рош)

Даат
Хесед
Ґвура
Тіферет
Год Нецах
Єсод
Малхут

Парса, що знаходиться нижче від Ацилуту

Світ Брія

Світ Єцира

Світ Асія

Точка цього Світу

3

Парцуф САҐ *(світу)* Адам Кадмон під час виникнення Мелахім й разбиття келім

Десять сфірот де-рош

Ґальґальта.
Ейнаїм.
Нижня *(буква)* Гей в ніквей ейнаїм

Масах для зівуга де-Акаа

Внутрішні АХАП

Озен Йуд
Хотем Гей
Пе Вав

| ПЕ |

Десять сфірот де-тох, що зветься Акудім
Кетер
Хохма
Біна
Хесед
Ґвура
Верхня третина Тіферет

Хазе

Дві нижніх третини
Тіферет
Нецах
Год
Єсод
Малхут

Десять сфірот, які піднялися сюди з-під табуру, більше не спустилися вниз

ТАБУР

Парцуф МА де-Адам Кадмон **(- Бхина Алеф)**
Це внутрішня частина трьох перших сфірот де-Некудім

Кетер
Біна Хохма

Парцуф БОН де-Адам Кадмон **(- Бхинат Шореш)**
Це внутрішня частина семи нижніх сфірот де-Некудім, а саме Даат, Хесед, Ґвура, Тіферет, Нецах, Год, Єсод, Малхут - одна під одною

(Вав кцавот де-МА)

Парса, що знаходиться нижче від Ацилуту

Світ Брія, що утворився з двох нижніх третин Тіферет

Світ Єцира, що утворився з Нецах, Год, Єсод

Світ Асія, що утворився з Малхут

Точка цього Світу

2

Парцуф САҐ *(світу)* Адам Кадмон під час підйому до Цимцум бет

Десять сфірот де-рош

Кетер **Ґальґальта**
Хохма **Ейнаїм**

Нижня *(буква)* Гей в ніквей ейнаїм

озен, хотем, пе впали з рош на ступень ґуф

Десять сфірот де-тох, що зветься Акудім
Кетер
Хохма
Біна
Хесед
Ґвура
Верхня третина Тіферет

Хазе

Дві нижніх третини
Тіферет
Нецах
Год
Єсод
Малхут

Сюди піднялися десять сфірот, що були вивергнуті з-під табуру

ТАБУР

Всі десять сфірот були звідси вивергнуті та піднялися вище від табуру, що зветься Цимцум нецах, год, єсод *(світу)* Адам Кадмон

(Половина Тіферет. Цимцум бет)
Тут знаходятся Некудот нового сіюму Цимцум Бет, який зветься "парса"

Місце *(світу)* Брія

Місце світу Єцира

Місце світу Асія

Точка цього Світу

1

Парцуф САҐ *(світу)* Адам Кадмон під час Цимцум алеф

Десять сфірот де-рош

Кетер Ґальґальта
Хохма Ейнаїм
Біна Озен
Тіферет Хотем
Малхут Пе

Парцуф Таамім від пе до табуру
Кетер
Хохма
Біна
Хесед
Ґвура
Верхня третина Тіферет

Хазе

Дві нижніх третини
Тіферет
Нецах
Год
Єсод
Малхут

Досі *(доходить)* Акудім

(Сіюм де-парцуф Таамім)

ТАБУР

Парцуф Некудот де-САҐ й тагін та отійот, які приєдналися до них

(Три перших сфірот Біни)

(Бхіна Бет)

Кетер
Хохма
Біна

Досі *(доходить)* ступень рош

Хесед
Ґвура
Верхня третина
Тіферет

Ступень Хазе

(Сім нижніх сфірот Біни)

Дві нижніх третини Тіферет до сіюма всієї Тіферет

Нецах
Год
Єсод

Малхут

Точка цього Світу

(Ця *(частина)* зветься також "тіферет, нецах, год, єсод де-Адам Кадмон" тому, що вона вдягає нецах, год, єсод де-Адам Кадмон)

Малюнок третій

Пояснення

Це положення п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон, котре властиве їм у сталому стані, в якому з них виникли п'ять парцуфів нового МА. Вони звуться п'ятьма сталими парцуфами *(світу)* Ацилут, бо після того, як вони виправилися, вони більше ніколи анітрохи не зменшуються.

Також за допомогою цього *(малюнка)* буде пояснено розподілення кожного парцуфа на Кетер та Ацилут, Брія, Єцира, Асія, які звуться, також, Кетер й АБ, САҐ, МА та БОН, або єхіда, хая, нешама, руах, нефеш. Причому кожен рош до пе має ім'я Кетер або єхіда. А те, що в кожному з них знаходиться від пе до хазе, - називається іменем Ацилут, АБ або хая. А те, що в кожному з них розташовується від хазе до табуру, - зветься іменем Брія, нешама або САҐ. А те, що знаходиться від табуру кожного з них й нижче, - йменується Єцира та Асія, МА й БОН, або руах-нефеш.

Також за допомогою цього *(малюнка)* буде пояснено, як вони вдягаються один на одного, бо кожен з них вдягає вищого по відношенню до нього від пе й нижче таким чином, що рош кожного нижчого вдягає АБ та Ацилут вищого, а АБ і Ацилут нижчого вдягає САҐ та Брія вищого по відношенню до нього. А САҐ і Брія кожного нижчого вдягають МА і БОН, тобто Єцира та Асія вищого. І, отже, пе вищого - це ступінь ґальгальта нижчого, а хазе вищого - це ступінь пе для нижнього, а табур вищого - це ступінь хазе для нижнього.

Також за допомогою цього *(малюнка)* буде пояснено появу нового МА в кожному з п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут, - того МА, що знаходиться в парцуфі, який є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 158) *(повернутися до п. 179)*

Малюнок третій

Сталий стан п'яти парцуфів Адам Кадмон та п'яти парцуфів Ацилут, які ніколи не стають у розмірах меньшими, ніж вказано тут

Проміні Нэкудот, що проведені від кожного рош п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут до парцуфу, що є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон, вказують, яку висоту вони *(парцуфи Ацилуту)* набули та звідки вони "всмоктують" *(світло)*

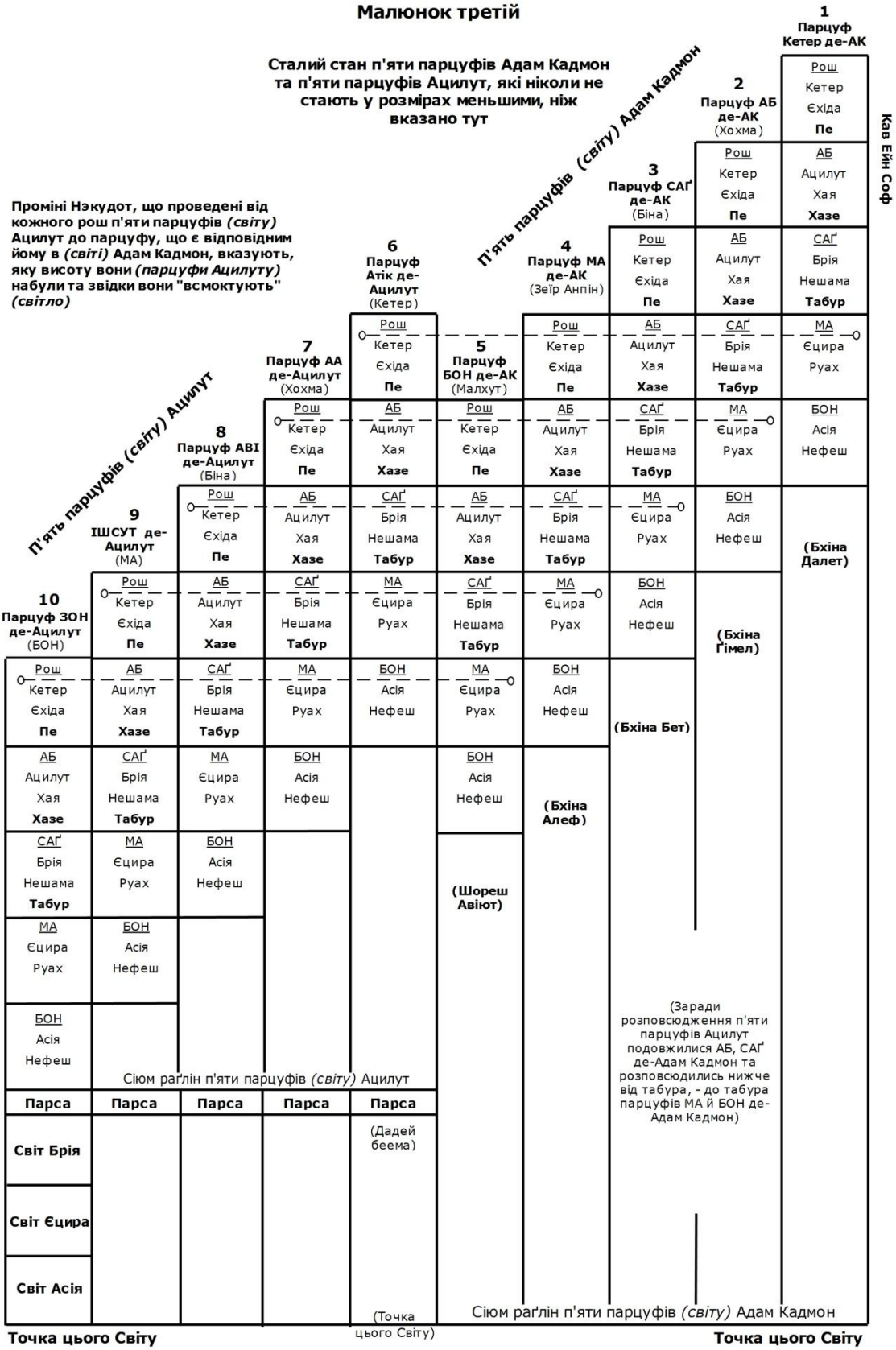

Малюнок четвертий

Пояснення

Положення Зеїр Анпіну стосовно п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та парцуфів *(світу)* Ацилут, що знаходяться в сталому стані, коли він підіймається для здобуття *(ступеню)* нешама. І яким чином він приймає *(світло)* та всмоктує *(його)* від *(ступеню)* Брія *(парцуфа)* БОН *(світу)* Адам Кадмон, який є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 178) *(повернутися до п. 179)*

Малюнок четвертий

Розташування Зеїр Анпіну після набуття *(ним ступеню)* нешама, відносно сталого стану п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та *(світу)* Ацилут

1 Парцуф Кетер де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

2 Парцуф АБ де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

3 Парцуф САҐ де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

4 Парцуф МА де-АК

Рош Кетер Єхида **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

5 Парцуф БОН де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

6 Парцуф Атік де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

7 Парцуф АА де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

8 Парцуф АВІ де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

9 ІШСУТ де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

10 Парцуф ЗОН де-

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

Світ Брія

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут

Парса **Парса** **Парса** **Парса** **Парса**

Світ Єцира

Світ Асія

Місце світу Асія

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

Точка цього Світу **Точка цього Світу**

Малюнок п'ятий

Пояснення

Положення Зеїр Анпіну щодо п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та *(парцуфів світу)* Ацилут, які перебувають у сталому стані, коли він підіймається для здобуття *(ступеню)* хая. І як він "всмоктує" *(світло)* та *(через які ступені)* приймає *(його)* від *(ступеню)* Ацилут *(парцуфу)* БОН *(світу)* Адам Кадмон, який є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 179)

Малюнок п'ятий

Розташування Зеїр Анпіну після набуття *(ним ступеню)* хая, відносно сталого стану п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та *(світу)* Ацилут

1 Парцуф Кетер де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

2 Парцуф АБ де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

3 Парцуф САҐ де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

4 Парцуф МА де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

5 Парцуф БОН де-АК

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

6 Парцуф Атік де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

7 Парцуф АА де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

8 Парцуф АВІ де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

9 ІШСУТ де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

10 Парцуф ЗОН де-Ацилут

Рош Кетер Єхіда **Пе**

АБ Ацилут Хая **Хазе**

САҐ Брія Нешама **Табур**

МА Єцира Руах

БОН Асія Нефеш

Світ Брія

БОН Асія Нефеш

Світ Єцира

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут

Парса **Парса** **Парса** **Парса** **Парса**

Світ Асія

Місце світу Єцира

Місце світу Асія

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

Точка цього Світу **Точка цього Світу**

Малюнок шостий

Пояснення

Положення Зеїр Анпіну щодо п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та *(парцуфів світу)* Ацилут, які знаходяться в сталому стані, коли він підіймається для здобуття *(ступеню)* єхіда. І як він *(через які ступені)* приймає *(світло)* та "всмоктує" *(його)* від рош *(парцуфу)* БОН *(світу)* Адам Кадмон, який є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 179)

Малюнок шостий

Розташування Зеїр Анпіну після набуття *(ним ступеню)* єхіда, відносно сталого стану п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та *(світу)* Ацилут

1 Парцуф Кетер де-АК

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

2 Парцуф АБ де-АК

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

3 Парцуф САҐ де-АК

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

4 Парцуф МА де-АК

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

5 Парцуф БОН де-АК

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

6 Парцуф Атік де-Ацилут

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

7 Парцуф АА де-Ацилут

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

8 Парцуф АВІ де-Ацилут

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

9 ІШСУТ де-Ацилут

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

10 Парцуф ЗОН де-Ацилут

Рош
Кетер
Єхіда
Пе

АБ
Ацилут
Хая
Хазе

САҐ
Брія
Нешама
Табур

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

Світ Брія

МА
Єцира
Руах

БОН
Асія
Нефеш

Світ Єцира

БОН
Асія
Нефеш

Світ Асія

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут

Парса	**Парса**	**Парса**	**Парса**	**Парса**
Місце	світу	Брія		
Місце	світу	Єцира		
Місце	світу	Асія		

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

Точка цього Світу, що знаходиться під раґлін пяти парцуфів світу Асія

Точка цього Світу, що знаходиться під раґлін усіх п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

Малюнок сьомий

Пояснення

Положення п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут, коли вони підіймаються для набуття *(ступеню)* нешама, щодо п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон у сталому стані. І як кожен з них *(через які ступені)* приймає *(світло)* та "всмоктує" *(його)* від парцуфа, що є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 178) *(повернутися до п. 179)*

Малюнок сьомий

Розташування усіх п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут та трьох світів Брія, Єцира, Асія після набуття ними *(ступеню)* нешама, відносно сталого стану п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

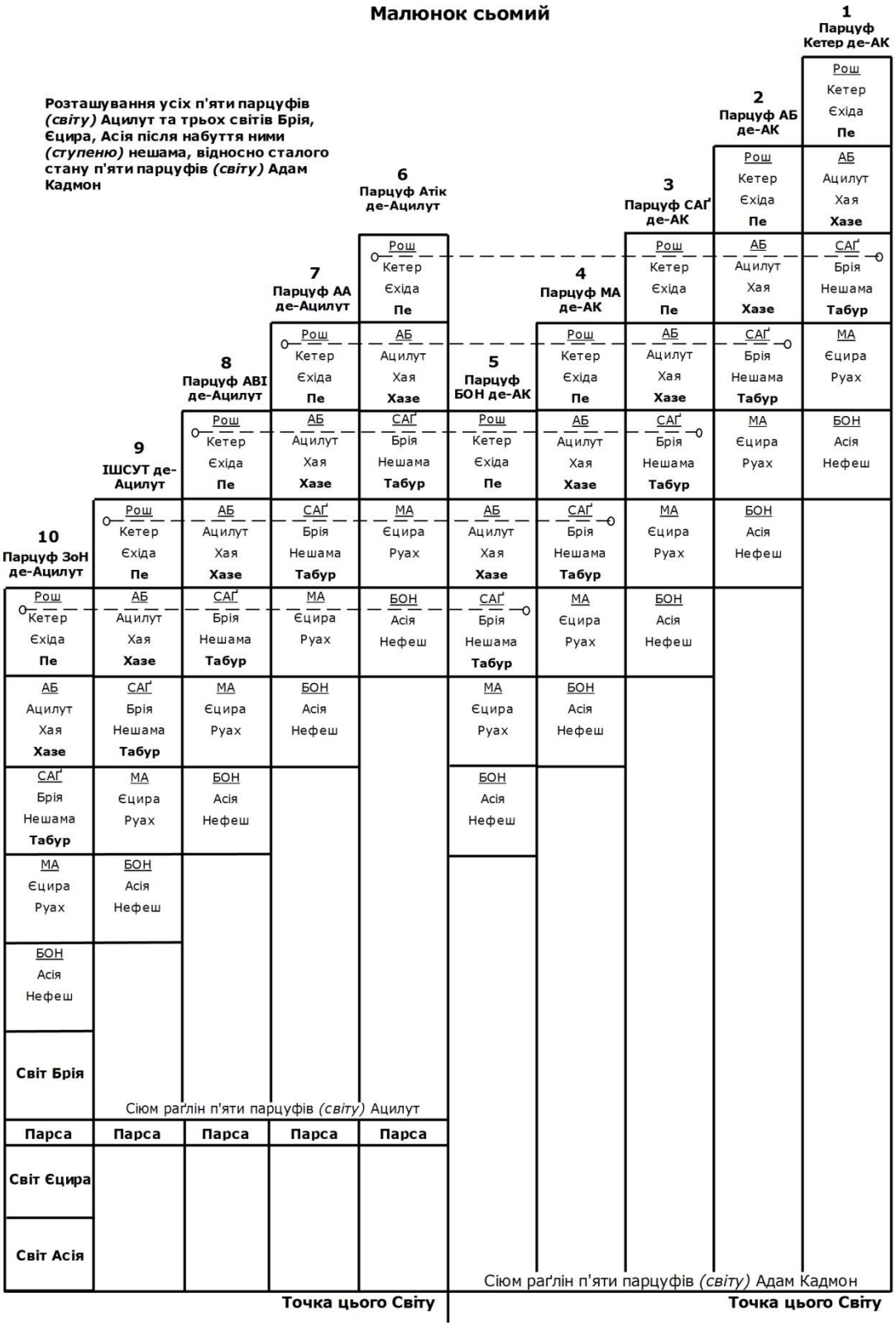

Малюнок восьмий

Пояснення

Положення п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут, коли вони підіймаються для набуття *(ступеню)* хая, щодо п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон у сталому стані. І як кожен з них *(через які ступені)* приймає *(світло)* та "всмоктує" *(його)* від парцуфу, який є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 179)

Малюнок восьмий

Розташування усіх п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут та трьох світів Брія, Єцира, Асія після набуття ними *(ступеню)* хая, відносно сталого стану п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

1 Парцуф Кетер де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**

2 Парцуф АБ де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**

3 Парцуф САҐ де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**

4 Парцуф МА де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

5 Парцуф БОН де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе** (ВАК де-АБ де-Ма)
САҐ Брія Нешама **Табур** (ВАК де-САҐ де-МА)
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

6 Парцуф Атік де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

7 Парцуф АА де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

8 Парцуф АВІ де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

9 ІШСУТ де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

10 Парцуф ЗОН де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САҐ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

Світ Брія

Світ Єцира

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут

Парса **Парса** **Парса** **Парса** **Парса**

Світ Асія

Місце світу Єцира

Місце світу Асія

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

Точка цього Світу **Точка цього Світу**

Малюнок дев'ятий

Пояснення

Положення п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут, коли вони підіймаються для набуття *(ступеню)* єхіда, щодо п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон у сталому стані. І як кожен з них *(через які ступені)* приймає *(світло)* та "всмоктує" *(його)* від парцуфа, який є відповідним йому в *(світі)* Адам Кадмон.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 172) *(повернутися до п. 179)*

Малюнок дев'ятий

Розташування усіх п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут та трьох світів Брія, Єцира, Асія після набуття ними *(ступеню)* єхіда, відносно сталого стану п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

1 Парцуф Кетер де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**

2 Парцуф АБ де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**

3 Парцуф САГ де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**

4 Парцуф МА де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах

5 Парцуф БОН де-АК
Рош Кетер Єхіда **Пе** (ВАК де-МА де-Єхіда)
АБ Ацилут Хая **Хазе** (ВАК де-МА де-Хая)
САГ Брія Нешама **Табур** (ВАК де-МА де-Нэшама)
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

6 Парцуф Атік де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

7 Парцуф АА де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

8 Парцуф АВІ де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

9 ІШСУТ де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

10 Парцуф ЗОН де-Ацилут
Рош Кетер Єхіда **Пе**
АБ Ацилут Хая **Хазе**
САГ Брія Нешама **Табур**
МА Єцира Руах
БОН Асія Нефеш

Світ Брія

Світ Єцира

Світ Асія

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут

Парса	**Парса**	**Парса**	**Парса**	**Парса**
Місце	світу	Брія		
Місце	світу	Єцира		
Місце	світу	Асія		

Точка цього Світу

Сіюм раґлін п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон

Точка цього Світу

Малюнки десятий, одинадцятий та дванадцятий

Пояснення

Показано яким чином *(здійснюється принцип)* "сходи ступенів ніколи не змінюються", і *(що)* всі ступені, разом узяті, завжди залишаються подібними до того, якими вони були спочатку, під час появи нового МА, - тобто подібними до того, якими вони є в сталому стані; бо коли Зеїр Анпін підіймається та набуває *(ступеню)* нешама, з ним підіймаються всі ступені разом: п'ять парцуфів *(світу)* Адам Кадмон та *(п'ять парцуфів світу)* Ацилут, і кожен з них набуває ступеню нешама, що є відповідним йому. І те ж відбувається при набутті *(ступеню)* хая де-Зеїр Анпін та при набутті *(ступеню)* єхіда де-Зеїр Анпін.

Малюнок десятий *(показує)* положення п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон під час їхнього підйому з метою набуття *(ступеню)* нешама. Малюнок одинадцятий *(показує)* їхнє положення під час набуття *(ступеню)* хая. Малюнок дванадцятий *(показує)* їхнє положення під час набуття *(ступеню)* єхіда.

(див. малюнок на наступній сторінці)

(повернутися до п. 179)

Малюнок десятий

Положення всіх світів та парцуфів, - тобто п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон, п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут і трьох світів Брія, Єцира, Асія, після набуття ними *(ступеню)* нэшама відносно сталого стану Кав Ейн Соф

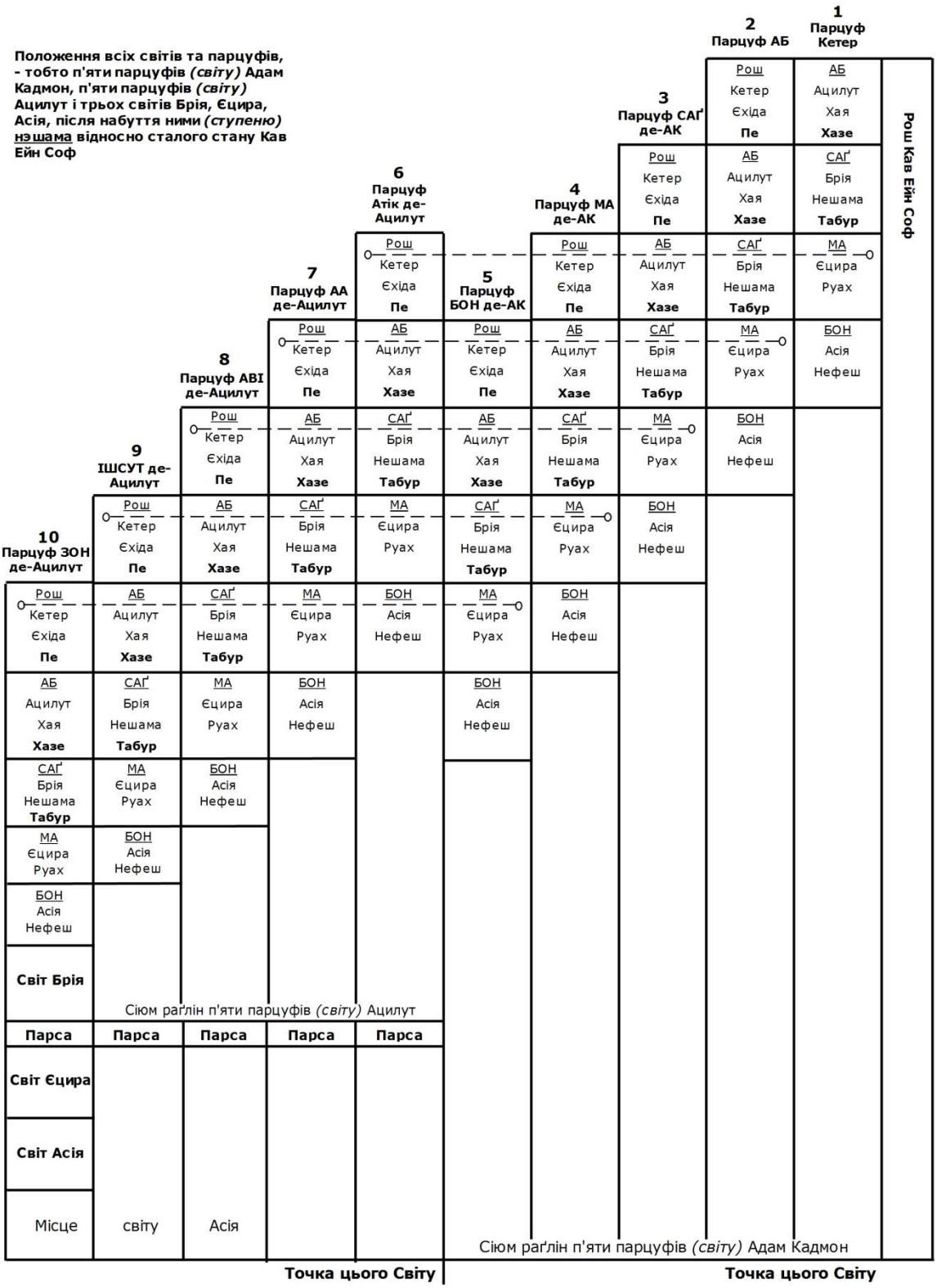

Малюнок одинадцятий

Положення всіх світів та парцуфів, - тобто п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон, п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут і трьох світів Брія, Єцира, Асія, після набуття ними *(ступеню)* хая відносно сталого стану Кав Ейн Соф

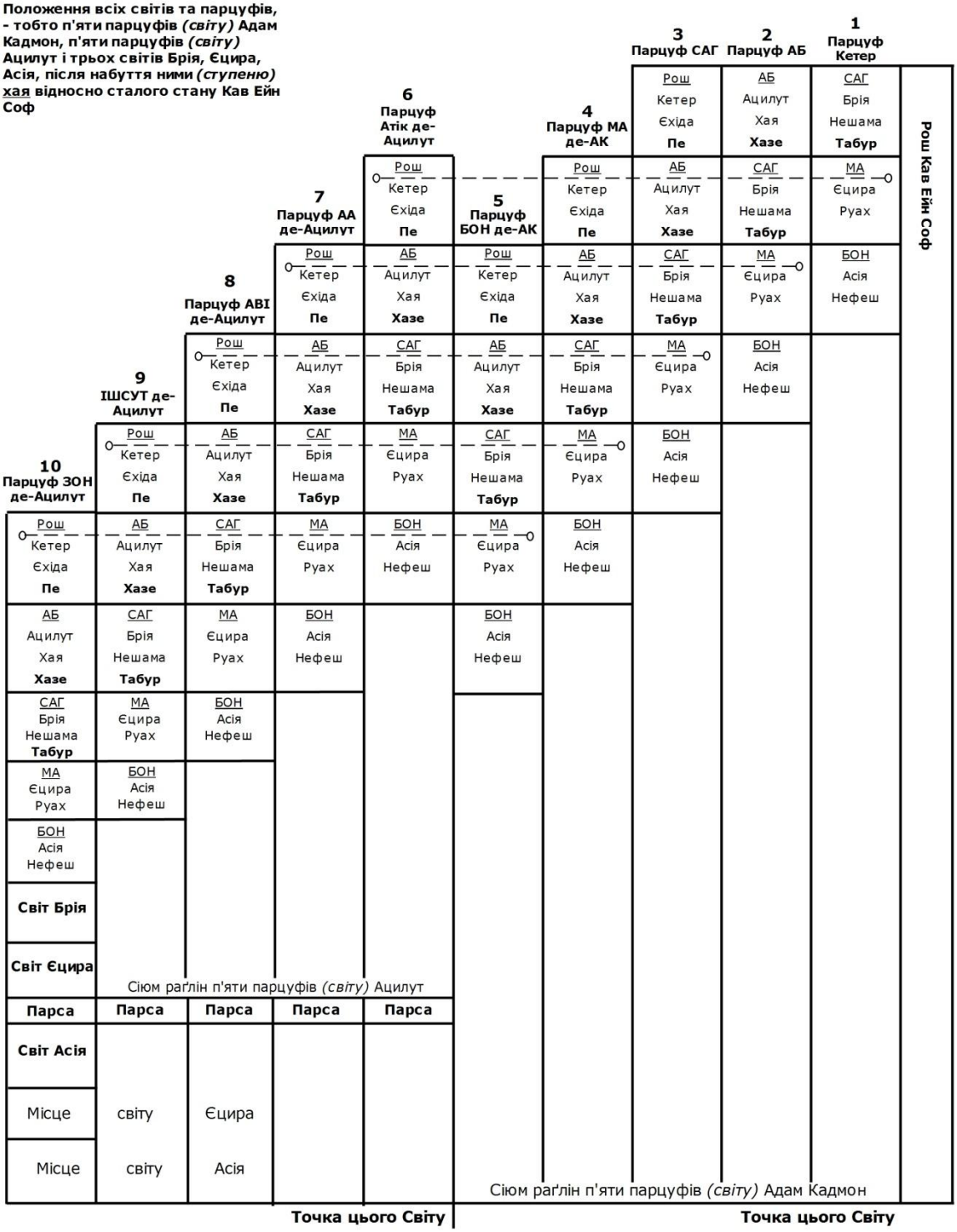

Малюнок дванадцятий

Положення всіх світів та парцуфів, - тобто п'яти парцуфів *(світу)* Адам Кадмон, п'яти парцуфів *(світу)* Ацилут і трьох світів Брія, Єцира, Асія, після набуття ними *(ступеню)* єхіда відносно сталого стану Кав Ейн Соф

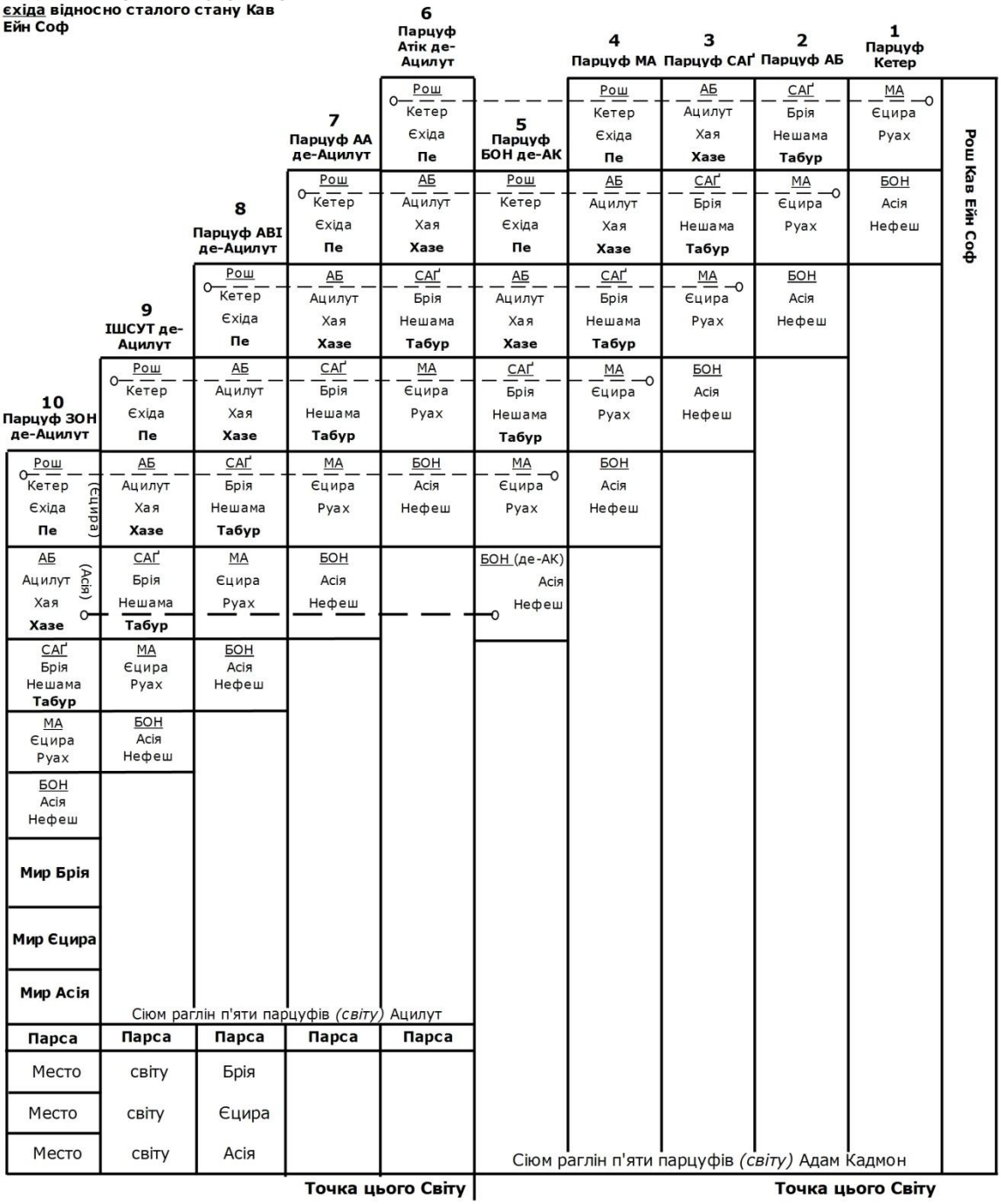

Книга завантажена с сайту "Зоар для всіх"